

M L A I S S I
R Ó B I N Z O N :

I L I T I
J E D N A K R U T O P O V O L Y N A ,
Y
H A S Z N O V I T A P R I P O V E Z T

Z A
D E T C Z U

O D
J . H . K A M P E ,

I Z
N E M S K O G A N A H O R V A T Z K I J E Z I K
P R E N E S S E N A

P O
A N T O N U V R A N I C H U
S Z L A V N E B I S K U P I E Z A G R E B E C H K E
M A S S N I K U .

D R U G I D E L .

V U Z A G R E B U
P R I T I Z K A N O V U C Z E S Z . K R A L Y . S Z L O -
B O D N O J N O V O S Z E L Z K O J S Z L O V O T I Z K I .

---

1 7 9 6 .

1850

W. H. B. & Co.

NEW YORK

DEPT. OF

AGRICULTURE

OFFICE OF

GENERAL INVESTIGATION

AND RESEARCH

WASHINGTON

D. C.

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

VECHER TRINAJZTI.

Ov Večer zezval je Otec z nešto ranéje kak drugda, Detczu zkupa, kajti, kak rekel je, predi nego kaj dalye pripovedal bude, rad bi z-nyimi jedno Tolnachtvo deršati.

Zverhu chešza anda bûmo Tolnach deršali? opitasse Detcza okolu nyega ztoiecha.

Otec. Zverhu jednoga Dugovànya, koje *Róbinzonu* našsemu czelu Nóch po Glàve je hodilo; y zaradi, kojega on czelu Nóch nit Oka ni ztisznul.

Všzi. No?

Otec. Bilo je Pitànye, jeli on ztaro kruhonosžno Drevo, koje on vche-

ra naffel je, neznajuch jeli iz nyega Chùna napravil bude, bi szlobodno podszekel, ali ne?

Jankicza. Ja bi je bil oztavil.

Josek. Ja pak podszekel.

Otecz. Vezda imamo dve fzebi szu-protivne Mifzli: jeden hoche dasze Drèvo podszèche, drugi da oztane. Povechte vi drugi, kaj vi nato velite?

Petricza. Ja derfim z-Jankiczum.

Julika. Ja takaj, dragi Otecz! Drèvo naj oztane.

Tonchek. A ja velim najsze podszèche; ar *Róbinzonu* treba je Chùna.

Miskecz. Tak y ja mifzlim.

Otecz. Razdeletesze anda na dve Ztrani. Oni koj z-Jankiczum derfiju naj ztanu szimo nadeszno, a oni kî z-Tonchekom, szimo nalevo. — Tako! — Vezda hochemo videti, kakove vszaki od szvoje Ztràni Zroke napervo donefzel bude. Nu, Jankicza, ti prichmi; zakaj bi Drevo oztati moralo?

Jankicza. Kajti lep Szad donàffa, y kajti je morebiti jedino szvoje Verzti vu czèlom Medymorju.

Josek. Ali ovo Drevo je ztaro, y nebu vech dugo Szada noszilo.

Jankicza. Odkud to szudis? jedno malo szamo je shuplo; a kulikoje vnogo bolye shupleh Drev, zato vendar vnogo Lett josche Szada nosziju.

Miskecz. Naj bi *Robinzon* szamo dozta Mladicz od Dreva ovoga, vu koje kakvo goder drugo vczepil, tak bífze dozta takoveh Drev zadobavil.

Petricza. Jeli pak ove taki tak velike zraztu? Szudim da pèt Lett predi bi preslo, nego bi Szada pochele nosziti.

Tonchek. Néli bolye, da Chúnaszi napravi, y k-Lyudem dojde, kak da vu Medymorju puztom szàm szamehni oztane, y z-krusnem szádomsze hráni?

Jankicza. Je, dabi Chùn, kak ti stimas, tak berzo gotov bil! Ali z-chim bude Drevo podszekel? z-chim zdubel? Jeli szvojum kamenitum Baltum?

Josek. O, ako on szamo dugo szekel bude, ter mufze vedyalo nebude, tak vre jenkrat podszeche!

Petricza. Gde pak vzeme Jadra? Kaj bu z-golem Chúnom na Morju delal?

Miskecz. Mogel budeſzi z-Veſzli po-
màgati!

Julika. Da! z-Veſzli! — bì mù lé-
po! — kaj neznafs kad ſzmofze pri *Tra-
vemunde* po Morju vozili, kaksze je on-
da *Mornaru* Veſzlo vlomilo, da mi do-
zta vu velikoj *Ztizki* bilifzmo? Otec
rekel je, dabifze ono potreno Veſzlo
nadalye potrebovati bilo nemoglo, tak
bi nafz teško *Pajdafs* nyegov k-kraju ſzàm
pripelyati bil mogel.

Joſek. Ali ono bil je *Chùn* veliki, koj
oſzemnajzt *Lyùdih* na ſzebi je noſzil.
Akofzi anda *Róbinzon* maloga *Chùna*
napravi, y k-tomu dve *Veſzla*, tak gà
lehko ſzàm ladati bude mogel.

Otec. Nut *Detcza*, vezda vidite,
daſze to *Dugovànye* tak lehko nemre
doſzuditi. Vſze kaj goder vi vezda
napervo donàſſali jezte, vſze ovo iſſloj je
y *Róbinzonu* czelu *Noch* po *Glave*; y
ovo velifze jedno *Dugovanye* pravo
premiſzliti, kadsze zezvedya, jelifze mo-
re vchiniti, ali ne? Odpoklam *Róbin-
zon* ſzvoiega po *Szvètu* putovati pre-
nagloga. *Odluchka* faloztne *Szledbe* ter-
peti mora, odpotlam za ztalno vzelfzi
je

je napervo, nigdar vech kaj takvoga predi vchiniti, nego je pravo premizli. Ovo vchinil je y vezda. Ar potlam kambi to Dugovanye na vsze Ztrani dugogo Vremena dobro bil razmizli, znasfel je, da najzadnich vsze nato Pitanye dojde: *Jeli pravo bi bilo, jednu malu, ali vendar Ztandvitu Haszen zgubiti, za zadobiti drugu vnogo vekssu, ali zeshzema neznanu?* Ovde došla mu je najpervich Pripovezt od Czuczka na Pammet, koj chez Vodu plavajuchi Szenczu Komada Mész, kojega vu Gubczu je noszil, hotejuchi vu Vodi zgrabiti, y onoga koje noszil je, jesze mentuval, y najzadnich prez obodvojega je oztal. Ali taki zatem zmizlizse takajse kak PolyodelavecZ jednu Ztran Sitka, kojega vre ima, razzipljuje, vu Uffanyu, da vnogo visse potlam sel bude. Chin Czuczka reche vszaki, da je bli nerazborit, chin pako PolyodelavcZa razboren y zpameten. “ *Kakova vendar, mizlisi Robinzon, med ovemi Razluka biti mora?* ”

Josche jedno malo zverhu toga pomizli, y reche ovak: “ *Da, da, tak*

je! — Pefz chinil je nerazumno, kaiti je szamo Pohlepnozt szvoju pozluffal, niti je razmifzliti hotel, jeli ono, kaj felyel je pograbiti, zaiztinzko dobil bude. Oràch pako chini razumno, ar iztinofzlichno uffatifze more, da viffe, kak je pozfejaj, dobil bude.

Nut, reche, nefzemli ja vu zpodobnom Prigodyenyu? Jeli ni iztinoprilichno, da ja po vſzevdilnoj Marlyivozti, meni vendar iz Dreva ovoga ztaroga Chùn napravim? Ter ako napravim, jeli nemrem uffatifze, dasze vu nyem' izturobne moje Puztchine ofzlobodim?

Mifzel ova, dasze morebiti vu Chùnu iz Puztchine ove ofzlobodil bude, natuliko vovom Chafzu ofivela je vu nyem, dasze k-Meztu gore zkochi, szvoju kamenitu Baltu vzeme, y k-Drèvu, da je podszèche, vſze Zkokom odpravi.

Ali ako kada kakov mudnei, y dugoterpnei vu Sivlenyu szvojem Pofzel popriel je, tak bil je ov, na koga fze je vezda odpravil. Jezero drugeh Lyùdih bi taki za pervem Mâhom Szekiru hitili, y ov Pofzel za nemoguchi derfali bili. Ali *Róbinzon*, kak vre znamo,

mo, za ztálnofzi je vzel napervo, vu Dugovànyu, koje jenkrat razumno prime, nikakvoga Trudafze nebojati, zato vu Pofzlu vezda poprietom, najgà ztoi Trùda kuliko hoche, od Nakànyenya fzvojega odztùpiti né je hotel!

Potlam kam bi od Jutra do Poldneva nepreztancze-fzekel bil, Zafzek nyegov, vu kojega vech kak jezero krat je zafzekel, jofs ni bil tak velik, da bi Ruku vu nyega poztaviti bil mogel. Od ovud vre napervo fzuditi morete, kuliko Vremena potrebuval bude, doklam czelovo Drevo precze debelo pod fzèche, y fzebi Chuna zdube.

Metemtoga kad je videl, da ov Pofzel je takov, koj Lèta potrebuje, fzudil je, da najbotye vchinil bude, akofzi kakvoga Reda vu dobih Dneva napravi; ter tak vřzaku Dobu ztanoviti Pofzel obverřli. Ar vre zpoznal je, da vu pofzlenom Sivlenyu, nikaj tak Marlyivozt nezderřava, kak *Rèd*, y naredno *Vrèmena Razdelènje*.

Ov Rèd pak bil je ovakov. Z-Danom vřzigdar ztajalfze je, iffel k-Zviranyku, ovde Glavu, Ruke, Perfza,

y Noge z-hladnum Vodum opralszi je: kajti pak Ruchnika ne imel, moral je chakati doklam bisze od Zraka poszusfil; y vechkrat da berse Szuh bude, Domom kakti Szerna derchal je. Zatem oblekel je szvoju kosnatu Opravu. Z-ovem kadbi gotov bil, issel je na Breg Duplya szvojega, ovde na Zemlyu pokleknul, y ranu Molitvu szvoju, vu kojoj vszigdar y za Roditele szvoje od Boga Blagoszlov proszil je, pobosno je zverssil. Zatem issel je doiti Lamaze, kojeh v-Vremenom vech kak jednu je imal, jednu Ztrán Mleka zpravil je vu Pivniczu, a drugu potrossil za Predobedje; y ovak presla je jedna Vura. Po Predobedju poztavil je vszu Oborusnozt szvoju nászê, y issel, ali vu Mezto gde je to Drevo podszekaval, ali pak, ako je Vreme Odszeke bilo, na Prúd Prilepkov za Obedszi izkati. Lamaze pak nyegove vszigdar ifsleszu z-nyim zkupa, y paszleszusze okol nyega, doklam je Drevo podszekaval.

Okol deszete Vure bilo je vre tak vruče, da on od Dela szvojega prezatti je moral. Od ovud issel je drugoch

na Prùd, nesto zarad toga, da Prilepkov, kojeh v-Jutro morebiti ni nassel, vezda kaj nàjde; nesto pak zaradi toga, dasze zkùpati more, ar dvakrat chez Dàn bil-sze je navaden kùpati. Okol jedenaizte Vure bil je zevszem Doma.

Ovde podoil je drugoch Lamaze; napravlyal Szir iz Mlèka kifzeloga, y pripravil-szi Obeda, koj zvekssinum iz Mlèka z-Szirom zmessanoga, nekojeh Prilepkov y Kokuszorehov bil je naredyen. Szrecha bila je nyegova, dasze vu oveh vrucheh Szvèta Strankah napol tak negladuje, kak, vu Ztrankah merzleh, y zato mogel je vszigdar z-ovakvem Obedom zadovolyen biti. Poleg vszega toga vendar imal je veliku Selyu na Mefzo, ali ovo, ako hotel je jezti, moral je vszakiput, pokedob Ognya ni imal, na pervi Nachin pod Kamenyen zpariti, y onak potrossiti.

Pod Obedom zabavlyalsze je z-Papigum, proti kojoj vszakojake Rechi govoril je, hotejuchi nyu nekoje navchiti.

Tonchek. Z-chem ju je hrànil?

Otecz. Vu Puztchine hranijufze Zveri ove zvekssinum z-Kokuszorehi, Sirom,

rom, y buchvenemi Koztchiczami; kadafze pak pripitome, jedu zgoro vsze ono kaj Chlovek. *Róbinzon* hranil je szvoju z-Kokufzorehi y Szirom.

Po Obedu pochinulfi je ali gde vu Szenczi, ali vu Dúplyu szvojem; Papiga y Lamaze pako, okol nyega. Ovak pochivajuch znalze je vechkrat razgovárjati Zverinum szvojum, ravno tak, kaksze razgovarja Dete z-Lutkum, y stima, daga Lutka razme. Natuliko nezgovorna bila je Selya Szerdcza nyegovoga, kakvomu goder sivomu Ztvorenju Chutlivozt y Miszli szvoje podeleti, da vechkrat zpozabilze je, dasze z-nemum Sivinum razgovarja. Y kad mû Papiga, koju on *Pool* imenuval je, negda ter negda koju Rech je odgovorila, o gdo bil je onda szrechnessi od nyega! Stimal je da Rech chlovechanzku chuje; zpozabilze iz Medymorja, zpozabil iz Lamazih, iz Papige, y miszlil, daje vu Szredini *Europe*. Ali szladka Szenya ova terpela je szamo za jednu Minutu, za kojum y pak doffel je vûfze, tusno Puztchenichtvo szvoje zpoznal, y milozdihával: *tusni Róbinzon!*

Ob

Ob dveh Vurah po Poldan —

Miskecz. Kak je mogel vszigdar znati, kuliko Vür je vudrilo?

Otecz. Ravnalsze je tak, kaksze pri nasz Müsi ravnaju. Gledel je Szuncze, y na nyem' vszigdar poznal, koja Doba Dnèva biti more.

Ob dveh anda Vurah po Poldan issel je y pak na Delo Ladje szvoje, gde vszigdar po czele dve Vure na nyoj je poszluval. Kadszu ove zminule, issel je drugochsze kupati, y zkupa takaj Pri-lepkov izkati. Oztàlu pak Ztran Vre-mena popoldansnyega potroffil je vu Vert-larii, y szadil vezda Krum-pira, vu Uf-fanyu da jenkrat Ognya dobil bude, y nyega jezti mogel; vezda czepil je Mla-dicze od kruhonofznoga Dreva, vezda naztavlyal Siviczu okol Verta szvojega; vezda obrezaval Mladicze na sivoj Zte-nograjì, koju imal je okol Dvorischa y Duplya szojega poztavlyenu. — Na nyegovu veliku Salozt, kojnaidugffi Dan vu Lettu bil je, ne bil dugffi kak 13. Vur; tak, da ob 7me Vure popoldan vre chizto Tmicza bila je. Vize anda Poszle pri kotereh bi Luch potrebuva-ti

ti bil moral, moral je josche pred ovum Vurum obaviti. —

Ob 6. Vure anda, ako nikaj bolyffe-
ga ni imal, zvùchalsze je vezda vu Zp u-
fanyu Lùka szvojega, vezda vu Hita-
nyu Kopja, dasze tak, ako Divji, ko-
jeh y vezda jos bojalsze je, dosli bi,
on nyim brániti bude mogel. Vu obo-
dvojem takvu Zpravnozt je zadobil,
da Zmérú, koja ni vekssa od jednoga
Rainichkoga bila, malo kada je minul.

Berfeli pak pochelosze je mràchiti,
iffel je y pak *Lámaze* szvoje podoiti,
potlam Szelszi je k-Vecherji, pri kojoj
zvekssinum ali Mefzecz ali Zvezde na
Mezto Szvéche szu mù szlúfile.

Zàdnyu pak Vechera Vuru alduval je
Razmislávanyu zverhu szamoga szebe.
Pri ovom vszigdar, ali szelszi je na Ver-
hunczu Brega, odkud zvezdeno y ve-
dro Nebo zverhu szebe videti je mo-
gel; ali pak zpresselsze je po hladnom
Zraku do Brega morzkoga, ter ovak
szam szebe zpitaval.

“Kakfzi Dèn denessnyí potrossil?
Jeszili vu Potrossenyu Darov bo-
fanzkeh, kojesz denesz imal, iz

Na-

Nadelitela nyihovogafze zpoménu? Jeli Szerdcze tvoje nyemu za ova zahvalno bilo? Jezili k-nyemu vtekelfze gdafzifzi zlo chutil, ali nefzili morebiti z-nyega zpozabilfze gdati je dobro bilo? Jezili vřzako zlochezto Namifslénye, vřzako zlochezto Pofelénye, koterofze vu tebi je zbudilo, taki poduffil? Y jezili za Izta u denefz vu dobroti y Szerdcza Pobolřfanya kaj napreduval? „

Kuliko goder krat anda nyemu Szerdcze nyegovo na ova, y ovém zpodobna Pitanya z-Potverdyénym odgovorití je moglo; tuliko krat, o kak raduvalofze je Szerdcze nyegovo! kak z-velikum Zaganofztjum hvánil je onda Boga velikoga, koteroga Blagofřzlov ova nyemu izverřfítí je pomogel! kuliko goder krat pak znaffel je, da Zroka nerra řzobom zadovolyen bití, o kak boleloga je na Duffi, da je Dneva jednoga vu Sivlennyu řzvojem tak bedazto zgubil! *Ar za řgublyenoga derřal je Dneva vřřakoga, vu kojem on, ali miřřlil, ali vchinil je kai takvoga, kaj pod Ve-*
Kamp. Rób. II. Del. B cher

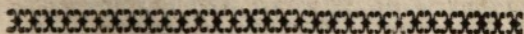
cher bi kuditil bil moral. — Poleg Zarezka, zkojem on vu drevenom szvojem Dnèvníku Dneva ovakvoga je zazname-
nuval, zarezal je vszigdar y Kris jeden,
da na Pogled nyegov vszigdar iz Falin-
ge szvojesze zmizli, y za buduče o-
pazneje zverhu sžebe Oko noszi.

Ovak Detcza chinil je *Róbinzon* da-
bi od Dnèva do Dnèva bolssi y pobos-
nessi poztati mogel! Kaj ako y vi selyi-
te, ter pravu Volyu y Hotènye imate
Szrdcza vassa pobolssati, tak vam szve-
tujem, nyega vutom nazlèduvati. Po-
ztaveteszi ravno tak, kak y on, vszaki
Vecher jednu Vuru, vu kojoj Dersànye
zprevodyenoga Dnèva na tihom razmif-
slyàvati bute mogli, ter ako znajdete,
dazte ali mizlili, ali govorili, ali chi-
nili kaj takvoga, kaj Bogu y Vezti vas-
foj nebisze dopadalo, tak zapissiteszi vu
jednu Knisczu, dasze z-toga vechkrat
zpomènuti, y od takvoga China chùva-
ti bute mogli. Ovak bute, kak y on,
od Dnèva do Dnèva bolssi poztajali;
Sivlenye vasse mirovnesse, zadovolnes-
se, y Szrechnesse zprevodili. —

Ovde

Ovde preztal je Otecz dalye govori-
ti; a Detcza vszako vu szvoj Kùt Ver-
ta, za ov dober Tolnach taki izpuniti,
razislaszufe.

VECHER CHETER- NAJSTI.

Nut, Detcza, — prichme Otecz
dojduchi Vecher — na ov Nà-
chin kak vam vchera povedal jeszem,
sivel je nafs *Róbinzon*, jeden Dàn kak
y drugi, czele tri Letta. Vsze ovo
Vreme poszluval je nepreztancze pri
Chùnarie szvoje, y, kaj stimate, kak
dalko je doffel? — Ah! Drevo josche
nit napol ne bilo zdubeno; dà pache
dvojtitifze je moglo, jeli on josche y dru-
ge tri ali chetiri Leta poleg vsze Mar-
lyivozti szvoje z-Chunom bu gotov!

Ali zato vendar preztati ne hotel, de-
lal je y na dalye ravno tak marlyivo,
kak y do vezda. Ar kaj je drugo de-
lati hotel? Chizto prez Dela sivetì ne

mogel! — Jeden pako Den doide mû na Pamet, da on akroprem vre tak dugo Vremena vu Medymorju ovom fi-ve, vendar chizto malo josche ponyem zpresselsze je. — To vendar ni pravo, recheszi, da ti zarad Ztraha, iz jednoga Kraja na drugi tak dugo Vremena isfel neszi! Gdo zna, kaj vsze po drugeh Ztrankah nyegoveh ti na Hafzen tvoju najti bi mogel.

Ova miszel tak je osivela vu nyem, da je taki na Meztu odluchil, z-Zorjum Dneva zutrafsnyega na Pùtsze podignuti.

Miskecz. Kak veliko bilo je ovo Medymorje?

Otecz. Bilo je tuliko, da vu Dufine vech kak chetiri Milye, a vu Okrusine vech kak dvanazt je imalo.

Ov izti joche Dan pripravilsi je vsza, koja mû na Pùt potrebna bilafzu. Drugi Dan pak chizto v-Zorju, vzeme Ztro-ska za chetiri Dni, y otovori Lámazu; poztavi vszu Oborusnozt szvoju nâsze, preporuchisze vu Bosu Obrambu, y odide. Nyegovo pak Nakanyenye bilo je, tuliko, kuliko moguche bude Bre-

ga morzkoga derfatifze, arfze guztum Lozum zarad Ztraha pred Zverinum ne poduffal pojti.

Pervi Dèn Putuvànya nyegovoga nikaj tak ofzebuinoga z-nyim nesze pripe-tilo. Prezmala tri Milye daleko ov Dèn preffel je, y zkem dalye iffel je, ztem vsze bolye nahàjal je, da on za Ztanuvanye fzvoje zkoro najneplodnèffu Ztran Medymorja jefzi zebrał. Vu vno-geh Meztah nahàjal je fzadonofzna Dre-va takova, kakova on nigdar jofche vi-del ni, y iz kojeh on za ztanovito fzu-diti je mogel, da mù za povolynu Hrà-nu fzlufiti bi mogla. Z-Vremenom pak navchilfze je ne fzamo vfzako po Imenu fzvojem zvati, nego y Dreva izta na Hafzen fzvoju obernuti. Med oztalemi bilo je jedno ztanovito *Papiromurvinzko Drevo* iz kojega Kóre *Japonczy* lep Pa-pèr, a Ztanovniki Ottokov *Oiahaithe* lepo lettno Ruho za Oprave delatifzu-fzi návadni.

Ovu Noch prezpál je *Róbinzon* za-rad Ztraha pred devjum Zverinum na jednom Drèvu y v-Zorju Dneva novo-ga na dalyi Pùt odpravilfze. Dugo ne

fsel, da je vre na Kraj Medymorja od Ztrani poldnevzke doffel. Ovde bila je Zemlya po nekojeh Meztah jako muly-nata; po kojoj kadbi nekuliko dalye presfel bil, na Meztu kakti od Ztrele vudren ztal, je — vesz prebledel, y po vszem Telu pochel je derhtati.

Jankicza. Kaj je bilo?

Otecz. Videl je, kaj ovde videti nesze nadeal — najmre Szlèd y Ztupaje od Nòg chlovechankkeh.

Miskecz. Pak zatofze je tak preztrasfil? vembifze veszeliti bil moral!

Otecz. Zrok Ztraha nyegovoga bil je ov. — Vunom Hipu, kak Szlèd zapazil je, neszi miszlil da je to Szlèd Lyudih takoveh, koteri bi bratinzki y lyublyeno z-nyim fiveti hoteli, koteri bi pripravni bili nyemu pomochi, nyemu poszlufiti; nego Lyudi kervolochne, Lyudi odurne, koji nyega preganyati, nyega zkonchati y pojezti bi mogli: z-jednum Rechjum pri ovom Szlèdu neszi on miszlil Europancza, ali kakvoga drugoga razumnoga Chloveka, nego jednoga *Divjaka, Lyudoserlcza, Peszoglavcza,* kojeh za ono Vreme, kak vre chulizte,

Ka-

Karaibanzka Medymorja puna bila-
szu.

Petricza. O tak imalsze je nad chim
preztraffiti!

Otecz. Ali vendar zpametneje y bo-
lye bilo bi po nyega, dabifze on od
Mladozti szvoje privuchal bil, vu ni-
jednoj, naj bu szmertni Pogibeli takfze
preztraffiti, dabi szam zafze pozabil.
Y k-ovomu draga Detcza vszi lehko pri-
vchitifze moremo, szamo ako taki od
Mladozti vu vszakoi takovoj Priliki, to
chinili budemo.

Jankicza. To hochemo. Ali kak?

Otecz. Ovak, dragi Jankicza! Mo-
ramofze z-Poszluvànnyem, Mertuchli-
voztjum, y kuliko je moguche z-na-
ravzkim Sivlenya Nachinom Telo naffe
vkrotiti, Duffu nassu y Szerdcze z-do-
breimi Krepoztni, y Ztrahom Bosjem
proti vzakoj Szveta szuprotivchini, y
Neszrechi vre napervo kakti oborusiti.
Ako vi anda, poleg Pelde naffe, zdra-
veh, pripozteh, y neproksfeneh Jézt-
vinfze mertuchливо zderfali, y vszako-
jachkeh chemerneh Szladkobuficz ozta-
vilifze budete. Ako Lènczt y Man-

vanye kakti Kugu Tèla y Dùsse - vasse bésali , ter poleg Moguchnozti vasse , vezda z-Glavum — najmre vuchechfze y razmislavajuch — vezda z-Rukami — hafznovita Rukotvorztva chinechi — vasz zabavlyali , y Dugochafznozt neprilichnu vkanyuvali budete. Akosze dobrovolyno od vszega onoga , kaj vechkrat , kad vam biti more , radi bi imali , zderfite ; y szuprotivnem Nàchinom kaj nepovolynoga , kaj vechkrat vi lahko od szebe odbiti bi mogli , vendar dobrovolyno podneszete. Akoszi prez Pomochi drugeh Lyudih , vsze ono , kaj morete , szami vchinite , ter po vassem számem Rázumu , y po vassoj szamoj Tela Jakozti , vechkrat iz Nevoly y Potrebofchin pomorete. Ako najzadnich vu czèlom Sivlenyu vassem , tak zadersàvalifze budete , dasze Lyubavi y Blagoszlova Otcza vaslega nebezkgoga vredne chùtili bndete ; onda draga Detcza , onda jaki na Tèlu y Dùffi vi budete ; onda pri vszakoj Szreche Premembi mirovno vam bude Szerdcze vasse ; ar ztanoviti budete , da vam nikaj z-med vszeh oneh , koja dobri Bóg za Dobro vasse

vaffe zverhu vafz poffilya, Zloga pripe-tilofze nebude.

Nafs *Róbinzon* barem, kak vidimo, vu ovoj v-Ztrahu Bosjem vtemelyenoi Ztalnozti, ne tak dalko doffel, kak je za Mir y Blafenozt nyegovu potrebno bilo. Tomu pak Zrok bil je, kajti on vre nekuliko Lett od vſzake Pogibeli y Nefzreche prozto, Sivlenye zprevo-dil je. Ar Detcza — zapametitefzi Izti-nu ovu — prevech dugoterpni Mir ali Slobodnozt pokvariju Chloveka, chini-juga plahoga, ſzlaboga, zvekſſinum ta-kaj hudobnoga y greſſnoga; y zato ve-liko je Dár Boſanzki, ako nam gda ter gda Szuprotivchine kakove poſſelye, kotere nafz ne ſzamo vu Düſſi y Tèlu poſzlene, nego y jake na Szerdczu v-chiniju.

Róbinzon kak vre chulifzmo, pri Po-gledu oveh Szlèdov chlovechanzkeh, ztál je kakti iz oblakov vudren. Ochi nyegove plaho gledaleſzu okol ſzebe, Vúha nyegova na vſzaki najmenſſi Li-zteka Shùm od Ztizke y Zkerblivozti poſzluſſnafzu bila; z-Rechjum od Ztra-ha y Zmeſſanya velikoga znal ni, kaj bi

pochel, y na koju Ztran biſze vergel. Na-
jenkrat oberneſze, podbruſzi Pète, y
puztifze vu Zkók tak nagel, daſze jen-
krat niti Chafza ne imal ogledati. Ali
chez mal Chafz y pak na jenkrat Czè-
pom ztane, oſzupneſze, Chàmi y Ogrut-
nozt gà preidu.

Doffel je naimre — pripraviteſze Det-
cza, da mogli bûte poſzluffat Odurnozt,
y videti Ztalifs ztrahoviti, vu kojega
neodhranyeni, y prez vſzakoga Podvu-
chena ſzàm ſzebi oztavlyeni Chlovek,
opazti more. — Doffel je do Mezta,
vu kojem Kràſz, iliti jednu okruglu Ja-
mu zkopanu, y vu Szredine nyeine O-
gorliſche negdaſnyega Ognya zapazil je.
Okol na okol Mezta ovoga lefaſeſzu —
Chàmi mê prehajaju kad vam ova po-
védam — lefaſeſzu razberczane gole Lu-
banye, y druge Kozti Tela chlovechan-
zkoga, iz kojeh vre vſze Meſzo bilo je
oglobanô.

Vſzi. Od koga? od koga?

Otec. Od — Lyùdih! — Ali ne,
nego ſzamo od Lyudim zpodobneh Ztvo-
renyih, koja tak tùpa y ſivinzka odrà-
ſzlaſzu, da nye ravno kakti y divje
Zve-

Zveri, niti Gruztnozi, niti milofzerdna Lyùbav chlovechanka, od Klànya y Mezoferlyivozti Bratov fzvojeh zderfati nefzu mogla. Ztanuvalifzu, kak vre povedal jezsem, vu *kurabianzkeh Medymorjih* za ono Vreme Lyudi divji, kojifze *Karaibi*, *Pefzoglavczi*, ali *Lyu-doserlczi* zvali jezsu; Ar ovu zlocheztu Návadu imalifzu, vsze fzvoje Nepriatele, koje oni vu Taboru five polovilifzu, poklati, nye pod Koloplezom y Popèvanyu na Rásnyu pechi, ter tak z-Mefzom Bratov poklaneh poferlyive fzvoje Selúdcze napuniti.

Julika. Pi! Odurni Lyudi!

Otec. Nechlovechne Návade nyihove, draga Jule! hochemo odurjavati y kuditi, a ne fziromaske Lyudi, koji nikaj proti tomu nemogu, daszu tak bedazto y nerazumo odhrànyeni. Dabi ti tú Nefzrechu imàla bila, med takvemi Divjàki naroditifze; zaizto! y ti bi ravno tak, kak, y oni, divja, y nerazumna bila, bi gola po Lozah okolu zkàkala, bi Obraz y Telo tvoje z-Cherlenilom y drugemi vszakojachkemi Farbami mazala, bi Vùha y Nofznicze
pre-

prebodyene imala, y za veliku Diku y Lèpotu bifzi derfala, ako bi Ribje Kozti, Ptichje Perje, Ostrige, iliti Lupinye Prilepkove y ovem zpodobne druge Norie na Noszniczah y Vùheh obèssene nosziti mogla; bi z-tvojemi Roditeli, y z-drugemi Dòmorodczí ravno tak vezela, y z-takvem Tekom chlovechanzko Meszo jela, kak vezda jès nàjbolffe nasse Jèztvine. Veszelteszè anda draga Detcza, y hvalite Bogu davamsze vu takovom ne prepuztil Meztu naroditi; nego davamsze je dàl pri dobreh, ràzumneh, chlovechneh Roditelèh naroditi, koji vasz dobre y chlovechne odhraniti moreju; y Pomiluvànye imajte zverhu sziromaskeh Bratov oneh, kotereh josche y Dèn denessnyi nahajásze, da vu tak neszrechnom Divjachnozti y Nepitomnozti Ztáliffu síveju.

Tonchek. Gde je vezda jos takoveh?

Jankicza. Dálko, dálko od ovud, Tonchek! vu jednom Medymorju, kojeszè *Szelandia-nòva* zove, y josche po drugeh Meztah! od ovoga chtel nam je Otecz presszètnu Zimu iz jedne Puztopiszne-Knyige. Onde je josche tak

di-

divjeh y nepitovneh Lyudih, da chlo-
vechanko Meszo jedu: ali Anglianczi,
kojifzu je znafli, vre je pripitomili budu.

Tonchek. To je dobro!

Otecz. Povernemofze y pak k-*Ró-
binzonu* nafsemu. — Na Pogled Lubany
oveh, y Koztih oglobaneh, tak much-
no bilo mû je dofslo, da, ako biſze Na-
tura po oftrom Hitanyu nepomogla bila,
on na Meztu bil bi omeglel.

Berſeli pak jedno malo k-ſzebi je doſ-
fel, kaj najberſe mogel je pochel je bé-
ſati. Lámaza verna nyegova, koja za
nyim derchala je, komaj gâ je mogla
doztigávati. Ali Ztrah tak jako bil je
zmeflal Pamet tuſnoga *Róbinzona*, da
je vu Běſanyu ſzvojem na czelu Láma-
zu pozabil, ter Korachaje nyeine, za
Korachaje jednoga za ſzobom derchè-
chega Peſzoglavcza derſal; y zato joſf
bolye kaj mogel je paſchilſze je nyoj
vújti. Ali y ovo némû bilo dozta: Kop-
je, Lúk, Baltu, z-Rechjum vſzu Obo-
rusnozt ſzvoju — koja bi vezda nâ bolye
potrebna mú bila — ſzamo da leſe béſa-
ti more, hiti je od ſzebe. K-tomu joſf
tak malo na Pút, po kojem beſal je,

pa-

pazil; da najzadnich znal ni vu kojem je Meztu; ter kadbi ovak jednu Vuru kakti Muha prez Glave fziin tam derchal bil, doffel je y pak k-Meztu onomu, od kojega bil je bèsati pochel.

Nova Ofzupnyenozt! Novi Ztrahi! — ar v-Pamet ne vzel, da je jedno drugo novo Znamènye nechlovechne Ker- volochnozti oneh, pred kojemi on tak prez Oduhe je befal. Znovich anda kak dabiga Veter odneszel odpravifze od Mezta ovoga, y tak dugo ne preztal befati, doklam vefz vtrúdyen y vumoren kakti zàmertev na Zemlyu ne opal.

Doklam on ovak zàsze fzam neznaju- chi ovde lefal je, dofla je verna Là- maza nyegova, y trudna leglafzi poleg nyega. Na Szrechu bilo je Mezto ovo gde vezda lefal je, ravno ono, na ko- jem on malo predi vfze fzvoje Orusje od fzebe bil je hitil; y zato kadbi O- chi fzvoje odperl bil, naffel je vfza fzvo- ja poleg fzebe vu Trave lefecha. — O- vo, y vfza koja, predi z-nyimfze pripetila jefzu, derfal je za jednu Szenyu, ar ni- ti je znal kak je on, y kakszu vfza ova

Du-

Dugovanya szimo došla: tak jako bil gâ je Ztrâh prevzel y nadlâdal!

Vezda znovich ztanesze gore, y kajti Ztrâh izatoga Chafza vu nyem jedno malo potiffilsze je, pochel je na Orusje, jedino koje vezda imal je Uffanye szvoje, opaznei biti, y vszeme jê szobom. Ali vezda tak ogingavel bil je, da mû nemoguche bilo je tak berzo kak predi, derchati, akoprem bi gâ Ztrâh jako bil priganyal. Na Jelo czel Den ni nit pomiszlil, y Komaj Vremena tuliko imal je, dasze je jenkrat napiti mogel.

Josche pred Nochjum uffalsze je do Dvora szvoga dojti, ali ovo bilo mû je nemoguche; ar kadbisze vre mrachiti bilo pochelo, bil je josche vech kak pol Vure daleko od Mezta onoga, koje on *Lettnu Palachu* nazival je. Ova Palacha bila je jedna zelena Koliba, dozta na dalekom z-Plotom obgradyena; med kojem on Chrede szvoje zaradi vnogo tolye kak pri Dvoru szvojem Passe, navaden bil je derfati. Vnogu Nòch prezpal je ovde vu pressetztom Lettu, ar vnogomenye bilo je ovde *Muzketov* y zato dâl je takvo Ime Meztu ovomu.

Od

Od Nemochi velike vefz fzlab y gin-
gav, nemoguchi dalye od ovoga Me-
zta projti, odluchi ovde oztati, y vu
ovoj Kolibi, vu kójoj chizto malo fzlo-
boden biti je mogel, ovu Noch rrezpa-
ti. Komaj pak daszi je ovak trúden y
vesz zamiflyen na Zemlyu legel, ter
bolye fzenyati, kak zpati y pochivati
bil pochel, ~~nut~~ na jenkrat novi Ztráh gâ
poprime, koj gâ je zkoro zkonchal.

Janckicza. O Bofe! pomoz!

Miskecz. Kaj je pak?

Otecz. Chul je jednoga Gláfza, koj
nyemu ovak kakti iz Zràka govoril je.
*Róbinzon, tusni Róbinzon! — Gde-
fzi bil? kakszi fzim doffel?*

Petricza. Oh! date! — Kaj je to
bilo?

Otecz. *Róbinzon* zkochifze gore,
pochne okol fzebe plaho glèdeti, y od
Ztráha kakti Shiba na Vode derhtati,
neznajúchi bili bèsal, ali oztal. Vufom
pak Chafzu zachuie y drugòch ove izte
Rechi; ter kadbi v-Mezto odkud ov
Gláfz dobàial je, pogledal bil, znassel
je — kaj ftime?

Vfzi.

Vfzi. Gdo bi to zgoditi mogel?

Otec. — Znassel je, kaj vszaki Plaslyivec, ako biszi szamo vremena za zervedati vzeti hotel, vszigdar lahko znajti bi mogel — naimre, dasze zevszema nikakvoga zroka néimel plassiti. Glasz ov ne iz zraka, nego iz jedne zverhu kolibe nyegve ztojèche szverfi, na kojoj verna nyegova Papiga szedela je, je dohájal.

Vfzi. Ah! Oh!

Otec. Nyoj, kak misze stima, bil je dug Chasz számoj Doma; y kakti ona vechkrat z-*Robinzon* szimo hodila je, tak dosslagâ je y vezda szimo izkati, y ove Rèchi, koje nyu *Ròbinzon* navchil je, zgovarjati. Kak veszel bil je *Ròbinzon*, kad je videl, dasze nikakvoga zevszema zroka ne imel plassiti. Veszelo anda prusi jôj Ruku szvoju, zazove *Pol! Pol!* y vu tom chaszu szedel je *Pol* na Rùki nyegovoj; po ovoj vsze blise k-Ramenu plazil, szelfzi gore, z-klyünom szvojem okol Licza *Ròbinzonovoga* lyublyeno mililsze, y znovich govoriti pochel: *Ròbinzon, tufni Ròbinzon! Gdeszi bil?*

Kamp. Rob. II. Dél. C Czè-

Czèlu zkoro Nòch *Robinzon* od ztrà-
 ha y zkreblivozti nit Oka ni ztisfnul.
 Vszevdily bilo mû je pred Ochmi Me-
 zto ono, koje on denesz videl je. Ali,
 o! vu kak bedazta y poskodlyiva Od-
 luchenya puztisze vechkrat Chlovek, ka-
 da mû Szerdczozmutnye Razuma pote-
 mniju! *Ròbinzon* imal je vu Glave vech
 kak zto Namisleny za szebe obchuvati,
 z-med kojeh vendar jedno bilo je be-
 daztéje od drugoga. Med oztalemi —
 bili mogli veruvati? — dokonchal je,
 da berfeli Dan oszvané, vsze kaj goder
 je do vezda z-tulikem trùdom y mù-
 kum napravil, hoche rázmetati. Ovu
 iztu kolibu, vu kojoj bil je vezda, y
 vesz Plòt okol nye raztergati, Lámaze
 razpuztiti, naj zkáchu kude hote. Jedná-
 ku opuztchenozt, hotel je y Doma pri
 Tverdyavi szvojoj napraviti; vszu zte-
 nograju, koju z-tulikem Trùdom okol
 Dvora szvojega napravil bil je, razrovati:
 vsze Czèpe y Zaszade mlade zkonchati,
 da tak vu czèlom Medymorju nyego-
 vom nikakvoga chizto znamenya od
 Chlovechanskoga Rukotyórzstva nebude.

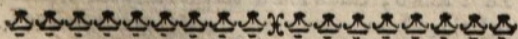

Jankiczka. O! zakaj to?

Otec. Zato; da, ako bi Divji vu ove Ztranke došli, tak lahko nezpaziju, dabi ovde kakov Chlovek biti mogel.

Vežda hochemoga nepokojnem Mis-
slényam nyegovem oztaviti, ar mû po-
mochi nemoremo, y kadšze vu nassu
szlobodnu y mehku Poztely polesemo,
hochemo zahváliti Bogu, da namšze je
dál vu Meztu takovom, vu kojem mi
prez vszake zkerbi mirni y szlobodni po-
chivati moremo, naroditi.

Všzi. Lehku Nóch dragi Otec! Hvá-
limo ti na Pripovedanyu tvojem!

VECHER PETNAJZTI.

Otec.

Nut Detcza! pravo velifze Rèch:
Dober Tolnach dojde zutra. To
moremo vu *Ròbinzonovoi* Peldi videti.
Vi znáte kak bedazta bilaszu odlu-
chénya, koja nyemu vchera prekoredni

Ztráh je zavdával. Drágo bilo mŕi je, da Izverſſénye nyihovo na zutraſſnyi Dán je prenezti moral: ar komaj da dnevna Szvetlozt skùre Nochi Szencze raztirala je, vre vſze drugach kak ſznochka pochel je razmiſlyávati. Kojá ſznochka za dobra, mùdra, y haſznovita je derſal, ova denefz zlochezta, nezpametna, y nepotrébna je znaſſel. Z-Rechjum: vſza ſznochkanya prenagla Odluchénya, koja nyemu Ztráh na Pamet je donáſſal, je zahitil, y druga, koteramu Razum daval je, popriel.

Pelda nyegova Detcza náj vam bude za Pázku, da vi vu dugovanyih, kotera odvlachka potrebuju, vaſz nigdar najte prenagliti; nego vſzigdar, ako je moguče, Izverſſávanye nyihovo na drugi Dan preneſzite.

Róbinzon znaſſel je denefz, da Ztráh nyegov vcheráſſnyi bil je prekoreden. „Vre dozta dugofzem ovde, miſzliſzi, ter vendar nijeden joſche Divjak vu ztranke moje ni doſſel. Znamenye anda je, daſze vu ovom Medymorju nezaderſávaju; nego kakmſze vidi, nekoji ſzamo z-med nyih iz drugoga, ne dalko ztoje-
chega

chega Medymorja, vu ovo, ter to od ztrani poldnevzke za szvoja Szlavodobitja zpevati kad y kad pribrodiju; ter po dokonchaneh Koloplezih, y pokláneh Bratov szvojev Mezfórényu, prez vszakoga nadalye zaderfávanya nazád vu Domovine szvojesze povernu. Neli anda ovo y pak novo znaménye Dobróte y Providnozi Bosanzke, da ona mene ravno na ovu ztran Medymorja, akoprem puztu y neplodnu, vendar zà mé szegurnu y szlobodnu je hitila? kak andafze vu nyu uffal nebi, da mé y nadalye od vszake Pogibeli bránila bude, pokedob je do vezda tak miloztivno z-menum baratala?

Na koje Mifslenye szám szebi suhko zpochitávati je pochel, da vu vcherafnyem ztrahu szvojem, tak malu zauffanozt vu Boga je imel; poklekne na kolena szvoja, ter zkrússenem szerdczem pochne profziti za Oproztchénye nove szvoje krivnye. Zatem ztanesze, y odide k-Prebivalischu szvojemu, da ono, kaj bil je odluchil vchiniti, taki poprietimore.

Jankicza. Kaj je nakanil bil vchiniti?

Otec. Josche nekoje Priredbe hotel je pri Dvoru izvojem za Szegurnozt fzi napraviti, y to bilo je zevszema zpa-
metno. Ar akopremfze mi vu Provid-
nozt Bosanzku uffati moramo, da ona
naz, ako poleg Volye nyeine sivele bu-
demo, vu nijednoj Nevolji oztaviti né-
che, nistarmenye vendar, neszmemo ni-
ti mi od nasse Ztrani zaoztati vu oneh,
koja nam na Szlobodnozt y Szrechu nas-
fu kaj doprinezti moreju. Ar zato dal
nam je Bòg Ràzum, y oztale Duffe nas-
se Krepozti, da je mi na Poveksàva-
nye Szreche nasse oberremo.

Pervo anda Delo, koje nakànil bil je
vchiniti, bilo je Poztavlenye nove Lo-
ze, koju on pred Ztenograjum, kotera
Dvorische nyegovo je zapirala, hotel je
nastaviti, y to zato, da Dvor y Tver-
dyava nyegova tak lahko z-daleka zpa-
zitifze nebude mogla. Vech kak 2000
verbozpodobneh Mladicz, (od kojeh
kak radesze primû, y kak berzo zraztû
vre zvuchen bil je) poszadil je vu ma-
lom Vremenu. Ali né jê poszadil vu Rê-
du, nego szim tam zméffano, da tak me-

nye gdo miszliti bude mogel, da je jê chlovechanzka Rûka szadila.

Drugi pak taki za tem poszel, bil je ov. On najmre nakanil je iz Duplya szvojega jeden zkrovni pod Zemlyum Rût tia do druge Ztrani Brega prek prekopati; po kojem on, ako bi Nepriatelî Tverdyavu nyegovu, na Jagmu vzeli, lahko oszloboditîsze, y Rukam nyihovem vûjti bi mogel. Ovo y pak bil je jeden dugotrepni y veliki Poszel; y zato Ladaria nyegova morala je za vezda na ztrani oztati.

Vu Izkâpanyu pak zkrovnoga Pûta ovoga chinil je ravno tak, kak y Rudari vu Kopanyu *Slebov polositeh*.

Petricza. Kakviszu to *Slebi*?

Jankicza. Kaj neznafs? Rudari najpervich kopaju izraven vu Zemlyu, ravno kak dabi Zdencza kopati hoteli, y ovo imenuju *Slebe oszovlyene*, y potlam, kad ove *Slebe* dozta gluboko izkopaju, napravijuszi Pûte pod Zemlyu, y ove imenuju *Slebe polosite*. Zatem kopaju y pak *Slebe oszovlyene*, za ovemi y pak *polosite*, doklam dojdu do Mezta gde Rûda lesi.

Otec. Dobroszi raztolmachil Jankicza ! Vezda anda vidite, kada ovak poprek iliti pod Zemlyu leseche Pute kopaju, tak onda bisze Zemlya na nye vderla, akoje z-nutra nebi podpirali. Moraju anda, ako dalye kopati hocheju, z-Podpernyami y poprek obernyememi Drevi Zemlyu nad szobom zderfavati; da tak chverzteje ztati more; y ravno ovak chinil je takaj *Róbinzon*.

Vszu Zemlyu, koju on van-zkápal je, metal je poleg Ztenogradye szvoje, nyu onde chverzto z-Nogami pritlachil, tak da je z-Vremenom takov Nászip okol Dvorischa szvojega napravil, koj bil je shezt Czepeliffev shirok, a deszet viszok. Na nekojeh Meztah Nászipa ovoga napravil je takaj male Luknye, ravno tak kak po Zideh varaskeh znadu biti, chez koje on van glédeti, y ako potrebno bi bilo, iz Lùka szvojega ztrélyati bude mogel. Za ovo prilichnéffe vuchiniti, izrezalszi je takaj vu Nászipu Ztùpalnicze (a), po kojeh on dole y
go-

(a) Sténgé.

gore pòiti, ter ovak iz Zidov takaj Tverdyavu fzvoju braniti bude mogel.

Y kadbisze ovak zadozta objachenoga bil stimal, dojdemu na pamet; ali kaj? Ako Nepriateli Tverdyavu moju obkoliju, y ja od Glàda y Sedye tràplyen, nyim Sivsze vu Ruke predati budem moral? Kak onda? —

Ovo, né mûsze tak zevszema nemo-gùche videlo, y zato szúdil je, da dobro bude, akofze y proti ovomu vre naperovo pripravi, da tak od Glàda y Sèdye prizilyen predati nebusze moral. Od-luchi anda od vezda vszigdar jednu Lá-mazu, koja najbolye doila bude, vu Dvorischu fzvojem zaderfati, y za Hranu nyeinu jeden Ztòg Szena, kojega fzamo vu Szilli jemal bude, pri Redu imati. Zatem tuliko Szirov kuliko najviffe mogel bude na Ztran nazpraviti, y najzadnich od Vochya, Prilepkov, y drugoga Ztroska od Dnéva do Dnéva tuliko prichúvati, kulikofze najviffe prichúvati bude moglo.

Pri tretjem pak Namenènyu, koje josche izpuniti je selyel, moralszi je za vezda Muztàche obrifzati; ar je vre

napervo videl, da vnogo Vremena potrebuje, y da ob szàmom' nyemu nikaj nebude. Ovo pak Namenènye bilo je takovo: hotel je ón Zvirànyek jeden, koteri ne daleko od Dvora nyegovoga zviral je, y mali kakti Potochecz chinil, vu szvoje Dvorniche napelyati; da tak, ako bi morebiti od Nepriatelov obkolyen bil, y z-Vodum bi mogel biti obzkerblyen. Ali kajti, kak vre rekelszem, ova szàm vchiniti né mogel, oztavil je ztàti, y prijelsze je z-novich szvoje Ladyarie.

Ovak preslo mù je y pak nekuliko Godisch', vu kojeh nikaj tak ofzebujnoga, kaj bi vredno bilo povedati, z-nyim nésze pripetilo. — Odhàjam anda na jedno ofzebujno Pripetchènye, kojefze za Szrechu nyegovu, vnogo visse kak vsza ova, koja do vezda povèdalszem, zadèva.

Jedno Jutro — bilo je tak lépo toplo Jutro — ràvno kad bi *Róbinzon* pri Chùnu szvojem poszluval bil, zapazi najenkrate velikoga Dima, kojfze, negdi dobro daleko od nyega, vu Zràk gore je zdigal. Perva Chutlivozt, koja-
fze

fze vu nyem' pri ovom Poglèdu zbudi-
 la je, bil je Ztràh, druga; Znatifelnost:
 od obodvojega podbodyen, prederchi kaj
 nàjbolye mogel je na jeden za Dvorom
 fzvojem ztojechi Brèg, za od ovud, kaj
 bi to biti moglo, bolye videti. Komaj
 pak da na Breg gore doffel je, nut na
 fzvoju jos vekffu Oszupnyenost, vidi
 najtomenye pet Chùnov k-Kraju pripe-
 lyaneh, y vech kak 30 Divjeh Lyudih,
 koji okol jednoga velikoga Ognya z-ne-
 obichnem y nevlyudnem Telamicza-
 nyem Kolofzu igrali.

Premda *Róbinzon* vre do vezda za-
 dovolyno na zpodobno Zkazalifche bil
 bi pripravlyen, nistarmenye vendar ni
 vnogo falelo, da y vezda znovich od
 Ztràha y Ztizke zvun fzebe ni poztal.
 Ali vendar vezda berse kak predi do-
 zval je nazad Szerdchenost y Zauffa-
 nozt fzvoju vu Boga; ziffel hitro z-Brè-
 ga dole, poztavil nà szè vszu fzvoju
 Oborusnost, y z-Uffanyem vu Boga za
 ztalno odlùchil, Sivot fzvoj tak dugo
 braniti, doklamfze goder gibati bude
 mogel. Da pako vszako nàjmenffe Gi-
 banye Nepriatelov fzvojev ztem lese vi-
 de-

deti more, znovich — poklamkam bifze Bogu po vruchoj Molitvi predi bil preporuchil — dodãfzi szerdcze, y zãjde na Brèg gore.

Ali kak jako zkãkaloje szerdcze nyegovo, kad je videl, da dva Nefzrechne, ravno iz Chùnov van vadiju, y k-Ognyu fzvojemu vlecheju! Nimalo ne dvojil, da nebi na Klãnye vlecheni bili: ar berfeli k-Ognyu dofslifzu, prizkochilifzu drugi, jednoga z-med nyih pograbili, na Zemlyu dole hitili, y za Goztchènnye fzvoje klatigã pocheli. Ov drugi izatoga ztal je fzãm na ztrani, glèdel to nechlovechno Delo, chakajuchi Hipa vu kojem Rèd na nyega doffel bude.

Metemtoga kak berfe ov nevolyni bi v Pamet vzel bil, dasze Kervoloki nyegovi vfzi okol zaklanoga Drùga nyegvoga zabavlyaju, y da nijeden z-med nyih na nyega jako verlo nepazi, pun Uffanya, da Zbèfanyem Sivlenye fzvoje obchùval bude, puztifze vu Zkok, ter z neizgovornum Hìtroztjum izraven proti Meztu onomu, gde *Róbinzonovo* bilo je Prebivalifche, pochel je derchati.

Veszélye, — Uffanye —, Ztrah y Chàmi pograbilafzu vezda Szerdcze Viteza naflega, y Licza nyegova vezda cherlena, vezda bleđa poztájala; Veszelye y Uffanye zato, ar videl je, da ov koj befi, vnogo berse derchati more, kak oni, koji szugá vloviti hoteli; Ztrah pako y Chàmi zato, kajti tak ov koj béfal je, kak y oni koji gá vloviti hotelifzu, derchalifzu izraven proti Dvoru *Ròbinzonovom*. Metemtoga bilo je josche med ovemi y med *Rùbinzonom* jedno malo Krilo morzko, chez koje ov Nevolyni, ako Rukam nyihovem vuji je hotel, josche predi preplavati je moral. Ali komaj da on do ovoga doffel je, prez vszakoga nadalye Omuhávanya, sklobunkne v-nuter, y ravno tak berzo kak predi derchal je, plaval je vezda proti kraju.

Dva z-med Pregonitelov nyegoveh, koteri berséffi bilifzu, puztilifzufze k-Goztchenyu szvojemu. Ali z-Veszelyem gledel je *Ròbinzon*, kad je videl da ovi obadva niti na Poloviczu tak berzo plavati nemoreju, kak je plaval prvi; y ov vre derchal je proti nyemu

mu po szuhom, da josche drugi niti do Polovicze doplavali nészu.

Vezda, pochuti *Róbinzon* vu szebi jednu szerdchenošt, kakovu nigdar josche ni pochutil. Iz oclih nyegoveh szival je lyuti Ogeny; Kerv po vszeh filah je kipela; Szerdcze obztanka né mû dalo; moral je besechemu na Pomoch prizkochiti! vzeme kopje; poderchi z-Brega dole, y vu jednom chaszu bil je med Besèchem y Tirajùchemi. Ztani! zakrikne proti besèchemu, y zkochi ván iza Germa; ztani! — Ov Nevólyni ogledasze, y kadbi *Róbinzona* vszega vu Koszmatine zagledal bil, preztraffisze na tuliko, da znal ni, bili besal, alisze na Zemlyu dole hitil. Stimal je naimre, da kakovo zverhuchlovechanzko Bitje vidi.

Róbinzon máhnemû z-Rukum, dà mû razmeti, da on za obrambu nyegovu szimo doffel je, y poderchi proti dvem onem, kizsu za ovem derchali; y kadbi tak blizu bil doffel, da je pervessega z-Kopiem doszèchi mogel, zamáhne, y vu golo Telo nyegovo tak mochno zarine Kopje, dasze je na Meztuk-Zemlyi zruffil. Drugi pako, koj josche za zto

Kora-

Korachajev daleko bil je, najpredi zachudisze, y taki zatem napne Lùka szvojega, y zprufigâ ravno kadbi *Róbinzon* na nyega nashernuti bil hotel. Ztrelicza doletela je izraven vu Mezto gde mù sferdcze je tuklo, — ali na szrechu tak szlabo, da mù od tverde y koszmate z-kojum oblechen bil je Kòse, ravno kakti od selebnoga Oklopa odzkochiti je morala, y *Róbinzonu* chizto nikaj naskoditi ne mogla. Nafs hrabreni Boritel, né mù dàl Vremena josche drugu zprufiti, nego poszerne k-nyemu, y z-Kopjem szvojem zrusliga na Zemlyu.

Vezda ogledasze na pervoga, koj josche y szada na onom iztom meztu, na kojem nyemu *Róbinzon* ztati zapovedal je, ztál je kakti odrevenyen, nezna-
juchi jeli ova, koja vchinyenaszu, za nyegvo oszlobodyényeszu vchinye-
na, ali pak da vezda Rèd na nyega doffel bude: ogledasze velim na nyega, máhnemu z-Rukum, dajuchi mù Zname-
nye dabi k-nyemu doffel. Ov poszlu-
hnul je, y issel taki; ali chez mal Chasz ztal je: zatem popoffel y pak nekulsko
Korachajev, y ztal znovich kakti za Mi-
loschu

lofchu miloprofzechi. *Róbinzon* vsza koja je mogel Dobrotivnozti y Priatelztva zmifzliti Znaménya, daval mû je, y z-novich mahal z-Rükum dabi k-nyemu iffel. On vchinil je; ali vendar za vszakem zkoro defzetem Korachajom pokleknul je na Zemlyu z-Poniznoztjum takovum, kak dabi mû zahváliti y z-Prifzegum zavèzatisze hotel.

Róbinzon, da gâ kulik tulik bolye obkoráfi, vzeme Náobraznik fzvoj dole, y pokáfemu chlovechanki fzvoj Oblícháj; nákej Divjí z-menffem Ztráhom taki blife priztupi, pred nyega klekne, kuffne Zemlyu, lese kak je dug po Terbuhu, prime Nogu *Róbinzonovu*, poztaviju na zátilyek Vráta fzvojega, zevfzem ovem znamenujuchi, da je pripraven Szufeny nyegov oztati. Nafs Vitez, kômu viffe za jednoga Priatela kak za fzufnya bilo je, lyublyeno zdignegâ gore, ter kuliko nájviffe mogel je, terfzilfze je vszakojava Znaménya mû káfuch vpùtitiga, dasze on od nyega nikaj Zla néma bojatí. — Ali ovde bilo je jofche vech Pofzla!

Jeden

Jeden z-med zatucheneh, koteri szamo vu zpodnyu Ztran Tela z-Kopjem zgodyen, y zato izto more biti szmertno ranyen ni bil, pochel je k-szebi dohàjati, z-Trávum Ranufzi terdeti, y Kerv vztavlyati. *Róbinzon* pokàse ovo Divjaku szvojemu, y ov zpregovori nekoje Rèchi proti nyemu, koje Iztina je *Róbinzon* ne razmel, metemtoga vendar vu Vùhu nyegovom zvonileszu lepsse kak nijedna *Musika* ali drugo kakovo zkladnóglašzje, ar ovo bil je Glasz prvi Rèchi chlovechanzke, koju on za tulikemi Letti vezda pervikrat chuje. Zatem pokase na kamenitu Báltu nyegovu, potlam násze, hotejuchi *Róbinzonu* dati na Razmèvanye, da z-tem vre on, ono kaj josche fali, Nepriatelu szvojemu dopridati hoche. Nafs Vitez koj nerad chlovechanzku Kerv prelèval je, prem da videl je Potrebochu Ranyenika chizto dotùchi, ne hotel szam pojti, nego poda Báltu Drùgu szvojemu, ter da nevidi Kervotochnozt, obernesze nazád. Indiàncz kak berse Báltu vu Ruke dobil je, kakti Szerna poderchi proti Ranyeniku, z-jednem Mähom raz-

Kamp. Rob. II. Del.   D   koli-

kolimu Lubanyu tia do Ramena , povernesze szmejuch nazad , ter poztavi Báltu y pol Lubanye pred Noge *Róbinzonove* kakti Znaménye Obládanya.

Róbinzon pak dà mû po Znaményi razmeti, dabi nazad iffel, orusje vubiteh pobral , y szobom doneszel. Ali Indiánecz dà mû predi razmeti, dabi bo-lye bilo, ako bi on nyemu dopuztil ove mertve vu Zemlyu predi zakopati, da tak ako bi jê Pajdássi nyihovi dosli izkati, nye tak lahko nájti nebudu mogli. *Róbinzon* ovo za Dobro znassel je , y dopuztil mû je vchiniti ; ter nut predi negobi pol Vure preslo bilo , biliszu obodva Mertvi zagernyeni. Zatem odpraviffesze obodva proti Ztànü *Róbinzonovom* , y dojdosse na Breg.

Julika. Ali , Otecz , ovak bil je *Róbinzon* Lyudomorecz poztal.

Tonchek. Ih , vemszu to divji szamo Lyudi bili , koje je vmoril , to nikaj ne !

Julika. Ali vendar biliszu Lyudi !

Otecz. Nekajda daszu bili , *Tonchek* ; budi *Divji* ali ne , to nikaj ni zato. Ne-go *Pítanye* szamo je , jeli on tu Oblazt
imal

imal ove nefzrechne vumoriti? — Kaj
szudis Jankicza?

Jankicza. Ja miszlim da je imal!

Otecz. Zakaj?

Jankicza. Kajtiszu tak nechlovechui
bili, y kajti bi drugach ovoga vmorili
bili, koj nyim more biti nikaj zla ni
vchinil.

Otecz. Ali kak je to *Róbinzon* znati
mogel? Morebiti je ravno Szmert bil
zafzlufil? Morebit oni, kojiszugá vloviti
hoteli, biliszu pozslani od szvojev Pogla-
várov? k-tomu josche, gdo je *Róbin-
zona* Szudczem zverhu nyih poztavil?

Miskecz. Ali, da on nye nebi bil
vmoril, tak bi bili za nyegov Dóm ze-
znali, y potlam drugem povedali.

Petricza. Y onda bi lahko vszi zku-
pa tamo dosli bili, ter *Róbinzona* vu-
morili.

Tonckek. Y pojeli!

Otecz. Vezdazte vi pravu Silu nasli!
Anda za szvoju Szegurnozt moral je tak
vchiniti: tak je pravo! Jeli pak szlobod-
no, za Sivilénye szvoje obraniti, dru-
goga vumoriti?

Vszi. Szlobodno!

Otec. Zakaj.

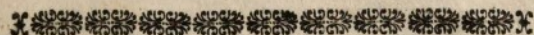
Jankicza. Kajti Bóg zapoveda da mi Sivilénye nasse chívamo, doklam moremo. Ako anda nasz gdo prez Zroka vumoriti hoche, tak miszlim, da szlobodno bude nam nyega predi vumoriti, da tak Sivilénye nasse nam vzéti takovomu prepRechimo.

Otec. Zevfzema, draga Detcza szlobodna je, jedna takova Szilobramba ne szamo poleg chlovechanzkeh, nego poleg y Bosanzkeh takaj Pravdih; ali — dobrofzi zapametite — onda szamo, kada nikakove druge ni Pomochi za obránitíze. Akoli pak mi moremo vújti, ali Náztorniku nassemu kak drugach na Pút ztati, y obránitíze, tak onda Zkonchanye nyegovo je iztinzko Lyudomorztvo, y od Poglavárov vszigdar káftigujesze.

Zahválete anda Bogu, Detcza, da vamfze je ravno vu takovom Meztu dal naroditi, vu kojem Poglavárztvo takove Náredbe za Szegurnozt nassu je vchini-
lo, da z-med ztojezer jeden morebiti, vu takovu Priliku nedojde, gde bi Szillu z-Szillum odbijati moral.

Dozta za denesz!

V E-

VECHER SHEZTNAJZTI.

Kad biſze drugi Vecher vſzi zkupa y pak vu nãvadno Meztõ zpravili bili, ter vſza Detcza okolu Otcza pozkakivajuch krichala “ *od Róbinzona, od Róbinzona dragi Otecz!* „, prichme Otecz vu Pripovezti ſzvojoj ovak dalje govoriti.

Szrècha *Róbinzona* naſſega, draga Detcza, koja vſzem nam tak jako leſi na Szerdczu, joſs ni odlúchena. Na Brèg ober Ztãna ſzvojega, kak vre chùliſzmo, doſſel je y z-Pajdaſſem ſzvojem; — y ovde oztaviliſzmo je vchera, neznajuchi, kaj iz obodveh bude. Ztãliſs nyegov y vezda joſche ne bil zvun Pogibeli; ar gdo mogel je drugach ſzuditi, kak da Divji, berſeli nechlovechno ſzvoje Goztchenye dokonchaju, taki zgublyene Pajdaſſe ſzvoje izkati budu iſſli? Ako tak: onda kak lahko pripetiſze more, daſze na Ztãn *Róbinzonov* nameriu, y onda tak nye-

ga, kak y Pajdassa nyegovoga zkonchaju.

Róbinzon, koj na Bregu za jednem Drévom y z-Pajdasssem szvojem ztal je, y nechlovechno oveh Divjakov Goztchenye gledal, preztrassilše je nad Mis-slènyem ovem, ter, kaj nàjbolye bi bilo? jeli bèfati? ali vu Tverdjavu szvojše zkriti? pochel je miszliti. Uffanye vu Boga Branitela vszake Nekrivnozti, zàvdalomû je Jakozt y Szerdce to zadnye prebrati; ter da gâ Divji tak lahko nezpaze, issel je vsze po chetvericze med Germjem plazech, kak y Pajdassu szvojemu zapovedal je vchiniti, do vusneh Lojtrih szvojev; y ovak zifslifzu obodva vu Dvorische.

Ovde Shiroko pochel je glèdeti Divji, kad je videl vu kak lepom Rèdu y Prikladnozti Dvor Obranitela nyegovoga je poztavlyen; ar tak kaj lepoga, josche nigdar, kaj je siv, ni videl. Chinilomûfze je ravno tak, kaksze chini làdanyzkomu Musu nassemu, koj iz polyzke kolibe szvoje pervikrat vu lepu Palachu dojde.

Róbinzon pokàsemû po Znamenyih, vu kak velikoj on josche y vezda Zkerblivozti, tak zàsze kak y za nyega, pred kervolochnemi nyegovemi Domorodczy je poztavlyen, y dà mù razmeti, da on, ako nàto dojde, pripraven je, tia do zadnye kaplye Kervisze bràniti. Divji, koj razmel je Znaménya nyegova, napravi hudobrazni Pogled, zmàsfe z-Baltum, koju josche vu Rukah derfal je, nekulikokrat iz nad szebe, obernesze szerdito nagrãfajuch proti Ztranke one, gde Nepriateli nyegovi biliszu, nye kakti na Majdan pozivluch: po vszem ovom stimamisze pokàzati je hotel Gozponu szvojemu, da y nyemu, ako nàto dojde, na Hrabrenozti zfaleslo nebude. *Róbinzon* pohvãli Szerdchenozt nyegovu, poda mù jeden Lùk y Kopje (ar takoveh do vezda vre visse bil je zgotovil) vu Ruku, poztavigã, kakti Ztrãsnika, poleg jedne Luknye, koju on predi navlazt vu Ztenograjì szvojoj oztavil je, y chez koju on lahko on Proztor, koj jos med Ztenograjum nyegovum, y med Lozum od nye-ga naztavlyenum bil je, videti je mo-

gel. On szàm pak poztavifze zevszum Oborufenoztjum szvojum, od Ztrani druge, gde takaj zpodobnu Luknyu bil je oztavil.

Vu ovomi Nameztchènyu Komaj da jednu Vuru ztálifzu, zachuju najenkrat jofs dobro daleko Halabuku y Krichanye vnogeh divjeh Rèchih. Ov Chasz obodva pripravefze k-Boju, y jen proti drugomu za vekffu Szerdchenozt fzi dodati, pochnu z-Glavamifzi nakimàvati. Vfsza Halabuka najenkrat zamúkne. Vezda. —

Julika. O! Otecz, ja besim akofzu dofli!

Tonchek. Pi! gdo bi tak ztrafsliva Baba biti mogel!

Petricza. Miruj szamo, Julika! Róbinzonfze vre branil bude; mene chizto nikaj ni Ztrah za nyega.

Julika. Nu, bûte videli, oniga zaizto vubiju!

Jankicza. Oh mùchi!

Otecz. Vezda y pak dozta blizu zachufefze Gláfz jednoga szamo Chloveka, koj tak ztrahovito nuter vu Lozu je krichal, da je po vfzeh Járkeh Jeka

zven-

zvenchala. Vre ztalifzu pripravni feztoki naffi Mejdanchie; vre vřzaki Lùka fzvojega derfal napetoga, da vu onoga kífze pervi pokafe Ztreliczu mogel bude zprufiti. Ochi nyihove krefzilefzufze od Ognya feztokoga, y negenli vo vu onu Ztran Loze vuperte glèdele, od koje Gláfz ov k-nyim je dohajal. —

Ovde Otecz najenkrat preztane govoriti, a vřza Detcza Mùkom muchafse. — Ali y Otecz ne hotel da govori dalye. — Teda negda opitajugâ vřzi kakti z-jednemi Vuztmi : zakaj jím dalye pripovèdati neche? A Otecz pak odgovori :

“ Zato, da vam y pak Priliku dati morem Pofelènya vaffa ztegnuti! Znam da vi vřzi vezda radi bi znati, kak je ta Boj, na kojegafze ovi tak feztoko pripravlyali jezzu, dokonchalfze; y ja pripraven jezzem, ako tak hochete, nyega vam povedati. Ali kaj? Ako vi dobrovolno za denefz ztegnuti bifze hoteli? Ako Znatifelnozt vaffu oblàdati, y na zutra to prenezti bi mogli? Metemtoga, zpùfcham vam na Volyu vaffu; povechte: hochete? ali ne?

Hochemo ! Hochemo ! odgovorisse vszi, y tak bê Pripovédanye na Ve-cher zutrassnyi prenesseno.

Do toga pak Vremena doklamszu k-Vecherji isli, vszaki zabávlyalsze je z-nechim. Jedni pleliszu Koffare, drugi Dreteszu ferkali. Jedni chehaliszu Perje; drugi Kukuruzuszu rusgyili : jedni ovo, drugi ono hasznovito Delo chinili; ter dojduchi ztopram Vecher prichme Otecz vu szvojoj p-etergnyennoj Pripovezti, ovak dalye govoriti.

Róbinzon y szerdcheni Zdrusbenik nyegov, vu onom iztom, kak je sznochka oztavili jezmo, junachkom y hrabrenom Nameztchènyu ztaliszu, y chakali tia doklam je Szuncze zapalo: y kadbi czèlo ovo Vreme nikaj visse nechuli bili, za ztanovito dersaliszu, daszu Divjaki, potlam kam bi dugo Vremena zabztuny Pajdässe szvoje izkali bili, od szvôga Zizkávanya preztali, nazad vu Chune szvojeszi poszeli, y vu Domovinuszze povernuli. Polosisse anda obodva Orusja szvoja dole, y *Róbinzon* od vszega kaj imal je, pripravil je Vecherju,

Kajti ov Zpomenka vredni Dàn, ko-
teri vu Pripetchenyu *Róbinzonovom*
med oztalemi najbolyefze razluchùje,
ravno Pétek bil je: tak odluchil je o-
szlobodyenomu Divjaku szvojemu Pri-
dovek takov dati, y zato zvalgá je
Pètkom.

Vezda ztopram dobil je *Róbinzon*
Vremena nyega jedno malo bolye pre-
mifslyávati. *Pétek* (ar ovak y mi ga
od vezda zvali budemo) bil je mlád y
dobroga Sztrúka Chlovek, ztar okolu
dvajszet Lètt. Kòsa nyegova bila je
szivocherna y szvetla; Lászi cherni,
nego ne kratki, niti rudazti, kakti Ha-
rapzki, nego jedno malo podugovati;
Nòsz kratek, nego ne ferlyazt; Vùztni-
cze male, Zubi beli kakti Alabazter.
Vu obodveh Vùheh noszil je vnogo o-
besseneh vszakojachkeh Chachkov, O-
ftrig, y Pèr, z-kojemi sze je jako nà-
nye derfal. Vu oztàlom pak bil je gol
od Pete do Glave.

Jedna z-med oszebujneh *Róbinzono-
veh* Krèpoztih bila je Szrameslyivozt.
Zato akoprem nezgovòrno gladen bi
bil, nistarmenye vendar, predi nego bi
vè-

vecherjat iffel, vzelszi je Vremena, jeden iz ztare Kofe za Ztanàra fzvojega Zàztor napraviti, kojega on z-Dretum okol fzebe zvèzati je moral. Zatem dà mù Znamènye, dabifzi poleg nyega fzezti hotel, y z-nyim zkupa vecherjati. Pétek iffel je zevszum, kojum je mogel Poniznozti y Zahvalnozti Chednozhtjum, pokleknul pred nyega dole, Glavu fzvoju na Zemlyu polofil, y ravno tak, kak y predi, poztavil Nogu Obranitela fzvojega, na fzvoj Zàvratek.

Róbinzon, kojega Szerdcze, Preobilnozt Radozti nad tak dugofelnem To-varuffem y Priatelem komaj preszechi je moglo, rajffe bil bigà med Ruke fzvoje objel, nyega gerlil, y pod fzladkem Lyubomilenyem nyemu Szerdcze fzvoje odperl, kak tak ztavnogafze kàzal. Ali poklamkam bi premifzlil, da za veksfu nyegovu Szegurnozt bude, ako on novoga Goztchenika fzvojega, kojega Szerdcze pravo jofche nepozna, jedno malo kakti na Vùzde derfal bude, zato Ponifenozt nyegovu, koju proti nyemu je kazal, prijemal je, kakti za jedno fzebi od nyega mòrano Dugovànye, ter

za jedno Vreme Králya z-nyim igral. Dà mû anda po Znamených y szvojem Deršenyu razmeti, da on zadnich nye-ga pod szvoju Obrambu vzal y prijel je, ali szamo pod Pogodbum jedne ostre Pokornozti: da vszigdar pripraven bude vchiniti ali oztaviti ona, koja on, Gozpon y Kraly nyegov, poleg Kralyevzke szvoje Mûdrozti, zapovedal, ali prepovedal bude vchiniti. Metemtoga doklam bi mû vsza ova po Znamených onak kak znal je, bil raztolmachùval, izgovoril je Rèch *Raczike*, koja nyemu szrečno nekak na Pamet dosla bila je, y z-kojum divji Amerikanczi naj-vekkše szvoje Poglavàre navadniszu nazivati.

Visse po Rèchi ovoj, kak po vszeh drugeh Znamènyih razmel je *Pètek* Mišzel Gozpona szvojega; ter kak jako on ztem zadovoljen je, pokazal je z-ovem, da on Rèch ovu *Raczike* vech kak dvajsetkrat naglasz je zpregovoril, na *Róbinzona* vszakuput kàzal, y pred nyega dole poklekal. Dapache, za pokazati, da on dobro razme, kaj kralyevzka Oblazt rechi hoche, vzal je
Kopje,

Kopje, nye vu Ruke Gozpona szvojega podal, ostru Ztran nyegovu vu Perfza szvoja vuperl, ztem znamenujuchi, da on z-Kervjum y Sivilènyem nyegovem vszigdar szlobodno ima zapovèdati. Na koja *Róbinzon* gizdavo prufimû Rúku, na Znamènye krályevzke szvoje Ob-rambe; zapovèmû josche jenkrat, doleszi szezti, y z-nyim zkupa vecherjati. *Petek* poszluhne; y szedeszi na голу Zemlyu k-Nogam *Róbinzonovem*, koj metemtoga na jednom ve po szebi napravlyenom *Travoszedischu* (b) szedel je.

Glejte, Detcza, na ov, ali ovomu zpodoben Nàchin zapocheliszufze negda pervi Krályi na Zemlye. Biliszu Lyùdi, koteriszu vu Mùdrozti, Hràbrenozti, y Telajàkozti druge nadlādali. Zato dohadyaliszu ovi k-nyim, ali Tolnàcha izkati, ali profziti, dabi je proti divjem Zverinam, kojeh z-Pochetka vnogo bilo je, y proti hman Lyùdem braniti y chuvati hoteli. — Za ovo pak
za-

(b) Grasbank.

zavesùvaliszufze nyim potlam vu vfzem pokorni biti, nyim od vfzeh Chredov y Sitka szvojega vfzako Letto kaj dàvati, da tak szàmi zàfze delati nikaj nebudu primorani, nego szamo Zkerb y Pazku zverhu verneh szvojeh Podlosnikov nołziti. Ovo vfzakolettno Dàvanye, koje Podlosniki Kralyu vchiniti obechali jefzu, zovefze *Harach*, illiti vfzakolettna *Dàcha*, *Stibra*. Ovak zapòchelaſze je kralyevzka Oblazt; ovak Düsnozt Pokornoſti y Pòdlosnichtva proti jednomu ali vech Lyudih, pod kojeh Obrambu povdaliſze jefzmo.

Róbinzon anda bil je zaizto pravi Kraly vezda, szamo da Kralyevina nyegova néſze na vech, kak szamo na jednoga Podlosnika, nekuliko Lamazih, y jednu Papigu prufala. Metemtoga Nyih Velichanztvo y Szvetloſti doztojalifzùſze tak daleko k-fzvojemu Podlosniku poniziti, kak daleko Nyim Nyihova Chàzt y Viſzokozt je dopuztila.

Po dokonchanoj Večerji doztojalifzu Nyih Szvetloſti miloztivno odrèditi, gde gdo zpal bnđe. Za dobro vendar nahàjalifzu, da Podlosnik Nyihov —
 koj

koj zkupa takaj pervi Nyihov *Velikodvorjanik* y *Komornik*, *Nàdchelnic* y *Nyihova Vojzka*, *Nyihov Velikovechnik*, *Nadkomornik* y *Porkulàb* bil je, josche za vezda, nebude z-nyimi vu jednoj *Palachi*, nego vu *Pivniczi Nyihovoj Ztana* dobiti mogel; ar chizto nezpametno bi bilo jednomu *Novàku*, kojega josche *Vernozt* pravo nepoznaju, *Sivlènye* y *szvoj iz Palache* zkrovni *Pùt* zauffati. *Pètek* anda dobil je *Nàredbu*, nesto *szena* vu *Pevniczu* odneztì, y *Poztelyszi* napraviti: *Nyih* pako *Szvetlozti* za veksse *Szegurnozti* radi, pobralifzu *szami vsze Orusje*, y vu *szvoju Zpalniczu* odneszli.

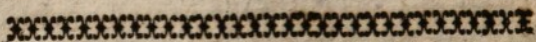
Zatem, neszufze *szramovali Nyih Szvetlozti* pred *Ochmi czèloga Kralyetzva szvojega Peldu Ponifenozi* y *Pokornozi* pokazati. Zaizto chudili bisze, niti meni veruvati nebi hoteli, da ovo, kaj ja vezda vam povèdal budem, vu izteh *Knyigah Kralyuvànya nyegovoga*, koje *nyega* tak *glaszovitoga* je vchinilo, z-odpertemi *Rèchmi* nebi bilo napiszano. Bili mogli veruvati: *Róbinzon*, *Szamolàdavec*, y *nàjszlobodneffi Kraly*

Kraly vszega Medymorja, Gozpon Sivlenya y Szmerti vszeh Podlosnikov szvojeh, obverfsával je pred Ochmi *Petka* szvojega Dusnozt jedne *Majericze*, y *podoil z-iztum szvojum kralyevzkum Rakum*, vsze *Lámaze*, kojeszubile vu *Dvorischu*; da tak szvojemu *Velikodvorjaniku*, kojega od szeh Dob na Chàzt ovu izviffiti bil ie nakanil, pokáse, kak on szvoju Chàzt obverfsávati bude moral.

Pètek josche y vezda znal ni, kaj to, kaj Gozpona szvojega videl je chiniti, bi vu szebi znamenovati moglo; ar tak on, kak y takaj Domorodczy nyegovi, z-szlabem szvojem Rázumom na tú *Miszel* jofs neszú dosli, dabi *Mleko marseche*, tak zdrava, y hafznovita *Hrana*, biti moglo. Nigdar anda jofs *Mléka nekuffajuchi*, nezgovorno zachudilsze je nad vugodnum *Szlaztjum nyegovum*, kadbi mú gá *Róbinzon* pervi krat bil dal pokuffati.

Zatem pako, potlam kam bi obodva chez czel *Dèn* vnogo *Truda* podneszli bili, selyeliszú poztavitisze vu *Pochinek*. *Róbinzon* zapove *Pètku* pojti vu *Pivni-Kamp*. *Rób. II. Dél. E* czu,

czu, on pak szám odide vu Duplye szvoje. Ali vendar predi, nego bi v-Poztely poztavilsze bil, ne pozabil zahváliti Bogu, koj vsze Pogibeli Dnèva denessnyega od nyega tak szrečno odvernul, y jednoga Pripomochnika darovati mù doztojal je.

VECHERSZEDEM- NAJZTI.

Jankicza.

Nu, ja nezgovorno felyim znati, kaj vsze *Róbinzon* z-szvojem *Pétkom* vezda pochel bude!

Josek. O vezda vnogo visse bu mogel kaj vchiniti, kak predi, doklam je szám bil!

Otec. Z-Vremenom vsze bolye zpoznati hochete Detcza, kak veliku *Hazen Društvo* Chloveku doprinášsa, y kak nezgovorno hvaliti morame Bogu,
da

da vu naz Selyu na Zdrufenozt y Priatelztvo, tak gluboko je zafzadil.

Pervo, kaj dojuduche Jutro *Róbinzon* z-szvojem *Pétkom* odluchil je vchiniti, bilo je, pojti najpredi k-Meztu onomu, gde vchera Divji nechlovechno szvoje Goztchénye derfali jeszu. Tamo iduchi, dosliszu do Mezta, gde dva oni, koje *Róbinzon* vchera vubil je, zakopani lesaliszu. *Pétek* pokáse Mezto Gozponu szvojemu, y po Znaményih dà mû razmeti, kak on veliku Selyu ima obodva van izkopati, y z-nyimisze jedno malo pogoztiti. Ali *Róbinzon* pogledagá z-Obrazom punem lyúte Hudovólnozti, zdigne Kopje szvoje, nyemu szerditsze nagrafajuch, dagá on Chasz prebode, vu kojem on chlovechanzko Meszo od vezda podztupilsze bude viffe jezti. *Pétek* razmel je Proffnyu nyegovu, y ponizno povdalsze Volyi Gozpona szvoje-ga, akoprem preszéchi nikak nébi bil mogel, zakaj on ovo, vu kojem on nikaj tak zloga nenahája, nyemu prepovéda.

Vezda vre biliszu pri Meztu, gde vchera Ogeny je gorel. Bose kakov Pogled! Ovde lesaleszu Kozti razhitane,

onde napol oglodani Falati Tela Chlovechanskoga; a Zemlya na vsze Kraje z-Kervjum pokervarjena! *Róbinzon* moral je szvoj Obraz odvernuti. Metem-toga zapovedal je *Pétku* vsza ova na Kúp znosztiti, jednu Jamu izkopati, y Domorodczev nyegoveh velike Nechlo-vechnozti túfne Oztanke vu Zemlyu zakopati. *Pétek* poszluhnul je.

Doklam *Pétek* ova zagernyal je, dotlam razkápal je *Róbinzon* marlyivo po Pepelu, nebili gde koju Izkriczu Ognya nassel. Ar potlamkam nyemu Bóg Paj-dassa dal je, tak nikaj tak jako selyel-fzi ni, kak — Ognya. Ali zahman! O-geny vre bil je vesz pogafznul! Pun Tu-robnozti, z-prignyenum Glávum ztal je na Meztu, ter saloztno mertev Pepel premislyával. *Pétek*, koj nyega vre dober Chasz gledel je, napravi nekoja nerazumlviva Znaménya, ztergne Báltu iza Pásza Gozponovoga, odleti kakti Veter vu Lozu, y *Róbinzona*, koj nyegovo Nakányenye ni razmel, oztavi szamoga na Meztu.

„Kaj je to?“ miszliszi, y pochne vesz oszupnyen za nyim glédeti. „Kaj mé

mê oztavil bude? Menifze zmeveril? za Báltu moju me robil? Jeli morebiti bude tak nemiloztiven, da Dvora mojegafze zadobaviti, mene z-Szillum od nyega odbiti, ter kervolochnem Domorodczem szvojem izdati je nakanil? y od Szerditozti, nad nigdar nechujenum Nezahvalnoztjum vufgan, vzeme Kopje szvoje, poderchi za Nevernikom, da mû kaj berse cherno nyegovo Nakányenye izpuniti přeprechi.

Kadbi ovak vez szerdit nekuliko Púta potekel bil, nut zapazi najenkrat *Pétka* vu najveksiem Zkoku proti szebi derchati. *Róbinzon* vez ofzupnyen ztane, y na szvoje veliko Chudo vidi, kak ftimáni nyegov Izdajnik, punu Shaku szuhe Trave, iz koje Dim kázalsze je, vu Viffak derfechi, proti nyemu noszi. Vezda vufgesze z-Plamnom: *Pétek* pozta-viju dole, priverse jofs viffe szuhe Szlame, donefze berzo Drevja y Shibarja, ter vu malom Chafzu nalofi dobro velik Ogeny. Vezda ztopram domifzlilsze je *Róbinzon*, zakaj *Pétek* tak naglo od nyega odiffel je: Od Vefzélyä, da Ognya vidi, zpozabisze iz Czeszarztva szvojega,

pochne kakti Bedak zkákati, *Pétka* szvojega objimati, nyega gerliti, kuffluvati, y vu Szerdczu jezero krat za Oproztchenye, da tak szumliv proti nyemu bil je, profziti.

Miskecz. Ali gde je *Pétek* ta Ogeny dobiti mogel?

Otecz. Odissel je z-Báltum vu Shumu, odszekel dva dobro szuha Dreva, koja tak dugo jedno vuz drugo je szmizczal, doklamszufze vusgala. Zatem hitro zamotal je obodva Dreva vu szúhu Szlamu, y kaj najbolye mogel je, derchal je k-*Róbinzonu*. Pod hitrem pako Derchanyem vusgalosze je Szeno z-Plamnóm.

Priatel R * * Ovdemifze nafs *Priatel Róbinzon* y pak nedopada.

Jankicza. Zakaj ne?

Priatel R * * Kaiti nikakvoga Znaménya od Nevere *Pétkove* neimajuchi, takvu proti nyemu Szumnyu podignuti je mogel. Pi! gdobi tak szumliv bil!

Jankicza. Vendar pak bisze moglo bilo pripetiti, da ono, zakaj bojalnze je, bi Iztina bila; y zato moralnze je chuvati od nyega!

Pri-

Priatel R * * Morafs mé dobro razmeti, Jankicza! Da Róbinzon mislzil je, damúsze Pétek lahko zneveriti more, to mú za Zlo nejemyem; kakti nit ovo, da on za nyim odpravilize, y — akoli zaizto Pétek takovo Namenénye imal je — nyemu Nakanyenye nyegovo preprechiti je hotel; ar pri Chloveku josche nepoznanomu, ovakovu Opaznozt imal je vszigdar potrebnu. Ali, ovo mú ja za Zlo jemlyem, da on ovu szvoju Szumlivozt, taki za pravu Iztinu derfal je, da od Szerdczozmutnyefze obladatai, ter vusgan od Szerditozti, niti jenkrat pomiszliti ne hotel, da Pétek more bit je nekriven. — Ne, Dragi moj! tak daleko Szumlivozt nassa, proti Chloveku, od kojega josche pravo neznamo jeli takov, ali ne; nigdar prufitilfe neszme. Vu dvojmbeneh Pripetchènyih dusnifzmo od drugeh, vszigdar Dobro, a nigdar Zlo szúdití.

Otecz. Jedna Naredba, kojuszí dobro zapametiti, y poleg kojefze vszigdar ravnati imate Detcza!

Róbinzon nafs, kak vre rekelfzem, bil je vefz zvun szebe od Vefzelya, kad

je videl, da Szumlyivozt nyegova je porterta, y on Ognya, kojegafzi tak dugo selyel je, y pak jenkratsze je zadobavil. Dugo, dozta dugo Vremena pafzel je Ochi szvoje po nyegovom Plamnu, y neszega mogel zadozta nagledeti. Teda negda vzeme jeden sivi Ogorek, y prederchi z-*Pétkom* zkupa k-Domu szvojemu.

Ovde nalosi vu Kuhinyi kaj najberse Ogeny veliki, poztavi nekuliko Krumpira vu Perhavku, y odleti kakti Veter vu Mezto, gde Lamaze nyegove bilefzu, za jednu Mladu donezti. Ovu zakolye taki, ofznáfi lepo, y opere, odrese jednu Chetert, y natekne na Ráseny. *Pétek* moral je Pechenku obrachati.

Metemtoga doklam *Pétek* ovu szvoju Szlusbu chinil je, odrezal je *Róbinzon* pri Perfaz Falat drugi, opralga chizto, y poztavil vu Lonecz. Zatem obèlil je nekuliko Krumpira, zemlel med dvemi Kameni Shaku Kukuruze, poztavil obo-dvoje k-Mészu vu Lonecz, dolejal Vode kuliko potrebno bilo je, dobro nafzolil, y priztavil k-Ognyu.

Julika. O ja znam kajfzi je hotel pripraviti! — Juhu! *Otecz.*

Otec. Zgodilafzi; — jednu Jeztvinu koje on ofzem najtomenye Lètt vre ni pokuffal. Miszlitifzi anda morete, kak velike Zkomine ná nyu fzu mù iffle!

Pétek gledel je vfza ova z-Shirokemi Ochmi, ar preszéchi nikak ni mogel, k-chemu bifze vfza ova pripravlyala. Od Kùhanya nigdar chul ni nikaj, niti videl vu fzvojem Sivlenyu; y zato znati takaj pod nikakov Náchin ni mogel, kaj bu Voda vu Lonczu pri Ognju delala. Kadbi anda *Róbinxon* po Pofzlu fzamo za jeden Chafz vu Duplye fzvoje bil odiffel, y Voda izatoga Vremena vu Lonczu kipeti bila pochela, pochne *Pétek* chuditifze, ar, kaj bi Vodu vu Lonczu najenkrat genulo, znati ni mogel. Kad bi pak zevszema bilafze nadígnula, ter iz Loncza na vfze Kraje vankipeti pochela, dojdemu tâ bedazta miszel na Pamet, da morebiti je vu Lonczu fiva Ztvar kakova, koja ovu Vodu van zrivati bi rada: za preprechiti anda, da ova Zver vfzu Vodu iz Loncza nebi ztirala, hitro poszèfe z-Rukum vu Lonecz, hotejuchi jù vloviti. Ali ov Chafz tak ztraffuo pochel je krichati,
 daszu

dafzu vŕze Ztène od Pechine zvèny-
chale.

Ztràh y Ztizka pograbilafzu tuŕnoga
Róbinzona; ar na ov tak ztrahoviti
Krich, nikaj drugo miŕlitiŕzi ni mogel,
kak dafzu Divji doŕsli, y *Pétka* vre po-
grabili. Ztràh y Szvojlyubnozt dáva-
lafzu mú Miŕslénye chez otajni Put ŕzvoj
pobechi, y ovak Sivilénye ŕzvoje obchu-
vati. Ali on k-Namiŕslényu ovomu pri-
volyiti né hotel, ar za ŕzramotu derŕal-
ŕzije novoga ŕzvojega Ztanára y Priate-
la, ŕzámoga vu Kaŕŕe oztaviti. Prez
vŕzakoga anda nadalye Premiŕŕlávanya,
zkochi van iz Duplya, pripraven za no-
vo y pak *Pétka* ŕzvojega Oŕzlobodyè-
nye, vŕzaku Pogibel, iztu Szmert pod-
neztí.

Priatel R * * Tako! Vezda dopa-
daŕze meni Priatel *Robinzon*!

Otecz. Zkochi anda van iz Duplya, y
z-Baltum vu Rùke: Ali — kak zachu-
dilŕze je, kad je videl, da *Pétek* ŕzam
ŕzamehni, z-neóbichnem Telazvijanyem
po Dvorifchu je zkakal, ter kak dabi
Pamet bil zgubil, vŕze zajedno krichech
potanczuval. Dugo gledelgà je *Róbin-*
zon,

zon, neznajuchi kaj biſzi od nyega miſzliti mogel? Teda negda po Znaményih, koja mú *Pètek* kazal je, najzadnih znaſſel je, da vsza ta Neſzrecha vu tom ſzamo ztoji, daſzi je on jedno malo Rùku bil offuril. Vnogo zaizto Poſzla imal je *Róbinzon* predi, nego bi gâ bil vmirovil.

Da pako razmeti morete (kaj *Róbinzon* potlam chez Letto Dnî ztopram, kad vre *Pètek* z-nyim znaſſe je zpominati, je zeznal) zakaj on za tak malo Dugoványe tuliki Krich, y Halabuku po Dvorifchu neobichno zkáchuch chinil je, tak povedati moram vam predi, kaj priprozti y vu Mladozti ſzvojoj nepodvucheni Lyudi návadniſzu miſzliti, kada jîm kaj takvogafze pripeti, od cheſza oni, ali Zroke prerazmeti, ali preſzéchi nemogu.

Ovi ſziromaſki y priprozti Lyudi vszigidar ſtimaju, da nevidlyivo kakovo Bitje, iliti Dûh, Zrok biti mora onoga, kaj oni z-tûpem ſzvojem Rázumom preſzéchi nemogu; ſtimaju, y za tverdno takaj veruju, da Dûh takov, na Zapo ved Chloveka, kojemufze z-Szluſbenich-
tvom

vom zavezal je, takove Chine pozta-
ly. Chloveka pako takovoga, kojemu
Gozpodúvanje zverhu jednoga, ali vech
takoveh Dúhov pripisluju, imenuju *Czo-
pernika*, ali ako je Sena, *Czoperniczu*.

Ako na Priliku kojemu sziromaskomu
priproztomu Músu Kony, ali Krava na
naglom zbetesa, y on Zroka ovomu Be-
tegu dati nezna, tak on Chasz mislziszi,
da vu Szelu mora biti kakov *Czopernik*,
ali *Czopernicza*, koja Konya, ali Kravu
nyegovu je *oczoprata*, to jezt z-Pomo-
chjum nevidlyivoga Dúha hmànyega,
betesnu vchinila.

Julika. Ah da, to je y Janna nassa
rekla vetomačne, kad jôj je Krava na-
jenkrat tak malo Mléka davala!

Otecz. Zkerbisze, draga Julika, da
jôj Bedaztochu ovu iz Glave vun zti-
rafs, zutra, kad jôj kuhati budefs pomá-
gala. —

Ako anda priprozti ovi Lyudi na ova-
kova Baboverztva vnogo dersiju, tak
najdusze zveksinum y nekoji Prefrigan-
czi, y Shegavi Vkanlyivczi, koji ovu
Bedaztochu nyihovu na Haszen izvoju
obernuti, y Peneze od nyih zmàmiti
ter

teršzjufze. Prefriganecz takov on Chasz potverdiše josche vu Bedaztochi nyihovoj; y z-szvojem mudrem Oblichajom (kojega takov vszigdar znáši napraviti) zna rechi, da zevszema pravo stimaju, — y da Sivinche za Iztinu je *oczoprano*. — Ali metemtoga vendar, ako mû oni kaj zato platiti hote, da on je vu Ztaliffu nazad Sivinche odczoprati, y Czopernika, ali Dùha hmànyega od Maršfeta takovoga pretirati. — Nàto Bájavec (Zaklinyavczi takaj imenujufze) prichme taki vszakojake szméšne Shatrie, y Bájanya zverhu Sivinčeta delati. Ako anda pripetiše, da Maršfe kak ozdravi, takšze za prizife, da zaizto bilo je oczoprano, y da on nye szrečno odczopral je. Akoli pak Maršfe pogine, tak ztotinu Izprichàvany' napervo zna donezti, y priprozte Bedake vputiti, zakaj Bajanya nyegova Maršfetu nikaj néšzu pomogla.

Zkem pako bedazteji Lyùdi jefzu, ztem szu vnogo bolye ovakovem Baboverztvam podveršeni: y záto szàmi lahko mišzlifzi morete, kak vnogovekšfa josche ovem zpodòbna Baboverztva,
 med

med Divjemi y nevlyudnemi Nàrodi bi-
ti moraju. Vſze, kaj goder oni z-tem-
nem ſzvojem Ràzumom preſzechi nemo-
reju, vſze to pripisúju Dùhu hmánye-
mu; y to bilo je vu tom iztom Pri-
petchényu, vu kojem naſs *Pètek* vezda
nahàjalſze je.

Nigdar on joſche videl, niti chul ni,
daſze Voda pri Ognyu more zvrúchi-
ti; nigdar joſche chutil, kak jako pechi
more, akoſze gola Rúka vu kipúchu Vo-
du poztavi; y zato preſzèchi nikak ni
mogel, odkud ona tak jaka Bòl, koju
on na Ruki ſzvojoj, berſelijù vu Lo-
necz vteknul je, je pochutil, dohàja. Za-
tverdno anda, y iztinzko ſtimal je, da
to ni prez Vràga, y zato Gozpona ſzvo-
jega, *Róbinzona* najmre, derſal je za
Czopernika.

Na ovo anda pripravni vſzigdar budi-
te, Detcza; — Znam da vu Sivlènyu
vaſſem vnoga vamaſze pripetila budu,
kojih právoga Zroka vi nigdar nájti mo-
gli nebúte. Vechkrat videli budete
Perztotlapcze, y druge Chàravcze, koji
chudnovita Dugoványa delali budeju:
kakti na Priliku, davamaſze videlo bude,
kak.

kakſze Pticza na Miſſa preoberne, kak Pticzu, kojoj predi Glavu odrezal je, y pak nazad ſivu napravi; kak iz Kokoffi Muhu, iz Muhe Karvana, iz Karvana Gerliczu, y ovem zpodobna vkratkom Chaſzu vechkrat preztvori, ter to z-takvum Zpretnoſtjum, da, akoprem vi, neznam kak marlyivo na Rùke, y Perzte nyegove pazili budete, toga vendar, kak on to dela, zpaziti nebutemogli. Ako vam anda vu takovoj Priliki Miſzel ova bi doſſla, *da to ni prez Vràga: da to prez Czoprie biti nemore:* tak zmifzliteſze ſzamo na Pètka naſſega, ter iztinzko verujte, daſze ravno tak z-vami, kak y z-nyim, pripetcha; najmre da vi iz Neznanoſti vaſſe Dugovànya za zverhunàravzka derſite, koja vu ſzebi vendar zevſzema nàravzkim Nàchinom bìvaju. Vaſz joſche bolye na ovakova pripraviti, z-pervum, koju imal budem Prilikum, hochuvam nekoje z-med ovakveh Shatrih raztolmachiti, y vam kakſze delaju, pokàzati, da tak iz nyih na druge ſzùditi butemogli.

Vnogo Trùda, kak rekelszem, ztalo je *Róbinzona*, doklam je tusnoga *Pétka* vmirovil, y Pechenku dalye obrachati nagovoril. Szelfzi je *Pètek* y pak, ter pochel Pechenku obrachati; ali na Lonecz, y na Gozpona fzvoiega, koje-ga za jedno zverhuchlovechanko Bitje je derfal, pogledaval je vechkrat plaho, y z-Ztrahom velikem. Kaj nyega pak na ovo tak bedazto Misflénye je genu-lo, bil je beli Obraz, y duga Brada *Róbinzonova*, koja nyega zevszema drugem, kak *Pètek*, y oztáli nyegovi chernokosni, y Golobradi Domorodczy bili-fzu, Chlovekom jeszu chinila.

Miskecz. Kaj Divji, kojifzu vu *Amerike*, nèmaju Bráde?

Otecz. Nèmaju! zpervincze zkoro vszi za Iztinu derfali jeszu, da Muskem Glavam vu *Amerike* od Narave Bráde neraztu; vezda pak, govore nekoji, da zato iè nèmaju, kajtiszi, kakberse y kuliko Drake porážtu, nye vanzpukati návadniszu. —

Juha, Krumpir, y Pechenka bilafzu vre gotova; y kajti Slicz imali nészu, raztochil je *Róbinzon* Juhu vu druge dvá

dvá menyšše Loncze, da jû tak iz nyih szerkati budu mogli. Ali *Pětka* pod nijeden Náchin né bilo mochi nagovorití, dabi on jeden Lóncz vzel bil, y iz nyega Júhu piti hotel, ar Júhu dersal je za Nápitek Czopernzki; y kadbi videl, da *Róbinzon* Loncza k-Vuztam prineszel je, ter iz nyega zaizto piti pochel. Pechenka pak y Krumpir, odhajalaszu mú vitesko!

Kak Hrána topleh y okreplujucheh Jeztvin *Róbinzona* razveszelila je, komajšzi mišzliti morete. Od Veszelya pozabil je na vsze do vezda podneffene tusneh Létt Neprilichnozti; pozabil, da je vu szvojem Medymorju, ter stimal, da je vu Szredine *Europe*. Ovak zna Providnozt Bosanzka, nam za Dobro nasse vechkrat zavdane, Rane Szerdca nassega, kojeh Bòl y Velikòchu za nezvrachliva šzudili ješzmo, z-Balzamom nenádejane Radozti v-jednom Hìpu vechkrat zvrachiti! — Da pak *Róbinzon* vu Vsivanyu Darov oveh, takaj y iz Nadelitela nyihovoga, z-Lyubavjum, y Zahvalnoztjum zpomenulšze je, toga vam ovde ne potrebno povedati.

Kamp. Rób. II. Dél.   F   Po

Po dokonchanom Obedu, szedefzi vu szvoj Miszlokut, za szrechnu Ztáliffa szvojega Premembu jedno malo bolye premiszliti. — Vsze zadobilo je drugu, vnogo povolyneffu Szliku, y Zpodobu. — Sivlenye nyegovo vre ni tak szamochno bilo: imal je Pajdáffa, z-kojem on Izti-na je, josche vezda govoriti ni mogel, nego vendar, kojega Pajdaftvo nyemu na Radozt, y Pomoch bilo je; imal je y pak Ognya, ter za Sivlènye szvoje zdersàvati zdrave, y hafznovite Hráne vu Obilnoztì. “ Kaj tê anda, miszli-fzi je, vezda viffe préchiti more, vezelo, y prez Zkerbi sivetì? — Vshivaj-fze anda Dàra Bosjega, pi, jech, kaj naj-bolffega imafs vu Sivini, y Szàdu Zemlye tvoje, (ar Preobilnozt vu vzfem imafs,) ter jeduch, y pijuch, nadomeztìfzi vu Mì-ru sivúchi vsza ona, koja do vezda vu tulikeh zkerbliveh Létih ztradjal jeszi! Tvoj Pétek namezto tebe naj poszluje, on je jak y mlad, y da tvoj Szluga bude, tofzi zafzlufil. „ Ovde vuztal je z-Miszlènyem, ar drugo vnogo vekffe Vrednozti dofslomû je na Pamet.

“ Kak

“ Kak pak onda? miszlifzi, ako vsza tvoja vezdaffnya szrecha najenkratfze prehiti? Ako *Pétek* zbetefa? Ako vum-re? Ako Ogeny znovich pogafzne? „ Merzli pri ovom Miszlènyu Chàmifzugâ presli!

“ Kaj? miszli dalye, akofze ti po mehkom y povolynom Sivlènyu tak odvuchis, datifze potlam tesko videlo bude nazad vu Ostròchu, y Siromaftvo Sivlènya tvojega povernuti? Akofze zai-zto povernuti prifzilyen budefs? „ Zdeh-ne milo. —

Y pak miszli dalye: “ Komu navlaztito zahvâliti imafs, dasze z-Pomochjum Bosjum vnogeh Faling, y Zlocheztoch, koje predi imalfzi, oztavil jefzi? Neli tvojemu marlyivomu, y mertuchlivo-mu, kojega do vezda chiniti moralfzi, *Sivlènya Nàchinu*? A vezda pak radbi v-Manguvànyu y Lenozti gnijuch, Zdra-vje Tèla y Dùffe, koje tebi po Mer-tuchlivozti y Pofzlenozti prezkerbel jefzi, tak fzramotno pogubiti? Ofzlobodi Bofe! „ reche, zkochifze gore, y poch-ne po Dvorifchu fzvojem zamifzlyen shi-roko koraczati. *Pétek* izatoga Jeztvi-

ne, koje od Obeda oztale jeszu, odne-
fze v-Pivniczu, y na Zapoved *Róbin-*
zonovu íffel je *Lámaze* doiti.

Róbinzon vu szvojem Premisláva-
nyu íffel je dalye, y pochel znovich
miszliti, ovako: Ako ti ovak prez
Pofzla, y rafzipno sívelbudefs, kak du-
go bude terpelo, dasze iz podneffeneh
Nevoly, y Otchinzke Pomochi, koju
tebi Bóg tvoj do vezda dával je, ne-
zpozabífs? kak berzo gizdav, nepoko-
ren, bogozabliv poztanefs? ztrahovito!
ztrahovito! “ Izkrikne, hitífze na Ko-
lena, y Boga, dabíga od ovak neza-
hvalne Miszli obchuval, milo pochne
profziti. „

Ovak oztal je josche nekuliko Vre-
mena razmíslavajuchífze, y najzadnich
vu Szerdczu szvojem ovakva Odluche-
nya napravil.

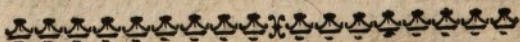
“ V sívalszi budem, reche, Bosanzkeh
oveh Dárov, ali vszigdar z-Mertuchli-
voztjum. Y od vezda, akoprem vu
Obilnozti vszega imam, budu negda ter
negda priprozte Jeztvine Hràna moja.
Moje Pofzle budem ravno tak, kak y
do vezda, akoprem morebiti tak po-
trebni

trebni mī nebudu, marlyivo obverfsāval. Vſzigdar jedenkrat vu Tijednu, y to naj bude vſzaki nedelyni Večer, budem ob nekúhaneh, kak y do vezda Jeztvinah ſivel; budem vſzakoga Meſzecza zadnyi Den, ravno tak, kak y preſſeztna mojega ovde Ztanuványa Letta, vu Szamòchi zprevodil, y onda bude *Pétek* vſzigdar jeden Dèn y Nòch, vane na Imànyu mojem oztati moral.

Ovak kadbi vu Szerdczu ſzvojem bil odluchil, pochutil je Nebezku onu Obradoschu, koja Duha naſſega za vekſum Zverſſenoztjum Terſzenye vſzigdar zna zprevadyati. Obraz nyegov bil je veſzeleſſi, Szerdcze nyegovo vre napervo chutilo je blaſena Szlédenya dobrovolyne ove Aldovnoztj, y tuklo je oſtreje; z-Rechjum, nezgovorno dobro chutilſzi je pri Szerdczu! Ali vre dobro znana bila mŭ je Neztálnozt Szerdcza chlovechankoga, takaj Szerdcza ſzvojega, y videl je napervo, kak lahko biſze pripetilo, da on iz oveh ſzvojev Obechányih zevſzema lahko biſze mogel zpozàbiti. Zato ſzudil je, da mŭ nebu ſkodilo, akofzi gde kakovo Zna-

ménye napravi, na koje vechkrat pogledajuch, iz Obechànya szvojega bífze zpoménuł. Vzeme anda Baltu szvoju, y zverhu Vrát Duplya szvojega zafzèche ove Rechi: *Poszlenozt, y Mertuchlivozt.*

Anda, Detcza, do zutra dajem vam Vremena, da pravo razmifzliti budete mogli vfze Okoluztojnozti vezdafsnýega Sivlènya *Róbinzonovoga*, y pravo preszuditi, jeli morebiti vu nyih kaj najdete takovoga, kaj bi za Pobòlffánye vaffe chiniti morali. Kad y pak zkupa dojdemo, povéztemi Mifslènya vaffa, kak y ja vam moja povedal budem.

VECHER OSZEM- NAJZTI.

Dруги Дèн било је такво Privuhàvanye, y Prifseptànye med Detczum náztalo, da vfzaki ki nye videl je, fzuđiti je moral, da nekaj ofzebujnoga med szobom imati moraju. Metemtoga vendar

dar, kaj imaju, znati néfze moglo pre-
di, doklam ni došla Vùra, vu kojoj
Otecz od *Róbinzona* dalye pripoveda-
ti bil bi pochel.

Otecz. Nu, kaj je, kaj je?

Vfzi. Jednu Proffnyu! dragi Otecz,
jednu Proffnyu!

Otecz. Pak kakovu to?

Vfzi najenkrat. O ja bi hotel — ●
ja bi rad — o y ja —

Otecz. Pšzt! — Polehko! — Ako
vfzi najenkrat govorili budete, nit Re-
chi razmel nebudem! Govori jen za
drugem. Josef ti prichmi!

Josef. Ja, Miskecz, y Jankicza pro-
szili bi, dabi nam dopuztcheno bilo zu-
tra od Obedafze zderfati.

Petricza. Ja pako, Tonchek, y Ju-
lika bi proszili, dabi zutra pri Predo-
bedju szamo jeden Délek szuhoga Kru-
ha, a pri Vecherje pak chizto nikaj ne-
jeli.

Otecz. A zakaj to?

Jankicza. Radi biſze privuchiti, nafz
ſzàme oblàdati.

Miskecz. Y privuchiti, jedno malo
Glàda terpeti, da tak, akobi kada gla-

duvati morali, Glád namfze tak nepri-
lichen videl nebi.

Petricza. Tak ; y josche bi profzili,
dabi nam dopuztcheno bilo, zutra Ve-
cher zpát nepojti, nego czèlu Nòch szlo-
bodno zkoznuvati.

Otec. Zakaj pak to ?

Petricza. Kajti y tofze jenkrat pripe-
titi more, da búmo morali zkoznuvati,
da namfze onda tak tesko videlo nebude.

Otec. Radujemfze draga Detcza, da
szami zpoznajete, kak potrebno Chlove-
ku je negda ter negda od povolynehfze
zderfati, da tak, ako Pomenkanye ta-
koveh pochutimo, lese zderfatifze mo-
remo. Ovo jáchi Dùffu, y Telo jedna-
ko. K-Proffnyam anda vaffem privo-
lyujem, ali pod ovum szamo Pogod-
bum, da vi to radi chinili budete, da
poleg toga vezeli budete, y szlobodno,
ako bi vamfze tesko videlo, meni po-
vezte.

Vfzi. Zaizto nebu namfze tesko vi-
delo !

Priatel R.** Jafze budem vafz derfal,
vi Mali, y zutra Vecher z-vami poztil.

Pria-

Priatel B** Ja pak z-vami, vi vekssi, zutra k-Poldnevu budemo mi poztili: zkoznúval pak budem zevízemi.

Otec. Vitesko! Vitesko! — Metemoga nechu ni ja ta najgorssi med vami biti: — pozslühnete kaiszem ja nakanil!

Znáte, da od Mladozti moje jako navadilse jezsem, Kávu, Szlivoviczu, Pívu, y dobro Vino piti. K-tomu josche kakti Mládenecz Tubak snoffati, y y puffiti. Vsa ova pak jako Telo szlabiju, y vzrokúju nam vszaki zkoro Chasz tulike Potrebóschine, da nam vezda ovo, vezda ono zfali, y zmenka. Mene vissekrat zna Gláva boleti, ali szudim, da mé bolela nebi, dabisze nebil od Mladozti na jake, y vufigajuche Nápitke bil navadil. Ovo y Pelda *Róbinzonova* genulafzume, od vszeh oveh zderfatisze. Od denesz anda pochemssi, nebudem visse Tubáka niti snoffal, niti kuril; od denesz nebudem visse pil Káve, niti Szlivovicze, niti Pive, niti Vina, zvunszamo na narodyeni, y godovni moj Dán, y kada kakovo Goztchenye, ali Velze-lye derfali budemo, da tak y ovoga

Dára

Dára Bosjega kada pokuffati, y za nye-
ga Nyemu zahvaliti budemo znali.

Znam damisze zpervincze tesko vi-
delo bude ove Zagovore obderfávati;
ar ovem vre dugo privadilšezemse, y
k-tomu josche vre ztaršem. Metemto-
ga naj bude, ztem vekffe potlam Ve-
szelye mi bude, kadšze ovem odvu-
chim. Znam, da vnogi z-med Szufze-
dov proti tomu budu mermrali; jeden
bu rekel, daszem Poszebnik, da bi rad
Diogeneffa zponassati! — Drugi „ov
Chlovek je chernoziátenichen, ima Ve-
szelye, da more számoga szebe trapiti! „
— Nekoji ovo, nekoji ono budu go-
vorili; ali, draga Detcza; kada kaj
takvoga vchiniti hochemo, kaj pred Bo-
gom y nassum Veztjum za dobro naha-
jamo, tak nigdar pitati nemoramo, kaj
budu Lyüdi nato govorili? Naj Lyüdi
govore kaj hote, mi vendar vchinemo
ono, kaj szudimo, da je dobro. Ali y
Vrachiteli budu nad menum z-Glávami
zchimávali, budu mi, szám neznam kak-
ve vsze Betege napervo prorokovali,
kajti preztal bum na Telu zkupa y Duffi
beteguvati. — Zato draga Detcza! ako
Szerd-

Szerdcze y Volyu zrefsznu imamo na Püt Nárave povernutifze , tak Vrachitele, koji szami od ovoga Püta odztupili jezuz, nemoramo vu tom Tolnacha pítati.

Ova, za dobro szudilfzem, vam predi povedati, da tak iz Pelde moje navchiti moretesze, *da Chlovek vnogo more, ako hoche*: y da nigdar zlochezta Návada tak ni jáka, dajû mi, szamo ako iztinzko hochemo, z-Pomochjum Bosjum preobladati nebi mogli.

Ova anda Szvojóbladanye, y Ztègnyenozti Zvùchanya, koja mi obdersàvati vezda dokonchalifzmo, naj nam za Pochetek dozta budu. Ako ova szrechno obladamo, druga nam potlam leseffa budu. Ada — dokonchano je! vszaki naj vchini, nakaj sze je dragovolyno odluchil! Vezda hodmo k-nasfemu *Róbinzonu*.

Ztalifs nyegov bil mù je vezda vnogo szrechnessi, kak do vezda. Jedina szamo Zkerb kojagâ je nemirila, bila je ova, da morebiti Divjaki szvoje pogublyene Pajdâsse znovich izkat dosfli budu, ter ovak y pak med nyim, y med nyimi novo Kervótochje naztati bude
mora-

moralo. — Pri Mišlènyu ovom zeni-
szugâ prehàjali, ztem merzleje, zkem
menye znati je mogel, kak nyemu iz-
tomu Szrecha poszlusila bude.

Vu oveh anda Okoloztojnoztih Dúf-
nozt Szvojobchuvanozti opominalagâ je,
za szvoju laztovitu kuliko je moguche,
Szegurnozt zkerbetisze. Vre zdavna
felyel je Dvora szvojega jednu malu
tverdyavu napraviti, ali doklam szâm
bil je, Zpelyanye Selye ove videlomû-
sze je nemoguche. — Vezda pak, kad
vre dve Rûke viffe ima, kaj takvoga
lese mogel bude poprijeti. Poztavisze
anda na Verhunecz Brega szvojega, od-
kud vsze Mezto, y czelu Okoliczu vi-
dèti je mogel, y pochne miszliti, kak
bi to napraviti mogel. Miszlil je, ali
né dugo: ar nikaj drugo potrebno ne mù
bilo, kak okol szvoje Drevógraje, jednu
gluboku, y dobro shiroku Grabu zkopati,
iz Zemlye, koju van zkápal bude, Nászip
napraviti, y vuz kraj Grabe *Paliszake*
porediti.

Tonchèk. Kaj szu to Paliszaki?

Jankicza. Aj kak to berzo morefs po-
zàbiti! Kajsze nezpominafs viffe iz ostren
oneh

oneh Ztúpov , koje nafs Otecz okol Bäfte pri malo^j naffoj Tverdyavi jednoga je poztavil, — Na ! toszuti Palifzaki.

Tonchek. Ah Iztina je ! — fzamo dalye.

Otecz. Vu ovu Grabu nakanil je takaj Potóchecz, koj ni daleko od Ztanya nyegovoga zviral, napelyati ; nego tak, da jedna Ztran Potóchecza chez Dvorifche mû tekla bude , a druga pak okol Tverdyave po Grabi ; da tak, ako bi gâ Nepriateli obzterli, Doma Vode imati bude mogel.

Vnogo Pofzla imal je predi, nego bi vsza ova *Pétku* fzvojemu po Znamenyih bil dopovedal. Metemtoga kadbi y ovo teda negda fzrečno pri nyem' bil obávil, prederchal je *Petek* na Prüd, velikih Sskolykih, y tenkeh oftreh Kamenov izkati, koji bi nyim namezto Lopát vu Kopanyu Grabe szlúfiti mogli. Ove naffel je fzrečno, doneszal, y obodva taki pocheliszu delati.

Mifzlitifzi morete, da ovo y pak ne bil tak lehkek Pofzel: ar Graba, da hafznovita bude, moralaje konchemar tri

Reffe

Reffe gliboka, a najtomenye chetire shiroka biti: vu Dufine pak morala je imati 80, y blizu 100 Korachajov. K-tomu pak nikakvoga seleznoqa Orudelya, nikakve Motike, nikakve Lopate neimati! miszlitefzi, kaj che to rechi! Palifzakov bilo je najtomenye blizu 400 potrebno, y vfze ove z-jednum szamo jedinum, y to kamenitum Báltum zaofriti, podszechi, y obdelati: — do Iztine velik Pofzel! zvun toga morala je takajffe druga Graba ravno tak gliboka od Zviranyka, do ove zkopana biti, akofzu hoteli Vodu nuter napelyati — y kaj viffe je, med Zviranykom y Ztánom *Róbinzonovem* bil je jofche jeden mali Brefányek, koteri takaj za Vodu lese napelyati, prekopan moral je biti.

Ali vfze ove Teskoche nefzu plaffile *Róbinzona* naflega. Po mertuchlivom, y pofzlenom Sivilényu, bilo je takaj y Szerdcze nyegovo na tak velika Pochimanya vnogo jakffe poztalo, kak zna biti pri oneh, koji vu Manguványu, y Naszladnozti návadniszu fiveti. *Z-Bogom y zbatrivem Szerdczem!* bila je návadna lzreka nyegova, z-kojum on
vfa-

vřzaki takov Pofzel je prichel, y kak známo, né preztal, doklam gá ne zgotovil.

Tak ravno y vezda. Obodva, on y *Pétek* delalífzu vřzaki Den od ránoga Jutra, nuter do Mráka nepreztancze, y nezgovorno bilo je, kuliko oni, vřze poleg fziromaskoga fzvojega Orudelya vřzaki Dán toga napravilífzu. Na Szrechu takaj nyihovu, czele dva Mefzecze puhal je Veter takov, pred kojem né móguče bilo Divjem vu nyihovo Medymorje dojtí. Nikakove anda, pod czelem Delom fzvojem, nefzufze imali od uyih Náhrupe bojati.

Doklam *Róbinzon* ovak dalal je, terfzilfze je takajfše *Pétka* vu fzvojem Jeziku podvuchiti, barem tuliko, da on nyega razmeti, y z-nyimfze zpominati bude mogel. *Pétek* bil je tak navuchliv, da je v-kratkem Vremenu dozta dobro govoril. Vu Navúchanyu pak Jezika chinil je z-nyim ravno na on Náchin, kak y mi, kada vafz diachkoga, ali franczuzkoga Jezika navchiti hochemo, návadnífzmo chiniti: naimre, vřzigdar, kada je moglo biti, pokázal mú je
Dugo-

Dugoványe predi, od kojega bil je zpo-
menek, y onda imenuvalje jê glafzno.
Kada pak govoril je od Dugovány, ko-
jeh pokázati mû ne mogel, tak zkerbel-
sze je po takoveh Znaményih ova mû
napervo donezti, od kojeh szudil je, da
je *Pétek* lahko razmel bude. Y ovak
predi nego bi pol Letta preslo bilo,
navchilsze je *Pétek* tuliko, dasze ze-
vszema dobro zpominati jeszu mogli.

Y pak nóvo Priráztenye Szreche za
Róbinzona nassega! Do vezda imal je
v-*Pétku* némoga szamo Pomochnika;
od vezda pako mogel mû je pravi Paj-
dafs, pravi Priatel nyegov biti. O kak
zgubilosze je vezda Veszélye ono, koje
nyemu do szada nerázumno Papige Klaf-
furenje je chinilo!

Pétek vu kojega Szerdczu Vkanlyi-
vozti ne bilo, kázal je vsze bolye y
bolye, ne szamo právu Vernozt, nego y
iztinzku Lyubav proti Gozponu szvoje-
mu. Zato y ov nyega od Dneva do
Dneva rajffe imati, ter z-Vremenom
prez vszake Szumlye pod jednem z-szo-
bom Krovom zpati je puztil.

Vu menye kak dveh Mefzeczih, bila je Graba y Palifzaki gotovi, ter ovak mogliſzu vſzako Divjeh Nahrupenye ſzlobodno chakati. Ar predi nego bi, koj z-med nyih prek Grabe y Palifzakov preiti mogel, mogliſzuga ovi lahko, ali z-Ztreliczum vubiti, ali z-Kopjem prebozti. Za nyihovu anda Szegurnoſt bilo je dobro obzkerblyeno.

Nekoj pak Dàn, kadbi *Róbinzon* y *Pétek* na jeden pri Bregu Morzkom leſèchi Erefanyek zifſli bili, ter iz nyega daleko po Morju videti bilo biſze moglo, pochne *Pétek* naskilyávati proti jednomu Meztu, vu kojem akoprem ſzlabo, vendar nekoja mala Medymorja videti je bilo. Najenkrat pochne od Veſzelya pozkakivati, y vſzakojachka neobichna Telogibanya chiniti. — Na Pitanye *Róbinzonovo*: kaj mû je? veſzel odgovori vze zajedno potanczivajuch: *Veſzelo! Veſzelo! Onde je Dòm moj! Onde moj Nàrod ztanuje!* Iz vusganoga Obraza, y izkreneh Ochih nyegoveh, z-kojemi onova zrekel je, ochivezto bilo je videti, kak veliku Lyubav proti Domovini, y neizgovornu Selyu

vu nyufze povernuti ima. — Zpazeny e ovo Gozponu nyegovomu ne bilo jako povolyno, akoprem velike Hvale vredno bilo je vu Petku, da on Domovinu szvoju bolye, kak drugu, koju Zemlyu, y oztávlyene Priatele szvoje, y Rodyake, vnogo zasganefse, kak koga goder drugoga Chloveka lyubi. *Róbinzon*, koj od ovud Priliku nassel je, bo jatifse, da on nyega denesz zutra iz Lyubavi proti Domorodczem szvojem, najto lese oztaviti bi mogel, dobivssi Priliku, pochnegá zverhu toga zpitávati. Ràzgovor pako, kojega on z-nyim derfal je, y iz kojega vi posteno Szerdce *Pétkovo* josche bolye poznati bute mogli, bil je ovakov.

Róbinzon. Bili imal Volyu, y pak med tvojem Domorodczim sivetim?

Pétek. Ah bi! y drago bi mî bilo, dabi y pak pri nyih bil!

Róbinzon. Hotel bi morebiti, y pak z-nyimi Chlovechanzko Mészom jeziti?

Pétek. (zreszno) Nebi! Nego hotel bi je podvuchiti, da nebi vifse tak po divje siveli, da Mészom od Zvérih, y Mleko, a ne Lyude bi jeli.

Róbinzon. Ako bi pak y tebe pojeli?

Pétek. To nebi!

Róbinzon. Vendar jáju Mészó chlo-
vechankó?

Pétek. Jáju! nego szamo Mészó po-
tucheneh Nepriatelov szvojeh.

Róbinzon. Bili znal ti Chùna napra-
viti, vu kojem bisze prepelyati moglo?

Pétek. O, bi!

Róbinzon. Tak fzi gâ napravi, y od-
pelyajszé tamo.

Ovde pochne *Pétek* vész turoben, y
falozten predszé vu Zemlyu gledati.

Róbinzon. No, kajti je? zakajszí fa-
lozton?

Pétek. Salozten szem, kajti Gozpon
moj ná mészé szerdi.

Róbinzon. Szerdi? kak to?

Pétek. Kajti mé od szebe odpraviti
hoche.

Róbinzon. Vendar szám selyis vu Do-
movinu tvoju pojti!

Pétek. Tak je: ali ako Gozpon moj
tam nejde, neselyiszí niti *Pétek* tamo
pojti.

Róbinzon. Tvoji Domorodczy bi mene za Nepriatela derfali, y pojeli: bolye anda, da szám ides.

Pétek. na ove Rechi iztergne Báltu Gozponu iza Páfza, poda mû ju v-Ruku, y prigne Glavu szvoju, da mû ju razkoli.

Róbinzon. Kaj hochu?

Pétek. Mene v-moriti! Bolye, da mê zkonchafs, kak odpravifs.

Na koje Rechi polejugâ szuze. *Róbinzon* genyen vu Szerdczu, ogerliga, y reche: " Najsze faloztiti dragi moj *Pétek!* Ja takaj nefelyimfze od tebe razdrufiti: ar tê lyùbim iz Szerdcza. Kajszem rekel, rekelszem szamo zato, jeli ti mene ravno tak lyubifs, kak y ja tebe. „ Zatem ogerliga znovich, y szuze, kojemû Radozt van zrinula je, pochnefszi brifzati.

Pétkovo Potverdyenye, da on Chûna napraviti more, bilo je *Róbinzonu* jako povolyno chuti. Prime gâ anda za Rûku, y odpelyagâ v-Mezto, gde on vre pred nekoliko Léttih Chûna pochel je delati. Ovde pokâse *Pétku* Kladu, koja josche na Poloviczu ne bi-

Ja zdubena, y povèmu, kak vnogo vre Vremena na nyoj poszluje.

Pétek pochne z-Glávum ztrefzat, y szmejatizze: ter na Pitanye *Róbinzono-vo*: kaj mû vu nyem zpochitavati ima? odgovori: da vszega ovoga Truda né-mû bilo potrebno chiniti: da ova Klada vnogo býye z-Ognyem v-malom Cha-fzu bisze mogla bila zdubzti. — Gdo bil je veszeleffi na Rechi ove, kak *Róbinzon*! Vre videl je Chùna gotovoga: vre z-Namislènyem szvojem bil je na szred morja, y szrečno dopelyalsze k-kraju Mezta takovoga, vu kojemszu *Europanczi* bili! O! kak zkakalomû je Szerdcze od Veszelya nad priblifaju-chemsze Oszlobodyènyu nyegovom! — Za tverdno anda dokonchano bilo je, ov Poszel zutra taki zpunoga Dneva po-prieti.

Petricza. O! vezda Veszelye nasse na zkorom bú preztalo.

Otecz. Kak to?

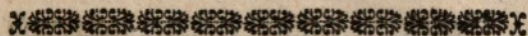
Petricza. Kad jenkrat Chùna dobi, tak onda bú taki odhajal, y kad jenkrat vu Europu dojde, onda nam vech od nyega nikaj nebudes imal pripovèdati.

Otec. Kaj nebi rad Veszelyu ovomu odrechisze, ako bi znal, da to na Ofzlobodyènye *Róbinzonu*, kaj pripomoglo bude.

Petricza. Bi, to je tak Iztina! Ali nátosze neszem bil zmizlil.

Otec. Metemtoga, gdo zna, kaj vsze josche nadojti, y *Róbinzonu*, ne szamo oditi, nego y Chùna delati, preprèchiti more? Buduchnozt je neztanovito, premenlyivo Dugoványe, y zveksfinum prehitisze drugach, kak mi stimali jeszmo. Uffanya nassa najnamsze jofs jenkrat tak iztinzka vidiju, vendar vechkrat vkanyùju nasz; y zato vszigdar zpametneje je, na ova vre napervo pripravitisze.

Róbinzon, koj ovo do vezda vre tuliko krat zpoznal je, povernesze z *Pétkom* Domom, tverdno obechajuchi, da Izversènye goruche Selye szvoje, na nàjmudressu, y najbolssu Providnozt Bosanzku zpuschati hoche; kajti ona vnogo bolye, kak on szam, znati more, kaj za nyega je najhafznoviteffe. Y ovak draga Detcza, vu zpodobneh Prilikah, y mi hochemo chiniti.

VECHER DEVETNAJZTI.

Dруги Večer, kadbi vsza Drusba, y pak zkup zpravilasze bila, biliszu vre nekoji, obechane Zderfanozti Chine, obavili. Vszi biliszu Veszeli, y dobre Volye; y Otecz pochne Razgovora szvojega z-ovemi Rechmi:

No, Detcza, kak je Pozt?

Vszi. O dobro, prav dobro.

Otecz. Vi vidite, da y ja josche sive, akoprem nikaj drugo, kak szamu Vodu, y Mleko pil niszem.

Miskecz. Dabi nato doslo, tak bi ja josche duglye hotel poztiti.

Vszi. O y Ja! y Ja! Vem to nikaj né!

Otecz. Duglye poztiti né potrebno; moglo bi vam takaj y na Zdravju skodeti; nego, ako hochete, ja vam nesto drugo poztavim, kaj vam ravno tak hafznilo bude.

Vszi. O, hochemo! hochemo! dragi Otecz!

Otecъ. Za denesz vszaki z-med vasz dozta je vchinil, navlaztito kad josche ovu Noch zkoznuvati bûsze moralo. Nego, ako iztinzku Selyu imate, prav verli Lyudi poztati, to jezt takovi, koji jâki na Duffi y Telu, ter tak prikkladni budu k-Szrechi Blisnyega vnogo, prav vnogo pripomochi, tak chujte, kajszem nakanil!

Hochu za vasz Piszma ztareh Mudroznanczev chteti, kojiszu Navuchiteli glaszoviteh, y velikeh oneh Lyudih bili, kojisze vam, kad vam Sivlenye nyihovo pripovedalszem, tak jako dopali jezsu. Vu nyih popiszane ztoiju Naredbe, koje ovi Mudroznanczi Vuchenikom szvojem dâvaliszu, y po kotereh Zpûnenyu, ovi Vucheniki nyihovi, tak verli poztaliszu. Vsza Tjeden hochu vam jednu z-med oveh Nâredbih na jednu z-Paperom oblechenu Tâbliczu popiszati; nyu raztolmachiti, y zkup vszigdar povedati, kaj vsze chez Tjeden chiniti morate, ako selyite, da vam Izpunyenozt takoveh Prepiszkov lehka, y vu povolynu kakti Nâravu prèjde. Izтина je, ovo prez Aldovnoztі islo nebude; vech-

vechkrat bûte primorani vnogomufze Vefzèlyu dragovolyno odrechi; vechkrat vnoge fuhke Kaline pregutati, za onu Jakozt z-Vremenom prezkerbetifzi, prez koje ne mochi niti Pofelénya nefzlobodna poduffiti, niti Kvár kakov, ali Pomenkanye z-mirovnem Szerdczem podnezti. Tosze razme, da mi Ztareji vam vu tom Pùta kazali, y od vasz nikaj drugo potrebuvali nebudemo, kak ono, kaj szàmi vchiniti vu Ztàliflu jezmo. Privolyite k-tomu? —

Vfzi privolyilifzu, y Privolenye fzvoje z-Rukoplozkanyem potverdili! Od ovoga anda Chafza podignyena je med nyimi *Skòla Mudrozti*, od drugeh Skòl vu tom szamo razlúchavajúchafze, da Podvúchanye vu Tjednu *pol Vure fzamo* terpelo je, kaj pak navúchano bilo je, najmenye *ofzem Dní* vu Chineh zvùchati jezze moralo.

Ovo kadbi od vfzeh zkupa dokónchano bilo, iffel je Otecz vu Pripovezti fzvojoj dalye ovako.

Detcza! kaj vam vchera na Konczu Pripovedanya mojega rekelfzem, da je moguche, tofze vu Iztine, y pripetilo je.

Vfzi.

Všzi. Kaj to? kaj to?

Otec. Rekelszem, dasze vechkrat naj iztinzkèssa naša Uffanya vu Sivilènyu ovom na jenkrat prehitiju; ter zato, da y *Róbinzonu*, koj szvoje Ofzlobodyènye v-Rukah vre kakti dersal je, takaj neprevidyena kakova Prèprechka, koja nyega ovde josche duglye oztati bi primòrala, zevszema lahko nadojti more. Prèprechka pak ova zaizto drugi Dàn vre dosla je.

Ar na ov izti Dàn prichelosze je y pak Desgyèvje ono, od kojega *Róbinzon* vre iz vnogetne Veschnozti szvoje, znal je, da vszako Letto dvakrat, ravno ono Vréme, kada Dàn y Noch jednàkaszu, nadójtì je návadno. Vu Vremenu takvoga Desgyèvja, koje zkorro vszigdar jeden, ali dva Meszecze terpelo je, ne bilo moguče izvan Krova kaj delati; tak jako, y tak nepreztàncze vleval je Desgy z-Oblakov! zvun toga takaj zpoznal je *Róbinzon*, da vu ovoj szvèta ztranki, vu takvom Vremenu ván iziti, y namoknuti, je Zdrávju jako škodlivo. Kaj anda vezda mogel je chiniti? Delanye Ládje moralo-

ralofze je na dalye prenezti, y Vreme z-hífnemi Pofzli prebaviti.

Vu oveh desgyevneh Dnèveh, y jako dugocháznéh Vecherih, kak jako drago bilo mù je, imati y pak Ognya, y kaj viffe, imati Pajdaffa, imati Priatela, z-kojem on obchinzke hífne Pofzle, ne szamo zkupno tirati, nego josche k-tomu zauffano z-nyimfze zpominati je mogel! Do vezda bil je primoran ove duge, y pune Sázozti Vechære prez Pofzla, y vu Tmicze szàm zprevoditi; vezda pak szedel je z-*Pètkom*, ali pri Lucherni, ali vu Kuhinyi pri Ognyu, ter vu Pofzlu, y Rázgovoru, né vech chutil pretesko ono Dugocháznozti Breme.

Pétek podvuchalga je vu vszakojachkeh maleh Rukotvorih takoveh, kakové Divjàki za Ztálifs szvoj zlehtotiti med szobom szu znafli: Ali y *Ròbinzon* podvuchal je *Pétka* vu oneh, koja Nàrodu nyegovomu josche nigdar znana nefzu bila. Ovak napréduvalifzu obodva vu Znanozti, y Prikladnozti; y zponaprazilifzu po zkupnoj Marlyivozti vnofinu vszakojachkeh máleh Rúkotvorov, koje zponapraviti, niti jednomu,
niti

niti drugomu, dabi szam bil, moguche nebi bilo. Ovde obodva zpoznaliszu, kulika Hafzen je Chloveku vu Druftvu, y Priatelztvu sivetí, a ne, kakti nema Zver, po Shumahsze razhajati.

Pétek med oztálemi znal je takaj lepe, y guzte iz Lichja Zpleténke, kakti Rogoznicze plezti, tak tenko, dasze lehko za Opravu vurèditi jeszu mogle. *Ròbinzon* navchilsze je ovo vu malom Vremenu od nyega, y obodva na plelszu jih vu kratkom Chaszu tuliko, dasze za vszakoga jedna czela Oprava napraviti je mogla. O kak raduvalsze je *Ròbinzon*, kad vech neprilichnu, ter iz nevchinyeneh, y okorneh Kós, Opravu nosziti né moral!

Nadalye, znal je *Pétek* iz lásznateh kókufzneh Kór, y drugeh vszakojachkeh lákneneh Tráv, Niti, y Drete vno-go bolffe, kakszu bile *Ròbinzonove*, ferkati, ter iz oveh na jeden oszebújni Náchin Ribje Mrese plezti. Jeden Pofzel, z-kojem szebi obodva vno-goga dugoga Vechera, vugodno pokratili jeszu.

Doklam ovak pofzluvaliszu, tak oszebújna takaj bila je Zkerb *Ròbinzonova*,
kak

kak bi on Rázum divjega szvojega Priatela razbiztriti, y nyega z-Vremenom vu Zpoznanyu pravoga Boga vpùtiti mogel? Ar kak tesche y bludno bilo je *Pétka* Veroznánztvo, iz ovoga, kojega z-nyim *Róbinzon* dersalje Rázgovora, szami zpoznajte.

Róbinzon. Povech mŕ vendar moj Priatel *Pétek*, jeli ti znafs, gdo je Morje, Zemlyu, Zvézde, Zverine, y naz izte ztvoril?

Pétek. O znam! to je *Toupan* vchinil.

Róbinzon. Gdo je to *Toupan*?

Pétek. Ej! — Germlyavec!

Róbinzon. Ali, gdo je taj Germlyavec?

Pétek. Jeden ztári, ztari Chlovek, koj duglye, kak vsze Ztvári sive, koj germi. On je ztareji nego je Szúncze, Mefzec, ali Zvezde: y vsze Ztvári O! — k-nyemu krichiju. (to hoche tuliko rechi, kak „vsze Ztvári musze klanyaju.)

Róbinzon. Jeli tvoji Lyùdi, kada vumrú, dojdú kamo?

Pétek

Pétek. O neg da! — dojdu k-Toupanu.

Róbinzon. Gde je ov?

Pétek. On ztanuje vu viszokeh Planinah.

Róbinzon. Jeli gâ gdo videl onde?

Pétek. K-nyemu nigdo nefzme kak szamo *Ovokakeezi*. (c) — ovi krichiju k-nyemu O! y potlam povédaju nam, kaj jim je govoril.

Róbinzon. Jeli onem Lyüdem, koji vumrú, y k-nyemu dojdu, dobro pri nyem?

Pétek. O da! szamo ako ovde vno-go Nepriatelov pokolyu, y pojeju.

Róbinzon. ofzupnesze nad ovum Priatela szvojega faloztnum Bludnoztjum; y pochne mú taki bolffe od Boga, y Sivlenya po Szmerti buduchega Námi-fzli, y Ofznove dávati. Vputil gâ je, da Bòg je jedno nevidlivo, vszamogùchno, premùdro, y predobro nikakvoga neimaju che Tèla Bitje; koj vsza ova, koja vidimo, ne szamo ztvoril je, nego y zderfá-

---

(c) Ovak imenuju nekoji divji Aldovnike, iliti Pope szvoje.

zderfáva; koj nigdarfze né pochel, koj je vszigde, y vu vszakom Meztu, vsza vidi y zna, koja mi miszlimo, ali govorimo, ali chinimo; koj Krèpozt lyubi, a Zlochu odurjáva; y zato ne szamo ovde, nego y po Szmerti vu vekivechnom Sivilényu, one szamo szrechne vchiniti hoche, kojifze iz czeloga Szerdca terfziju, ovde dobri biti.

Pétek poszluffal je viszoke y batrive ove Návuke z-Pazlivoztjum velikum, y nyefzi je dobro zapámetil. Kajti pako vsze bolye y bolye vu nyih podvuchen felyel je biti, y *Róbinzon* ravno tak nyega rad vuchil, kak y on poszluffal je, tak vu kratkom Vremenu, tak je napréduval, da je vu oszebújnessih Vere nasse Kotrigh, tak dobro podvuchen vchinyen, kak nyega Navuchitel nyegov szám mogel je podvuchiti. Y od ovoga Vremena derfalszi je za Szrechu veliku, da je iz Domovine szvoje ravno vu ovo Medymorje prenessen: ar znal je rechi: da Bog z-nyim dobro miszlil je, kad gá je v-Rúke dál Nepriatelom, kî drugach nigdar z-*Róbinzonom* nebifze bil zpoznal; josche menye kaj

kaj od Boga pravoga, y Zverfenoztih nyegoveh chuti bil mogel.

Od vezda molil je *Róbinzon* Boga vszigdar kad *Pétek* bil je poleg, y kak sferdczogibljivo bilo je videti ovoga, z kak veszelum Poniznoztjum za nyim je molil. — Y ovak siveliszu obodva veszelo, y szrečno onak, kak sivetu mogu oni, koteri od vszakoga Lyudih Druftva, razdrušeni jeszu.

Ovak preslo jim je Vreme desgyevno, da neszu nit zpazili. Vre Nebo pochelofze je biztriti; Vihri tiffiti; y smehki Oblaki mirovnofze raszhájati. *Róbinzon*, y verni Továrufs nyegov vsivaliszufze y pak chiztoga Zráka protuletynoga, y z-ovim objácheni, z-novum kakti Jakoztjum odpraviliszufze na Pofzel, kojega vre pred desgyevnem ovem Vremenom odlüchili bili jeszu.

Pétek, kakti Mester vu Ladyotvórtvu, pochne Kladu z-Ognyem dubzti. Ovo odhájalo mú je tak berzo, y tak vitesko, da *Róbinzon* yech kak jezero Shupelyakov szám szebi znal je ofzmeknuti, da nyemu ovo számomu predi na Pamet dofslo ni bilo. Ali vendar obátri-

trivelsze je taki, y rekel, da bi mî vsze na Pamet dofslo bilo, kaj bi mî bilo pohasznelo, pokehdob, da Ognya né-
szem imel?

Uffamsze, da od mene ovde potrebu-
vali nebûte, dabi vam vsze okoloztojno
povedal, kak, y kuliko oni vszaki Dén
napravili jeszu; ar Pripovédanye ova-
kovo niti bi vam povolyno, niti hafzno-
vito bilo: zato dozta bude, ako povèm,
da ova Ládja, koju *Róbinzon* nigdar,
ali more biti chizto keszuo bil bi zgo-
tovil, vezdá, kad zkup delali jeszu, vu
dveh Meszeczih zevszema bila je goto-
va. Jadra szamo, y Veszlaszu falela.
Pervoga odluchil je *Pétek*, drugoga
Róbinzonsze prijeti.

Petricza. Kak je pak mogel Jadro
napraviti? vemí k-tomu Plátna potre-
buje?

Otecz. Platno delati, tosze razme, da
znal ni; niti je k-tomu potrebna imal;
ali kak vre povedalszem, znal je lese
tenke iz Lichja Zpletenke, kakti Ro-
goznicze delati, koje Divji na mezto
Platna, za Jadra potrebuju.

Obodva bilifzu v-jednako Vreme gotovi: *Róbinzon* z-Vesli, a *Pétek* z-Jadri; y vezda nikaj visse ne falelo, kak *Ládju* z-*Kozlov* zpuztiti.

Tonchek. Kaj je to?

Otecz. Neszi nigdar jofs videl, kak-sze nova *Ládja*, kad je gotova z-Brega vu *Elbu* zpuztcha?

Tonckek. O, jeszem vre tulikokrat!

Otecz. Anda ondeszi videti mogel, da *Ládja* na *Szlemenih* iz *Brega* dole do *Vode* naszlonyeneh ztoji. Ova *Szlemena* zovejusze takaj y *Kozli*. Kak berse anda závozde one, koje *Ládju* dersiju, van zbijusze, poleti *Ládja* po *Szlemenih* na *Vodu* dole, y ovo zovesze *Ládju* iz *Kozlov*, ali iz *Szlemenih* zpuztiti.

Na *Neszrechu* bilo je *Mezto*, na kojem szvoju *Ládju* delalifzu, za nekuliko *Jezer Korachajov* od *Brega* daleko; bilo je anda *Pítanye*, kak ju do *Brega* zpratile budu? *Nyu* nosziti, ali rivati, ali pred szobom vá'yati, bilo je nemoguche. Kaj anda szu chinéchi? — *Ovde* y pak *Kolafzu* vgreznula!

Josfek.

Josék. Eyh! *Róbinzon* bil bi mogel szamo Schipu vzeti, y on k vchiniti, kak je onda, gda je ona dva velike Kamene iz Dúplya szvojega van zrival!

Otecz. Na Korizt, koju nyemu málo ovo Orudelye onda vchinilo je, ni on vezda pozábil; y ove potrebuval je: nego zahman! Ládja odhájala je z-Mezta tak po malo, da je ochivezto szuditi mogel, da ju pred Mészecz-Dní do Vode nezriva. Na Szrechu, domiszlilsze je na drugo, ravno tak priprozto Orudelye, koje Dervodelavczy, y drugi Rukotvorniki vu *Europé* potrebuju, kada kakovo smehko Dugoványe kam odvályati radibi. Oni vzemeju *Vályke*. —

Tonchek. Kaj szu *Vályki*?

Otecz. Podugovata okrugla Dréva, kojaszze ravno zato, kajtiszu okrugla, lahko dáju vályati. Ove poztaviju pod Terh, kojega iz jednoga Mezta vu drugo prerivati bi radi; y ako takov Terh szamo y kuliko odrivávaju, taksze válya na *Válykeh* szám od szebe. — Komaj da *Róbinzon* ovak vchinil je, z-Veszélyem videl ja, kak lahko, y kak berzo Ládja z-Mezta odhája. Vu dveh

Dnéveh bila je vre na Vodi, y obodva raduvaliszufze kruto, kadszu videli, dafze zevszema potrebuвати more.

Vezda nikaj drugo né bilo treba, kak na Pút pripravitisze ; Ládju z-tulikem Ztroskom obzkerbeti, kuliko nosziti bude mogla ; ter onda na dugofelni Pútsze odpraviti. *Pétek* felyel je, dabi ifšli vu Medymorje, gde je nyegova Domovina bila ; *Robinzon* pak vu *Ameriku*, gdesze je uffal Spanyolcze, y druge Europancze nájti. Domovina *Pétkova* ne bila dalye, kak chetiri Milye ; ztalna pak Zemlya od *Amerike* bila je vech kak petnajzt Mily daleko. Akofze anda odprave vu onu ; tak vsze dalye y dalye budu od ove ; ter tak Pogibel vsze vekffa, y vekffa bude. Vu Domovinu izvoju znal je *Pétek* dobro Púta ; a vu *Ameriku* bil mu je zevszema neznan ; y vnogo bolye josche *Róbinzonu*, arfze nigdar po nyem ni vozil. Dober anda *Tolnach* y pak bil je potreben.

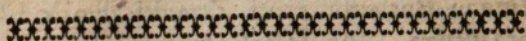
Teda negda Selya *Róbinzonova*, y pak k-chlo vechnem Lyudemfze povernuti, obla dala je vsze Teskoche, y Protiztavke *Pajdáffa* izvojega. Dokoncha-

no anda bilo je, za Dán zutraffnyi, vsze, kaj na Pút potrebno bude, pripraviti ; y z-pervem, koj púhal bude Vetrom, vu Imenu Bosjem ; proti Ztranki onoj odpravitisze, gde Pétek szudil je, da je najblisnyi Kotar od *Amerike*.

Y ovo naj bude dozta za denesz, ar Vreme je, dasze y mi na nasse Zkoznuványe pripravimo.

Nato zpraviliszufze vszi zkupa vu jednu Hífu, gde Mati vszakojachka domácha Dela, z-kojemisze chez Nóch zkoznujuchi, zabavlyali budu, je pripravila. Dva z-med nyih vszigdar, vszaki vu szvojem Verta Kútu, ztáliszu na Ztráfi, y kad pól Vure je minulo, pod Bubnyi y Szviralami bila je Ztrása premenyena ; y dva drugi na Mezta nyihova pozstavlyeni. Za vszakum pako Vurum, doneffena je Vochya za razhladitisze. — Bila je lepa Noch letna ! z-jedne Ztrani pol Meszecza na Nebu, a z-druge Ztrani v-Dalechine Oblachina, iz koje-sze nepreztancze je bliszikalo ! — Zrák bil je kruto topel, y vsza zpècha Ná-rava jako tiho ! — Drugi Dán vszi jednem Jezikom valuvaliszu, da tak po-

volyne Nochi nigdar josche zprevodili
nefzu.

VECHER DVAJSZETI.

Otec.

Nut, Detcza! *Róbinzon* y *Pétek*
Ládjuszu natovorili; y *Veter* bil
je povolyen. Pripravitesze anda, y
zprichajtejimsze za naveke! Gdo zna
jeli jê y kada vech videli, ali od nyih
kaj chuli budemo.

Vfzi. (Turobni y Saloztni) Oh!

Otec. Kad bi *Róbinzon* Dvóra szvo-
jega bil oztavil, oztal je na Bregu, ko-
ji zverhu Dvóra nyegovoga bil je, zto-
jечи, y *Pétka* odpravil je napervo.
Ovde zadnyi krat josche razniszliti ho-
tel je, vŕze one Sivlenya szvojega pod-
neffene Nevolye, pod koteremigá je
chudnovita Providnozt Bosanzka vu Me-
ztu ovom do vezda zderŕávala. Potok
Szúz Veszélya, y Záhvalnoztí zlejalsze
je

je iz Ochih nyegoveh. Zatem prusi razprezterte Rùke proti Nebu, ter iz zafgánoga Szerdcza ovak pochne govoriti:

„ O predrági Otecz moj Nebezki, kak ti ja vezda zahvalil budem nad vszem onem, kaj ti do vezda z-menum vchinil jeszi? Nut! (ovde klekne na Zemlyu dole) ovde lesim pred tobum vu Práhu, nemoguchi vrùche Szerdcza mojega Chùti z-Rechmi tebi povedati! Ali ti o Gozpone! vidifs Szerdcze moje, vidifs onu neizgovórne, od koje vsze prevzeto je, Chùt Zahfalnoztì! Ovo anda po tebi tak pobólfano, tebe tak lyubèche Szerdcze, je vsze ono, kaj ja tebi, Otecz moj Nebezki, za tvoje neizbrojene, y meni prikázane Dobróte ovde vezda alduvati morem! Ah primi je, primi je Otecz preselni, ter izpuni on Czily Pobólfanya, kojega z-nyim zapochel jeszi! Nut znovich predájem-sze vu Otchinzke Rùke tvoje! Vchini z-menum poleg Volye tvoje! Nepuzti-mé odztupiti od Pùta Krepozti, na kojega mene Miloszerdnozt je tvoja dope-lyala! Nedaj szamo toga, Otecz dragi,

szamo toga nedaj! drugach pak náj mî bude, kak ti hochefs. — Ja idem kamo mē ti pelyal budefs, idem z-Uffanoztjum vu tē vu vszaku novu Pogibel, koja na mē morebiti chaka, nepreztraffen. Zprevadyaj mē Bóg moj z-tvojum nevidlyivum Nazochnoztjum; chuvaj moju ti nevmertelnu Dúffu, y objachi jú proti vszakomu naztajuchemu Zkuffávanju, budi na Maloszerdnozt, ali Neterplivnozt, ali Nezahvalnozt proti tebi — proti tebi, o vekivechna Lyubav nebézka! — Ztvoritelu! Otczu! Bogu! Bogu mojemu. —

Ovde od prevelike Szerdcza Chutlivozti nemogúchi vech Réchi dalye govoriti, opade mlahav na Zemlyu, y pochæe milosze plakati. Zatem znovich objáchen z-Bofanzkum Bátrivoztjum zdignesze gore, y razgledasze josche jenkrate, po szebi tak dragoj Zemlyi, koju on vezda oztavil bude. Bilo mû je, kak zna biti onomu, koj Domovinu szvoju oztávlya, y néma vech Uffanya nyu vísse videti. Zaplakane y szuzne Ochi nyegove milo, y kakti zalyublyeno zadevaleszufze za vszako Drévo ono,
 pod

pod kojega on negda Szenczum pochi-
val je; za vszako Delo, koje on z-Po-
tom Obraza szvojega bil je napravil.
Szerdcze nyegovo bilo je tak Salozti
puno, kak dabifze od najdragffeh Pria-
telov szvojeh moral bil razdrufiti. Kad
je pak pod Bregom po zelenoj Trávi
paszuchefze Lámaze szvoje bil zagledal,
moral je Ochi szvoje od nyih odvernuti,
da nebi morebiti, vre genyeno Szerd-
cze nyegovo, od odlúchenoga Púta, na-
zad zaderfale.

Teda negda preoblada, y ovo szvoje
Szobomborenye. Dodáfzi Szerdche-
nozt, prufi-Ruke szvoje proti czelom
Meztu, kak dabi vsza, kojaízu vu Oko-
lifchu onom bila, lyublyeno objeti ho-
tel, ter milem Gláfzom zakrikne: *Zbo-
gom! Ah zbogom o Szvedoki podnes-
feneh Nevòly mojih! zbogom! zbo-
gom!* — Zadnyi *Zbogom* zaduffilo mù
je Hliktanye. Milo jofs jenkrat pogle-
di proti Nebu, y odide.

Vu Odhájanyu zapazil je vernoga
Póla szvojega, koj iz jednoga Dréva
na drugo za nyim je zletával. Selyi,
nyega z-szobom vzéti, ne mogel szuprot-
zta.

ztavitisze ; prusi Rúku , zazove *Pól!*
Pól, y *Pólchek* zkochi ná nyu, po ko-
 joj pozkakiúich dojde do Ramena, gde-
 fzi y szel je. Ovak doffel je *Róbinzon*
k-Pétku, koj vre dugo na nyega chakal
 je, y obodva ztupiju vu Ladju.

Bil je 3oti Dán Zimchaka Mefzecza
 ob 8me Vure vu Jutro, *Róbinzonovo-*
ga pako vu Medymorju ovom Zader-
 sávanya, Letto devèto, kad po lepom
 Dnèvu, y dobrom Vetru od Kraja od-
 odifznulifzu. Ali komaj, da za nekuli-
 ko Jezer Korachajov odvezlifze jefzu,
 doflifzu na *Klup* morzku.

Julika. O povechnam predi, kaj to
 znamenuje *Klup* morzka?

Otecz. Ovak imenuiu Brodàri jeden
 Rèd Pechin zkupafze dersèchek, kote-
 re ali iz Vode gde, y gde van káfufze,
 ali pod Vodum zkrite jefzu. Ova *Klup*,
 iliti *Greben* prufalfze. je, od Nadmorja
 Medymorja ovoga bolje, kak za dve
 nemske Milje daleko vu Morje. Prek
 ovoga prejti, obodvem videlofze je po-
 gibelno; anda obernulifzu Jadro drugach,
 y hotelifzu zaobiti.

Miskecz. Kak pako znati moglišzu, da tak daleko ov Greben vu Morjesze prüsa; poken dob vefz z-Vodum bil je pokrit?

Otecz. Ovo moglišzu poznati iz Pretergävanya Szlápov morzkeh, koj na Meztah takoveh, gde Pechine pod Vodum zkrite jeszu, viſe goresze zdifu, y jachesze peniju. —

Komaj da na zadnyi Kraj Grebena ovoga doſlišzu, z-takvum od Vode Nochjum bilišzu pograblyeni, kak dabi naj jakſi za nyimiſze Vihri podignuli bili. Preztraſeſze obodva, y berzo pravifſe Jadra ſzvoja, ſtimajuchi, da je Veter tira. Ali y ovo nikaj ni pomoglo; odhàjalifzu ravno tak berzo, kak y predi, y na Ztrah ſzvoj veliki zpažilifzu daſze na Szredine jednoga preberzoga morzkoga Potoka nahàjaju.

Tonchek. Oh, kajſzu vu Morju takaj Potoki?

Otecz. Jefzu, Tonchek; kajti Dno Morja je ravno tak nejednako, kakti goder, y Skralyup ztalne Zemlye; ar y vu Morju ravno tak, kak y na Zemlyi nahàjajuſze Jarki, Bregi, Doline, y Pechi-

chine, y ovak Voda proti onoj Ztran-
ki, proti kojoj viszi, ima vekšlega Máha,
y bolye szilli, odkud potlam bivaju vu
Morju ravno tak veliki Potoki, kak je
y našla *Elba*, kojiszu jako nàgli. Na
ovakove jako pogibelno je dojtí z-Làd-
jami, ofzebujno z-malemi; ar kada jen-
krat Làdja na nye dojde, vechsze iz
nyih tak lahko ofzloboditi nemore, ter
vechkrat dalye, kak pedeszet Mily, y
viffe, vu viszoko Morje odneszesze.

Petricza. Ah tusni, tusni *Róbinzon!*
kak tí bú vezda?

Julika. O da bi szamo vu szvojem
Medymorju bil oztal! Jaszemsi miszli-
la, da y pak, kaj takvoga dojde!

Otec. Kaj nyega na ov Pùt vezda
genulo je, né bila pohlepna Znatifelnost,
niti detchinzka nerázlosna Prevzetnost;
nego vnogi, y k-tomu razborni Zroki.
Víze, kaj mú vezda nadojtí je moglo,
mogel je za Bosje Pofzlànye, vu koje-
sze vre bil je povdal, derfati.

Obodva, kaj najbolye moglišzu, po-
cheliszu vefzliti, dabi, kak iz ovoga
Potoka ofzloboditíše mogli. Ali neiz-
govorna Potoka ovoga Naglozt, od-
neszla

nefzla je nye, kakti Ztrela berzo, tak daleko, da vech Ravnine od Medymorja szvojega nikaj videli nefzu. Pogibel nyihova bila je vre nad zádnyí Kariki: ar szamo josche pol Vure; — tak y Verhúnczev od najvekfseh Bregov szvojeh videli nebudu; ter potlam, akoprem bi szilla Potoka morebití zifslafze, kak onda, kad nigde vech Zemlye videli nebudu, kak velim nazad vu Medymorje szvoje prez *Kompafza* pogoditi budu mogli?

Tonchek. Prez — ?

Otecz. Prez *Kompafza*, velim. *Miskecz*, koj bi Ladjekapitan rad poztati, on tí pove, kaj je to?

Miskecz. (szmejuch) O dabi szamo vsza, koja k-tomu idu, tak dobro znal, kak to znam! — *Tonchek*, to tí je kalamita Igla vu jednoj okrugloj Skatulyiczi. —

Tonchek. Je, vezdaga derfi! Ali kaj je to *kalamitna Igla*?

Miskecz. Je jedna Igla iz Oczelyi, ztanovitem Kamenom, kojfze *Kalamit*, *Selezovlek*, drugach *Magnet* zove, povlechena. Igla z-ovakvem Kamenom

po-

povlečena zadobi tak chudnovitu Laztovitost, daſze vszigdar proti Polnocni, to jezť, proti szevernoj Ztrani zszvojem Klyunom obracha. Poleg ove ravnajusze Brodari, onda navlaztito, kad nigdi vech Zemlye nevidiju; ar drugach bi lehko na viszokom Morju zabludili, niti bi znati mogli, proti kojoj Szveta Ztrani brodiu.

Otec. Jezť razmel?

Tonček. Jezem! Szamo dalye!

Otec. Kajti ada *Róbinzon* ovakvo-ga Kompasza ne imal, tak nigdar nebi mŕ bilo moguche Pŕta nazad pogoditi, kak berse bi vsze Medymorje szvoje zpred Ochiť szvojeh bil zgubil. Y onda kulika Neszrecha nechaka gá? Na Szredine Morja viszokoga biti, y to vu jednom malom neszegurnom Chunu; vu kojega szamo za nekoliko Dnevov Ztro-ska vzeto bilo je: — jeli more, kaj ztrahoviteſſega miſzlitiſze?

Ali ovde kázalofze je ochivezto, kak veliko y neizgovorno vu Pogibeli Blago je, dobra Vézt, y Bogolyubnozť! Dabi *Róbinzon* ove bil neimal, kak bť ovo nove Pogibeli prevagajuče Breme bil

bil podneszel? Zdvojil bi bil, y nevolynomu Sivlènyu szvojemu rajffe predi Konecz vzel, kak od polehke, y ztrahovite Glàda Szmerti poginul!

Pétek Pajdafs nyegov, pri kojem Ztrah Bosji josche tak chverzto ne bil zafzadjen, niti po tulikeh dugèh Nevolyah, kak Bogolyubnozt pri Gozponu nyegovom, josche bil objachen, vre pripraven bil je zdvojiti. Nemoguchi dalye vech veszliti, zgubi Volyu, polosi Veszlo dole, pogleda tusno vu Obraz Gozpona, y reche: nebili bolye bilo, dabi obadva iz Chùna van zkochili, ter ovak vszemu Zhu, koje nyim josche dòjti bi moglo, najenkrat z-Szmertjum-sze vugnuli? *Róbinzon* opoménega najpervich lyublyeno, y tersziszè Szerdchenozt nõvu mù dodati; zatem z-razlosnem Náchinom pokáragâ; zpochitávajuch mù szlabu Veru nyegovogu, ter gâ profzi vsza ona, koja on nyemu do vezda od Providnozti Bosanzke povedal je, kakti iztinzka, y nevkanlyiva derfati. "Stimafsli, rechemu na dalye, da mi szamo onda, kad na Zemlyi jeszmo, pod Oblaztjum vszamogùchega Bc-

ga ztojimo? Jeli ni on Gozpon y Morja? Jeli nemre (akomufze tak dopadalo bude) nàglem ovem Vodam zapovedati, da nafz na fzlobodno, kam Mezto zaneszeju? Ali ftimafs morti, dasze pred Oblaztjum nyegovum zkrijefs, ako vu Morje zkochifs? Znaj, o prevzetni Mladich! da nevmertelna Duffa tvoja vszigdar, vu vszakom Meztu oztane vendar Podlosnik Boga prezmosnoga; y da nyoj nigdar dobro biti nemore, kadafze, kak-ti Puntaricza proti Bogu podigne, ter iz ovoga Szvéta, predi nego jû on pozove, prenesze! „

Pétek chutil je fivo Iztinu Zpochitávany oveh vu Szerdczu fzvojem, ter nad Malofzerdchenoztjum fzvojum fzramuvalsze je. Na Nagovárjanye *Róbinzonovo* poprime znovich Vefzlo, ter obodva, akoprem niti najmenflega Pomochi Uffanya ni bilo, znovich pochelifzu vefzliti. — “Ovo, reche *Róbinzon*, ovo je Dúsnoszt naffa. Doklam, y koju Izkru Sivilénya vu nafz chutimo, mòramofze terfzit nye obdersati, ter onda ztopram, ako drugach vech biti nemore, z-tem barem **Razveszelènyem**
vumre-

vumreti; Kajti Bòg tak hotel je imati. — Vólya pak nyegova dragi *Pétek!* reche nesto glasznèje, y z-plemenitem Szerd-
cza Ognyem, Vólya nyegova je vszig-
dar dobra, vszigdar mùdra, y on-
da takaj, kada jù mi gingavi Zemlye
Chervi preszèchi, niti prerazmeti nemo-
remo! „

Metemtoga nagli Potok letel je jo-
sche, y vezda; z-nyim Chùn, y od da-
lechnoga Medymorja nikaj vech drugo
ne bilo videti, kak szamo nekoje josche
nàjviffesh Bregov Verhùncze. Vezda,
szamo josche jeden, koteri nàjviffessi vu
czelom Medymorju bil je Verhùnecz,
kazalsze je; y ovak bilo je vsze Uffa-
nye preslo!

Ali kad vsze zemelyzke vre Pomo-
chi prejdu, kad Pogibel Neszrèchneh
na nàjviffa dojde, kad nigde, nigde vech
druge Pomochi né uffatisze; onda, o
Detcza! onda priztupi nevidlyiva Bo-
sanzke Providnozti Rùka, y pomore
nam vechkrat z-Nàchinom, na kojega
nigdar mi nit pomiszlili niszmo. Tak
bilo je, y ovde. Kadbi vre *Róbin-*
zon vsze Uffanye, kakti za zgublyeno

Kamp. Rób. II. Dél. I bil

bil derfal, ter od Vumornozi, y Mlahavòche nadladan, vre szàm vezliti bil preztal, zpazi najenkrat, da Berzòcha Chùna jesze pomenffala. Pogleda vu Vodu, y vidi, da je menye mutna, kak je bila predi. Y kadbi po Vodi dalye bil pogledal, zpazi, dasze Potok ovde deliti je pochel, y dasze jakffa Ztràn nyegova proti Polnochi zléva, a druga na kojoj Chùn vezda bil je, vno-go polese ide, y proti Poldnevu teche,

Z-neizgovornem Veszélyem zakrikne szvojemu vre napol mertvomu Pajdàffu: *Gyegyerno Pétek! Bòg hoche, da sívemo!* Zatem povèmù ochivezte Uffanya szvojege Zroke, y od Veszelya juhúskajuch, pograbé obodva Veszla szvoja, koja zarad Gingavòche velike vre polofilifzu bili, y pochnu znòvich vezliti. Objácheni z-nenádeanem Sivlènya Uffanyem, zevszum, kojumfzu mogli Jákoztjum, vezlilifzu proti Vodi; ter na Radozt szvoju pochutili, da Terszenye nyihovo né je zahman. *Róbinzon*, koj vre od prevnogeh Nevóly szvojech, na vsza dobru Opaznoszt bil je navchen imati, zpazi takajffe, da jím
k-to-

k-tomu josche , y Veter pomàse. Vu tom Chafzu razpne Jadera ; y kadbi obo-
dva z-Veszli pripomàgali bili , vu krat-
kom Vremenu ofzlobodilifzufze Potoka,
y na tiho Morje dofli.

Pétek razplachesze od Veszèlya, zko-
chi gore, y hoche Gozpona fzvojega
ogerliti. Ali ov profzilgà je, dabi Ve-
szelye fzvoje za vezda jedno malo vtis-
fil, kajti dober Komàd Pofzla josche jfh
chaka predi, nego rechi mogu, daszu
zvun Pogibeli. Ar tak dalko bilifzu od-
neffeni, da od Medymorja fzvojega,
nikaj drugo, kak jedno fzamo malu cher-
nu Kerpiczu na dalechnom *Polnebjà*
Kraju videtifzu mogli.

Tonchek. *Polnebjà Kraju?* Kaj je
to ?

Otecz. *Tonchek*, kadszi gde vane na
Polyu, jeli tifze nevidi, kak dabi Ne-
bo na okolu tebe, kakti jedna velika
Bòlta, tia do *Zemlye* dole vizelo?

Tonchek. Ravno tak !

Otecz. Anda on *Kolobar* okol na o-
kol tebe, gde tifze vidi *Zemlyà*, kakti
dokànchatifze, y *Nébasze* tikati ; on
Kolobar zovefze *Kraj Polnebjà*, iliti

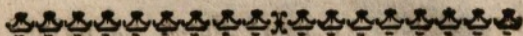
Horizon. Z-Vremenom vre viſſe bu-
deſs chul od toga.

Veſzeli naſſi Brodari veſzliliſzu prez
Odihávanja, y Veter tak berzo tiralje
jê proti iztočni Ztranki Medymorja,
proti kojoj ravno jadrili jeſzu, da vu
kratkom Vremenu, vre Brege videti-
ſzu mogli. “ Sivo! zakrikne *Róbinzon*
proti Pajdáſſu ſzvojemu, (koj ravno z-
pervoga Kraja vu Chùnu ſzedech veſzlil
je, ter tak z-Herbtom proti Medymo-
rju obernyen bil,) — ſivo *Pétek!* Ko-
necz Trudov naſſeh je blizu! Ovo ko-
maj, da zreche, Nut tak najenkrat lup-
pi Chùn nyihov na neſto, da obodva
Veſzlari, vſzaki iz Mezta ſzvojega,
kakſzu dugi, y ſhiroki vu Chúnſzu ſze
prehitili. On Cháſz ztal je Chùn na
Meztu, y Szlápi pocheliſzu prek Chúna
zkàkati.

Mati. No, Detcza, akoprembi ja,
ravno tak, kak y vi, od Vechérje ra-
daſze zderſala, ter ako je moguče z-
tem Priatelu naſſemu pomogla; niſtarme-
nye vendar, pretergnuti móramo. Jelo
vre na naſz chaka, y Janna vre dvakrat
je zvála.

Vſzi. Oh!

VE.

VECHER DVADESZET Y PERVI.

Nekoji zajedno.

O szamo berzo, dragi Otec, da chujemo, kak je dalye bilo *Róbinzonu*.

Otec, Ravno, kad vre stimal je, da je zvuun Pogibeli, opal je, kakszmo chuli, vu novu Pogibel, koja josche veksa biti bi mogla, kak je bila ona, iz koje malopredi je vuffel. Chún najenkrat szel je chverzto, y Szlapi pocheliszu prek nyega vudirati. Ako anda ono, nakaj Chún je naszel, Pechina je bila: tak poleg vszake Iztinoprilichnozti, za Oszlobodyènye nyihovo bilo je zdvojeno!

Róbinzon pochne z-Veszlom meriti, jeli Voda gliboka? Y kadbi okol na okol szamo za jeden Laket gluboku nassel, prez vszakoga duglye Premisláva-

nya zkochi vu nyu; *Pétek* za nyim: y obodva na szvoju veliku Radozt znas-sliszu, da ono, nakaj Chùn nyihov je na-szel, né Pechina, nego szamo Prudische bilo je, y zato zkerbeliszufze, kaj naj-bolyeszufze mogli, dagâ na glibfsu Vo-du odrinu. Kaj kadbi szrečno bili v-chinili, obodva zkoche nazad vu nyega.

Julika. Vezda sziromaski *Róbinzon*, zaizto dobil bude Hunyaviczu, kajti-fzi je Noge zmochil.

Otecz. Draga Julika, kojifze po po-szlenom, y naravzkom Sivlénja Náchin-u ovak vtverdi, kak vtverdišze je *Ró-binzon*, tak takov, od ovak maloga Dugoványja ne návaden Hunyaviczu do-biti. Nikajfzi anda zato Glave naj tretí.

Jankiczka. O kuliko krat presseztnu Zimu Noge nasse mokreszu bile; pak vendar zato neszmo bili Hunyavicze do-bili!

Otecz. Znaménye, da Náchin Sivle-nya nassega, y vafz vre jedno malo vtverdil je. —

Potlam kam anda bi Vodu, koja vu Chùn naplyühala bilafze je, z-Rukami, y z-Vefzli, onak kak moglišzu, van
zplyú-

zplyúhali bili, odluchiju vu Vosnyi szvoj jedno malo zkerbliveji biti, ter, da z-Chúnom, onak, kak számi hoteli budu, ládati budu mogli, prez Jadrásze voziti. Ovak anda voziliszfze vsze vuz Prudisfche ovo, uffajúchisze, dasze nazkorom negdi dokoncha. Ali za dobre chetiri Vure moraliszfze voziti predi, negobi Uffanye nyihovo zpunilosze bilo; tak daleko prufalasze je Klúp ova, od polnochne, do poldnevzke Ztráni. *Róbinzon* v-Pamet vzel je takaj, dasze Klúp ova ravno do onoga Mezta vu Morje prufa, vu kojem on pred devetemi Letti Ladyorazbitje je podneszel; y da ova Klúp je ona izta, na koju Ladja nyegovoga je náfzela bila.

Tonček. Kaj je to? je náfzela bila!

Petricza. O, da ti vendar vszigdar Otczu pretergavati morafs!

Otecz. Nu, vem je to dobro, kadfze selyi pod vuchiti! Ti pako dragi moj Petricza nechinifs dobro, dasze zato taki sferdifs! Cnuvajsfze toga! — — Náfzezti znamenuje, dragi Tonček! kada Brod na Prúd, ali na Pechinu dojde, ter z-Mezta vech nemore.

Tonček. Dobro!

Otec. Teda negda došlizu na dobru Vodu, po kojoj zevšum Mochjum szvojum proti Medymorju, koje vre czèlo videližu, pocheližu vefzliti; y ravno, kad vre Szuncze zadnye szvoje Trake po Gorah je razšipávalo, pribrodiližu, izišli na Zemlyu, cheprem trudni, vendar nezgovòrno vefzeli, dašufze tak szrečno iz Pogibeli van zkopali.

Czel Dàn tak jeden, kak y drugi, ni Zalofaja ni pokufsal; y zato nemoguchi zchekati, dokbi do Dvora szvojega došli bili, szedufzi taki na Breg morzki, y pochmu obodva od Ztroska, kojega vu Chúnu z-szobom vzeli bilizu, prav techno opletati. — Zatem odvleklizu Chúna vu jeden mali Zatoček — vi, szudim, znáte, kajche to rechi?

Jankicza. O znamo! Gdesze Voda vu Zemlyu, kak ti vu Kút kakov zatochi. Vendar je zkoro to, kaj je jedno *Morzko Krilo*, iliti *Zàton*.

Otec. Szamo da Krilo Morzko vno-go vekše je! — Zavleklizu, reku, Chúna vu jeden Zatoček, y vfze, kaj vu nyem imalizu, znofzilizu Do mom. —

Mi-

Miskecz. O stímam da josche ne van?

Otecz. *Róbinzon* y *Pétek* odpraviliszufze taki zatem na Pochinek, y zadnyí vre gliboko zpál je, da josš pervi za Ofzlobodyénýe szvoje z-vrúchemi Molitvami na Kolenih Bogu je hválil. Mi takaj bi tak mogli vchiniti; ali kajti Dén josche tak vizok je, tak Nóch ovu hochu prezkochiti, y povedati, kajšzeje drugi Dán pripetilo.

No *Pétek*, opíta *Róbinzon* pri Predobedju, bili josche jenkrat imal Volyu tak vozitifze z-menum, kak vchera?

Pétek. Nedaj Bose!

Róbinzon. Anda odluchifze, Sivlénye tvoje vu Medymorju ovom z-menum potrossiti.

Pétek. Szamo dabi moj *Otecz* bil ovde!

Róbinzon. Kaj imasš josche *Otcza*?

Pétek. Ako ni szamo izatoga Vremena vre vumerl. —

Ovde polosi Krumpira iz Rúk, y nekuliko Szúz debeleh potochifze chez Licze nyegovo. *Róbinzon* pomiszli takaj na Roditele szvoje, y Szuzega polejasse. Obodva dober Chasz muchalifzu.

Róbin-

Róbinzon. Budi dobre Volye, *Pétek!* Tvoj Otecz jofche five; y ako Bosja Volya bude, na zkorom pojdemo k-nyemu, y z-namigá szimo dopelyamo.

Ovo bilo je odviše Vefzélya za tufnoga *Pétka!* Gláfzom krichech zkochifze gore, hitifze na Kolena *Róbinzonova*, chverztoje objeme, od Placha nit Réchi negoverechi.

„Detcza! reche Mati, nut, kakvaje to Pelda detchinzke proti Roditelom Lyubavi, vu jednom Divjaku! Vu jednom Divjaku, koj Otczu szvojemu za nikakvo Odhránenye, niti Podvuchénye, nego leztor za Sivilénye, ter to tufno y Kameno, Záhválnozt zkasívati mora!

Tak gliboko, — pripomore Otecz — zafzadil je Bóg Lyúbav, y Záhválnozt proti Roditelom vu vřzakoga Chloveka Szerdczu! y zato, kakvo anda Ztrařfילו nemóra biti on — akofze takveh med nami jofche nahaja — koj ovoga prirodnyenogafzi Nágoná (d) vu fzebi poduffiti; y proti Ztarejem szvojem, nevelim merzel biti, nego na Salozt, y Raztufenozt nye vechkrat hotom-

---

(d) Der Instinkt, Antrieb.

tomcze zna dopelyati! Ako bi vi kada na Izverska takvoga namerilisze: o tak z-nyim pod jednem Krovom najtesze zaderfávati! Bèsite gâ kakti Kugu Druftva, kakti jednoga takvoga, koj vszaku Neschlovechnozt pripraven je vchiniti, y k-kojemu pravichne Kastige Bosanzke vszigdar za Szlèdom paschijufze! —

Kadbi *Pètek* nekuliko k-szebi bil doffel, opitagâ *Róbinzon*, jeli nyemu Pùt do Domovine nyegove, y kak dobro poznan, da morebiti, y pak vu takvu Nefzrechu, kakszu vchera, dofsli nebi? *Pètek* odgovori, da Pùt do Domovine nyegove nyemu tak dobro znan je, da, ako bi ob Polnochi tamo treba vozitisze, on to prez vszake Pogibeli poduffal bisze vchiniti: ar, reche dalye, vechkrat po nyem vre vozilszemfze, navlaztito pako onda, kad szem vu ove Ztranke z-Domorodczy mojemi, na návadno Goztchenye znal pojti.

Róbinzon. Takfzi y ti vechkrat bil poleg, kadszu Lyude klali?

Pètek. Jeszem!

Róbinzon. Y pomagalszi jezti?

Pètek. Ah! Onda jofs nefzem znal, da je to kaj zloga!

Ró-

Róbinzon. k-kojoj Ztráni Medymorja naffega návadni bilizte pribroditi?

Pétek. Vszigdar od Ztráni Poldnevzke, kajti ova bila nam je najblisnija; y kajti vu nyoj vnogo Kokufzorehovsze nahája.

Róbinzon odovud vre ochivezto videl je, kak jáko záhvalen mora biti Bogu, da on nyemu ravno od polnochne, a ne od poldnevzke Ztráni Medymorja, Ladjotop prepuztil je preterpeti, kajti drugach vu malom morebiti Chafzu, poztal bi bil Pechenka Poserlyivozti divjachke. Zatem obecha *Pétku*, da on na zkorom negdi z-nyím zkupa po Otca nyegovoga tamo pojde. Za vezda to vchiniti, nisze josche dalo, ar Vertlyaria, za koju ravno Vreme bilo je, ne jim dopuztila.

Ove anda taki prijeliszufze. *Róbinzon* y *Pétek* kopaliszu na Jagmu; y vu Vremenu Pochinka oszebujna je nyihova Zkerb bila, szebe z-potrebnessemi Orudelyi obzkerbeti. *Róbinzon*, koteroga Znajdlivozt y Poterplyivozt jednako neizgráblyivaszu bila, tak dalko je doffel, daszi je jedne Zubache na-

pra-

pravil, premda vnogo gâ je ztalo Truda, doklam je za vsze Zubcze z-jednem ostrem Kamenom Luknye prevertal. Pétek pako izrezal je z-jednem kamenitem Nófem, dve Lópate, iz tak tverdoga Dréva, daszufze zevszema kakti felezne potrebuвати mogle.

Ali za najpotrebneffa szamosze zkerbeti; ztem ni bil zadovolyen *Róbinzon*: z-Vremenom pochel je takaj na Sznágu, y Leporednozt Zadersalifcha szvojega miszliti. Y ovak, Detcza, na Szvétu vszigdar Lyúdiszu chinili. Doklam goder oni Miszli szvoje szamo na Zadoblénye oneh, koja za Zdersávanye, y Szlobodnozt Sivilénya nyihovoga bilafzu, vézalifzu; dotlam nit na Pamet néjim doslo, znájtifzi takaj y takova Rukotvórtva, kojeh Potrebuványe, ne szamo okolu nasz ztojeche Predgledde (e) olepotiti, nego y Dússi naffoj plemeniteffa, kak sivinzka szamo chùtenyaszû, Rázveszelénya prezkerbeti bilo bi moglo. Ovak zapochelaszufze Gradyoznantva, (f) Szlikotvorztva, (g)

(e) Predztavke. Gegenstände. (f) Ztanyomestrie. Baukunst.

(g) Kipodubztva, (h) Glaszoznanztva, (i) y vsze druge mestrovite Prikladnozi, koje pod Imenom lepeh Návukov zaderfávajufze.

Róbinzon pochel je z-Pobolffanyem, y z-Olipotényem Verta szvojega. Najpervich razdelil je nyega na male, y priredne Ravnicze, ove zprerezal je z-jednákemi Púti, zaszadil Sivicze, naztavil szénchne Dervórede (k) odredil jednu Ztran za Czvetje, drugu za Póvertelye, tretju za Vochnyak, iliti Ternacz. Vu ovom zaszadil je vsza mlada Czitronzka Dréva, koja vu Medymorju szvojem najti je mogel; y oztaleh drugoh mladeh Drév vnogo, vu koja Mladicze od kruhonofznoga Dréva je zaczipil; (pozábilfzem vam povedati, da on jenkrat na Zprehod iduchi josche jedno ovakovo Drévo bil je nassel.) Pri ovom zádnyem delu, najmre pri Mladicz-Vczeplenyu gledelga je *Pétek* široko; ar kaj iz toga bude, nikak prerazmeti ne mogel, doklam mú *Róbinzon* vu tom Rázuma

---

(g) Mahlerey. (h) Bildhauerkunst. (i) Tonkunst. (k) Alleen.

zuma ne odperl. — Krumpira y Kuku-
ruze poszadiliszu Vnosinu, y kajti Zem-
lya od Pochetka Szvéta morebiti po-
chivalasze je, zato y rodila je nezgo-
vorno.

Gda ter gda issliszu takaj na Ribariu;
ar *Pétek*, kak vre povedalszem, jolche
vu desgyevnom Vremenu zato Mrese
bil je napravil. Oveh naloviliszu vszig-
dar visse, nego jim je potrebno bilo, y
zato one, kojesz z-vissega bile, hitili-
szu nazád vu Morje; ar, znal je rechi
Róbinzon, od Dárov Bosanzkeh nig-
dar visse vzeti neszmemo, kak szamo o-
nuliko, kuliko nam za Zderšávanye, y
Potrébnoztí nasse dozta je; y da ze-
všzema nezdúššno bi bilo neposkódlyi-
veh Zvérih vech zkonchati, kak nam
za Hránu potrebno je.

Z-ovum Prílikum vszigdar takaj ná-
vadni biliszu kúpatisze, y *Róbinzon*
prechuditi nesze mogel zadozta nad
Zpretnoztjum, koju *Pétek* vu Plavanyu,
y Ronényu je imal. Návlazt zizkával-
szije Mezto pechinazto, Mezto takovo,
na kojem Szlápi Morzki ztrahovitoszu-
sze pretergávali. Med ove zkochil je
z-Pe-

z-Pechine dole, oztal nekuliko Minut pod Vodum, tak, da tufnomu *Róbinzonu* vechkrat Ztizka pri Szerdczu bila je za nyega; zatem pokázalsze je y pak na Vodu, legelfzi na Herbet, y puztilsze od Válav zibati; z-Rechjum takove Mestrovitozti chinil je, kakove nebi mogúche bilo veruvati. Ovde y pak videl je *Róbinzon*, kak nezgovorno prikladna je Nárava Chlovechanka na vsza ona, k-kojemsze od Mladozti privúcha.

Vu oztáleh pako Dnéveh, kratilifzufzi Vréme z-Lovom; ar *Pétek* ne szamo vu Naprávlanyu, nego y vu Potrebúvanyu Lúka bil je Mester. Ztréyali-szu Pticze, y mlade Lamaze, ali nigdar viffe, neg tuliko, kulikoszu potrebuvali: ar za Gréh derfalszi je *Robinzon*, Zvér, naj bu kakova hoche, zarad Selye számo, y prez Zroka, muchiti y vubijati.

Akoprem med oztalemi, *Robinzon* vernoga *Pétka* szvojega vu Rázumu, y vnogoj drugoj Prikladnozti dalko nadladal je, nistar menye vendar y ov znal je vnoge druge mále Mestrie, koje Gozponu nyegovomu predi zevszema neznanefzu bile. Med oztalemi znal je vszakoja-

kojaka Orudelya iz Koztih, Kamény', Skolykih, y drugeh Dugovany fzi napraviti, z-kojemi on vnoga tak prikkladno znal je zmestrovati, kak dabi najboljša k-tomu iz Seleza Orudelya bil imal. Iz jedne n. P. Kozti Chlovechankze, ako koju gde namércze nassel je, znal fzi je napraviti *Dléto*; *Ztrugachu* iz Korallyih; iz Skolykih *Nósa*, *Pilyiczu* iz ostre Ribje Kóse. Z-ovemi ponapravil je vnoga mala Pohistva, koja Prilichnozt Sivlenya nyihovoga, na vnogofszu poboljšala.

Oszebujne pak Vrednozt bil je Ná-vuk on, kojega, *Pétek* Gozponu szvojemu vu Naprávlanyu Tézta iz száda Dréva kruhonofznoga, kotero na Hráni, y na Téku Kruhu nassemu vnogo páritifze je moglo, dával je. Divji navadniszu ovakovo Tézto szirovo jezti: *Róbinzon* pako zpekel je ovò predi na jednom vruchem Kameňu; y od potlam potrebuval je nye na mezto Kruha vřzagdášnyega.

Zverhu toga navchilšze je takaj od *Pétka*, iz Kakaubobov, koje on putujuch po Medymorju szvojem jenkrat naš-

Kamp. Rób. II. Dél. K fel,

fel, y szobom nekuliko Domom done-
fzel bil je, Hafzen vzimati. Ove znal
je ravno tak, kak y Krumpir pod Per-
havku poztaviti, koji potlam zpecheni
nyemu za jednu zdravu, y povolynu Hrá-
nu szlúfilifzu.

Róbinzon, koteri nove Zkússnye rad
chinil je, nekoje z-med nyih, potlam-
kam bi dobro pecheni bili, zemlel je
drobno med dvemi Kameni, Prah ze-
szipal vu Louecz, z-Mlékom dolejal, y
y priztavil k-Ognyu. Ali kak zachu-
dilfze je; y kak veliko bilo je Obradu-
vanye nyegovo, kadbi iz oveh Bobov
pripravlyenu Júhu bil pokuffal; y znaf-
fel, da je prava Chokolada!

Tonchek. Ah! Chokolada?

Otecz. Tak je. Szamo da Záchin-
ba y Czukor jofche falelafzu. — Ovak
povnofilafze je z-Vremenom Hrána, y
Obradoztcha naffega *Róbinzona*! Ali
na Díku nyegovu moram rechi, da po-
leg vszega toga vendar pri vetomadnes-
fnyem szvojem Obechányu oztal je, ter
ravno tak priprozto y mertuchivo fivel,
kak je bil y pochel.

Vech-

Vechkrat, navlaztito vu Dnévih onakoveh, vu kojeh Veter puhal je takov, koj Divjem bil je szuprotiven, isliszu obodva po Medymorju szvojem zprehadyatisze, y z-ovum Prilikum znafsliszu vnoga, koja nyim na veliku potlam Hafzen bilafzu.

Vezda vre biliszu z-Vertom gotovi, y Dán bil odrédyem, vu kojem oni vu Domovinu *Pétkovu* po Otcza nyegovoga isli budu. Z-kem blifesze je Vreme ovo priblišávalo, z-tem vechkrat miszliszi je *Róbinzon*: Kaj bu? akoté Domorodczi *Pétkovi* za Nepriatela derfali budu? Ako oni na vsza Napreztávlanya nyegova nikaj gledeli nebudu, y ti ovak Aldov odurne Poserlyivozti nyihove poztanefs? Zkerblivozt ovu né mogel vu szebi obdersfati: moraljû je Priatelu szvojemu odpreti. Ali *Pétek* zaprifzigalsze je, zevszem kaj mû szvéto je, dasze nikaj néma bojati; da on szvoje Domorodcze dobro pozna, y da za ztálno zna, da oni onomu, koj nyihov ni Nepriatel, nikaj nechinjû. *Róbinzon* znal je dobro, da on ova, ako tak bila nebi, zaizto nebi bil govoril. —

Vfzu anda plahu Zkerblivozt, koju imal je, poduffil je vu fzebi, zauffalsze vu Postenozt Priatela szvojega, y odluchi dojuduche Jutro vu Imenu Bosjem z-nyim-sze odpelyati.

Dasze pak zutra prevech dugo mutili nebudu, tak Chùna, koj do vezda na szuhom ztal je, odrinulifzu, na Vodu, y za jeden Kolecz privézali. Večer potroffilifzu vu Pechenyu Krumpira, y Pripravlanyu drugeh Jeztvin, z-kojemifze oni barem za ofzem Dnévov, kakti na Ztroffek obzkerbeti jezsu hoteli. *Pé-tek* pokazal je vu Priliki ovoj, da y on vu Szokachije ne ravno ta najzadnyi, y pokazal je Gozponu szvojemu, kak on czelu jednu mladu Lamazu, koju ravno vztreljili bilifzu, vu kratkom Chafzu, vnogo perhkeffu, kak na Rafnyu zpéchi more. Ovo pak chinil je ovako.

Izkopal je jednu Jamu za dva Czepe-liffe gliboko vu Zemlyu; ovu z-fzuhe-mi Dervmi, y z-plofznatem Kaményem napunil, y Derva vufgal. Zatem ofzmu-dil je Janye na Plamu, vzel je jednu Prilepkovu Lupinyu y z-nyum tak chiz-to Dlake dole oztrugal, kak dabi je z-
kipú-

kipúchum Vodum bil poparil. Z-ovum iztum Lupinyum razchinil je Janje, y iznel van Drobecz. Izatoga bilafzu vre vsza Dérva na Vuglenye zgorela; Jama-sze razvrúchala; y vsze Kaménye raz-bélilo. *Pétek* vsza ova izhital je nezgo-vorno berzo van iz Jame, z-razbélye-nem Kaményem potaraczal Jamu, na Kamenye nametal zelenoga Kokuzlitzja, na Litztje razchinyenu Lámazu, ovu y pak dobro z-Litztjem pokríl, zmetal josche drugo razbelyeno Kaménye gore, y czelu Jamu nazad z-Zemlyum zageř-nul.

Chez nekuliko Vúr potlam razkopal je Jamu znovich, y Lámazu van iznel. *Róbinzon*, koj jeden Falatchecz od nye pokuffal je, je valuval, da je vnogo fzóchnessa, perhkeffa, y téchnessa, kak dabi na Ráfnyu pechena bila.

Jankicza. Ravno tak chiniju y *Ota-hitanczi*, kada Czúczke szvoje pecheju.

Otec. To y oni chiniju.

Petricza. Szvoje Czúczke? kaj ovi Pefzje Meszo jeju?

Jankicza. Nekajda! Toszmo presseztnu Zimu chteli; y Anglianczi, koji szu je jeli, povedaju, da je zevszema techno.

Nekoji. Pih!

Otecz. Morate znati, da oni Pšzi vno-go drugach hránijusze, kak ovi pri naz. Oni nejeju Mész, nego szamo Vochjemusze hráne. Y zato more Mész, nyihovo vno-go téchnesse biti, kak oveh nasseh.

Anda, Detcza, vsze Priprave na odlúcheni Pùt bilešzu vezda gotove. Hochemo najpredi Pùtnikom nassem zezpatizze puztiti, ter onda videti, kak bu zutra.

VECHER DVADESZET Y DRUGI.

Otecz.

Róbinzon y Pétek komaj da za jednu Vùru zpáliszu, nut najenkrat bil je pervi od prenágloga Vihra, koj metem-

metemtoga podignulſze je bil, iz Szna ſzvojega prebudyen. Viher búchal je ztrahovito, Germlyavicza prazkétala tak oſtro, daſze je Zemlya tréſzla. „Chujefli *Pétek*?“, opita *Róbinzon*, y poch-negâ buditi. „Aj me! odgovori ov; dabi naſz to na Morju bilo vlovilo!“, y komaj da ovo zrekel je, zachuju obo-dva jeden Gláſz, kak dabi Stuk puk-nul.

Pétek ſtimal je da je Germlyavicza; *Róbinzon* pak za tverdno ſtimal je da je Stuka chul puknuti; y opáde vu ve-fzeli Szerdcza Zburkanozt. Berzo an-da zkochiſze z-Poztelye, prederchi vu Kuhinyu, y reche *Pétku*, da bi za nyim iſſel. Ovde vzel je jeden ſivi Ogorek, preſſel z-nyim po Liztvah na Breg zver-hu Duplya ſzvojega, y *Pétek* za nyim, akoprem kaj Gozpon nyegov nakanil je, razmeti ne mogel.

Na Verhunczu Brega nalofil je *Ró-binzon* kaj nájberſe mogel je Ognya ve-likoga, po nyem nevolynem hotejuchi na Znaménye dati, da oni pri nyem' nájbolſſe Vtekalifcha Mezto najdu. Za ztanovito naimre derſal je, da je blizu

negdi na Morju Ladja, kojaſze vu Pogibeli nahája, y da zato Stuka je vufgala. Ali komaj da Ogeny Plamnem pochel je goreti, nut na jenkrat zléjeſze takova Ploha, da je veſz Ogeny k-Chaſzu pogafzila. *Róbinzon* y *Pétek* moralifzu vu Duplye ſzvoje pobechi, akoſzu hoteli od Plohe neodneſſeni oztati.

Metemtoga Viher lyúti joſche je terpel, Ploha náglá vlevála joſche, y Germlyavicza z-neizgovórnúm Szillum prazketála. Trezk za Trezkom padal je, y akoprem *Róbinzon* ſtimal je, kak da negda y negda Stuka chuje, vendar na pokonecz Koncza, y ſzám pochel je dvojití; jeli ono, kaj chul je, Stuk ali Germlyavicza bila? Poleg vſzega toga vendar czelu Noch ſzladka ova Miſzel iſla mú je po Glave, da Ladja za nyegovo Ofzlobodyenye negdi blizu biti mora, da ova Pogibeli vu kojojſze nahája, morebiti ſzrečno vujde, da nyega y *Pétka* nyegovoga vu Europu odneſze. — Vech kak deſzet krat potlam znóvich bil je nalofil Ognya, ali nepreztojni Desgy vgaſzil mú gá je vſzigdar. Nikaj anda drugo vezda vchiniti ni mogel, kak za
Nefzre-

Nefzrechne moliti, kaj y vchinil je iz vrúchega Szrdcza.

Petricza. Kajsze vezda neboji tak Germlyavicze, kaksze je negda?

Otecz. Vezda vidifs; da bedazti ov Ztrah oztaviti je moral; odkud pak to?

Jankicza. Kajti vezda dobru Vezt ima!

Otecz. Zaizto! ali, y zato takaj, kajti vezda zevszema vre zpoznal je, da Bòg je Bòg Lyúbavi, y da onem, koteri dobri, y pobosni jeszu, nikaj takvoga pripetitfsze nemore, kaj na pokonecz Koncza na Dobro nyihovo nebi bilo. —

Z-Jutrom ztopram Dneva vtfsilsze je Viher; y *Róbinzon z-Pétkom* zkupa isfel je taki k-Bregu morzkomu glèdeti, jeli pravo chul, ali ne? Ali pervo, kaj zapaziliszu, bilo je za obodva, jako Saloztno, navlaztito pako za tusnoga *Pétka*. Viher najmre odtergel jim je Chúna nyihovoga, y po Morju odneszel. Milo zevszema bilo je glèdeti *Pétka* tuguiúchega, kojemu vsze Uffanye Otcza szvojega videti, najenkrat bilo je pretergnyeno! Blèd, kakti Zténa, z-vupertemi vu

Tla Ochmi, y kakti prez Dúha ztal je dober Chafz na Meztu, nit Rechi govorechi. Zatem najenkrat polejaleszugâ Szuze: Rúke szvoje proti Nebu pochel je prufati, Persza szvoja nemilo túchi, y Lafzi na Gláve od Salozti tergati.

Robinxon, koj iz Nevòly' szvojev navchilsze je z-Nefzrèchnem zkupa tugúvati, Pomiluvànye imal je z-Tugujúchem; y terfzilsze pod vszakojaki Nàchin nyega, y pak k-Rázumu dozvati. " Gdo zna, reche med oztalemi, gdo zna, na kuliku nassu Hafzen je, da mi Chúna zgubili jezmo? Gdo zna, kako vu Hafzen ov Viher, koteri nam gâ odneszel je, ne szamo nam nego, y vno gem drugem Lyúdem je doprineszel? —, Lepu Hafzen! odgovori *Pétek* nesto, kakti z-kifzelemi Rechmi; Chúna nam je odneszel; to je vsze! Anda stimas, reche *Róbinxon*, da zato, kajti mi z-kratkovidnemi Ochmi nassemi nikaj drugo nevidimo, kak szamo, da nam je Chúna Viher odneszel, y Bòg, koj je najmudressi, nikakvoga takaj drugoga Zroka ne imal Vihra ovoga podignuti, kak szamo toga? Nezpametnik! kaksze pod-

podstupiš Odredyènya Boga velikoga tak prevzetno razszudyàvati! —

Kakovu je pak Hafzen ovde za nafz imati mogel? opita *Pétek*. Jeli mene zato zpitàvati morafs, odgovori *Róbinzon*. Jefzemli ja tak mùder, dabi Nakànyenya Bosja razmeti mogel? Miszli-ti zadnich moremfzi, da ov ali on Zrok biti je mogel, ali gdo mi reche, dafzem pogodil? Morebiti szufze vu nafsem Medymorju vnogi nezdravi Szumpori zkùpzebrali bili, zakoje raztirati bil je potreben Viher ovakov, akofzmo felyeli sìvi, y zdravi oztati? Morebiti Chún, ako bi oztal bil, nafz vu Nefzrechu kakovu bil bi napelyal? morebiti — ali kchemu tulika morebiti? dozta naj nam bude znati, da Bòg je on, koj Vetrom zapovèda, y da ov izti Bòg je jeden mudri, y dobri Ofecz vszeh szvojuh Ztvorenyih!

Pétek dofsel je vùszê, Prenàglenye szvoje posaluval, y zpuztilsze na Vòlvu Bosanzke Providnozti. Metemtoga *Róbinzon* razgledàvalsze je po neizmernom Morju, y z-Ochimi szvojemi izkal nebili, gde kakovu Ládju zagledati mogel?

Ali

Ali zahman? nigde nikakove ni bilo. Videl anda je, dasze je vkanil, y da Puczanye ono, koteró chul je, y ftimal, da je ftukov Puczanye, nikaj drugo biti ni moglo, kak Germlyavicza. Salozten, da mû tak Uffanye raztepeno je, povernesze Domom.

Ali Doma budúchi né imal Mira, né Pochinka; vfzevdily ztála mû je Ládja pred Ochmi, koja k-Kraju Medymorja nyegovoga je pribrodila. Nemoguchisze zderfati znovich prejde na Breg jeden, iz kojega on zapadnu Ztràn Medymorja szvojega videti je mogel: ali y od ovud nikaj od onoga, kaj nyemu Szenya nyegova napervo donásala je, né mogel zagledati. Z-ovem josche zadovolyen nebudúchi, odide na drugi vnožno vekffi Brég, iz kojega na izhodnu Ztran Medymorja szvojega videti je mogel. V-malom Chaszu bil je gore: y kadbi proti Izhodnoj Ztranki pogledal bil — Bofe! kak vezeli Ztràn obissel je Szerdcze nyegovo, kad je zpazil — dasze vendar vu Uffanyu szvojem né prevaril!

Vfzi. Oh!

Otecz.

Otecz. Videl je Ládju, y okoprem jako daleko, vendar tak dobro, da zevszema dvojiti ne mogel, da nebi jedna bila, ter k-tomu josche dobro velika. — *Detcza*, neischte od mene, niti nepotrebujte, dabi vam Radozt, y neizgovorno ono Veszelye, koje on pri Pógladu ovom chútil je, ja vezda ovde zpisal. Kakti Szerna poletel je dole z-Brega, y doffel k-Ztánu szvojemu, zgrabil Orúsje, prez kojega nigdar nikamo pojti ne hotel, y proti *Pétku*, koj nyega oszupnyen premislyával je, nikaj drugo rechi ni mogel, kak: *ovdeszu!* — *Hitro! Hitro!* ova zgovorech, nazád po Liztvah preffel gore, kak dabi *Perje* bil imal.

Pétek, kad je videl *Zmùtnyu*, *Náglenye*, y pretergane *Rèchi* *Gozpona* szvojega, nikaj drugo miszlitiszi ni mogel, kak daszu zaiztinu divji *Lyúdi* dofsli. Jednakem anda, y on *Náchinom* pograbi *Orusje* szvoje, y pochnesze za *Gozponom* szvojem paschiti.

Visse, kak dve jake *Milye Pùta* moraliszu prejti predi, negobi dofsli do *Kraja*, od kojega ne dalekovu *Morju*.

videlifzu Ládju ztáti : y ovo bilo je zto-
 pram Mezto, vu kojem *Pétek* Miszel
 Gozpona szvojega pochel je razmèvati.
Róbinzon pokáfemû Ládju na Morju
 ztojechu, nad kojum on nezgovorno-
 sze je chudil; ar akoprem dozta daleko
 na Morju ztála je, niftarmenye vendar
 v-Pamet vzeti je mogel, da je ztokrat
 vekffa, nego je nájvekffa z-med oneh,
 koje on vu Sivilènyu szvojem, y kada
 je videl.

Róbinzon né znal, kaj bi vfze od *Ve-
 szélya* pocheti moral. Vezda pozkaku-
 val je, vezda juhuskal, vezda *Pétka* szvo-
 jega gerlil, y nyega vezelo plachuch
 profzil, dabisze z-nyim zkupa vezeliti
 hotel. Vu *Europu!* vu *Hámburg!* re-
 che, *pojdemo!* — *Onde videl búfs,*
kaksze vu Hámburgu síve! — *kakve*
Lyúdi onde Hife delaju! — *kak pri-*
lichno, kak mirovno, kak povolyno
ondesze síve! — y ovem zpodobna!
 Miszlim, dabi do drugoga Dněva ovak
 nepreztancze govoril bil, da mû nebi
 na Pamet dofslo bilo, da je nezpamet-
 no, Vreme z-praznemi szamo Rechmi
 gubiti; y dasze med oztalem nájbolye
 zker-

zkerbeti mora, kakbifze Lyüdem onem, koji vu Lådje jefzu, na Znánye dati mogel. — Ali ovde bilo je Pitanye, kak, y z-kakvem Náchinom on to pochel bude?

Najpervich anda prichme iz vszega Gerla krichati: ali nazkorom zpazil je, da je vefz Trud nyegov zahman; da vefz Krich nyegov, akopremfze je Vetter premenil, y vezda ravno proti onomu Meztu, gde Lådja na Morju ztála je, od nyega pùhati je pochel, nikaj vendar nehafzne. Reche anda *Pétku* fzvojemu, dabi, kaj berfe Ognya nalofil, kojega iz Lådje videti budu mogli. — Ov zakrefzal gâ je v-malom Chafzu, y *Róbinzon* nalofil tak velikoga, da je Plamen do Oblakov gorefze zdigal. Ochi nyegve ztáleszu nepomichno vu Lådju gledeche; ar je ftimal, da vszaki Chafz Shájkafze odtifznula, y k-Kraju nyihovomu pribrodila bude. Ali Shájka néfze dala videti.

Teda negda, kadbi Ogeny vech, kak Vuru zahman görel bil, zprogovori *Pétek*, y reche, da on, náj bude daleko, kak hoche, tamo preplavati hoche, ter

Lyú-

Lyùdem, kojízu vu nyoj rechi, dabi vàn izifli. *Róbinzon* ogerliga od *Veszya*, y profzigá, dabifze vendar, ako szúdi, da izplavati nebi mogel, vu *Pogibel Sivlènya* szvojega nepoztávlyal. Náto *Pétek* zveleche *Opravu z-szebe*, poztavi jednu zelenu *Szverficzu* vu *Zúbe*, y zkochi sferdcheno vu *Vódu*.

Julika. Kaj je hotel z-*Zelenium Szverficzum* znamenovati?

Otecz. *Zelena Szverfs* pri *Dívjeh* je *Znamènye Mira*: y kojfze ovak k-nyim priblisáva, nyemu nikaj nevchiniju. Za szvoju anda *Szegurnošt* vzel jû je z-szobom.

Pétek szrechno doplaval je do *Ládje*, nekulikokrat okol nye preplaval, y kričal, *Hoj! halla! Chujefli!* Ali nikoga ni bilo, kî bifze bil javil. — Najenkrat pako zapazi *Ztupálnicze* (1), kotere na jednoj *Ztrani* iz *Ládje* doleszu víszele; doplava do nyih vzeme *Szverfs* vu *Rúku*, y pochne gore pojti.

Kadbi vre tak víszoko bil doffel, da je na *Pod Ládje* videti mogel; preztrafil.

---

(1) .Stenge.

filšze je, kadje zapazil Zver jednu, koja nyemu chizto nepoznana bila je. Ova Zver bila je cherna, y rudazta; y vu onom Chafzu, kak je *Pétka* zapazila, podignula je takov Gláfz, kakvoga *Pétek* josche nigdar chul ni. Taki pak za tem, zamuknula je, y takšze priatelzku kázala, da *Pétku* vezz Ztráh, kojega mu perviput zavdala bila je, najenkrat je preffel. Krotko, y mirovno isla je, plazech proti nyemu, z-Rèpom szvojem máhala, y tak milo czvilyila, da je *Pétek* ochivezto szuditi mogel, da pri nyem Pomochi ische. Y kadbi tia do Nòg nyegoveh doplazila bila, podztupilšze jù je z-Rúkum pogladiti, a Zver bila je zvun szebe od Veszelya.

Vezda isfel je *Pétek* po szvoj Ládje, Halla! jedno za drugem nazivajuch, ali vendar nijeden Chlovek nesze dal videti. Vezda ztane, y pochnesze chuditi, nad vřzemi onemi chudnovitemi Dugovanyi, kotera ovde na Ládje nahájala-szufe. Ovak ztojechi, kadbi bil Herberta szvojega ravno proti Ztupálniczam, po kojehšze vu nuternyu Ztràn Ladje ide, obernal bil, dobil je najenkrat, tak ne-

miloga , y nepovolynoga odzad Vudar-
cza , da je k-Meztu , kak je dug , y
shirok na Pod opal. Pun Ztraha zdi-
gnesze gore , ogledasze , y zkoro od-
revenil bil je , kad je zpazil , da jedna
dobro velika , z-dugemi , y zaviatemi
Rógmi , veliku Bradu imajuha Zvèr , za
nyim ztoji , koja znovich pripravlia-
sze , nyega josche jenkrat ovako poz-
draviti. *Pétek* nema uchi Vremena na
drugo ovakovo Pozdravlènye chakati ,
zakrikne od Ztraha Glaszom velikem ,
y prez vszakoga dalye Omuhávanya
zkochi iz Ládje vu Morje.

Perva Zver ona , koju vi , iz Zpisza-
nya mojega , lahko zgoditi budete mogli.—

Jankicza. O da ! rudazti Pefz !

Otecz. Zgodilsi ! Ov anda Pefz vi-
dechi *Pétka* , z-kochi takaj iz Ladje vu
Morje , y pochne za nyim plavati. *Pé-
tek* , koteri nyegovo za szobom Sklo-
bütanye chul je , stimal je , da ono dru-
go rogato Ztrafsilo za nyim je zkochilo ,
y preztrafsilsze je tak jako , da od Ztra-
ha prevzet nemoguchi plavati , zkoro na
Dno Morja bil bi prepal. Y pak nova
Pelda , kak skodlyiva je Ztrafslyivozt ,

y

y kak vu velike nafs Pogibeli vechkrat poztavlya, kadasze od nye ládati puztimo. Niti jenkrat ogledati nesze poduffal: nego, kadbi jedno malo k-szebi bil doffel, plaval je tak hitro proti kraju, dagâ Czuczek komaj doztigávati je mogel. Teda negda izplaval je szrechno, y kakti prez Duffe pred Noge *Róbinzone* na Zemlyusze zrušfil. Pesz takaj malopotlam za nyim izplaval je.

Róbinzon kuliko najvišse mogel je, jesze teršzil Pajdassa Szamochnozti szvoje, nazád vu Sivilénye dozvati. Kuffuvalgâ je, dermal, rulyil, y naglasz po Imenu nazival. Ali vnogo Minut preslo je predi, nego bi *Pétek* szvoje Ochi odperl, y Znaménye Sivilénya szvojega dal bil. Keszno vre negdi, kadbi dobro k-szebi bil doffel, y govoriti mogel, povedal je, kuliki on Ztráh, y Pogibel podneszel je: kak ta Ladja, kakti jeden derveni Breg jemúšze videla, kak iz nye tri jako višzoka Dréva (Katarke je razmel) van zrašzla jeszu: kak múšze ova Zvér cherna jako priatelzku je kázala, y kak ono rogato, bradazto Ztrašfilo nyega zkonchati je hotelo: y kak

on najzadnich , poken dob nikakvoga drugoga Chloveka vu nyoj videl ni, stimal je , da ovo izto bradazto koszmato, y rogato Ztraffilo, je najzadnich ta pravi Gozpodar, y Ladavec z toga plavajučega Brega drevenoga.

Róbinzon poszluffalgá je chudechisze nezgovorno ; ter iz vszega nyegovoga Pripovedanya zpazil je, da to bradazto, y rogato Ztraffilo nikaj drugo biti nemore , kak jedna Koza, da Ládja, koju on tak zpissúje, naszezti je morala, y da Lyúdi koteri vu nyoj biliszu, vu male szvoje Chùne pozkakatiszu morali , y Ládju oztaviti. Ali kam ovi dozpeliszu ? togaszi raztolnáchiti ne mogel ! Akoszu vu szvojevoh maleh Shájkah Pogibeli vufsli, tak bi poleg vszake Iztinoprilichnozti k-ovomu iztomu Meztu, gde *Róbinzon* vezda z-*Pétkom* bil je, pribroditi, y na szuho van iziti bili morali ; ali ovde nikakvoga Znaménnya od nyih ni bilo chuti, niti videti. Akoliszu pak vu Chùneh szvojevoh tak neszrechni bili, y potopilisze, tak bi barem Shaike, y mertva Téla nyihova Szlápi morzki k-kraju onomu donezli, y pritirali bili.

Teda

Teda negda zmizlizse, da Veter vu Szredine Halabuke najenkrat jesze premenil, y da, potlamkam predi od Izhoda púhal je, potlam najenkrat od Zahoda púhati bil je pochel. Ovo odperlo mû je vszu Zkrovnozt.

Zaizto, miszliszije, Lyúdi, koteri vu Shájke szvoje pozkakali biliszu, jeszu od Zdolcza Vetra, koj najenkrat púhati bil je pochel, preprencheni bili vu nasse Kotáre dopelyatisze, ter ovak, aliszu na Morju poginuli — ali morebit na Potok Morzki nadofsli, — ali pak na koje drugo od zapadne Ztrani Medymorja hitcheni. Bóg bi dál, dabi to zadnye bilo, reche, y odpre Miszli szvoje *Pétku*, koj to Iztini prilichno nassel je.

Ali, kaj anda szmo chinéchi? opita *Róbinzon*. Ar, aliszu Lyudi poginuli, ali od Morja kam daleko sívi hitcheni, tak vu obodvojem Pripetchényu nikaj bolsšega chiniti nemoremo, kak, ako iz Ládje tuliko Dugovány' obránimo, kuliko jihsze obraniti najviffe bude moglo. Ali kak? pokehdob Chùna nemamo! Ovde zkoro tak saluvalsze je za nyega, kak y *Pétek* predi. — Miszli je, y terl-

fzi je Chelo za Náchina znajti, z-kojem
bifzi on Chùna nadomeztiti mogel ; y
mifzlil je zabztuny dugo Vremena. Dru-
goga, novoga Chùna delati? potrebuje
vnogo Vremena : tamo plavati? néfze
poduffal, ar bilo je prevech daleko ; y
najzadnich, kaj bi pak iz Ládje izneztí,
ali obrániti plavajuch mogel?

Jankiczá. Ja znam kaj bi bil vchinil.

Otecz. Kaj takvoga?

Jankiczá. Ja bifzi Plutvu bil napravil.

Otecz. Ravno to najzadnich dofslo
je y *Ròbinzonu* na Pamet! *Plutva*, mi-
fzliifzi je bude jofche najpredi gotova. —

Tonček. Kaj je to *Plutva*?

Jankiczá. Néfzi videl vetomadne,
kadfzmosfze za Lovariczum (m) vozi-
li? Nut onda na Elbe bila je Vnofina
ovakoveh *Plutvih*.

Tonček. Ah jefzem , ona Bervna,
kojafzu tak zkupzpéta, y zvézana, dafze
na nyih lahko ztáti, y voziti more, kak-
ti na Ládji?

Otecz.

(m) Ova imenujefze jedna mala hitra, y
y chizto berza, za koga doztichi, ali
vuloviti *Ladjicza*; *Frigáda*.

Otec. Ravno ona! Ovakovu anda Plutvu hotelfzi je *Róbinzon* napraviti, y na nyoj do Ládjesze dopelyati; da tak nekoja Dugoványa ofzloboditi, y na szuho znezi bude mogel. Dokonchal je anda z-*Pétkom*, da jeden z-med nyih Domóm pojti bude moral, da tak Hráne, Vúsja, y druga k-tomu potrebna Orudelva szimo donezti bude mogel; y kajti *Pétek* najhitrefli vu Nogah bil je, Koczka opala je na nyega, y on pojti je moral po recheda Dugoványa. *Róbinzon* pako izatoga Vremena pripravlyal je *Dérva* zato potrebna.

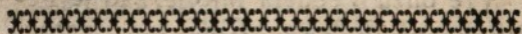
Vre blizu Vechera bilo je, kad je *Pétek* nazad doffel. *Róbinzon* izatoga imal je veliko Vefzelye z-Czúczkom, koj nyemu kakti Europanzki Domoro decz jako drag bil je. Ali y Czúczek tak bil je vefzel, da szám ob szvojoj Vólyi, neprimoran, kazal je vŕze Meŕtrie, koje bilŕze je navchil. Zato y *Róbinzon* dal mû je z-med Jeztvín, koje *Pétek* z-szobum doneŕzel bil je, prvi Délek, akoprem on szám czel Dén nikaj jel ni.

Kaiti pako na Szrechu lepa Mefzechina bila je, tak delaliszu obodva dalye Polnochi. Zatem nadofsla je obodvem Szna Potrebócha takova, dajojsze szuprotztaviti neszu mogli.

Miskecz. To verujem; arszu y prefesztnu Nóch zkoro czélu chuli!

Petricza. A denesz pak, tak vno-gyszufze nahodili; navlaztito *Pétek!*

Otecz. Legliszuzsi anda na Trávu, y Pefz poleg Nóg nyihoveh, kakti Ztrafan. Ovak pochivaliszu mirovno, y pokojno, doklam je Zorja pochela puczati.

VECHER DVADESZET

Y TRETI.

Otecz.

Komaj da je Zorja novoga Dnéva pozdravila; nut vre budil je *Róbinzon* Drúga szvojega, za Delo, koje vchera pocheli jeszu, kaj berse zgotoviti.

viti. Pofzluvalifzu czel Dén tak fletno y marljivo, dafzu vre pod Vecher z-izvojem Plutvom zevszema gotovi bili.

Dva Rede Bervnih, nefto z-Vúfmi, nefto iz indiánzkeh Verbih z-pletenemi Gufvami zprevézalifzu tak chverzto, da jim za jeden zevszema fzeguren Bród, koteri dvajfzet Czepeliffev dug, y tak zkoro širok bil je, fzlufiti jefzu mogla. K-tomu jofs vendar tu Opaznozt imalifzu, dafzu je tik Brega Morzkoga, y na Podvalkeh zkupfzlágali, da je tak, kad gotovi budeju, z-tem lefe, y prez vfzake Vremenogúbnozti na Vodú odrinuti budu mogli.

Na Szrechu nyihovu, bilo je z-Prichetkom Dnéva drugoga Vreme ravno Priteke morzke. Prez vfzakoga anda duglye Odvláchenya imajuchi Priliku ovu, odtifznulifzu Plutvu z-Brega, da tak z-Vodum, koterafze z-Vremenom odszeke nazad v-Morje zlévala bude, kakti po Potoku, k-nafzedyenoj Ládje odpe-lyatifze budu mogli. Vosnya ifla je fzrechno; y predi nego bi pol Vúre pref- slo bilo, dofslifzu na Mezto.

Kak

Kak nezgovorno tuklo je Szerdcze *Róbinzonovo*, kad je pred szobom veliku Europánzku Ládju videl ztáti! malo je falelo, da jû ni polyubil; tak drága bila mû je leztor záto, kajti je iz Domovine nyegove došla, od Europánzczev napravlyena, y szimo dopelyana bila! Ali ah! Europanczi ovi zginulíszu bili! bilíszu morebiti vre od Morja poserti! Ah, kak jako tergala je Miszel ova tufno Szerdcze *Róbinzonovo*, koteri Polovíczu Sivilénya szvojega rad alduval bil bi, da bi szamo ztem Lyudi, koteri na Ládje bilíszu, kak imati, y z-nyimíszu vu Europu odpelyati bil mogel! Ali to jenkrat bilo je vre nemoguche; y on nikaj drugo vezda vchiniti ni mogel, kak tuliko iz Ládje vzéti, kuliko za szvoju Hafzen, y Potrebochu najvíše vzeti, y oszloboditi bude mogel.

Petricza. Jeli pak od Dugovány', koterá nyegova bila neszu, on kaj vzéti mogel?

Otecz. Kaj szudísz, Jankicza jeli mogel?

Jankicza. To je mogel vchiniti. Me-temtoga akofze Lyudi y pak znajdeju,
tak

tak takóvém bude moral nazád povernuti.

Otec. Tak je! Ar ako on vezda Dugoványá van vzal nebi, tak bi je z-Vremenom morzki Szlapi zalejali. Zverhu toga mogelši je poleg vszake Pravicze, vsza ona poszvojití, kotera szudil je, da mú najpotrebnešša jeszu; ter Lyúdem akobisze znašli, za Trúd y Zkerb szvoju pod Rachun vuzeti.

Kajšze nazedyenéh Brodov doztoji, Pravicze vu nekojeh Meztah vu tom dokonchale jeszu, da Dugoványá ofzlobódyena na tri Ztranke razdelitíše imaju. Jednu, ako je šiv, dobi on chija je Ládja bila; ako je pak mertev, tak nyegovi Odvetki: Ztran druga dozpi onomu, koj Dugoványá je ofzlobodil: Třetju dobi Ládavec z Mezta.

Miskec. Ládavec z Mezta? zakaj bi on to dobiti moral?

Otec. To je jedno Pítanye — na koje vam vezda podpunoma odgovoriti nemorem. Metemtoga vendar onuliko, kuliko vi vezda preszéchi morete, hochu vam povedati. Czeszar, Kraly, ali kakšze vre Ládavec z Mezta zove, zderšá-

zderfáva vu Ztrankah primorzkeh ztanovite Lyúdi, koterisze zkerbeti moraju, da od takoveh Ládjih nikaj nepogine, nego, da vsze, kaj goderfze obrani, vu ztarno, y szlobodno Meztosze donefze. Kaj ako nebi bilo, tak Tergovecz, kojega je Ládja bila redko krat bi kaj dobil, kajti Dugoványa, ali bi pokrádyena bila, ali bisze pokvarila. Ladavcza pak Mezta ztoji Péneze, Lyude, koj na ova Pazku imaju, zderfávati. Vredno anda je y doztojno, dasze od oneh, za kojeh Dobro ova narédyena jeszu, vu tom nyemu nadomezti. Zato anda za ztarno naredyeno je, da Ztran tretja obranyeneh Dugovány' Gozpodaru Primorja dopítasze; y ova tak ztarna vuchinyena Naredba, imenujesze *Pravicza Morzka*.

Poleg oveh anda Pravicz mogel je *Róbinzon* od vszeh, kotera iz ove Ladje oszlobodil je, Dugovány' dve Tretine, kakti szvoje lazto vite zaderfati, y na Hafzen szvoju obernuti.

Jankicza. Dve Tretine.

Otecz. Tak je; jednu za szvoj Trúd y Zkerblivozt, drugu kakti pravdeni
Goz-

Gozpon, y Ládaveczech Medymorja pri koj-
jemfze Brodolómje je pripetilo.

Joficza. Gdo gá je pak Gozponom
Medymorja poztavil?

Otec. Zdravi Rázum. Komad Zem-
lye, koj predi nikakvoga Gozpodara ne
imal, naravzkim Náchinom je onoga, koj-
ga prvi pošvoji. Ovo pak bilo je vu
Pripetchenyu ovom.

Perva Selya, koterafze vu Duffi *Ró-
binzonovoj*, potlam kam bi fze Radozt
nad Pogledom Ládje Europánzke vlegla
bila, je prebudila, bila je, dabi Ládja
neprederta, ter ovak y pak na Vodu
odrinyena biti mogla. Kaj dabi bilo,
tak za ztalno bil je odluchil, z-*Pétkom*
szvojem, vu nyufze poztaviti, y ako
ne vu Europu, barem vu jednu od Eu-
ropanczev vu *Amerike* zavjetu Derfávu
dopelyatifze; akoprem neznam, kak po-
gibelno bi bilo, z-jednum tak velikum
y z-Lyudmi neoborusnum Ládjum po
Morju prez potrebnoga vu Brodarii
Znantva puztitifze. Na Plutvi anda
szvojoj okol vsze Ládje vozilfze je, da
zezvedeti more, kak gluboko bilo je
Morje onde, gde je Ládja nafzela; ali
na

na fzvoju najvekffu Salozt znaffel je, da iz Selye nyegove nikaj nebude.

Ar Viher nanefzel je. Ládju med dve Pechine, med kojemi tak bila je ztif-fnyena, da niti napervo, niti nazád genu-tifze né mogla. Ovde anda tak dugo oztati je morala, doklam jú Szlápi morz-ki razdrobili, y raznezli budu. Anda, kadbi y ovo Uffanye pokvarjeno bilo, zeffel je *Róbinzon* na Ládju gore, za videti, z-kakvemi ofzebujno Dugová-nyi je natovorjena, y jezuli josche vsza czela y nepokvarjena? *Pétku* pako fzi-romaskomu bil je Ztrah predvcheraffny josche, y vezda tak pred Ochmi, dasze komaj podztupiti je mogel za fzvojem Gozponom na Ládju gore pojti; iffel je vendar, akoprem Ztráhom velikem, na-vlaztito, bad je rogato ono Ztraffilo, ko-tero predevcherom nyega tak nedoztoj-no pozdravilo je, to pervo bilo, kaj on vezda na Ládje zagledal je.

Ali rogato ovo Ztraffilo ne bilo vezda tak gyegyerno, kak vchera. Na Meztu jednom lesaloje vu Míru tak szlabo, y gingavo, dasze jenkrat, niti ztati ne moglo: ar navadne fzvoje Hráne, vre od
pre-

predevcherom nikaj ni bilo dobilo. *Róbinzon*, kateri Zroka Gingavóche nyegove zpazil je, za pervu Zkerb vzelszi je, kaj takvoga poizkati, kaj bi gládnomu ovomu Sivinchetu ponuditi mogel. Y kajti mú nuternye Ládje Vredyenyev zevszema znano bilo je, tak nassel je berzo, kaj je izkal, y Veszélye nyegovo bilo je veliko, kad je videl, kak Koza predsze polosenu Kermu pohlepno grizti, y Gláda szvojega pretirati jesze paschila. *Pétek* pako zadozta prechuditi nésze mogel, nad neznanum, y szebi nigdar josche nevidyenum Zveri ove zpodobum.

Vezda pochel je *Róbinzon* vsze Rédom po Ládje preizkávati. Z-jedne Hise íffel je vu drugu, z-jednoga Ládjepoda na drugi, y vszigde nassel je jezero Dugovány', za koje vu Europi malo gdo kaj mári, za nyega vendar bilaszu nezgovorne Czéne. Óvde bileszu czéle Ludricze pune *Brodarzke Dvóipeke* (n) pune *Riszkasse*, pune *Mélye*, pune *Sitka*, pune *Vina*, pune *Praha puskenoga*,

---

(n) Zwieback.

ga, pune *Oblih* (o) y *Spriha*; ovde bilifzu *Stuki*, *Puske*, *Pistóle*, *Szablye*, *Mechi*, y *Palassi*; bilefzu *Szekire*, *Pílye*, *Dléta*, *Szvedri*, *Pilicze*, *Ztrúgi*, *Teszla*, *Kladivczì*, *selezni Drúgi*, *Chavli*, *Nósi*, *Skárje*, *Igle*; Ovdeszu bili, *Lónczy*, *Zdéle*, *Tanyíri*, *Slicze*, *ognyene Kléfsche*, *Méhi*, *Kotlichì*; y oztalo drugo derveno, selezno, kofzitreno, y kotlovinzko *Poszudje*. Ovdeszu bile najzadnich czéle *Ladicze* pune *Opravih*, *Rubja*, *Hlachicz*, *Czepelissev*, *Chisem*, y ztotina drugeh *Dugovány*, za koje vszako ofzupnyeni *Róbinzon*, szvoju vre zdávna pozablyenu zlátu *Grudu*, drage *Volye* dal bi bil, da bi mû je gdo na *Prodaju* bil ponudil.

Pétek premifslyával je vsza ova, kakti ofzupnyen, ar vu czelom *Sivlénju* szvojem, nikaj takvoga jofs ni videl, dapache, od vnogeh oveh chudnoviteh *Dugovány* znal ni, za kakvu bi *Hafzen*, ali *Potrebochu* biti mogla. *Róbinzon* pako bil je vefz zvun szebe od *Veszélya*. Kakti malo *Dete* zgrabil je za vsze, kaj mû pred

pred Ochi došlo je, y berfeli kaj drugoga, kajše nyemu lepše, ali hafznoviteše videlo je, je zpozil, puztil je ovo iz Rúk, y poszégel po ono. Najzadnich hotel je y vu najdolni Prédol pojti: ali ov bil je vefz z-Vodum napunyen, kajti Ládja jako na shirokom bila je prederta.

Vežda pochel je szam z-szobom razmifslyávati, koja on Dugoványa bi najpervich z-szobom vzeti, y na szuho izpelyati mogel? Ali dugo nikaj ne mogel dokonchati: ar vezda videlomúšze je ono, vezda ovo to najpotrebneše, y vechkrat, kaj vre predi zebrał bil je, je zahitil, v drugo kakti potrebneše prebral. Teda negda prebral je ova, y kakti najpotrebnešša z-szobom vzeti odluchil: 1) Jednu malu Ludrichku punu Práha puskenoga; a drugu punu Spriha: 2) Dvé Puske, dva Para Piftól, dva Meche, y dva Palaffe. 3) Dvoju Opravu od Gláve do Péte, jednu záše, a drugu za *Pétka*. 4) Dvanajzt Párov Rúbach; 5) Dve Szekire, dve Pilye, dva Ztrúga, jeden Pár selezneh *Stángih*, jedno Kladivo, y nekoja druga Orude-
Kamp. Rób. II. Dél. M lya;

lya; 6) Nekoje Knyige, nesto Papéra za piszati z-*Tintum*, y z-*Péri*. 7) Jedno Kreszalo, Kremen, y Gubu; 8) jednu Ludriczu punu Dvojpeke; 9) nekaj Platna jadrenoga, y najzadnich Kozu.

Josfek. O, koze mû vendar, tak ne bilo potrebno!

Otecz. To je Iztina, *Josfek*; ali on potreben bil je kozi; y *Róbinzon* bil je prevech miloztivogna Szerdcza, kak dabi on Zver ovu, neznajuchi, jeli morebiti, predi negosze on josche jenkrat nazad poverne, kakov naglo podignye-
Viher Ládju raztepe, z-szobom vzal bil nebi, navlaztito, kada vsza, koja nyemu za vezda potrebna bila jeszu, na Plutvi negvi dozta Proztora imalaszu. Vzal je anda, y nyu z-szobom.

Szuprotivnem pako nachinom oztavil je nesto leseche, za kem vu Europi Lyudi najpredi poszegli bi bili — najmre jednu punu Ludrichku Zernya zlatoga, y jednu Skatulyu z-najdragseimi Geman-
ti; kotere vu Hificzi kapitánovoi je videl. Ove z szobom vzeti nit na Pamet mû ni doslo; ar mû za nikakvu chizto Potrebochu neszu bila.

Do-

Doklam on ova tak zizkával, odpiral, vanzmétal, prebíral, y nakládal je, preslo je tuliko Vremena, da do Plime jedna szamo Vura josche je falela. Na ovu anda moraliszu chakati, akoszu z-Plutvum szvojum k-Kraju dojtí hoteli. Vuru ovu odluchil je Róbinzon vu tom potroffiti, dasze jenkrat na Europanzki Náchin najezti more.

Donefze anda jeden Komád prevudyene Govedine, dva Haringe, nesto Dvojpeke, Putra, Szira; jednu Stuczku Vina, poztavi vsza ova vu Hificzi kapitanovoj na Ztol, y szedeszi zkup z-Petkom na Ztolcze poleg ztojeche. Vre ovo, da jenkrat iz prirednoga Ztola, na Ztolczu szedèchi, iz Tanyèra, z-Nosem, y z-Viliczami jezti more, bilo je, za nyega Veszélya visse, kak-sze zrechi more, k-tomu pak izte Jeztvine, navlaztito Kruh, za kojem on vre tuliko Lett zahman zdihával je —

o, ovo niti miszliti jenkratszì nemorete, kak nezgovorno je gâ veszelilo! Ravno tak, kak y on, czèleh devet Lett, morali bi vsza ova ztradyati, ako bi ho-

teli Radozt, koju on vezda chùtil je, vu vszoy nyeinoj Vrednozti preszéchi.

Pétku bil je Náchin po europanzki jezti, tak malo znan, da jenkrat nití znal ni, kaj bi z-Nòsem, ali z-Viliczami chiniti moral. *Róbinzon* Iztina je, povedal mû je, kaksze jedno y drugo potrebuvati mora, ali kadbi szám *Pétek* tak vchiniti, y falatchecz Mesza nateknynoga na Viliczah vu Zube zanezti bil hotel, zaneszelgâ je k-Vùhu, y po szvoj ztaroj Návadi, Shaku z-Dersálkom zkup prineszel je k-Vùztam. Vîna pako, kojega *Róbinzon* nyemu pokuffati bil je ponudil, pod nikakov Náchin piti ne hotel, ar Gerlo nyegovo, kotero szamo na Vodú privadilosze je bilo, Ostróchu jákoga Vîna podnassati ni moglo. Dvojpeka pako v-Ték mû je dobro odhájala.

Vezda bilo je Vréme Priteke; y obo dva zisliszu na Plutvu, y odrinulisze; da tak z-Plimum zkupa k-Bregu priplavati moreju. Vu kratkom Vremenu biliszu pri Kraju, y Dugoványa, kojaszu dopelyali, zmetaliszu na Szuhó.

Pétek vezda selyel je znati, kaj vsza ova Dugoványa znamenovatí hote, y za kakovu szu Haszen? Pervo, z-kem *Róbinzon* nyegovu Znatifelnozt zado-volyiti je hotel, bilo je ovo: on pres-fel je za jeden Germ, onde oblékel Rú-bachu, y czelu jednu jednakolichnu voj-nikocháztnichku Opravu (p), pripaszal k-Ztráni Mecha, poztavil zlatoperémazt Skerlyak na Glavu, y ovak najenkrat, kakti preztvorjen pokázalsze je z-Ger-ma, y doffel pred ofzupnyenoga *Pétka*. Ov preszenetchen zkochi nekuliko Ko-rachajov nazad, ar na pervi taki Pogled zaizto dvojlil je, jeli Gozpona szvoje-ga, ali pak kakovo drugo zverhuchlove-chánzko Bitje vidi. *Róbinzon*, koj nad Ofzúpnýenoztjum nyegovum szmejatísze je moral, prufimû priatelzki szvoju Rú-ku, y reche, da on josche, y vezda je *Róbinzon*, josche, y vezda Priatel nyegov, akoprem Oprava, y Ztálís nyegov jedno malo jeszusze premenila. Nato vzeme jednu drugu mornarzku czè-

M 3

lu

(p) Offiziersuniformkleid.

lu Opravu, pokásemû, kaksze vszaki Komád oblechi mora, ter mû reche, dabi za Germ issel, y to izto naj vchinil.

Pétek poszluhmal je: Ali vnogo Vremena predi presslo je, nego bi on z-Ob-lachenyem szvojem zevszema gotov bil. Ar vezda je ovo, vezda ono naopak oblékel. Kakti, Rubachu poztavemo, obláchil je naopak, namezto, kaj bi Rú-ke chez Rukave prevlechi bil moral, obernul je Ztán gore, y pochel je Rukave na Noge navláchiti, ravno, kak dabi Hlache oblèchi bil hotel. Na ov izti Nachin chinil je, y z-Hlachami, vu koje on od dolyne Ztráni Noge szvo-je hotel je vteknuti. Dolamu pak navláchil je tak na Telo, dabi jû na Herb-tu bil zkupzkápchati moral. Kad, kad v-Pamet vzel je Bedasztóchu szvoju, y popravil Falingu; doklam najzadnich za vnogemi zahman vchinyenemi Zkus-sávanyi zevszem Opravlanyem bil je gotov.

Kakti Dète zkakal je od Veszèlya, kadsze je videl najenkrat ovak preztvor-jenoga, y raduvalsze je kruto, kad je pochútil, kak prilichna, y kak hafzno-
vita

vita, navlaztito proti Vpichenyam Mu-
zkitovzkem, ova je Oprava, z-Czepe-
liffi szamo ne bil zadovolyen, kajtifu
mûsze neprilichni, y nepotrební videli.
Profzil je ada *Róbinzona*, dabi jê szlo-
bodno dole vzel, kaj *Róbinzon* na Do-
bronajdnozt nyegovu je zpuztil.

Vezda kazal mû je *Róbinzon* Potre-
buványe Szekir, y drugeh oztaleh Oru-
delyih, nad kojemi vřzemi *Pétek* od
Chuda, y Vefzelya vefz zvun ſzebe je
poztal. Dafzi vendar taki Hafzen iz re-
cheneh Orudelyih vzeti mogu, dokon-
chalifzu jednu Katarku za Plutvu ſzvoju-
ſzi napraviti; da ovak ne vech na Vre-
me Priteke morzke chakati, nego vřza-
ko Vreme pod Jadri, na Plutvi ſvojoj
k-Ladji odpelyati budufze mogli. *Ró-
binzon* vzel je ovo Delo nãſze ſzãmoga,
y *Pétka* poſzlal je Domom za Lámaze,
koje vre dva Dni podojene bile nefzu,
podoiti.

Do toga pak Vremena, doklam je *Pé-
tek* bil Doma, nabil je *Róbinzon* jednu
Pusku, hotejuchi Priatelu ſzvojemu,
berſeli dojde, Mòch, y Jákozt Prãha
Puskenoga pokázati. Kadbi anda ov vre

nazad doffel bil, y nad Berzòchum, z-
kojum *Róbinzon* Pofzel náfze vzet zgo-
tovil je, chuditifze zadozta nemogel,
zapazi *Róbinzon* jednoga Jaztreba, ko-
teri Ribu vu Klyùnu nofzèchi, po Zrà-
ku je letel. Berzo zgrabi Pusku, y re-
che: *Pazi dobro Pétek; ov mora do-
le!* — Óve zreche; zprufi Pusku, y
Szokol opal je dole.

Poztávetefzi Ztráh, y Ofzùpnyenozt
fziromaskoga *Pétka* napervo! Na Me-
ztu, kak dabi nyega Puska zgodila bi-
la, zrusilfze je na Tla; kajti vu onom
Chafzu, kak Pusku chul je puknuti, dof-
sломû je napervo ztáro nyegovo Babo-
verztvo na *Toupana*, iliti Germlyavcza,
za kojega on z-Pochetka Gozpona fzvo-
jega derfal je. Opal je velim na Zem-
lyu, zatem na Kolina fzvoja pokleknul,
y vez trepechuch Ruke proti *Róbinzo-
nu* prufal, kak dabigâ za Milozt profzi-
ti hotel. Rèchi pak jedne govoriti ne
mogel.

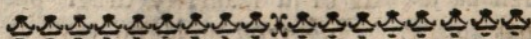
Róbinzon, koterifze nigdar vu Dugo-
ványih, kojafze Vere doticheju, Shá-
liti né bil návaden, kak berfe videl je
bedaztu Mifzel *Pétka* fzvojega, taki
fal-

falmû je bilo, da on vu tom, kaj vezda vchinil je, nyega predi ni podvuchil. Zato zdignegâ lyublyeno gore, ôgerliga, y profzi, dasze nebi bojal; ter mû reche, da on, y nyega vu kratkom Vremenu ovakovu, koja zevlzema naravzkim Náchinom ide, Bliszikaviczu, y Germlyaviczu navchiti hoche delati. Zatem pokâsemû, kak je puska priredyena, raztolmachimû Mòch, y Jakozt Práha puskenoga, nabije pred nyim znovich Pusku, podâ mû jû v-Rûke, govorèchi, da jû szam naj zhiti. Ali *Pétek*, koj y vezda jos bojalze je, profzil gâ je, da bi jû szám, y drugi put naj zprufil. *Róbinzon* anda poztâvil je jeden Zmerek na zto Korachajov, reche *Pétku* poleg szebe ztati, y zprufi Pusku.

Ali y vezda ne vnogo falelo, da *Pétek*, y pak na Tla ni opal; ar vsza ova, kotera je chul, y videl, chinilaszu mûsze zverhunáravzka. Zmèrek bil je vesz z-Sprihom poszipan, koj dozta gliboku vu nyega je preffel. *Róbinzon* napomine *Pétku* szvojemu, y reche, da od ovud szám naj szudi, kad szlobodni oni vez-

vezdafzu od vřzakeh Návalov Divjeh Lyùdih, potlamkam ovu tak meřtrovitu Blizkaviczu, y Germlyaviczu pod ťzvoju Oblazťszu dobili. *Pétek* zarad ovoga, y zarad vřzega drugoga, kaj vu Ládje je videl, takvu je zadobil proti Europanczem, a navlazťtito pako proti Gozponu ťzvojemu Prestimanozť, da mû vnogo Dnevov ne bilo moguche, z-nyim, y pak po zťari Návadi zauffano, y priateľzki paidařťiřze.

Metemtoga nadofřla je Nòch, y Trudom tak veřzeloga Dneva napravila je Konecz.

VECHER DVADESZET Y CHETERTI.

Na veliku Radozt Máleh ťzvojech po-
chel je Otecz drugi Vecher prez
vřzakoga Predgovora, vu Pripoveztí
ťzvojoj, ovak dalye govoriti:

Szlaifře, kak Nòch ovu nafs *Róbinzon*
nigdar jořche ni pochival; ar od pervo-
ga

ga Dněva szvojega va ovom Medy-
morju Prebitka, nėsze tak szrechnoga
chùtil, kak vezda. Ali y nigdar takaj
pochùtil ni Chlovek nijeden vekffe Za-
hvalnoztì, y Lyubavi proti nebezkomu
Nadaritelu, kojemu za vszu ovu Szre-
chu zahvaliti ima, kak on. O kuliko
krat, kad szàm bil je, znal je klechati
na Kolenih szvojeh, y Nadelitelu Da-
rov oveh, z-kojemi nyega tak darefslivo
je nadelil, hváliti! Ovu pobosnu Za-
hvalnoztì Chutlivozt terfzilfze je, y vu
Pétku szvojem zprebuditi. Predi ne-
gobifze zpát legli bili, navchilgà je Po-
pevku: *Zahvalemo vszi Bogu!* — y
potám obodva szlofilifzu Gerla szvoja
na Hválu, y Diku obchinzkoga Otcza
nebezckoga.

Drugo Jutro ztalifzufze obodva kruto
rano; znofzili Dugoványa szvoja pod je-
den Germ, y nye, akobi morebiti desgy
ifsel, z-guztem Vějem pokrili. Zatem
odrinulifzufze od Kraja, za y pak k-La-
djotérinifze dopelyati.

Joficzà. Kaj je to — Ladjotérina?

Otecz.

Otecz. Ovak imenujesze Ladjia, koja je nazela, y kakti vre zkoru napol raztergana. —

Kajti vchera, kak pozábilšem pove-dati, oni takaj dva dobra Veszla z-szobom vzelifzu bili, tak Vosnya nyihova vezda vnogo berse odhájala je, kak pervi put. Y pak dozhlifzu szrečno; y pervo, kaj odluchilifzu vchiniti bilo je ovo, da oni vsze Dezke, koje na Ládjesze nahájaju na Plutvu szvoju zno-fziti, y z-nyimi nyu nakris popoditi ho-te, da tak Dugoványa, koja z-Szobom vzeli budu, na szuhesem, kak vchera, lesati budu mogla.

Vežda počel je *Róbinzon*, y pak vsza znovich preizkávati, da tak vu Du-goványih, koja vsza najenkraj z-szobom vzeti némogel, jedno mudro Prebránye vnogo lesesse, kak predi, ar koja mû nájpotebnešša bilafzu, imal je vre vu szlobodnom Meztu. Vendar zbiral je, y vezda tak zpametno, kak y pervi krat.

Za vezda dokoncha jednoga z-med Shezteh, koji na Ladje bilifzu *Stuka* szobom vzeti.

Jan-

Jankicza. Stuka? O namezto ovoga bi vendar, kaj potrebnésega vzeti bil mogel!

Otec. Takze nam, koji Dugoványa zdaleka szamo premislyávamo chini, y vidi; Ali *Róbinzon*, koj vesz szvoj *Ztális* z-bliza je premislyával, znafsel je, da mû ov *Stuk* na veliku nyegovu Szegurnozt, y Mir Szerdcza bude.

Jankicza. Kak to?

Otec. Mezto, vu koje *Róbinzon* vsza szvoja Dugoványa je zprávljal, ne bilo jako Szegurno, y na Nefzrechu lesalo je ravno vu Okoliczi onoj, vu koju Divji zvekssinum znalíszu dohájati. Iztina zadnich je, da on vezda, ako bi Divji nahrupili, na Obrambu Puffak, y Orusja szvojega zpuschatíszu more: metemtoga vendar Miszel ova, da on z-ovum Prilikum najtomenye jednoga, ali dva z-med nyih Sziromáskov raniti, morebiti, y vubiti bude moral, jako gâ je ztráfila; pokehdob, kaj takvoga on vchiniti né bil névaden. Ovak pako, miszlíszu je, ako bûm szamo jednoga *Stuka* na Bregu imal, budem lahko, ako-

akofze k-mojemu Medymorju vu Chù-neh szvoieh priblišávali budu, jedno iz *Stuka* selezno Zerno zverhu Gláv nyihoveh pozlál fúchkati, na koje oni od Ztráha morebiti nazadsze vernuti budu morali.

Vidifs anda, Dragi! kak pogibelno je vechkrat Chine drugeh Lyúdih szúdiť? Zevszema retkokrat znaniszu nam Zroki, poleg kojeh drugi vechkrat rávnaju Chine szvoje. Kaksze anda podztupiti moremo, nye vu Chineh, y deršányu nyihovom szuditi? Zpameten, verujte mî, Chlovek vszigdar polehko ide vu Szúdyenyu drugeh; y vechkrat nechesze vu to nit puztchati, ako drugach iz Dúfnozi nemora; kajti ima dozta zverhu számoga szebe, y zverhu Chinov szvoieh szuditi y miszliti; y ovak Detcza, od vezda y mi hochemo vchiniti.

Zvuá *Stuka*, znosziliszu *Róbinzon* y *Pétek* ova josche Dugoványa na Plutvu szvoju. 1) jednu Vrechu *Herfi*, drugu *Jachmena*, tretju punu *Graha*: 2) jednu Ladiczu punu *Chávlov* y *Sharáffov*. 3) dvanajzt *Szekir*: 4) jednu Ludriczu punu *Práha* puskenoga; drugu selezneh *Oblih*

Oblih y Spriha: 5) jedno *Jadro* y
6) jeden *Brúsz*.

Petricza. Zakaj pak ovoga?

Otec. Za Szekire, Nofé, y druga
Orudelya nabrúsziti, kadafze zatúpe.

Petricza. Kaj né imal vu szvojem
Medymorju Kaménya?

Otec. Kaménya dozti; ali nikakvo-
ga Brúsza! kaj néfzi v-Pamet vzel, da
ovi zevszema drugachei, y vnogo méh-
keffi biti moraju, kak je Kaménye drugo?

Petricza. Jeszem.

Otec. Anda, ovak mehkeh Káme-
nov on josche nigde vu szvojem Medy-
morju ni videl; y vendar je Brúsz vszem
onem, koji z-ostrem Orudelyem barat-
chu, jedno jako hafznovito y potrebno
Dugoványe; y zato vzel je nyega rajffi,
kak Zernye zlato, y Gemante, koje y
vezda oztavil je leséche.

Predi nego bifze odtifznuli bili, pri-
chel je *Róbinzon* vezdaffnyi Ztálifs Lá-
dje izvédati, y nassel je, da Voda vu
nyoj je vnogo vekffa, kak je bila pre-
di; ter da Szlapi, y nyeino med Pe-
chinami szimtammiczanye vre vnogu
Đezky z-obodveh Ztrankih odtergali je-
fzu

szu. Vre napervo videl je, da prvi, koj náztal bude Viher, vszu Ládju razneszel bude. Z-tem anda berse odluchilsze je paschiti, da tak y od oztáleh josche vu Ládje Dugovány, kuliko najviffe mogel bude, oszloboditi more.

Kajti Veter vezda ravno proti Zemlyi je púhal, tak z-Pomochjum Jadra y Veszlih szvojev mogliszufze, akoprem Vreme Oszeke nit napol jofs preslo ni bilo, vendar zevszema lahko k-Bregu dopelyati. Vre na pól Púta buduchi, *Róbinzon* poztavilsi je jedno Zpochitavanye napervo, koje veliku Pravdenozt Szerdca nyegovoga je kázalo.

Josék. Kakvo to?

Otecz. Da Zláto y Gemante né vzel z-szobom.

Josék. Kaj pak hotel je z-ovemi?

Otecz. On szám, kakti za szvoj Poszel chizto nikaj; ali on miszilszi je ovako: Vendar to tak nemogúche ni, dabi Gozpodar Ládje josche nesivel, ter dasze y pak nazád nepoverne, gledati, jeli kaj iz nye obraniti bi mogel? Akoli anda najenkrat kakov nagli Viherdze podigne, Ládju predi, kak Ti josche jenkrat

krat nazad dojdeš razterga, ter Zláto, y Drago Kaménye vu Morje zakopa; kak búš pred Gozpodárom Dugovány' oveh, kak pred Bogom, y Veztjum tvojum odgováral? pokehdob szamo ona, koja za tvoju Hafzen videlszi Dugoványa, jezzi ošzlobodil, a ona, na kojeh laztovitomu Gozponu najbolye lešéche je bilo, y od kojeh ne szamo nyegova, nego morebiti y vnogeh drugeh velika Szrecha víšzi, oztavil jezzi vu Ládje lešati? *Róbinzon! Róbinzon!* reche; y vudrifze z-Shakum po Chélu, kulika tebi jofche menykaju, doklam tak dober budesh, kak dober biti bi moral.

Komaj anda mogel je Vreme dočkati, da znovich odtifznuti, y Brodoterini nazadsze dopelyati bude mogel: tak velika bila je Nepokojnozt Vezti nyegove, vu Zaoztavlényu Dufnoztí jedne, koja múšze tak szvéta je videla.

Teda negda došslifzu k-Medymorju: ali vu onom Chafzu, kadšzu pribrodítí hoteli, vu takvu Pogibelszu opali, dašzu jim vsza zkoro Dugoványa vu Morjesze zefzipala. Ar kajti Vreme Morzke

Kamp. Rób. II. Dél. N Pri-

Priteke y vezda josche terpelo je, zato bila je y Voda pri kraju tak plitka, da perva Ztran Plutve najenkrat na Prùd je nadofsla, ter tak z-zadnyem Krajom, koj na debffi Vodi bil je, jako vu Voddu jesze nazlonila. Na Szrechu ztáli-fzu, *Róbinzon* y *Pétek* obodva pri zadnyem Kraju, y ovak *Dugoványa*, koja na Plutvi bilafzu, da jimfze vu Voddu néfzu potochila; fzrečno zderfali.

Potlamkam bi pako vsza dobro potverdili bili, zkochilifzu obodva vu Voddu, y ovak do Kolena po Vode, y Mülyu gazech, fzami *Dugoványa* na fzebivan znáffalifzu, ovo tak hitro y opazno, dasze nikaj ni zgubilo, niti pokvarilo; ter predi negobi nova Plima pochelafze, drugoch k-Ládjoterini dovesztilifzufze.

Kak berfe na Mezto dofslifzu, pervo kaj *Róbinzon* iz Ladje vzel je, bila je Ludrichicza z-zlatem zernyem, y Skatulya z-Gemanti. Ovde kaksze veli Réch, odlehnulomúje, kak dabi mû Kamen od Szerdcza bil opal; y vezda, potlamkam bifze ove Dufnozti bil ofzlobodil, fzudil je da najbolye bude, ako y pak záfzé zkerbeti pochne.

Ovput med oztalemi vzelfzi je dve *Tâchke* (koje, zakaj ravno na Ladje bilifzu, neznam) vnogo *Orudelya*, y drugoga boly' potrebnoga *Pohiftva*: jeden *Szvetchnik* (q) y vsze Papire, kotere je vu Kapitánovoj Hificzi nassel; y kajti vezda ravno Plima pochelafze je bila, odtifznulifzu, ter ovak od Vode, y Vetra tirani, v-kratkem Vremenu doslifzu k-Bregu.

Oztálu pak Ztran Dnéva alduval je *Róbinzon* jednomu Pofzlu, koterifze nyemu najszilovitéffi je videl. Jako najmre jefze bojal, da morebiti Desgy opal bude, y da nyegovo návekffe Blago, Puskeni najmre Prah zmochi, ter pokvári. Za vujti ovøj Pogibeli, odluchi jofche ov izti Dán, iz jádrenoga Platna, koje z-fzobom doneszel bil je, jeden Shator, pod kojem vsze nyegovo Bogáztvo fzegurno pred Desgyem ztáti bude moglo, napraviti; ter kajti Skárje, Igle, Kóncze imal je pri Redu, tak Delo ovo odhájalomù je hitro, *Pétek* takaj v-kratkem Vremenu navchilfze je

N 2

tuli-

(q) Luchérnik; vulgo Lámpas.

tuliko, da mû je szám pomagati mogel. Ov nad nepreczenyem Znajdyényem Igel, y Skárjih, nesze mogel zadozta prechuditi, y valuval je vechkrat, da on, y vszi nyegovi Domorodczy k-Europanczem, koj tak znajdlyivi jeszu, pripodoblyen, josche vendar sziromaski Lyúdi jeszu.

Z-ovem Delom biliszu pred Mrákom vre gotovi, y *Róbinzon* vzelszi je Veszélye, *Pétku* szvojemu, doklam je josche bilo kaj videti, chudnovitu Moch kolne Puske pokázati. Nabije anda *Stuka* zjednem Zernom, y naravnagá tako, da Hit nyegovoga Skralyup Morzki lizati je morala; ar ovak miszliszi je, *Pétek* najlese vidéti bude mogel, kak daleko Oblo iz nyega poszláno leteti more. Vezda vufalgá je; y *Pétek*, akoprem bi vre po dveh puskeneh Hitih na zpodobno Gledalische pripravlyen bil, vendar na Prazk, y prejaki Gláfz, kojega *Stuk* vchinil je, takfze je znovich preztraffil, da je po vszeh Kotrigeh derhtal. Zerno zkákaloje po Skralyupu Morzkom, y vu neizmernoj dalyinisze zgubilo. *Pétek* reche nato, da szamo jedna ovakova
Hít

Hít dozta bude , Domorodcze nyegove, ako jih na Jezera dojde, vsze najenkrat vu Bég potirati, ar onoga, koj ovu Germlyaviczu chinil bude, prez Dvoimbe za právoga *Toupana* derfali budu.

Kajti vre Tmicza bila je , tak priredil je *Róbinzon* szvoj Luchérnik , y Piszma koja z-szobom iz Ládje doneszel bil je , pochel je pregledávati, uffajúchisze, da iz nyih barem zeznati bude mogel, chija je Ládja bila, y po kakovom Poszlu je hodila. Ali na Neszrechu nyegovu bilaszu tak Piszma, kak y Knyige vu jednom nyemu neznanom Jeziku, popiszana. Kak jako y pak saluvalsze je , da vu Mladozti szvojoj, nikakvoga Trúda vzétiszi né hotel, tuggyeh Jezikovsze vuchiti! ali Salozt ova bila je prekeszna.

Metemtoga nekoje drugo Okoloztojnozti, koje on zpazil je, daleszu mù nekoju Szvetlozt, iz koje on szuditi mogel je, kamo navlaztito, y iz kakvoga Zroka Ládja brodila je. Najmre, nassel je med oztálemi Piszmi dva Lizte, koji vu *Barbadosz* poszlani biliszu; vu

jedno Medvmorje vu kojem jako veliko Szusnyoterstvoze tira.

Tonchek. Szusnyoterstvo?

Otecz. Povem ti kaj to hoche rechi. Vu *Affrike* — ti znas gde ztoji?

Tonchek. O znam! — — szamo dalye!

Otecz. Vu *Affriki* ada, gde Harapi ztanuju, jeszu z-veksse Ztrani Lyudi tak tugi, y nevlyudni, kakti néma Sivina. Nyihovi Vodye, iliti Krályi, koji számi zpametnei neszu, baratchu z-nyimi, kak dabi za Iztinu práva Sivina bili. — Kad anda Europánczi tamo dojdú, tak jimsze ponújaju na Prodaju czela Jatta ovakoveh chernih Lyúdi, ravno tak, kaksze pri nasz Voli na Szejmu ponújaju. Vnogi Otczi dopelyaju laztovitú Detczu szvoju, szamo dasze y za kakov Dobitek nyih mentuvati mogu, y ovde zkuplyuju Europanczi vszako Letto Vnosinu takoveh Lyudih, y odpelyaju já vu *Ameriku*, gde najtesessa Dela delati pod nemilem Ztrahom moraju. Jeden takov szuseny (ovak imenujuszé ovi Nevolyni) jako vnogo podnássa-

náſſati mora, y ſelyiſzi vechkrat vu-
mreti, kak ovako ſiveti.

Petricza. To pak vendar né pravo,
daſze tak z-Lyudmi baratche!

Otec. Zaizto je krivichno: metem-
toga uffatiſze imamo, da ovo odurno
Szufnyoterſtvo z-Vremenom zevſzema
zatergloſze bude. —

Z-vun toga naſſel je *Róbinzon* takaj
jedne *Rachúne*, iz kojeh vendar tuliko
je ſzúđiti mogel, da na ovoj *Ladji* ztó
takoveh *Szufnyov* biti je moralo; ko-
teri vſzi vu *Barbadoſz* pelyaniſzu bili.
Ova vſza raztolmachil je *Pétku* ſzvo-
jemu, y rekel: gdo zna, jeli ovi *Ne-
ſzrečni Oſzlobodyénye* ſzvoje, ravno
Vihru, koteri *Ladju* med *Pechine* na-
neſzel je, zahváliti nemoraju? *More-
bitiſzu* vu *Shájkah* ſzvojeh *Pogibeli* vu-
ſli, y vu jedno kam *Medymorje* doſli,
vu kojem *Kervoloki nyihóvi* viſſe z-nyi-
mi nemaju zapovedati, y gde oni, po
Náchinu ſzvojem ſzrečno, y povolyno
ſiveti budu mogli?

Pétku videloſze je ovo zevſzema mo-
guche.

Anda dobro, reche *Róbinzon* — kojſze vusgal bil je — dalye, bili vezda imal Szerdcze vetomadneſſnye tvoje Pítanye ponoviti?

Pétek. Koje?

Róbinzon. Ovo: kakovu Viher, koj Chína naſſega odneſzel je, Haſzen mogel je napraviti?

Pétek pocherleniſze, y pun Salozti pogleda vu Zemlyu.

„ O *Pétek*! izkrikne *Róbinzon* z-vruchem Szerdczem, zpoznaj vezda Rúku premudroga, y prezmoſnoga Boga, koja ovde y pak ochiveztoſze je kázala! Poglej, kulika nam Viher, za ono malo dobra, kaj nam vzel je, dati je moral! poglej, je vſze ovo Obilje, koje vezda za Zlehkótenye, y Pomoch Sivlénya naſſega imamo — bili jè imali, da ov Viher nebiſze bil podignul? ſaloztno zadnich je po Neſzrechi drugeh Lyudih z-zadoblyenum Szrechumſze hvaliti; ali kaj, ako morebiti vnogi zmed oneh, koji na Brodu bilifzu, vezda vno-go ſzrechneſſe ſiveju, kakſzu predi? y daſze ovo lahko pripetilo je, gdo more dvoji-

dvojiti? kaj anda deršis od Providnoz-
ti Bofanzke?

Da ona nezgovorno mūdra y dobra
biti mora, y da ja veliki Bedāk bil-
szem! odgovori *Pétek*, ter zkupzklo-
plyene Rūke zdigne proti Nebu, Boga
za Oproztchénye Greha szvojega, ko-
jega iz Neznanozti be vchinil, milo pro-
széchi.

Róbinzon chuval je tak marlyivo Pa-
pire ove, kakti goder Zláto y drago
Kaménye, iz zroka toga, da, ako mo-
rebiti vu Europu kada dojde, on iz
nyih zeznati bude mogel, komu ovo
obrányeno Dugoványe dati mora.

Potlam shezt josche Dnévov jeden za
drugem, vszaki Dén po dva, ali trikrat na
ov izti Náchin isliszu k-Ladjoterini; da
bi tak vsza, koja vu nyoj josche jeszu,
izneztí, y obrániti mogli. Jezero maleh
y priprozteh Dugovány', na kojafze mi,
kajti Poménkanya nyihovoga josche nig-
dar pochutili níszmo, nit ogledali bili
nebi, nyim vendar kakti velike Vred-
nozti vidéhafze, vzeliszu z-szobom.
Jedna Ztran Ladje natovorjena bila je z-
számemi Eleffantovemi Zubmi, ali ove
puscha-

puschalifzu lefati, ar nyim za Potrebu ne-
 fzu bili. Jednako chinilifzu z-jednum
 Ludriczum punum Káve, koje *Róbin-*
zon takaj vzeti ne hotel; ar bil je od-
 luchil, nigdar vech na preobilne y skod-
 lyive Szladkobúziczefze privaditi. Na-
 mezto toga pak zkerbelifzufze tuliko De-
 szék od Ladje odtergati, kuliko najvis-
 feszu mogli, ar jim ove vekffe Vred-
 nozti, y za vekffu Hafzen biti vidile-
 szufze. Dapache, y oztaleh drugeh pét
Stukov vzelifzu z-szobom, kak takaj y
 vfze, kaj goder selebnogafzu najti, ali od
 Ladje odtergnuti mogli.

Potlam kam vre ofzemnajzt krat ovak
 szim y tam prepelyalifze jefzu, y vfzig-
 dar z-Tovorom szvojem szrečno na
 Mezto dosli; devetnajztipút, ravno
 kadbi pri Ladje bili, zpaziju, dasze Vi-
 her podignuti, y priblifiti hoche. Kaj
 najberse ada moglifzu, paschilifzufze z-
 Nakladanyem szvojem, y odtifznulifzu-
 fze vu Uffanyu, da josche pred Doffezt-
 kom Vihra, k-Kraju pribrodili budu. Ali
 Trud nyihov bil je zahman! ar predi
 nego bi na Poloviczu Puta dosli bili,
 podignul fze je tak nagli Viher z-Def-
 gyem

gyem, y z-Germlyaviczum zkupa, da Váli morzki prek Plutve szu zkakali; y vsza Dugoványa, koja na nyoj bilafzu, vu Glubinu morzku hitili. Oni obodva dober Chasz derfaliszufze Drevja tak chverzto, da jih Szlapi morzki nikak odneztí neszú mogli, akoprem bi vechkrat Laket na debelom zverhu nyih bili padali.

Ali najzadnich, ova tak szlaba, y z-Tertami számo prevézana Gradya Plutve nyihove, Lyutozti Szlápov morzke duglye szuprot ztavlyati nísze mogla. Gufve, z-kojemi Bervna zkupzvézana bilafzu, jeszu popuczale, — czéla Plutva jesze razszípala. —

Julika. Aj joj! tufni *Róbinzon!*

Vszí. O tiho! tiho!

Otecz. Pétek kuffalsze je z-Plávanym ofzloboditi; a *Róbinzon* objel je jedno Bervno, z-kojem od Szlápov morzkeh vezda vu Glubinu Morja hitjen, vezda na Viffinu gore zdignyen bil je. Vechkrat pod Vodum, kak zverhu Vode buduchi, tak zvuñ szebe je poztal, da niti kaj chuti, niti videti je mogel. Vezda oztavilagá je Móch, y z-nyum

nyum Razumnozt nyegova. Zakrikne Gláfzom velikem, y zGINE vu jednom nezgovorno velikom Szlápu, koj nyega od Bervna je odtergel. —

Na Szrechu verni Pétek nyegov bil je vszigdar blizu nyega, akoprem, dabi hotel bil, vre zdavna iz Pogibeli zplavati bil bi mogel. Ov kad bi videl, da Gozpon nyegov z-pred Ochih mû zginul je, on Chafz zaronifze za nyim pod Vodu, zgrabiga z-levum Rukum za Láfzi, y izide z-nyim zverhu Vode gore. Vezda iz vsze Mochi szvoje pochel je plavati proti Kraju, y chez nekuliko Minut z-mertvem Gozponom szvojem doplaval je szrečno.

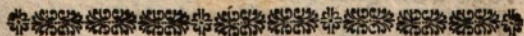
Vfzi. (preztraffeni) Ah! — Oh! — z-mertvem? —

Otecz. Ovak gá imenujem; ar zaizto nikakvoga Sivilénya Znaménya né bilo vu nyem.

Ovak mertvoga iznefzelgá je ván na Zemlyu, y pun Zdvojnoztí hitilsze na nyega, nazival, dermal, terl po vszem Telu, y Silah: vech kak defzetkrat priklopil je Vuzta szvoja k-Vuztam nyegovem, hotejuchi Szapu vu nyega napuha-

puhati. Teda negda na nezgovornu szvoju Radozt pochutil je Znaménye Sivilénya vu nyem; pochne josche bo-lye po vszem Telu gâ terti; y *Róbinzon* doffel je k-szebi.

„ Gdeszem? „ opita Glaszom ginga-
vem, y odpre Ochi szvoje. „ Vu Ná-
ruchaju mojem, dragi Gozpone! „ od-
govori *Pétek*, koteromu szuze Radozti
iz Ochih potekosse. — Prav milo gle-
deti bilo je z-jedne Ztrani *Róbinzona*,
koi Ofzloboditelu szvojemu zadozta
hváliti ni mogel; z-druge Ztrani *Pétka*,
koj od Veszélya, da Gozpon nyegov y
pak five, ni znal, kaj bi pochel. — Y
ovak szudim, Detcza, da z-nikaj bols-
sem mi denesz Pripovezt nassu preterg-
nuti nemoremo: Anda dozta za denesz!

VECHER DVADESZET Y PETI.

Nadozpeliszu y pak vnogi Pofzli, ko-
teriszu Otcza zderfali, da vu Pri-
povez-

povezti szvojoj dalye pojti ni mogel. Mlada izatoga Vremena Drušina povek-falafze *Franczek*, *Ferdinand*, *Ivicza*, *Steffek*, *Imbricza*, y *Karol*.

To bila je vezda Buka y Krich med ztáremi, z-med kojeh jeden predi, kak drugi novem szvójem Priatelom hotel je povedati, kaj vsze, y koja od *Róbinzona* chul je. Jeden, znal je ovo, drugi ono povedati; ov zpuztil je, ovo, drugi ono, gde tretji zméssalfze je vu *Govorénye*, dabi tak ono, kaj jofs falelo je nado-meztiti mogel. Y ovak, kadbi vszi zkupa na jenkrat govoriti bili pocheti, tak zméssan Krich podignulje je, da nijeden Réchi szvoje chuti, niti razmeti ne mogel. Otec anda najzadnich videl je, da, ako vsze zkupa szrechno iz ovoga *Richetta* izkopati hoche, on cze-lu szvoju Pripovezt znova pocheti mora; kaj y vchinil je, y kadbi do Mez-ta gde zádnýkrat zacztal je, doffel bil, na Radozt vszeh pochne ovak dalye govoriti.

Detcza! *Róbinzon* nafs szrechno doffel je k-szebi. Szen, kojegafzi on Noch ovu pod Shatorom szvojem vu prired-noj

noj Poztelyi vsival je, tak gâ je okré-
pil, da z-dojduchem drugoga Dnéva Ju-
trom, y pak zevszema zdrav gore ztati-
fze, y Bogu za Prikázanye Zdrávja, y
Sivota szvojega, zahvaliti je mogel.
Viher pak czélu Nóch je terpel, y *Ró-
binzon* z-velikum Selyum chakal je Dne-
va, vu kojem videti bude mogel, kaj-
fze je z-Ládjum pripetilo.

Szúncze vezda ifslo je gore, y on
na szvoju Salozt videl je, da Ládja ze-
vszema je zginula. Nekoje Dezke, y
Bervna, koja k-Bregu od Szlapov morz-
keh pritaranaszu bila, kázalaszu ochi-
vezto, da jû Viher vszu je raztrupal.
Jako vezelil fze je *Róbinzon*, kadszi
je miszlil, da músze zpochitavati moglo
nebude, da kaj po nyegovoj Nemar-
nozti, ali Lénozti vu Ládji ovoj je po-
ginulo: blaseni zaizto je on Chlovek,
koteroga czelo Derfánye nyegovo je
tak vuredyeno, da vu vszakom nepo-
volynom Pripetchényu, ovak, kak y
Róbinzon vezda, szám rechiszi more:
„to né po *Krivnyi* mojoj! O Dobro-
veztnozt ova more vnoga poszlaztiti,
koja

koja drugach vu Szerdczu naffem nezgovorno fuhka bi bila!

Róbinzon y Pétek, vszaki, koj pri Kraju lefal je Ládje Oztanek, marlivo zvléklifzu na Breg, arfzu vre napervo videli, da vszaka Dezka, vszaka Letva, nyim na Hafzen dofsla bude. Vezda pako pochelifzu Náredbe delati, kak vu drugeh, koji josche na nye chakali jefzu, Pofzleh dalye pojdu?

Dugoványa, koja iz Ladje obránilifzu, moralafzu josche vsza k-Dvoru odneffená bití; vu Odnáffanyu pako oveh vszigdar od nyih tak daleko pojti, bilo je jako pogibelno. *Róbinzon* anda odredil je, da izmécze vu Táchkah Dugoványa odváfali, y ztrafili budu; jeden Predpóldan, drugi Popóldan. Zato nabil je vsze *Stuke*, y nye proti Morju naperil. Zatem nalofil je takaj Ogeny, kojega vszigar on, koj na Ztrafi ztál bude, moral bude zderfávati; poleg Stúkov zabol je na Paliczi namotan Vu-fókrefz (r) da tak, ako potrebno bude, Ztrafnik taki vufgati bude mogel.

Róbin-

Róbinzon prvi pochel je Dugová-
nya odvášati. Ter, daszi zachuva bolšsu
opravu, oblekel je jednu Mórnarzku, y
namezto, negdašnyega Orusja šzvojega
nošzil je vezda pri šzebi jeden Palas,
y dve nabite Pištole za Pašom. Náj-
pervich pak vzal je med drugemi Du-
goványi, y nekoje Lagvichke z-Prahom
Puskenem, za kojega najbolye bojalsze
je, damúšze nezmochi; y ovak odiffel
je, na Put.

Pesz, koj nigdar od nyega nikam ni
iffel, zprevádyal gâ je takaj y vezda,
y na Pútu bil mú je dobro hafšnovit
Putodrúšnik. Ar *Róbinzon* napravil je
iz Vúša male Hâme, ove poztavil na
Czúcška, y pred Tâchku predhâmil;
dabi mú pomagat vléchi. Kajti pak ta-
kovi kundrazti Pšzi jako navuchlivi je-
fzu, tak y ov k-novomu Pozványu šzvo-
jemu berzofze je prilofil, y vu kratkom
Vremenu Dušnozt šzvoju tak dobro chi-
nil, kak dabi vre zvucheni Vozni Kony
bil. Zvun toga takaj nošzil je jošche
jeden Pertichek vu Zubih, kaj nošziti
vre predi bilšze je navchil.

Nazad povernuvšišze *Róbinzon*, vzal je z-szobum vsze pitome, y za Terk nosziti vre privchene Lamaze, da tak y na nyih Dugoványa szvoja odnassati bude mogel. Kajti oveh szedem bilo je, y kajti vszaka z-med nyih poldругu Ztotinku Tesine nosziti mogla je, tak miszliti moreteszi, kuliko ova Drusba najenkrat odneszti je mogla.

Kajti pak vnoga Dugoványa vu *Róbinzonovom* Dúplyu, y Pivniczi Proztora neszu imala, zato napravlyen bil je josche jeden veliki Shator, pod kojem vsza ova Dugoványa na Dvorischu Kastelzkom chuvati bisze mogla. Vu oszmeh Dnéveh bilo je vsze prepratcheno, zvuun szamo nekojeh Deszek, koje vu Germje znoszili, y zavezda onde ozta-vili jeszu.

Julika. Od Koze neszinam nikaj povedal, Otecz!

Otecz. Ah; na nyu szem zkoro pozabil bil! Tosze razme, da y ovu z-szobom vzeliszu, y med Lámaze druge puztili, dasze pásze. Z-ovemi pak chizto dobro pogájalasze je.

Vezda

Vezda pak bilo je tak za *Róbinzona*, kak y za *Pétka* tuliko *Poszlov*, da jenkrat niti znali neszu, kojeh bisze najpredi prijeli bili? Metemtoga vendar *Róbinzon*, koj vezda vu *Obávlanyu* vszeh szvojeh *Poszlov Réd*, y dobro *Razdelénye* lyubil je, znassel je v-malom *Chaszu Rázluku*, med potrebnemi, y menyepotrebnemi *Poszli*, y najpervich prijelše je perveh. Jeden z-med najpotrebnessih videlmúšze je, *Napravlénye* jednoga *Stáglya*, iliti tak rechene *Szúffe*, pod kojum on *Dugoványa*, koja vu *Dúplye*, y *Pivniczu* ztati nemoreju, lese y szegurnesse, kak pod *Šhatorom*, ovde y pak moraliszu vu *Mestrie* dervodelzkesze zvuchati, koje *Iztina* je, nijeden z-med nyih néšze vuchil, chuvati bude mogel.

Ali kaj more *Marlyivozti* domišlyivoga *Róbinzona* vezda tak teskosze videti, poken dob, da vsza *Orudelya*, koja za ov *Poszel* nyemu potrebnaszu, pri *Rukah* je imal? Najteséšsi, y najnevadnéšsi *Poszli*, poken dob vre do vezda tulike prez vszakoga *Orudelya*, prez vszakoga *Pomochnika*, szám szrechno

je napravil, bilifzu vezda jedna Igra za nyega! Pilyenye, y Obdeláványe Der-vih, Zkupszláganye y Zdiganye Berv-nih, Zidanye Ztèn' iz Cziglov, y Po-ztávlanye dvojverztoga Krova — jed-noga z-Defzek, drugoga z-Kokufzlitja — vsza ova odhájalafzu nezgovorno berzo.

Vu malom Chafzu ztála je vre Hifi-cza ovde, y zpodobna bila je k-malem Prebivalifscham Ladanyzkeh Lyudih naf-seh. Jako zpametno vchinil je takaj *Ró-binzon*, da je Obloke iz Hificz Ladje vu-zel, ar ovi poszlufilifzumû vezda vitesko, pokehdob chez nye, nikakoveh nemo-rajuchi oztavlyati Lúknyih, Szvetloztvu Ztánye napuztiti je mogel. Zteklo, bilo je za *Pétka* nekaj chudnovitoga, ar on kaj takvoga nigdar josche ni videl, y vezda zpoznal je, kak jako je prilichno.

Potlamkam vsza vre pod Krov bila bi zpravlyena, pochel je *Róbinzon* mi-fzliti, kak bi on vu Tverdyavu fzvoju jeden priredni Vulezek tak napraviti mo-gel, da na Jákozti fzvojoj nikaj nebi po-gubila? najszegurneffi Náchin videl mû sze je, ako Vráta z-Poteznem-Moztom napravi. Pokehdob anda vszega, kaj
k-tomu

k-tomu potrebno bilo je, — kakti Chávlov, Lanczov, Vratneh Vézov, y Peticz vu Obilnozti imal je, on Chasz kaj je namiszlil, pochel je delati. Vsza koja potrebna bilaszu, zgotoviliszu predi, Nászip y Ztenograjy tak na shirokom prerezali, kak shiroka Vrátaszu bila; Vrata nazadili, Potezni-Mozt tak priredili, da, kadšze potégne, vsza Vráta zkriti bude mogel. Zatem Stuke, y to nabite, razrédiliszu po Nászipu tak, da dva levo, a dva deszno *Krilo*, iliti Ztrán, dva pako *Chelische*, iliti pervu Ztran Tverdyave pokrivali jeszu. Y ovak moglišu proti vszakem Návalom od Divjeh szegurni býti, ter k-tomu josche jeden priredni Vúlezek vu Tverdyavu szvoju imati.

Vezda vre bilo je Vreme Sétve. *Róbinzon* szlufiszil je namezto Koszira z-jednem ztarem Palassom, y z-nyim poszekel je Kukuruzu: Krumpir pako izkápal je z-Motikum, koju med oztalemi iz Ládje donešzel je. Aj kak berzo odhájalo jím je od Rúk Delo, kadšzu ova Orudelya pri Rukah imali! Veszélye

bilo je nye gledeti; ali josche veksse k-nyimsze pridrusiti, y z-nyimi delati.

Steffek. Ja selyel bil bi poleg biti, y z-nyimi delati!

Josjek. O zarad toga ravno nemorafs vu nikakvo puzto Medymorje pojti! y ovde puztisze ravno tak dobro delati. Budi szamo jenkrat videl, kuliko nam Otecz, kada szlobodne Vure imamo, vszigdar dá delat! Vezda moramo Derva z-nyim nakladati, vezda drobno zczépana vu Kuhinyu nosziti; vezda na Vertu kopati, ali pak Vodu za Zalévanye prinássati; vezda pléti, vezda — — o ovde je vszigdar dozta Dela!

Otecz. Zakaj vasz pako na ovakva Dela priganyam?

Jankicza. Ejh, dasze privchimo nigdar nemanyguvat; y da z-tem jakssi y zdravessi poztajemo!

Imbricza. Budemoli y mi drugi vszigdar zkupa delali, Otecz?

Otecz. Tosze razme. Vendar vasz nebum menye lyubil, kak y ove druge; y zato vsze ono zkup delali budete, kaj goder ja szudil budem, da je hafznovito.

Karol.

Karol. Ah to je vitesko! hochemo ravno tak marlyivi biti, kak bil je y *Róbinzon*.

Otecz. Prez Dvojmbé! *Róbinzon* vendar, kak znamo, poleg toga nahajalze je dobro: z-Vremenom takaj y mi bláfene pozlenoga Sivilénya Szledbe bolye, y bolye chutili budemo.

Vreme Setve preslo je, y nassi Medymorchani pocheliszu Kúkuruzu, kojuszú dobili, iz Klaszov rúsgyiti. Dobiliszú jê dve Vreche pune; koje prez mala shezt Drevénk' deršaleszu. Z-Dvojpekum za nekuliko szamo Mészeczov biliszú obzkerblyeni; y kajti jímše onda ova zisla bude, tak *Róbinzon* vre napervo videl je, dašze szam Pekarie prijeti bú moral.

Jeden mali Rukomelin (s) donešzel je takaj iz Ládje z-szobom. Vezda anda nikaj drugo falelo mû ni, kak Szito, y Péch kruffna. Za obodvoje kakšzi pomore, moral je miszliti. Namezto Szita szlufilamû je tenka Koprinicza (t) ko-

O 4

je

(s) Sermlýe. (t) Nesseltuch, najtenšše Platno iz Kopriv tkano, drugach *Bašizt*, ali pak *Flor*.

je czél jeden Komád vu Ládje med Dugoványi drugemi je nassel. Zezidanye pak kruffne Pechi najmenffu Zkerb mú je zavdavaló; ar y ovu zgotovil je predi, nego bi navadno Desgyevje pocheľosze bilo.

Y vezda pochel je dvojverztno Zkuffávanye vu Kruhopeki; jednoga vmészil je iz Melye herfene, drugoga iz Kukuruzne, y kajti pervessi vnogo bolyffi videl músze je kak drugi, zato odluchil je, da od vezda vřzigdar vekffu Ztran Herfi, kak Kukuruze na Nyivah řzvojev szejal bude: Ter kajti dvakrat chez Letto řeti, y řzejatřřu mogli, tak ovo Delo némúsze prevech veliko videlo za Rúke nyihove.

Jedno řzamo řofche je falelo; najmre jedna Dvoicza řeľezneh Lopát, kojeh oni med drugemi vu Ládje Dugoványih nefzu nafřli. Oveh Iřřina je, zrezal je *Pétek* jeden Pár iz tverdoga Dreva, ali bolye, vřzigdar je bolye; y z-jednum řeľeznum Lopatum moreřze vřzigdar viřře kaj vchiniti, kak z-drevenum. Kajti anda *Róbinřon* od vezda za ztalno řzi je pořtavil, polyřkoga Dela kakti najhřřnovi-

noviteflega, y najpovolynéffegâ fze prijeti, tak dokonchal, je daſzi jednu Kovâchniczu napraviti hoche, vu kojojſzi ne ſzamo Lópate, nego y vſza druga potrebna Orudelya ſzám koval bude.

Ovo Namiflénje ne bilo tak prevzetno, kak vi ſtimate; ar vſza, koja nyemu za jednu Kovâchniczu potrebna bilaſzu, imal je vre pri Redu. Med oztâlemi, koja iz Lâdje obranil je, bilo je takajſſe jedno *Nákovalo*, vſzakojake *Kleſche*, jeden dobro velik *Méh*, y k-tomu neſto ztare, neſto nove Selezaine tuliko, kaj nyemu za czelo Sivilénje nyegovo dozta biti bi moglo. Ovo anda Naprevzetje bilo je taki zapocheto, y v-kratkem Chafzu zgotovlyeno.

Kuhinyu ſzvoju, zverhu koje vekſſiKrov iz Deſzek napravili jeſzu, jeſzu tak razproztranili, da jím vu Vremenu deſgyevnom, y za Kovâchniczu ſzlufiti je mogla. Vekſſu anda Ztran deſgyevnoga Vremena potroſſiliſzu vu Kovachie, koja nyim od Dnéva do Dnéva vſze bolye y bolye od Rúk je odhájala. Kadbi Lopate vre gotove bile, iſſel je *Róbinzon* dalye, y pochel zkuffávati, nebili on
kak

kak y Pluga, koj Móch nyihovu nád-
ládal nebi, napraviti mogel? Napravil-
gâ je, y Veszélye nyegovo bilo je nez-
govorno.

Ov Plug Iztina je, bil je jako razlú-
chen od nassega; vész bil je iz jednoga
szamo krivlyaztoga Dreva, vu koje na
zádnjoj, y proti Zemlyi klyukaztoj Ztrá-
ni, Lémes bil je zaszadyen, z-jednum Pri-
ruchkum, za koju Pluszcz dersechi, Plu-
ga poleg szvoje Volye ládati, y ravnati
je mogel. Z-prednye pako Ztrani mogli
bíže Konyi, ali Voli priprechi bili; kaj-
ti pak oveh ni bilo, tak jeden z-med
nyih moral je takove nadomeztiti. Z-
jednum Rechjum ov Plug bil je zevsze-
ma zpodoben onomu, kojega ztari Ger-
ki najpervi krat znasli, y Zemlye szvo-
je obdelavatíszu pocheli; y od kojega
ja vam ovde jednu Osznovu pokazati
morem.

Ferdi-

Ferdinand. To je chuden Plug!

Ivicza. Kaj né imal Kotáchev?

Otecz. Kak vidís, nikakveh. Tak nemestrovito y priprozto, kak je ov Plug, bilo je z-Pochetka vszako Orudelye. Z-Vremenom pak zpaziliszu Lyudi Falinge, nye preményali, popravlyali, povekssávali vsze bolye y bolye Hafszen y Prilichnozt vszakoga onoga Dugoványá, koje oni za Pószle szvoje potrebuvali jeszu.

Metemtoga *Róbinzon* veszelilsze je kruto, navlaztito kad ov Plug, od kojega on nigdar Pelde ni videl, lazto vito nyegovo Znajdyénye bi bilo. Bozta ztotin Létt preslo je predi, nego bi Lyudem, y ovak priprozto Orudelye, kak je ov Plug bil, na Miszli doslo bilo; ter vendar Znajditeli nyihovi biliszu od Pószlednikov za tak nezgovorno mudre Lyudi dersani, da jê, za vekivechni Zpomenek, kakti Boge prestimavaliszu. Jeli znás ti Jankicza, kogaszu Egiptonczi za Znajditela Plugov dersali?

Jankicza. Znam! *Ozirissa*; kojemú szúsze potlam kakti Bogu klanyali.

Otecz.

Otec. Fenicziánczi pripiszávaliszu ovo Znajdyénye *Dágonu*, kojegaszu takaj kakti zverhunáravzko Bitje prestimá-
vali, ter za *Szinagá Nebezškoga* der-
fali.

Miskecz. A kaj ni *Róbinzon* z-Lá-
mazami orati mogel.

Otec. Z-Prichetka szám dvojit je,
jeli mû one za ov Poszel hafznovite bi
bile, kajtiszu mûsze bolye za Terhe no-
sziti, kak za vléchi, prikladne vidile.
Metemtoga vendar niti ovo ne hotel tak
nezkuffano puztiti: kaj kadbi vchinil bil,
nut, bolye kaksze uffal je, odhájal je
Poszel! Zveri oye, takfsuzse z-Vreme-
nom k-tomu privadile, y Oránye tak
odhájaloje vitesko, kak dabi *Róbinzon*
y z-*Pétkom* najzvuchenéssi Oráchi, Lá-
maze pako vre k-tomu privucheni Ofzli,
ali Voli bili.

K-Plugu josche falelo jim je jedno za-
zverffeno Nyiv obdelávanye kruto hafz-
novito, y potrebno Orudelye, koje oni
med oztálem na Ládje takaj nészu nafsli,

Ferdinand. Ja znam kakovo?

Otec. Kakovo, kaj stimafs?

Ferdinand. Jedna Brána.

Otec.

Otec. Zgodilsi! Prez Bráne nemre-
fze dobro Nyiva obdelávati, ar z-ovum
morafze debelo Grudje zmerviti, da tak
Szeme vu perhku Zemlyu dojde, y z-
nyumfze zagerne.

Zato najpervich nakoval je *Róbinzon*
Chavlov tuliko, kuliko szudil je da po-
trebno bude; zatem zkupzvil, y napra-
vil Branífche, nye prevertal vu tulikeh
Meztih, kuliko Zubov imati je moralo,
zabil felezne Chavle nuter, y Brana bi-
la je gotova.

Po dokonchanom anda desgyevja Vre-
menu, poszejal je dve Drevénke Herfi,
dve Drevénke Jachmena, y jedne pól
Graha; ter po Izminenyu peteh Mesze-
czov nassel je dvanajztkrat tuliko: naj-
mre dvadeszet y chetiri Drevénke Her-
fi; dvanajzt Drevénk Jachmena, y shezt
Graha; vnogo viffe kak je on y z-*Pét-*
kom zkupa vu pól Letta potrossiti mo-
gel. Ali vendar, kakti zpametni Goz-
podar miszlil je od vszakoga vszigdar
nekuliko na Ztrán poztaviti; ar mogla-
bisze zla Létta pripetiti, mogla Tucha,
ali kakovo drugo zlo Vreme nadozpeti,
y Nyive nyegove pokváríti; zato do-
kon-

konchal je, daſzi jednu Sitniczu hoche napraviti, vu kojoj on vſzigdar od jednoga Polletja do drugoga, ako bi Lettina zfaleta, Sitka prichúvati biſzi mogel.

Vu ovom anda Nakányenyu, kadbi lepi Dnevi naztali bili, vzel je Krova iz Szúſſe ſzvoje dole, hotejuchi nyu joſche z-jednum Nadogradyum, koja nyemu na Mezto Hambára ſzluſila bi, nadodelati. Ovo Iztina je, ztalogâ je vnogo viſſe Truda, kak pervo, koje ſzamo na Tleh ſzloſiti je moral. Ali nepretergnyena, y naztojna Marlyivozt obodveh, obládala je vſze Teskoche, y Ztánye bilo je gotovo.

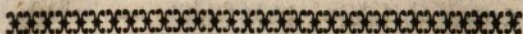
Koza polégla mû je metemtoga dve Mlade, tak, da y ova Verzt Zveri z-Vremenom vu Medymorju ovom povnoſitiſze bude mogla. Peſz bil jîm je nochni Ztraſnik, a Papiga Pajdaſs pri Ztolu, vechkrat y pri Delu. Lámaze bileſzu jîm vnogo draſeſſe, kajti ne ſzamo Mleko, Szir, y Maſzlo od nyih ſzu imali, nego y Nyive ſzvoje z-nyimi obdelavatiſzu mogli. Za *Róbinzonovu* anda zverſſenu Bláſenozt, nikaj vezda
drugo

drugo ni falelo, kak szamo — kaj stimate?

Petricza. Da pri Roditeleh ni bil!

Otecz. Y — da nyih ne viffe, kak szamo dvá bilifzu, z-med kojeh jeden predi ali potlam vumreti, y tak drugoga y pak szamoga, y od vszeh Lyudih razdrufenoga Puztchenika oztaviti bude moral. — Ali *Róbinzon* za Grèhszî je dersal, od oneh Nevoly, koje ztopram pripetitifze moreju, bojatifze, y Sivlénye szvoje suhkotiti. Bóg, miszlilfzi je, koj mene do vezda chuval je, budemi y od vezda znal pomagati. Y ovak zprevodil je od vezda Dnéve szvoje vu zverffenoj Zadovolynozti, ar tak z-nutra, kak y zvuna miren bil je. Kaj, da y vszem nam Bóg da, proszemo.

Mati reche, Amen! a Drusba razifslafze je.

VECHER DVADESZET Y SHEZTI.

Otec.

Detcza, denesz imam vam prav vno-
go pripovédati.

Všzi. Ah to je verlo! to je vitesko!

Otec. Ako szamo denesz Večer go-
tov budem.

Nekoji. O mi tē vu Pripovédanyu
pretergavali nebudemo, y onda pojde.

Otec. Hochu videti. Pripravitesze
anda na jedno novo, y ztrahovito Pri-
petchènye, od kojega dugo neznafze,
kakov Izhodek imalo bude.

Dabi ja vam vezda všza ona, koja
Róbinzon y Pétek z-Pomochjum selez-
neh Orudelyih ponapraviliszu, ovde pri-
povédati hotel, znam, da vam sze nebi
jako povolyna videla.

Jankicza. O bi vendar! — Ali to-
fzi vre všzaki szám miszliti more.

Otec.

Otec. Dozta anda naj bude recheno, ako vam povem, da oni z-Vremenom vszakoga zkoro Mestra, *Peka, Kovàcha, Krajàcha, Shostara, Der-vodelavcza, Ladichàra, Kollàra, Lonchàra, Vertlyara, Tesàka, Lov-cza, Ribicha* — y vnoge druge vu nyihovom Rukotvorztvu tak szrečno nazleduvali jeszu, da ztotinu Dugovàny', vu kojeh vnogi Europanzki Troffihlebi tulikeh Lyudih Pomoch potrebuju, szàmi szi ponapravili jeszu. Mochi nyihove ràszleszu z-tem vekffe, z-kem bolye oni nye napinyali jeszu. Ali, y Szerdcza nyihova, z-kem duglye bilaszu, z-takvem Poszluvànyem obterffena, z-tem bolffa jeszu poztajala. Jedno Znamenye, da Bòg Chloveka takaj, y na Poszluvànye je ztvoril, pokedob z-tem zdra-veffi, bolffi, y szrechnessi poztajemo.

Vech kak pol Letta ovak poszluju-chem presslo je, da josche *Pétek* poduffalsze ni Gozponu szvojemu Putuvànye vu Domovinu szvoju zpomènuti; akoprem bi vechkrat po dokonchaneh Poszlih, na Brèg, odkud Ztranku Domovine szvoje milo premislyàvati je

Kamp. Ròb. II. Dél. P mo-

mogel, zderchal bil, y onde kakti fzenyajuchi, y vu glubokoj Zamislyenozti, nad Nefzrechum, da od Otcza fzvojega naveke morebiti razdrufen oztatibude moral, milo zdihával. Szuprotivnem pako Náchinom Róbinzon vſze ovo Vrème navlazt od toga nikaj né hotel govoriti, ar ſelyi Priatela fzvojega, tak dugo zadozta vchiniti ni mogel, doklam goder vſza, koja za prikladneſe Sivlènya nyihovo potrebna bilafzu, ne zgotovil.

Vezda, kada vre vſza, koja najpobtrebneſſa bilafzu, jeſzu zgotovili, bil je *Róbinzon* pervi, koj zpomenul je, daſzi Ladju, vu kojoj po Otcza *Pétkovoga* iſſli budu, napraviti hotn. Veſzelye dobroga Dechka nad Glafzom ovem, bilo je ravno tak veliko, kak vetomadne, y Zahvalnozt nyegova proti *Róbinzonu* z-jednákem Náchinom. Poſzel poprijeliſzu taki z-Pochetkom Dnéva dojduchega, y ov odhájal je vnogo berſe, y bolye, kak predi; kajti vezda vſza k-tomu potrebna Orudelya imaliſzu.

Jedno Jutro, kadbiſze *Róbinzon* z-domáchem Poſzlom Doma bil zabavlyal,

y *Pétka* na Prúd morzki Selvih, kojeh oni vre zdavna jeli nefzu, izkati bil poszlal, najenkrat doderchal je ov tak z-velikem Zkokom nazad, da od Ztráha, y Zaszoplyenozti velike, nikaj drugo *Róbinzonu* povedati ne mogel, kak: *Ovdeszu! Ovdeszu!*

Róbinzon preztraffisze, y hitro opita: Gdo?

“ O Gozpone! Gozpone! odgovori *Pétek*, jeden, dva, tri, shezt Chúnov! „ Broj *shezt*, komaj od Ztráha zgovoril je.

Róbinzon kaj berse zplazil je na *Bresányek* ober *Düplya* szvojeja, y od onud na veliko szvoje Chudo videl je, kaj *Pétek* je povèdal. — Shezt najmre Chúnov puneh divjeh Lyudih bilo je, koji ravno pripelyatizsu hoteli. Ov Chasz zide, y pak dole, pochne preztrafsenoga *Pétka* bátriveti, nyemu Szerdchenozt dodávati, y pitatigâ, bili on, akobi med nyim, y med divjemi na Shake dofslo, nyemu pomágati hotel?

“ Z-Sivlènyem, y z-Kervjum! „ odgovori *Pétek*, koj dotomtoga k-szebi

bil je doffel, y junáchku szvoju Hrabrenozt nazad dozval. “ Anda dobro, reche *Róbinzon*; hochemo videti, jeli mi ovem Nevlyúdnyakom odurno Nakányenye nyihovo kak preprechiti nebumo mogli. Moje Nakányenye povedal bŕm ti Putom, ar vezda ne Vremena od toga govoriti, nego taki vchniti. „

Nato potegnul je jednoga Stuka, koj bil je na Kotachih iz Nafzipa dole, doneszel dobro nabiteh shezt Pufsák, chetiri Piftole, y dve Szablye. Vŕzaki z-med nyih poztavil je dve mále Puske, y Szablyu za Pász, tri pako dŕge Puske na Rame; y ovak potlam kam biŕze dobro z-Práhom, y Zernyem obzkerbeli bili, iziŕŕliŕzu van chez Vrata.

Potlam kam bi chez Potezni Mózt preŕŕli bili, ztalíŕzu. *Pétek* pak moral je nazad povernutíŕze, Mozta zdignuti, Vrata chverzto zapreti, y chez vŕsne Lojtre, koje y vezda joŕche iz Pechine viŕzeleŕzu, nazad k-*Róbinzonu* pridruŕtiŕze. Vŕza ova dal je *Róbinzon* vchi-

vchiniti záto, da akobi morebiti Boj nyihov z-Divjáki neszrechno dokonchalſze, Nepriatel vendar nyim Tverdyavu nyihovu poſzvojiti nebi mogel.

Y vezda ztopram bilo je Vreme ono doſlo, vu kojem *Róbinzon* Miſzel, y Nakányenye ſzvoje *Pétku* je odperl. Da Nepriatel naſz, reche, nezpazi, hochemo okol ovoga Brega po ovoj guztoj Lozi pojti : zatem po onom guztom, y debelom Germovju, kojefze tia do Morja van pruſa, tak blizu nyih ſkomczefze dovlèchi, kak najbliſe búmo mogli, ter kad vre tamo dojdemo, hochemo najenkrat Zerno iz Stuka zverhu Gláv' nyihoveh poſzlati. (Na ovo Nakányenye vzal je bil, y Vuſokreſz ſzobom.) Onda, ſtimamiſze, preztraſſiliſze budu ovi Pogani tak, da Ròb ſzvoj oztaviti, y vu Chùne ſzvoje pozkakati budu morali.

Pétku videloſze je to jako iztino-prilichno.

Y ovak, reche *Róbinzon* dalye, Veſzèlye nam bude, kada Neſzrechne, koje pechiſzu hoteli, tak oſzlobodimo, daſze niti jedna Kaplya Chlovechanzke

Kervi nepretochi. Akolí pak proti Stimanyu nassem, Uffanye nasse nasz vkaní: akoli Paszoglavczi ovi na Vnosinu szvojufze uffali, ter tak pobechi nebudu hoteli, onda dragi Pétek, onda pokazati moramo, daszmo Junaki, y da Pogibel, vu kojufze iz najbolssega Nakányenya poztavili jeszmo, nasz nikaj neplassi. On, koj vsza zna, y vidi, zna najbolye nasse Poduffanye, y zaizto pomágal nam bude, kadbu szüdil, da je hafznovito.

Nato poda Rùku szvojemu Zkupvojniku, y jeden drugomu oþecha Vernozt do zadnye Kaplye kervi.

Izatoga Vremena, vsze polehko iduch doflifzu na Kraj Loze, gde y ztalifzu. Ovde reche tiho *Róbinzon* Pajdasu szvojemu vu Vùho, da bi tak opazno, y zpametno, kak najbolye more, za jedno Drevo, koje mú on pokazal je, dovlakelze, y potlam Odgovora donefel, jeli od onde Nepriatele dobro razvideti mochi. *Pétek* issel je, y povernulze je z-Odgovorom, da já od onud zevszema lepo je videti; da szediju vszi okolu Ognya, y da vre jedno-
ga

ga pochelifzu jezti; ta drugi pak, kojega nazkorom klát pojdu, da lefi, ne daleko od nyih zvézan na Zemlye, y da mûsze ov nevidi nijeden iz med nyegvoga Národa biti, kajti je bël, y Bradu veliku ima.

Róbinzon, kak berse chul je od beologa Chloveka povedatizfi; vusgalze je. On Chasz iffel je szam za Drevo ono izto gledeti, y chez Ochnik, kojega takaj med oztalemi vu Ladje nassel je, y pri szebi ravno vezda imal, vsza onak, kak *Pétek* mû nazveztil je, je videl. Blizu pedeszet oveh Paszoglávčev szedelo je okol Ognya, y onoga, koj na Zemlye zvezan lesal je, za pravoga Europancza je zpoznal.

Vnogo ztalo gâ je, zderfatizze. Kerv po vszeh Silah pochela je kipeti, Szerdcze glasno tûchi, y Szerditozt po vszem Telufze razlevati. Dabi Lyutozt szvoju szledeti bil hotel, tak on Chasz kakti Orofzlan zkochil bil bi med nye, y ztrahovitu Kervotochnozt med nyimi napravil. — Ali Rázum pri nyem valyal je viffe, kak szlepa Szerdczohlepnozt; za-

to od nyega dalše je ravnati, y Szerditozt zderfal je na Vùzdi.

Shuma ova prúfalafze je z-jedne Ztrani nesto dalye van proti Morju, y vu nyu poztavilše je ; Stuka Izvojega za jeden Germ pripelyal ; nyega tak naperil, y naravnal, da Zerno nyegovo, kadafze izhiti, ravno iz nad Gláv' nyihoveh fúchhati bude moralo tak, kak nijednomu nikaj nenaskodi. Zatem tiho prifsepne Petkú vu Vùho, da vsze ono, kaj videl bude nyega chiniti, y on takaj za nyim najbi vchinil.

Nato polofil je dve dùge Puske na Zemlyu, a tretju zaderfal je v-Rúke : Pétek vchinil je to izto. Zatem pritiznul je Vufokrefz na Prafsnik Stukov, y puff! — Zerno preslo je tamo.

Vu onom Chafzu kak Stuk puknul je, opalo je vech kak Polovicza Divjeh na Zemlyu, ravno tak, kak dabi najenkrat vszi poztrelyani bili. *Róbinzon*, y *Pétek* ztálifzu chakajuchi, kak to ván izide, ter ako bi potrebno bilo derfaliszufe na Boj priprave. Chez pol Minute bilifzu preztraffeni Divji, y pak vre vszi na Nogah. Plahovitèffi z-med
nyih

nyih besaliszu vu Chúne szvoje; Szerd-
chenèssi pako pograbiliszu Orusja szvoja.

Na Neszrechu nitiszu oni zpazili kad
Prah na Prassniku je plavnul, niti v-Pa-
met vzeli Zerne iz nad szebe leteche:
Prask szamo Stukov chuliszu. Ztrah
pako nyihov ne bil tak velik, kak bilo
je stimano; ar kadbi na vsze Ztrani okol
szebe ogledavalisze, y nigde nikaj tak-
voga, kaj bi nyim nõvoga Ztraha za-
vdati bilo moglo, nezpazili bili, poche-
liszu, y pak nesto k-szebi dohájati; oni,
koji vu Chùneh pobegli biliszu, nazádsze
povrachati, vszi zkupa pod ztrahovitem
Túlenyem z-Orusjem szvojem lyuto
szimtam kretati, y návadni szvoj kolo-
plefz z-novich igrati.

Josche ztál je *Róbinzon* neznajuchi,
kaj bi vchinil, y chakal doklam bi Ko-
lo szvoje zigrati. Ali kadbi po dokon-
chanom Koloplefzu zpazil bil, da vsza
ova divja Drusba, y pakszi je poszela,
ter dva z-med szebe po onoga, koj
zvèzan lesal je Europáncza poszlala bila,
nésze mogel dalye zderfati. Pogledi
na *Pétka*, y rechemù ove szamo *Rè-*
chi; Ti na Levu, a ja na Desznu! y
tak

tak vu Imenu Bosjem! z-ovemi Rechmi zprufi Pusku, y *Pétek* vchini to izto.

Pétek zmerjal je bolye kak izti *Róbinzon*; Ar z-leve Ztrani Ognya opalo jih je pèt, zdeszue pako szamo tri. Tri z-med oveh bilifzu zaizto vubiti, a pèt pako szamo ranyeneh. Ztrah, z-kojem oztáli gorefze z-kochili, y razperffali jeszu, bil je nezgovoren. Jedni derchalifzu szimo, drugi tamo, jedni na ovu, jedni na onu Ztran, y vszi zkupa nezgovorno túlili. Vezda vre bil je pripraven *Róbinzon* van iz derchati, nye z-golum Szablyum vu Bèg natirati, y tak tusnoga, koj na Zemlye zvezan lesal je, Zemlyaka szvojega ofzloboditi. Ali na szvoje Chudo videti moral je, dasze nekoji z-med besech, y pak vu Herpu zpravlyaju, y kakti na Branenye Naredbe delaju. Berzo anda, kaj mogel je pograbi Pusku drugu, y Petek takajffe. “*Jeszi gotov?*”, opita gâ *Róbinzon*, y kad bi ov odgovoril, *jeszem!* Pritifzne drugoch; y *Pétek* za nyim.

Vezda opalifzu szamo dva; nekoji pako, koji szamo ranyeni bilifzu, kri-
chech, y tulyech derchalifzu, kakti o-
mam-

mamlyeni, vszi kervavi, y jako raneyeni. Z-med zadnyeh opalifzu josche tri, akoprem ne zevszema mertvi na Zemlyu.

“ Nu, *Pétek!* zakrikne *Róbinzon*, koj praznu Pusku na Tla polosi, y tretju koja jos nabita bila je v-Rúke vzeme, vezda na Polye! na koje Rechi obodva iz Germja zkoche van na Proztor. *Róbinzon* pervi poderchal je k-na Zemlye lesechemu Aldovu, Ofzlobodyenye mú nyegovo nazveztchajuchi. K-Ovomu kak berse bi doffel, zpazil je, da nekoji z-med besecheh Divjakov, kad nyega zpazilifzu, najpervich nad nyimsze chuditi, potlam pak taki z-novich vu Kupfze zbirati, y kakti na Boj pripravlyatifzu pocheli. Namegne anda Pajdaslu szvojemu, ov taki razmelgâ je, poderchi malo blife, dá Ognya, y zrusli jednoga z-med nyih na Zemlyu.

Do toga pak Vremena doklam *Pétek* ova vchinil je, zprerezal je *Róbinzon* z-Nosem szvojem rogozne, z-kojemi ov Vlovlyenik nemilo na Nogah, y Rukah zvezan bil je, Vufincze, y opitalgâ gdo je on, y odkud? Vlovlyenik
od.

odgovoril mû je v - diachkom Jeziku : *Christianus Kerztchenik ! Hispanus, Spanyolecz !* Vech kaj rechi od Szlabozti velike ne bil moguch. Na Szrechu imal je *Róbinzon* pri szebi jednu Stuczú Vina, kojega taki ponudil je Spanyolczu ; y kadbiga z - Nápitkom ovem objachil bil, podal mû je jednu Piftolu, y jednu Szablyu, govorechi, dabi y on pomogel Boju ovomu Koncza vchiniti. Metemtoga moralje *Pétek* kaj berfeto berse prazne Puske szim donezti, daszufze drugoch nabiti mogle.

Komaj da Spanyolecz Piftolu y Szablyu vu Ruke szvoje dobil je, on Chafz poszernul je kakti mahnit na Kervoloke szvoje, y vu jednom Hipu dva z - med nyih vumoril. *Pétek*, da mû pomochi bude mogel, vzeme sheztu josche nabitu Pusku, a *Róbinzon* nabijal je te druge. Ovem dvem Boritelom opoztaviliszufze drugi, y ovak naberzom moraliszufze razdrusiti. Med Spanyolczem y jednem divjâkom doslo je na shake ; a *Pétek* pak, potlam kam bi Pusku szvoju bil izhitil, tiral je z - golum Szablyum czela Jatta pred szobom. Nekoje z - med

med nyih zpozkekel je, nekoji pozkalkalifzu vu Vodu, da tak do Chunov szvojeh doplavati moreju; a nekoji pak razbésalifzufze po Germju.

Spanyolecz metemtoga bil je vu najvekfsoj Ztizki. Iztina je, onak kak szlab bil je, derfalsze je tak vitesko, da Proitivnik nyegov vre dve Rane na Glavi je dobil: ali y Divji ztem bolye josche razlyutilfze je, ter z-teskem y kamenitem szvojem Buzdovanom z-takvum Szilum na Spanyolcza nahrupil je, dasze ov Máhom nyegovem komaj vugibati je mogel. Najzadnich pograbil gâ je Divjak, z-nyim na Zemlyu dole hitil, ztergnul Szablyu z-Ruke, y ravno kadbi mû z-nyum Glavu odrezati bil hotel, na Szrechu zpazil je *Róbinzon* Pogibel, Pusku k-Liczu pritifznul, y Paszoglavczu z-Zernom Glavu prevertal.

Ali Spanyolecz, komaj da gore ztalsze je, taki pograbil je jednu znova nabitu Pusku, y za onemi, kojifze po Loze razderchali bilifzu, z-*Pétkom* z-kupa prederchal. Kajti oveh zevfzema malo, y to takoveh szamo, koji ranyeni bilifzu, bilo je, tak *Róbinzon* za bolye derfal

derfal je, ako on na Meztu Mejdána oztane, ter tak na Gibanye Nepriatelov, koji po Morju vu Chùneh szvojevih raztreffeni bilifzu, marlivo pazi. Ali ne tomu dugo Vremena bilo, da y ovi obodva iz Loze nazad povernulifze jezfu, y Glasza donefzli, da nijednoga vech ni vu nutre.

Obodva hotelifzu vu Chùne, koji onde oztali bilifzu zkochiti, y tak za onemi, koji po Morju besalifzu, odpravitifze. Ali *Róbinzon* zaderfal je jê na Meztu, y rekel: Priateli, dozta je! Vre viffe, kak morebiti potrebno bilo je, prelejalifzmo Chlovechanzke Kervi. Oztáli naj siveju, pokedob nam naskoditi, niti nakanilifzu, niti moreju.

„ Ali, reche *Pétek*, onifze z-vekfsem Brojem nazad povernuti mogu, ako jê ovak puztimo! „

Zato nikaj, odgovori *Róbinzon*, y priatelzki potrebchegâ po Plechih, vendar y nassa Vojzka je za czelu Tretinu vekffa, kak je denesz v-jutro bila, y pokafe na Spanyolcza. Ako nyih vezda dva Jezera dojde, moremosze nyim braniti,

nití, navlaztito kada za Nászipom y Zidmi Tverdyave nasse ztali budemo.

Julika. To je vitesko vuchinil *Róbinzon*, da ove druge ne pužtil potuchi.

Otec. Zevszema verlo y vitesko! ar Kervolochmozt bi bila, y jednoga szamo prez Potreboche zmed Sziromakov oveh vumoriti, koteri znali neszu da ono, kaj chiniju, vu szebi tak je zlochezto; dapache, koji za z-tem vekssi Nájemszuzsi derfali, z-kem visseszu Nepriatelov szvojeh poráfati y pojezti mogli.

Nafs lyudolyubni (u) Vitez, y Obladavec z isfel je vezda z-szuznemi od Pomiluványa Ochmi po Meztu mejdanzkom, za videti, jeli bi morebiti jednemu z-med oneh, koji lesaliszu, kak pomochisze moglo. Ali vre vekssa Ztran z-med nyih bila je pomerla, oztali pak preminuliszu pod Rukami nyegovemi, potlam kam on nyim Rane z-Vinom izpiral, y pod vszakojadi Náchin pomochi terfszisze je. Vszeh zkupa Mertveh bilo je dvadeszet y jeden. — Kajsze pak Obladavczev dotiche, z-med nyih
niti

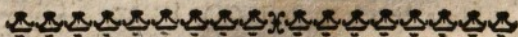
(u) Menschenfreundlicher.

niti jeden ne opal; dapache niti jenkrat ranyen né bil, zvun jedinoga Spanyolca, koji vu Borenyu szvojem jeden Vudarecz z-Buzdovanom je dobil.

Franczek. Kak je Spanyolcz Divjem vu Ruke doffel?

Otecz. Ovo pitati za vezda *Róbinzon* neimal jofs Vremena: ada y mi nassu Znatifelnozt do zutra ztegnuti moramo.

Vszí. O y pak je van! —

VECHER DVADESZET

Y SZEDMI.

Franczek.

No, Otiecz, kak je Spanyolcz med Divje bil doffel?

Otecz. Szamo jofs malo poterpi, y chul budess taki! metemtoga pripetilosze je josche nekaj drugo, y ovo moram vam predi povedati.

Janki-

Jankicza. To mî je chudno!

Otec. *Róbinzon* dobil je *Selyu*, jednoga z-med dveh, koji onde oztali bili-fzu, *Chùna* pregledati, y priztupi k-nyemu. Ali na szvoje *Chudo*, nassel je vu nyem jednoga *Chloveka*, ravno tak, kak je y *Spanyolecz* bil, na *Rukah*, y *Nogah* zvezanoga, koji vech mertev, kak siv videlmûszeje.

Róbinzon paschilsze je na nyem *Vusa* prerezati, y goregâ zdignuti. Ali ov *Nevolyni* niti je mogel ztati, niti kaj govoriti, nego kadbigâ *Róbinzon* zdigavati bil pokussal, ov pochel je milo zkùchati y javkati, stîmajuchi, da je vez-da *Réd* za *Klánye* na nyega doffel.

Kajti pako ov nijeden *Europeanecz*, nego jeden z-med *Divjeh* bil je, dozval je *Róbinzon Pétká*, koj ravno mertva *Téla* na kup znásslal je, y nyemu zapovedal, dabi z-ovem vu *Jeziku* szvojem govoril. Ali komaj da *Pétek* tomu nevolynomu vu *Ochi* prav pogledal je, naztal je takov *Prizor* (x) da gâ *Róbin-*

(x) Auftritt. Scena.

Kamp. Rób. II. Dél. Q

binzon, y *Spanyólec* z-szúhem Okom gledeti niszu mogli. *Pétek* najmre bil je najenkrat kakti zvun szebe poztal. Zaletavalsze je Nevolynomu vu Náru-chaje, nyega kuffuval, pritizkal k-sze-bi; krichal, szmejalsze, zkakal, juhuskal, tánczal, plakalsze, Ruke razpreztiral, Obraz y *Perfza* tukel, znovich krichal, z-jednum *Rechjum* vez kazalsze je kakti zvun *Pameti*. Vnogo preslo je *Vremena* predi, nego bi *Róbinzon* na vszevdilna *Pitanya* szvoja *Odgovor* iz nyega dobil: *Moj Otec*!

Radozt, y nezgovorno ono *Veszelye* z-kojem dobri ov *Dechko Lyubav* dechinzku kazal je, né moguche zpifzati. Vech kak dvajsetkrat zkochil je van iz *Chúna*, y vech kak dvajsetkrat nazad vu nyega. Vezda szelfzi je dole k-nyemu, razkopchil *Dolamu* szvoju, y *Glavu* ztaroga *Otcza* szvojega, na gola *Perfza* pritifznul, hotejuchiga ztopiti; Vezda terl mú je *Ruke* y *Noge*, koje mú od *prechverztoga* *Vezanya* vsze kakti odervenile bilefzu; vezda y pak objelgá je, ali okol *Vrata*, ali okol *Téla*, y z-vruchemi *Kuffczi* pokrival. *Ró-*

bin-

binzon imal je josche nesto. Vina vu szvojem zteklu, nye podal je *Pétku*, da-bi z-nyim Kotrige Otcza szvojega naterl, ter damú vu Veszelyu nyegovom neprilichen nebude, odztupil je jedno malo na Ztran.

Kadbi pak chez nekoji Chasz nazad bil doffel, opital je *Pétka*, jeli on Otczu szvojemu koj Falatchecz Kruha ponudil? „Ov Oszmeknyenecz szám je vsze pojel!“, odgovori *Pétek*, y pokazese nászê. Nato podal mú je *Róbinzon* szvoj Falat Kruha, kojega josche vu Tórbi je imal, y *Pétek* dal gâ je Otczu. Kak berse ovo vchinil je dgyipi iz Chúna van, ter kakti Veter odneszesze. Predi nego bigâ *Róbinzon* opitati mogel: kamo? vre vuffel mú je z-pred Ochih.

Vu kratkom Vremenu vidigâ vre nazad iti, ali vnogo polese, kak onda, kad je tam bil preffel. — Y kadbi blise bil doffel, v-Pamet vzeme, da vu jednoj Rúki Pehar z-Vodum, vu drugoj Szir y Kruh noszi. Pervo dal je Otczu szvojemu, a drugo *Róbinzonu*, za nye-

mu nyegov Zájutrek (y) nadomeztiti. Napitek zkorne Vode okrepil je Ztarcza verlo, koj od Sédye zkoru pogibal je.

Vezda obernesze *Róbinzon* k-*Spanyólczu*, koj vefz vumoren vu Trávu fzi je legel. Z-jednakem, Náchinom y ovoga dal je po *Pétku* z-Vodum napojiti; y ponudil mú je Kruha y Szira za okrepitifze. Ov pogledalgâ je z-Pogledom vruche Zahvalnozti; kuffalsze je ztati, ali né mogel; tuliku Ból chutil je vu Glefnyeh Rúk y Nóg szvojev, koje mú od prechverztoga Vézanya vfze zabrekleszu bile. *Pétek* moralszi je k-nyemu szezti, ter z-Vinom vfze kotrige nyegove, ravno tak tretí, kak predi terl je Otczu szvojemu.

O kak giblivo bilo je videti, onoga tak dobroga Szina, koteri vfzaki zkoru Chasz, doklam szebi zapovedani Pofzel obávlyal je, na Otcza szvojega zkerbli-vo ogledavalnze je, y videti felyel, kaj dela? Jenkrat, kad bi fzi Ztarecz, da lese pochinutifze more, natla bil legel, poderchal je *Pétek* nit Rechi govorechi,

chi, tak berzo k-nyemu, da jenkrat niti zpaziti né bilo mochi, jeli po Zemlyi, ali po Zraku ztupa? taki pak nazad povernulfze je, kak berse videl je, da Otecz nyegov szamo zaradi Prilichnozti vekfle natlafzi je legel. Zatem pochel je *Róbinzon* zkuffavati nebili on kak z-*Pétkom Spanyolcza* ovoga do Chúna dopelyati mogel: ali *Pétek* jeden tak mladi y jaki Dechko, zgrabil je *Spanyolcza*, opertilgâ na *Plecha*, y szâm odneszel do Chúna. Potlam kam bi pako zatem Stuka, Puske, y oztalo drugo Orusje, koje ovi, kî poginulifzu, z-fzobomfzu imali, vfze zkupa vu drugi Chùn zkup znofzili bili, zkochil je *Pétek* vu Chùn prvi, najmre vu kojem ovi dva nevolyni lefalifzu, ter akoprem jaki *Veter* y protivni pochel bi bil púhati, nifstarmenye vendar tak berzo vefzlil je, da gâ *Róbinzon*, koj po Bregu vuz kraj nyega iffel je, vu najvekfsem Zkoku ne mogel doztigávati. Ov komaj bil je do poloviczè *Púta* doffel, da *Pétek* vre nazad derchal je, mimo nyega po drugi Chùn kakti ztrela preletil, y predi negobi *Róbinzon* do Mezta vu kojem *Pétek* per-

voga Chùna oztavil je, doffel bil, bil je *Pétek* vre z-drugem Chùnóm onde. Tak nezgovorno velika bila je Hitrocha z-kojum ov derchati y veszli je mogel.

Vezda biliszu Kastelu szvojemu naproti. Da betesne z-tem lese Domom zprattiju, prederchal je *Róbinzon* po jedna Nofzila. Na oveh biliszu jeden po jeden od *Róbinzona* y *Pétka* vu Tverdjavu odnesseni. O kak viteski Rób bil je ovo za *Róbinzona*, koj tak nezgovorno za Lyudmi je hlépel! kak veszelo tuklo je Szerdcze nyegovo, kad je videl, da od vezda vech némasze tuliko bojati, dabi szám sivetí moral! Zazito, Radozt nyegova nedasze z-Rechmi zpiszati! ali obodvem szna vnogo bolye, kak y kaj drugo bilo je potrebno; zato anda priredil je *Pétek* za obodva jednu Poztelyu; a *Róbinzon* pritopil je nesto Vina, da y pak z-nyim otechene kotrige nyihove natreti more. Z-tem poztaviliszufze vu Pochinek.

Doklam ovi pochivaliszu, zkerbeliszu-
fze obodva Gozpodari za jednu dobru
Vecherju. *Pétek* prederchal je po jed-
nu mladu Lámazu, a *Róbinzon* zkerbel
je

je dotlam za druga. Ov szám szebi szmejatisze je moral, kadbi mú na Pammet došlo bilo, da on vsze zpodobnei, y zpodobnei jednomu Krályu poztaje. Czelo Medymorje bilo je nyegvo lazto- vito; Podlosniki nyegovi, koji mú vszi za Sivilénye szvoje zahvaliti dusniszu bi- li, od Volye szamo nyegove viszeliszu, y biliszu zavézani, ako bi potrebno bi- lo, kerv y Sivilénye za nyega dati. —

Metemtoga doffel je *Pétek*, y taki pocheliszu kuhati, y pechi. Ov Dèn, reche *Róbinzon*, mora nam najvesze- lessi biti; ar pervich, iztergliszmo iz Rúk kervolochneh dva Brata nasse, drugoch, y ti dragi moj *Pétek* nalselszi Otcza tvojega. Vsze anda, kaj najbolšega ima- mo, mora denesz na nasslem Ztolu biti.

Pétka ne bilo potrebno na Veszelye nagováriati; ar nigdar josche tak veszel né bil, kak denesz. Nepreztancze po- péval je, zkakal, szméjalsze, y poleg toga vendar vsza, koja vchiniti imal je, marlyivo, y hitro je vchinil.

Ve zda zprebudiliszusze obodva Gozti; ter akoprem josche obodva veliku Bòl chutili jeszu, nistarmenye vendar biliszu

takl okreplyeni, y objácheni, dasze z-Pomochjum *Pétka*, y *Róbinzona* ztati, y k-Ztolu szezti szu mogli. Otecz *Pétkov* chudilsze je ravno tak nad vřzemi, koja je videl, kakti goder, y szin nyegov, kada je prvi krat europanzka dugoványa zagledal.

Pétek moral je Gozponu szvojemu za Tolmachnika biti, kada je ov, ali z-Otczem nyegovem, ali Spanyolczem govoriti hotel.

Ferdinand. Kaj je znal Spanyolzki govoriti?

Otecz. Né! ali Spanyolcz, koj vre pol Letta med Divjemi Sivel je, razmel je vre tuliko od Divjega Jezika, dasze je z-*Pétkom* zevszema dobro zpominati mogel. Zavjetek anda Pripovedanya nyegovoga bil je ovakov.

“ Ladja naša bila je na Szusnyoter-
 „ stvo odrédyena. Mi isslizmo iz Pri-
 „ morja Affrikanzkoga, gde Dugová-
 „ nya europanzka za zlato Zernye, Elef-
 „ fantovzke Kozti, y *cherne Lyudi* me-
 „ nyalizmo. Oveh zadnyeh bila je
 „ jedna Ztotina na Ladje, koji vřzi vu
 „ *Barbadosz* odpelyani, y onde pro-
 „ da-

„ dani biti bili bi morani. Dvadeszet
 „ z-med oveh vre bilo je Pútem po-
 „ merlo, ar kakti Haringi biliszu nato-
 „ voreni vu Ládju. Jeden nagli, y du-
 „ goterpni Viher hitil naz je od Púta
 „ nasslega tia vu Primorja Braszilianzka;
 „ z-kojum Prilikum, kadbisze Ládja
 „ nassa jedno malo prederla bila, tak na
 „ viszoko Morje z-nyumfze poduffali
 „ niszmo, nego raiffe szmosze vsze Kra-
 „ ja cd Primorja ovoga dersali. Najen-
 „ kra: pako podignulsze je Viher drugi,
 „ koj od zapadne Ztrani pahal je. Ov
 „ odieszel naz je od Kraja, y v-No-
 „ chi na jednu Pechinu, ne daleko od
 „ jednoga Medymorja hitil. Izhitili-
 „ szmo nekuliko Stukov, y z-tem na Zna-
 „ merye dali, daszmo vu Pogibeli. Nas-
 „ se Nákányenye bilo je na Ladje tak
 „ dugo oztati, kak najduglye budemo
 „ mogli; y zato razvezaliszmo nasse
 „ Szisnye, dabi nam pomagali vu Lá-
 „ dju szilujuchu Vodu van pulyati. Ali
 „ ovi, kak berse videliszu, daszu pro-
 „ zti, vszi szlosno pozkakaliszvu vu Shajke
 „ nase, nye poszvojili, y tak Sivlenye
 „ szvoje vu nyih oszloboditi hoteli. „

“ An-

„ Anda , kajfzmo hoteli vchiniti ?
 „ Nye prifziliti nefzmo mogli , ar nafz
 „ bilo je fzamo petnaizt , nyih pako
 „ ofzemdefzet , z-med kojeh vre vnogi
 „ Orusje nafse pograbili bilifzu. — Prez
 „ Shajke pako na jednoj predertoj , y
 „ nafzedyenoj Ládji oztati , bila je o-
 „ chivezta Pogibel. Zpuztilifzmosze
 „ anda na Molbe , ter one , koji malo
 „ predi Szufnyi nafsi bilifzu , terfzili-
 „ fzmosze z-Profsnyami genuti , dabi
 „ ali pri nafz oztali , ali pak tak milo-
 „ fzerdni biti , y nafz z-fzobom vzeti
 „ hoteli. Ovdenemrem drugach ; noram
 „ hválití Milofzerdnozt , y viteskoChlo-
 „ vechtvo túsneh oveh Szufnyev ; koji
 „ akoprem mi dovezda z-nyimi tak ne-
 „ chlovechno baratali bi bili , nifarme-
 „ nye vendar dalifzufze na Milofzerd-
 „ nozt genuti , y nam dopufztilifzi do-
 „ le k-fzebi dojtí , nego vendar pod
 „ ovum fzamo Pogodbum , da Orusja
 „ z-nami nejemyemo. Mi privolyili-
 „ fzmo k-Pogodbi ovoj , y vu Shajke
 „ pozkakali vezelo , kotere vezca tak
 „ pune bilifzu , da vfzaki zkoro Hip
 „ Zatoplénye nafse chakalifzmo. „
 „ Zserb

„ Zkerb nassa najvekšša bila je k-blis-
 „ nyemu Medymorju priproditi; ali ra-
 „ vno, kad bi proti nyemu odpraviliše
 „ bili, najenkrat premenišze je Veter,
 „ y ravno tak szuprotivem pochel proti
 „ nam puhati, da nasz poleg vszega
 „ nasslega Veszlarēnya, od blisnyega
 „ Medymorja odnassati, y na viszoko
 „ Morje tirati je pochel. Szmert, y
 „ Pogibel nassa bila je ochivezta. Na
 „ veliko pak Chudo vszeh nasz, nasse
 „ tak jako nakerczane Shajke, koje od
 „ Szlapov Morzkeh na vsze Ztrāniszu
 „ hitane bile, vendar szrečno zdesrá-
 „ valeszufe zverhu Vode tak dugo,
 „ doklam goder iznenade na jedno nam
 „ chizto neznano Medymorje doneffe-
 „ niszmo bili, gde Ztanovniki ondesny
 „ nasz vsze do jednoga lyublyeno pri-
 „ jeli jeszu. „

„ Pri oveh anda siveliszmo tia do
 „ vezda, vszaki kak dobro je mogel;
 „ ali vendar tusno, y sziromasko dozta,
 „ ar szami Divji nikaj drugo neszu ima-
 „ li, kak Ribe, koje szufzi lovili, y ne-
 „ kaj malo Vochja, koje Medymorje
 „ nyihovo jim noszi. Poleg vszega to-

„ ga

„ ga vendar delilifzu z-nami vfze, kaj-
 „ fzu imali, y z-vun toga jofs vuchili
 „ nafz, kakfzi fzami Ribe loviti mora-
 „ mo. Med vfzemi najbolye nahájali-
 „ fzufze cherni nafsi, koj prez toga k-
 „ bolfsemu Sivlenyu privadni nefzu bili,
 „ k-tomu pak vezda jofs bilifzu fzlo-
 „ bodni. „

„ Pred nekulikemi pak Dnevi bilo je
 „ Medymorje ovo od blifsnnyega fzebi
 „ Púka z-Vojzkum' nazkocheno. Vfze
 „ kaj fivo bilo je, prijelo je za Orusje;
 „ y mi za Dusnozt derfalifzmofti Do-
 „ brochinitelom nafsem vu Potrebochi
 „ pomochi. Ja vojuvalfzem na Ztrani
 „ vrednoga Ztarcza ovoga, koj kakti
 „ Orofzlan, kad mu gdo Mlade pogra-
 „ bi, na Nepriatela, gde najdebfti bil je,
 „ je navalil. Ali vu malom Chafzu bil
 „ je od nyega obkolyen, kaj, kad bi
 „ ja zpazil bil, przkochilfzem, hoteju-
 „ chi mû pomochi; ali Nefzrecha pri-
 „ zkochila je, ja y z-nyim zkupa bil-
 „ fzem vlovlyen. „

„ Dva Dneva, y dve Nochi zpre-
 „ vodilifzmo vu ovom tak faloztnom
 „ Vlovlyenichtvu nafsem, na Rukah y
 „ No-

„ Nogah zvezani tak, da nitizmo, kaj
 „ jeli, niti pili. Ar vſze, kaj goder nam
 „ davali jeſzu, nikaj drugo ni bilo, kak
 „ gnyile Riſbe, koje Morje van je zhi-
 „ talo. „

“ Denefz pak v-jutro, v-Zorju Dne-
 „ va bilifzmo vu Chune odvlecheni, da
 „ tak Nevlyudnyakom, poleg Navade
 „ nyihove, gde vu drugom Meztu za
 „ Jeztvinu ſzlufiti bi mogli. A ovde pak
 „ dopelyalaje Providnozt Boſanzka vaſz
 „ vrédne Lyudi, za nam jedno Dobro-
 „ chinztvo izkazati, koje vam mi nigdar
 „ zadovolyno naplatiti mogli nebude-
 „ mo. „

Ovde preztal je Spanyolecz dalye
 govoriti, y ſzuze Záhvalnoztí polejale-
 ſzugâ. *Róbinzon* bil je, kakti zvun ſze-
 be, kad videl je, da nyegovo ondans-
 ſnye Stimanye ne bilo vkanlyivo; y
Pétek zadozta prechuditifze né mogel
 nad Mudrozťjum Dobróte, y Provid-
 noztí Boſanzke.

Na Pitanye; chija Dugoványa, koja
 vu Ladje nahájalafze jeſzu, bila bi? od-
 govoril je Spanyólec; da nyu dva Ter-
 govczy vu *Kadikſzu* z-Robum natovo-

rili jezsu, z-med kojeh jeden szamo naruchil bil je, da mûsze szusnyi vu Afrikanzkom Primorju za Robu naj zményaju; drugi pak, kojemu Ferstvo ovakovo odurjávalosze je, za Robu szvoju nikaj drugo ne hotel, kak zlato Zernye imati.

Nato prime *Róbinzon Spanyolcza* za Ruku, odpelya gâ pod Szúffu; y onde pokâsemû, na Chudo nyegovo, da vsza ona, koja na Ladje najvrednesa bilaszu, jezsu iz nye oszlobodyena. *Pétek* moral mû je czelo Pripetchenye na Réchi povedati, y Spanyolcz tak jako nad vszemsze je chudil, da od Chuda velikoga nit Réchi ne mogel govoriti.

Róbinzon opital je dalye: na chijem Rachúnu bili bi Gemanti, y Chaztnichke one Oprave, koje on na Ladje je nâffel? *Spanyolecz* odgovori mû, da vsza ova Dugoványa, bilaszu Oztavek Chaztnika jednoga, koj vu *izhodni Indii* nekuliko Vremena zaderšavalsze je, y na szvojem Povratku vu Angliu, tak na Putu zbetefal, da gâ na Profsnye nyegove vu Affriku, gde y vumerl je,

po-

poztaviti jefzmo morali. Ladja pak Spanyolzka Oztavek (z) nyegov vu *Barbadosz* z-szobom vzeti bi bila morala, odkud potlam vu Angliu bifez poszlal.

Róbinzon takaj pokazal mû je vsza Pîszma, koja on vu Ladje nassel je, y Spanyolecz nassel je vu nyih ne szamo Ime Tergovcza onoga chije je zlato Zernye bilo, nego y takaj Ime Vdovicze Chaztnika ovoga, kojoj sze Gemanti, y Oprava Musa pokojnoga poszlati bi bila morala. Od ovoga anda Vremena chival je *Róbinzon* Blago ovo, kak dabi pravo nyegovo bilo.

Metemtoga nadoffel je *Vecher*, y ovi, potlam kam bi od tulikeh Trûdov, y Pogibelih Dneva denessnyega, prevech zatrudyeni bili, predi, kak navadni bilifzu, zpát szu presli. Vchinilifzu anda kaj y mi vchiniti hochemo, kak berse Bogu na Miru, y Blagoszlovu, z-kojem naz denesz nadelil je, zahvalili budemo.

VR-

VECHER DVADESZET Y
OSZMI.

Otecz.

Drugo Jutro zezval je *Róbinzon* cze-
lo Kralyeztvo fzvoje zkupa, da
tak z-jedinyenum Mochjum jeden Po-
fzel opravi, koj Odvlachka neje terpel.
Steffek. Nu.

Otecz. Mertva Tela vubiteh, y de-
nesz josche lesalafzu vane na Bojnifchu,
(aa) y bojati bilofzeje, da skodлива Zhla-
penya nyihova jako naskoditi bila bi
mogla. Vzelje anda vszaki jednu szeki-
ru, y odifslifzu tamo.

Ferdinand. Szekiru?

Otecz. Tak je, ali ne za Jame kopa-
ti, ar za ov Pofzel bi Lopate, y Mo-
tike vzeli bili; nego za Dreva szechy, iz
kojeh

(aa) Kampfplatz. Schlachtfeld.

kojeh Lomachu napraviti, y mertva Tela zesgati budu mogli.

Jankicza. Onak, kak y Rimlyani negda z-mertvemi Teli chiniliszu?

Otec. Y drugi Narodi Ztarinzki. *Róbinzon* najmre pod nikakov Náchin ne hotel vu tom jofs bedazte Domo-rodcze szvoje naszledovati, koji mertva Bratov szvojev Tela, ne szamo vu Szredine Varassa, nego kaj viffe je, vu izteh Czirkvah, gde za Síve prava Kuga, y Szmert van zpuztchafze, pokapati biliszu navadni.

Franczek. Ih, vem to, y vezda chiniju!

Otec. Salozt! Ovo, y naj vam bude za Peldu, kak vnogo ztoji Chloveka zlochezte Návade za tretí. Y zato ravno szvetujem vam tuliko put, dasze iza Dobe terfzite zpametni, y dobri poztajati. Ar akofze jenkrat Bedasztòcham, y Grehu povdámo, ter na Neszrechu ova nam, kakti vu Navadu prejdu; ah tak onda tesko, zevfzema tesko je nyih, y pak oztavitisze, akoprem Ogrutnozt nyihovu ochivezto zpoznajemo, y vidimo.

Kamp. Rób. II. Dél. R Vfsa-

Vszaki vezda vre dobro zna, da Zpárjavicze, y Izhlaplénya Tèl' mertveh za Sive Chemer jeszu, ter vendar, y vezda josche nepreztaju Tela mertveh vu Czirkvenischah, dapache vu izteh Czirkvah, gdesze jenkrat niti Zemlyum nezafzipliyu, zakâpati! — Morebiti vu vnogeh Meztah josche czelo Ztoletje prejde predi, nego bu Lyudem szamo na Pamet doslo, na Zatrénye ovak skodlyive Navade miszliti.

Steffek. Selyel bi, da bi ja, kaj zapovedati imal, to zaizto nebi dugo terpelo.

Otecz. Y ovo tî je, dragi Steffek jeden z-med oszebujneh Zrokov najvekssi, koj tebe, y vsze druge Mlade Lyúdi genuti mora, verle, y vnoge Zafzlusbefzi nazpraviti: *Kajti onda ztopram vu vasz drugi Lyudi Zauffanozt szvoju budu porzavlyali, y vasz na Chazti zdigali takove, koje vam oblazt dâle budu, vnoge skodlive Zlovade zatergnuti, y namezto nyih druge hasznovite, y potrebne Vuredbe vpelyati.* Vsze vasz chinimisze Bòg nato je odredil, da iz vasz premoguche, y Obchi-

ni hafznovite Lyudi napravi: ar vsza, koja k-tomu potrebnafzu, je Providnozt nyegova na vafz obernula. Ona dala vamfze je od dobreh, y verleh Roditelov naroditi, Roditelov takoveh, koji Zauffanozt, y Lyubav vfzeh fzvojuh Zkupvarafchanov imaju; dala vam je Telo zdravo, y nezhablyene Dúffe Mochi; k-tomu jofs dala vamfze je tak odhrániti, kakfze vnogi odhrániti nemogu. Z-jednum Rechjum vfze, kaj potrebno je za dobromu, y viteskomu Chloveku poztati, prikázal vam je dareslyivi Otec z vafz Nebezki: Szrám anda naj bude onoga, koj nebu hotel privolyiti!

Ali toga nebojimfze ja od vafz. — Akolî anda, kakfze vu Boga uffam, vafse vizoko Odluchénye dofzéfete; akoli zaizto takvi Lyudi poztanete, od kojeh Szrecha jezero drugeh Lyudih bú vizila: o tak Oblazt vam dragovolyno dánu potrebujte tak, da Zla vszigdar menye, dobra vszigdar vifse napravili, ter med Bratjum vafsum Mira, y Bláfenozt okol na okol razffirili budete. On-da zpomenitefze takaj iz Prilike, koja meni vafz denefz otchinzki opomenuti

ponudilafze je, y nagovarjajte, ako morete, vafte Zkupvaraffcze, dabi Mertvecze Pokójeneh vu takova Mezta pokapali, gde Izhlaplenya, y Zpárjavicze nyihove nikakove Kuge med Sívúchemi razfsirávale nebudu.

Miskecz. Kad y pak vu Varafs nazad dojdem: tak budem mojemu Dedu, y mojem Vujczem povedal, da oni tak naj vchiniju!

Otec. O! vchini to dragi Miskecz!

Róbinzon, y Pajdáffi nyegovi bilifzu vezda z-Sgányem mertveh Těl' gotovi, y povernulifzufze Domom. *Pétek* izatoga terzfifze je Otcza fzvojega vputiti, da Lyudi Derfanya dobroga, nigdar Chlovechankoga Mész nejeju; ali ovo nyemu nikak vu Glavu ne pojti hotelo. Metemtoga vendar Pétek né preztal, nyega od ove Nechlovechnozti tak duggo odgovarjati, doklam goder právu Ogrutnozt proti zloj ovoj Návadi vu nyem ni podignul. Ztárczu ovomu iz Zroka, kajti on predi, kak fzin nyegov na Szvétu bil bi, dal je *Róbinzon* Ime *Chetertek*; y ovak hochemo gâ, y mi od vezda zvati.

Szad

Szad zezval je *Róbinzon* vsze vu jedno Zpravísche, vu kojem *Pétek*, y pak Tolmachnik ne szamo *Spanyolczev*, nego y *Chetertkov* biti je moral. On pak szám, kakti Gláva odperl je Szedenye z-kratkem ovem Pregovorom.

“ Priateli! Mi, koji ovde zkupzpravlyeni jezmo, nahájamosze vu Ladanyu vszeh oneh Dugovany’, koja za jedno mirovno, y vugodno Sivilènye potrebna jezsu. Ja od Ztrani moje ovoga Blagoszlova z-mirovnem Szerdczem vendar vusivatisze nebudem mogel, doklam goder nahájalo budeuze Lyudih, koji veksfe, kak ja, Pravicze na nye imaju, ter poleg vszega toga vendar vu Nevolyi, y Sziromastvu pogibati moraju. Vasze iz Europe, dragi Priatel! Zemlyake, koji med Divjemi josche zaoztali jezsu, Spanyolcze, razmem ja ovde. Zato anda selyel bi, dami vszaki z-med vasz szvoje Miszli odpre, y szvojega Tolnacha povè, kak bi mi najzpametnéje vchiniti mogli, da bi ove Nevolyne z-nami z-jedinili? „

Ovde zamuknul je; y vszaki z-med nyih povedal je Miszel szvoju. Spanyolcz

lecz rekel je, da szám vu jednomu Chùnu tamo pojti hoche, y nye szimo dopelyati. To izto vchiniti bil je, y *Chetertek* pripraven. *Pétek* pako szvetuval je, dabi nyegov *Otecz* ovde oztal, ter nyemu szamo, dabi dopuztcheno bilo z-Spanyolczem tamo pojti. Kajti anda ovak miszlech nikak pogoditi nebisze bili mogli, y jeden rajffe, kak drugi selyel bi Sivlenye szvoje vu Pogibel poztaviti, bil je primoran *Róbinzon* szám vu tom doszuditi, a vszi drugi potlam *Doszùdyenyu* negovomu, kaksze priztoji, podlofitisze. *Doszùdyenyu* nyegovo bilo je ovakvo; najmre: da *Chetertek*, y z-Spanyolczem tamo oditi, a *Pétek* pak *Doma* oztati bude moral.

Karol. Zakaj rajffe *Pétka* ni poszlal, kak sziromaskoga *Ztarcza*.

Otecz. Nesto iz *Lyubavi* proti nyemu, kojega némû bilo moguche, vu *Pogibel* jednu, gde on szám poleg bil nebi, poszlati: nesto pak, y zato, kajti *Ztarczu* vnogobolye, kak *Szinu* nyegovomu do *Domovine* szvoje *Pút* po *Morju* znan bil je. *Spanyolecz* pak moral

ral je zato zkup poiti, ar drugach Zemlyaki nyegovi na Pozivanye *Róbinzono* nebisze bili dojtí podztupili.

Bilo je anda dokonchano, da gore recheni dva nazkorom negdi Púta szvoje-ga poprijeli budu. Predi pako vendar moraliszu Zkerb vzeti, dabisze barem deszetkrat tuliko Sitka poszejalo, kuliko navadno bilo je do vezda szejatigá, ar z-Povekfsanyem Naszelenya nyihovoga, moraliszufze takaj, y vszagdasnye Hráne Ztroski povekfsati.

Zato vszi poztaliszu za nekuliko Tjednov Polyodelavczi, y kajti vszaki zmed nyih rad delal je, tak odhájalo jim je Delo zevszema berzo od Rúk. Vu cheternajzteh Dneveh biliszu zevszem gotovi, y pocheliszufze na odlucheni Pút zpravlyati.

Predi pako negobisze na Pút odpravili bili, pokazal je Spanyolcz Postenozt Szerdcza szvoje-ga, ter iz Lyubavi proti *Róbinzonu* ovak proti nyemu pochel je govoriti. " Zemlyáki, reche on, moji jeszu ravno tak, kak y ja priprozti szamo Mornari bili, anda Lyudi prez vszakoga Odhrányenya, y za-

to ja za vsze dober ztati nemorem. Moje anda, govori dalye, Szvetuványe bi bilo, dabi ti, kakti Gozpon Medymorja, najpredi ztanovite Pogodbe poztavil, pod kojemi nye vu tvoje Medymorje prijeti hoches; szuprotivnem pak nachinom vszakoga onoga odhitis, kojfze ovem podlofiti nebude hotel. „

Róbinzon raduvalfze je Kruto nad Vernoztjum novoga szvojega Podlofsnika, y vchinil je, kak mû je ov szvetuval. Pogodbe, koje poztavil je, bilefzu ove.

Vszaki, koj na *Róbinzonovom* Medymorju sivetí, y vszeh oneh Prikladnoztih, koje ono vufzebi zaderfava, vufivatífzi hoche, takov morafze zavezati, kako fzledi:

1. Da Volyi laztovitoga Gozpona Medymorja ovoga vu vszem pokoren, ter Náredbam, y Zapovediam nyegovem, koje on na Hafzen, y dobro Obchine daval bude, vszigdarfze podlofiti hoche.
2. Da hoche posteno, mertuchливо, y krepoztno vszigdar sivetí. Ar nijeden Lenyák, nijeden Lako-

komecz, z-jednum Rechjum, ni-jeden Hudodelnik vu Medymorju ovom terpelsze nebude.

3. Dasze hoche od vszake Karke, aliti budi szvade chuvati; ter ako bisze pripetilo, da gâ gdo zban-tuje, takov nigdar szám szebi Zadovolshine vzialal nebude; nego Tusbu szvoju, ali pred Gozponom Medymorja, ali pred onem, kojega on zato poztavi, vszigdar napervo, da donefel bude.

4. Da vsze one Poszle, koji na Hszen, y Dobro czele Zkupchine budu, prez vszakoga mermranya vchiniti, y vu Priliki Szille, Gozponu Medymorja z-Sivlenyem, y z-Szmertjum na Pomoch prikochiti pripraven bude.

5. Da vszi zajedno zavesufze proti takvomu szuprot ztati, koj bi podztupilsze jednu, ali drugu Zapoved poteptati, ter takvoga, ali vu Pokorschinu nazad prisziliti, ali pak iz Medymorja ovoga na Veke pretirati obechaju.

Vsza-

Vszaki anda opominasze Pogodbe, ove predi marlyivo razmiszliti, zatem Ime szvoje pod Priszegum onda ztopram podpiszati, kadsze zevszema odluchi Pogodbam ovem vu vszem podlostitize.

Róbinzon. m. p.

Spanyólec moral je najpredi vsze ove Pogodbe vu szvoj Jezik preztaviti; zatem Pero, y Tintu z-szobom vzeti, da tak Pajdassi nyegovi, koji k-ovem privolyili budu, podpiszatize budu mogli: y vezda zizkaliszufzi jednoga, koj naj bolssi bil je, Chuna, y pocheliszufze ua Pùt zpravlyati.

Ivicza. Jeszuli pak vszi Spanyolczi mogli, vu jednom Chùnufze dopelyati?

Otec. Neszu! ov mali Chùn bil jim je szamo tak dugo potreben, doklamszu tam dosli. Nazad pako mogliszufze dopelyati vu Shajkah od Ladje razbite, koje, kak Spanyolecz povedal je, josche vu dobròm Ztalissu nahajalesze jeszu.

Potlam kambi Ztroska vu Chùn zadovolyno nanoszili bili, y Veter dober bilize podignul, zprichaliszufze Putniki nassi, y od Kraja odtisznuli. *Pétek* bil

je

je vefz z-vun szebe od Rasztufenozti, kadsze od Otcza szvojega, y pak razdrufiti je moral. Vre on Vecher pred Odhodkom, po Vuru dugo znalsze je plakati, ter od Salozti niti jezti ne mogel. Vezda pako, kadsze zaiztinzko z-Otczem razstavlyati je moral, bil je, y prevech tufen. Vszaki zkoro Chasz zazkakival je Otczu okol Vrata, y nyega z-Szuzami szvojemi poléal. Najzadnich moralsze je Ztarecz z-Szillum od nyega odtergnuti: ali, kad ov vre vu Chùnu szedel bil bi, y od Kraja na Morje odrinulsze, z-kochil je *Pétek* za nyim vu Morje, y plaval vuz Chún tak dugo, doklam je Otcza jofs jenkrat polyubiti, y zadnyi z-Bogom! rechimú mogel. Zatem povernulsze je, y pak nazad k-Kraju, onde na jeden Bresanchez szelfzi, ter plachuch, y milo zdihávajuch tak dugo za Chúnom gledel je, doklam gâ goder z-pred Ochih je zgubil.

Róbinzon, koj Salozt raztufenoga *Pétka* szvojega raztrezti je hotel, odluchil je vekflu Ztran Dneva danafsnyega vu Lovu, y Zprehadyanyu chez Bregge potrossiti. Na ovo anda Nakanye-
nye

nye izisližu van, vszaki z-szvojem Orus-
jem. Ali komaj, da jeden Chasz isli-
szu. Pefz, koj y vezda takaj z-nyimi
isfel je, najenkrat ztal je pred jednum
z-Germjem zaraztchènum Pechinum, y
pochel ostro lajati. Obadva isliszu tam
gledati, y nafsližu jedno tak vuzko Dū-
plye vu Pechinu, da Chlovek nikak
drugach vu nuter dojti ne mogel, zvon
akofze je, kakti Machka prevlekel.

Róbinzon, koj nikaj, kaj goder O-
paznozt nyegovu náfze je vleklo, ze-
vszema nezizkano prepuztiti ne hotel,
reche Pajdassu szvojemu, dabisze nuter
prevlekel. Ali ov, kak berse Glavu
szvoju vnuter vteknul je, on Chasz po-
tégnjú taki van, zakrikne, zkochifze
gore, y pochne, kakti prez Pameti bé-
fati. Kadbi gâ pak *Róbinzon*, koj pre-
di za nyim zahman krichal je, komaj
doztignul bil, pochnegâ pitati, da kakov
Zrok biti more Bésanya nyegovoga?
„ Ah! Ah! odgovori *Pétek*, koj ko-
maj, da govoriti je mogel; bésmo! bé-
sno Gozpone, kaj y kada moremo; to
ti je chudna Ztvâr vu tom Dūplyu;
Ztvâr takova, koja velike, y goruche
Ochi

Ochi ima, y Posirak tak velik, da nazf obodva ovak, kak jezmo, posreti bi mogla! „

“ To mora anda velik Posirak biti odgovori *Róbinzon*; ali vendar ja moram to Dugoványe szám videti. „

“ Ah! Ah! zakrikne *Pétek*, y poklekne pred nyega, Ah ne! za Volyu Bosju ne! zaizto poferete czeloga, y onda tusni ja, kaj budem pochel prez Gozpona mojega! „ *Róbinzon* opitaga szmejuch: jeli vre nyega ta Ztvar pojela? y kajti, toga rávno rechi ne mogel, tak zapovedal mû je *Róbinzon*, dabi ov Chász hitro Domom prederchal, y Luchernik z-szobom doneszel. On pak szam, doklam bi ov nazad povernulsze, poztavisze pred Luknyu z-nabitum Puskum na Ztrafu.

“ Kakva bi to vendar, miszliszi, Ztvar biti mogla, pred kojum moj *Pétek* tak, jako je béfal? Jeli Orofzlan, ali Risz, ali Lavorisz, ali druga kakva Zvér zgrabliva? Akoli tak? tak nebi jako zpametno chinil, dabi nuter issel! Ali vendar, dabi takoveh Zverih vu Medymorju ovomfze nahájalo, tak bi,

y ja, koj vre tuliko Létt vu nyem fivem, koju tú bil videl. Ali — y Pétek nebi bil tak chizto czél van izifsel! — Nikaj anda nemora bit takvoga! Ztraslivozt nyegova, y pak gâ je napelyala, y kaj takvoga mû pelduvala, kaj nigdar ni bilo. Moram anda ja to szám videti, y nyega od Bedasztóche ove zvráčiti.

Metemtoga doffel je, y Pétek z-vusganem Luchernikom, josche jenkrat Gozpona szvojega plachuch profzechi, dabifze vendar vu ovu Pogibel, vu kojoj prez Dvojmbé pogine, nepoztávlyal. Ali *Róbinzon* za nikakov Ztrah ne znal, kak berse on jedno Dugoványe razbornó, y temelito je razmifzlil; y zato od Nakányenya szvojega ne hotel odztupiti. Dapache profzil je *Pétka*, dabi dobre Volye biti hotel, vzel vusgani Luchernik vu Ruku levu, a vu defznu z-Zernom nabitu Pistolu, y ovak ifsel je tomu Ztraffilu naproti.

Komaj pako da Glávu szvoju v-nuter je vteknul, tak zaizto pri szlaboj Lucherníka szvetlozti, zpazil je nekaj, kaj y nyega iztoga vu Ztráh bilo je nagnalo.

lo. Metemtoga zato vendar né hotel bésati, dapache prineszel je Luchernika blife, da tak ono, koje mûsze je kázalo, nepoznano Ztraffilo, z-tem bolye vide-ti more. Y nut! Ztvar ova nikaj drugo menye nit viffe ni bila, kak jeden zta-ri, od Ztarozti y Nemochi czerkava-juchi *Számeçz Lámarz*. Poklam anda na vsze Ztráni okol szebe bi bil ogle-dalsze, y nikaj viffe, kak ovu, pred kojum zevszema nikaj bojatfsze ne imal, Zvér, ne videl, zevszema prevlekelsze je nuter, y *Pétka*, dabi nuter doffel, za szobum pozval.

Pétek, koj kakti Shiba na Vodi od Ztraha vez derhtal je, vendar Gozpo-na szvojega nit ovde vu Kassi né hotel oztaviti. Dozove anda Szerdchenozt szvoju, zavléchefze nuter, y na szvoje najvekfsze chudo zpazi, kak jakofze vu Velikochi Ochi, y Posiraka ztvari ove je vkanil.

Vidisli, *Pétek*, reche *Róbinzon*, kak naz Plaslivozt vechkrat zaslepiti mo-re? Gdeszu one velike y goruche Ochi? Gde on nezgovorni Posirák, kojega ti malo predi videl jefzi?

Pé-

Pétek. Menisze je vendar tak chinilo, kak da bi je vu Iztine bil videl! Jabi priszégel bil nato!

Róbinzon. To zevszema nedvojim, dasze tebi tak je videlo: ali ti bi znati bil moral, da Plaslivozt je jedna Laficza, koja nam vechkrat Ztvari pred Ochi poztavlya takove, kakoveh nigdar ni bilo.

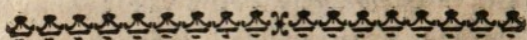
Vidifs, *Pétek*, ovak pocheleszufe vfez one Babjopovezti, (bb) kojefze od Ztraffil, y Bóg zna, kaj kakoveh Nákazov po Szvetufzu razffirile. Zachetniki ovak nezpodobneh Pripoveztih bilifzu z-vekffinum plaslive Babicze, ali nyim zpodobni Plaslivicze Múfi, koji ravno tak, kak y ti, chinilifzufze nekaj videti, kaj nigdar ni bilo, y koji potlam, ravno tak kak y ti Vidyenya szvoja z-Prifzegumszu potverdyávali. Budi anda jenkrat Chlovek, moj *Pétek*; pogledaj drugi put dvakrat Dugoványe jedno, ter senzku ovu Plaslivozt pretiraj iz Szerdcza tvojega.

Pé-

Pétek obechal je, vsza koja mŭ v
tom mogucha budu vchiniti. Ztari me-
temtoga Szamecz vre bil je vczerknul,
kojega *Róbinzon* y *Pétek* van iz Duplya
zvlékli, y v Zemlyu zakopali jeszu.
Vezda pocheliszu nesto marlyivéje Me-
zto ovo razmíslývati, y znasli jê za
jedno zevszema proztrano! y povolyo
Dúplye, koje oni na veliku szvoju Ha-
szen obernuti budu mogli. Dúplye ovo
bilo je vufzebi, kak da bi je gdo nav-
lazt izdubel bil, szuho, y jako hladno:
Ztene nyegove, koje kakti z-kristala
bileszu, odbijaleszu szvetlozt Luchi, tak
jako na vsze Ztrani, kak dabi z-Zer-
czalom oblechene bile.

Róbinzon odluchil je taki Dúplye
ovo, za szvoju kakti v Lettu hladnu
Palachu, y zkupa Pivniczu za Dugo-
ványa ona, koja letne Vruchine pod-
neztí nemoreju, prirediti. *Pétek* anda
moral je taki Domom prederchati, y
potrebna za ov Poszel Orudelya donez-
ti. Z-ovemi taki napraviliszu prilichni
y vekssi Vulezek, y na nyem priredna
y jaka Vráta priredili. Poszel ov zkra-
Kamp. Rób. II. Dél. S til

til jim je vnoгу Vuru, vu kojoj drugeh dveh pri nyih ni bilo.

VECHER DVADESZET Y DEVETI.

Miskecz.

Vezda mi je vszakiput Ztizka pri Szerdczu, kad Otecъ pochne pripovedati.

Otecъ. Zakaj moj Miskecz?

Miskecz. Kajti Pripovezt zkoro dokonchalasze bude.

Petricza. Dabi ja na Otchevom Meztu bil, ja bi ju hotel tak dugu, napraviti, da bi na véke terpela!

Otecъ. Drágo mé Déte, vsze nasse Radozti ovde na Zemlye, moraju jenkrat dokonchatisze, anda y ova. Y zato dobro chinili budete, akosze vre napervo nato pripravite. Na kraju Polnebjá *Róbinzonovoga* zpravlyasze y pak

HO-

nova Halabuka zkupa, gdo zna kakov Konecz vzeme. - Chuvajteſze anda! —

Vre ofzem Dni preſloje, y naiſeh dveh Poſzlov joſche nigde ne bilo videti. *Pétek* iſel je vech kak dvajſzetkrat chez Dan vezda na Breg, vezda na Prúd morzki gledeti; ali zahman; vſzakiput nikaj ni videl. Jedno pak Jutro, kadbi *Róbinzon* Doma joſche z-Poſzli zabavlyalſze bil, doderchal je *Pétek* popévajuch, y pozkakivajuch, ter vre zdaleka proti Gozponu krichati je pochel. Idu! idu! *Róbinzon*, koj nad povolynem Glazom ovem takaj jedno malo razveſzelilſze je bil; vzeme Ochnik ſzvoj, y prederchi na Breaňnyek gledati. Od ovud zaizto videl je, da jedna dobro velika Shajka, koja joſs dozta daleko na Morju bila je, ravno proti Medymorju nyihovomu jadri; ali kadbi chez Ochnik poglédel bil, zki- ma z-Glavum, ter reche: *Pétek! Pétek!* jaſze bojim, da to nebu tak, kakſze tebi vidi! a *Pétek* prebledel je.

Róbinzon pogleda, y drugikrat chez Ochnik, y zbúrkafze joſche bolye. Najzadnich pako nad onem, kaj ſzudil je,

da vidi, nemogel viffe vech dvojtj; y pove Zrok Zmútnye szvoje *Pétku* pre-ztraffenomu: *Pétek*, reche, ono neszu Spanyolczy nassj, niti tvoj Otecz: ono je Anglianzka Klyunaticza (cc), y oborusni Anglyancziszu, koje ja vu nyoj vidim. *Pétek* derhtal je po vszem Teltu. Hodi, reche *Róbinzon*, y berzo prederchi na drugi josche Breg vekssi, iz kojega szeverne Kotare bolye razgledeti je mogel.

Ali Komaj, da gore dosliszu, komaj da Ochi szvoje po Morjuszu prusili, nut obodva, kakti odrevenyeni ztaliszu nit Rèchi govorechi. Ochi najmre nyihove zapaszileszu na Morju za dobru nemsku Milyu daleko, jednu dobro veliku Ládju Anglianzku na Sidrah ztojechu.

Oszupnyenozt, Ztráh, y Veszelye ladalaszu izmencze vezda z-Szerdczem *Róbinzonovem*. Veszelye, ar videl je Ládju, koja morebiti na Oszlobodyénye nyegovo je dosla; Ztráh, y Oszupnyenozt

---

(cc) Tak imenovana velika Shájka, englische Schaluppe.

nozt zato, ar Zroka zakaj ravno szimo bi došla, znati ni mogel. Od Vetra szimo hitjena biti ni mogla, ar vnogo dozta vre Tjednov preslo je, da Vihra ni bilo nikakvoga. Navadni pak Dêrk nyein nye szimo ne mogel dopelyati, ar kajbi jednoga Anglianzkoga Ládvara genuti moglo, vu Mezto takovo jadriti, vu kojem Anglyanczi nikakvoga Naszelenya, anda nikakvoga takaj Navrachka nemaju. Szudil je ada, da to Ládýoróbniki biti moraju.

Tonchek. Kakviszu to Lyudi?

Otecz. Nahájalze josche, y vezda negde, y negde takoveh Lyudih, koj vu Mladozti szvojoj tak zlochezto podvucheni biliszu, da niti jenkrat neznaju, kak veliki Greh je Tatbina. Ovakovi anda malovredni Lyudi, nikajfzi z-toga nechiniju, ako drugem Lyudem, ali podmúchem, ali z-Szillum Laztovita nyihova vzeti, y poszvojiti mogu. Ako ovo na Kopnom, to jezt, na Zemlye chiniju, tak onda imenujusze *Tàti, Ràzbojniki*: chiniju pak to na Morju, tak imenujusze *Ladyorobniki*, drugach *Morzki Razbojniki, Morjorobniki.*

Imbricza. Ali ovo biliszu Anglianczi.

Otecz. Ovo zadnich videliszufze biti, ali *Róbinzon* miszliszi je: gdo zna, jeli ovi Hudodelniki, buduch, daszu Ládjorobniki, anglianzku Ládju gde na Morju zarobili neszu, y taksze opravi-li, kak dabi Anglianczi bili. — Vu per-veh Szamochnozti nyegove vu Medy-morju ovom Vremènih, bil biszi za veli-ku Szrechu dersal, y od ovakveh Lyudih najdyen, ter kakti Szuseny nyihov od-pelyan biti; ar ovak barem bil bi med kakve takve Lyudi doffel. Vezda pa-ko, potlamkam bisze Ztális nyegov na vnogo bolyfsega premenil, Chàmi pre-hájaliszuga, kad je pomiszlil, dabi Po-fzmetuhom ovakovem vu Ruke dojti mogel. Odpre anda Zkerblivozt szvo-ju *Pétku*, y z-nyim odiffel je v-jedno Mezto, gde oni, kakti zdaleka, na Na-kanyenye oveh, kojisze k-nyim pribli-sávali jeszu, ztem bolye, y szlobodne-je paziti budu mogli.

Poztaviliszufze anda na jeden vesz z-Drevjem, y z-Germjem zaraztchen Bre-sányek, iz kojega vszaki najmenssi Ko-rachaj nyihov tak videti mogli szu, da

nye

nye nigdo z-med nyih v-Pamet vzeti ne mogel. Od ovud anda videliszu, da Klyunaticza, vu kojoj jedenaizt Lyùdih bilo je ne daleko od nyih k-Kraju je pritisznula. Oszem z-med oveh bilo je dobro oborusneh, tri pako zevszema nikaj. Ovem zadnyem, koji zvezani biliszu, bilaszu Vezila nyihova, kak berfeszu na Zemlyu ztupili, taki dole vze-ta. Nad premilem jednoga z-med nyih Telazvijanyem, lahko zpazitisze je moglo, dasze oborusnem, potlamkam bil pred nye pokleknul, milo kakti pochel je moliti. Dva pako drugi vsze jedno za drugim Rúke proti Nebuszu zdigali, ravno, kak dabi Nebésza na Pomoch, y Oszlobodyénje szvoje nazivali bili.

Róbinzon pri Pogledu ovom bil je vesz zmélsan, ter niti jenkrat znal ni, kaj biszi od toga miszliti moral. *Pétek* pako veszel, ter kakti z-bahatem Obrazom popossel je k-nyemu, ter mú reche: Jeli vidis, Gozpone! da y tvoji Zemlyáki Vlovlyenike szvoje budu pojeli? Odhájjaj! odgovori *Róbinzon* ne-

sto sferdito ; to nebudu ! y pochne znovich chez Ochnik szvoj gledeti.

Ali y vezda na Salozt videl je, da nekoji z-med oborusneh, kad kad Meche szvoje gore zdiseju, ter ovomu, koj pred nyimi moléchifze klechal je, sferditofze nagrásaju. Teda negda zpazi takaj, da ovi tri szami na Meztu oztafizu, vfzi pako drugi po Lozifze razifli.

Vfzi tri puni Salozti na onom Meztu fzelifzufzi dole na Zemlyu, y videlifzufze puni Zdvojnozti biti. Ovo zpomenulo je taki *Róbinzona* na nevolyni Ztálfis Dneva onoga, vu kojem on szám szaméhen na Medymorje ovo bil je hitjen, y zato ov Chasz odluchi za ove Nevolyne ako nekrivnifzu vzetifze, y nyim vu Nevolyi ovoj, najgá ztoji, kuliko hoche, pomochi.

Pétku anda taki zapovedano bilo je, tuliko Púskih, Piftól, Szablyih, Praha, y Zernya donezti, kuliko najviffe mogel bú nozfiti. *Róbinzon* pako za dobro nahájal je, na iztom Meztu oztafi, ter ovak, kaj dalye chinilofze bude, dobro paziti.

Potlamkam anda vsza, koja potrebna bilafzu bi bila doneffena, y vsza takaj Orusja prav ostro nabita, na szvoju Radozt zpazil je *Róbinzon* da oni, koji fze po Shume razifslifzu, jeden ovde drugi onde, fzám po fzám zarad velike poldnevzkoga Szuncza Zparine, vu Szén- czefzi legli, y pozpali jeszu. *Róbinzon* pochakal je josche za jednu Chetertku Vure, y potlam szerdcheno odpravilfze proti onem trem, koji y vezda na Metzufzu szedeli. Kajti pako ovi ravno z Herptom proti nyemu okrényeni bilifzu, tak, kakti od Ztrele vudreni preztrassilifzufze, kad bi je *Róbinzon* iznenade zapital bil: Gdozte vi?

Vfzi tri zkochilifzufze gore, kak da bi béfati hoteli, ali *Róbinzon* zprogovoril je proti nyim vu Jezîku Anglyanzkom, y rekel, da on na Pomoch, y Ofzlobodyenye nyihovo szimo je dosfel! " Onda bi izraven iz Neba poszlaní biti morali! rechemu jeden, koj doztójno Skerlyaka szvojega dole vzeme, y *Róbinzona* chudnovito premifslýávati pochne. „ Vszaka Pomoch od Boga dohaja, odgovori *Róbinzon*; nego hi-

hitro dragi Lyudi, povechtemi vu chem ztoji Nevolya vafsa, y kak vam pomochi morem? Jafzem, odgovori ov izti, Kapitan Ládje ove; Pajdaffi pak moji, ov ovde; moj Kormányik, on onde; jeden Pútnik. Mornari moji proti menifzufze zpuntali, y hotemi Ládju pozvojtí. Mene, y obodva ove viteske Chloveke, koji Nakányeuye nyihovofzu kudili, hotelifzu najpervich vu moriti, zatem genyeni vendar na mile Prosfnye nafse, Sivlenye fzu nam prikazali. Ali Milofzerdnozt ova, je ztrahovitéja, kak izta Szmert. Ar na ovom puztom Medymorju nakanilifzu nafz oztaviti, gde od Glada, y Nevolye velike popoginuti búmo morali.

“ Dve Pogodbe, reche *Róbinzon*, y ja za Ofzlobodyénje vafse hochu Kerv, y Sivlenye alduvati. „

“ Kojefzu te, viteski Chlovek? „
Opita Kapitan Ladje.

“ Ove, odgovori *Róbinzon*, da vi, doklam goder vu Medymorju ovom budete, Volyi mojoj vu vfzem podlosnibiti zavefetefze: zatem da mene, y Pajdaffsa mojega, ako mî Szrecha pozfzlu-

fzluſi vam Ladju vaſſu nazad dobiti, vu Angliu poztavite. „

“ Mi, Ládja, y vſze, kaj vu nyoj je, odgovori Ladje Kapitan ztojimo na Zapoved nyihovu. „

„ Tak dobro, reche *Róbinzon*: nut ovde je vſzakomu jedna Puſka, y jedna Szablya, koja ja pod ovum ſzamo Pogodbum predajem, daſze nepotrebuju predi, nego ja dopuztim. Puntari vaſſi leſiju vezda, y zpiju raztreſſeni; hodmo! zkuffajmo, jeli jê prez vſzaka ga Kervolitja pod Oblazt naſſu kak zpravimo? „

Ovak odifſliſzu, y *Pétek* moral je Vuſa, z-kojemi ovi tri na Nogah, y Rukah zvezani bilifzu z-ſzobom vzeti. Vezda doſſliſzu k-pervomu, koj poterbuhſcze leſal je, y tak zpal tvrdo, da ovi vre nyega za Ruke, y Noge pograbili, y z-Rubczem zúbe jeſzu zaterdili predi, nego bi on iz Szna k-ſzebi bil doſſel. Ovomu on Chafz bileſzu Ruke na Herbtu zvezane, k-tomu joſs zapovedano, da na ovom iztom Meztu, ovak, kak je, oztati, ter niti najmenſſe jedne Rechi govoriti neſzme, drugach

on

on Chafz, kak chmerge, bûmûfze Glava z-Zernom prevertala. Dobro vre zvezanoga naravnalifzuga tako, da z-Obrazom fzvojem proti Morju bil je obernyen; da ovak, kajfze z-drugemi Pajdaffi nyegovemi dela, tak lahko videti nebu mogel.

Zatem doflišzu k-drugomu, kojemu takaj bolye ni ifslo. Ov bil je ravno tak zvézan, ravno tak obernyen, y ravno tak nagrofen, kak y pervi. Szrecha, ali da bolye rechem Providnozt Bofanzka, kazalafze je, y ovde ne fzamo Braniteliczu Nekrivnozt, nego y Fantiteliczu Krivichnozt. Shezt z-med oveh bilo je na ov izti Nachin vre fzrečno povezano, kad nut zadnyi dva najenkratfze zbudili, gore zkochili, y za Orusje fzvoje pograbili jefzu. "Malovrednyaki! zakrikne jim *Róbinzon*, poglejte tam na Pajdáffe vaffe, premifzlite Premoch nafšu, y ov Chafz polofite Orusja dole! Jedne fzamo Minute Odvlachek ztal vafz bude Sivlenya vas-sega! „

„ Ah! Milozt! Milozt! Gozpon Kapitan! „ zakriknulifzu obadva, Orusje fzvoje

szvoje polofili, y kleknuli na Zemlyu dole. Nato taki y ovi bilifzu povezani, kak y drugi, y vszi zkupa, vu novo Duple, kakti vu Temniczu odpelyani, z-tum Zagrosnyum, da prvi, kojize podztupil bude drevena Vrata na nyoj razbiti, od Ztrasnika, koj pred Vrati ztal bude, bude preztrelyen. Predi pako vszem bilifzu Nosi nyihovi povzeti.

Vezda povernulize je *Róbinzon*, y *Pétek* z-novemi Zdrusbeniki szvojemi nazad vu Mezto ono gde Shajka pri Kraju ztala je; ovu zvleklifzu nekak na Schipah iz Vode van naj Szuhó, y na Szredine Dna nyeinoga preszeklifzu Luknyu tak veliku, da jú za vezda pod nikakov Nachin ne bilo moguče potrebuвати.

Ferdinand. Zakaj to?

Otec. Vre napervo videlifzu, da od Ladje velike on Chasz druga Shajka poszlana bude, kak berse ova zaoztane. Hotelifzu anda preprechiti; da onda ovu nazad z-szobom vzeti mogli nebudu.

Metemtoga kakszufzi miszlili, takfze je, y pripetilo. Ob tretji Vari Popoldan

dan bil je izhitjen jeden Stuk na Ladje, za ove, koji odifli bilifzu nazad pozvati; y kadbi na tretjo Znamenye nigdi nikoga nevideli bili, vidyena je zaizto druga Shajka odtifzuutifze, y proti Medymorju broditi. *Róbinzon*, y z-Pajdassi fzvojem odifsel je nazad na Mezto ono, gde prvi krat bil je, da tak od onud, kajfze vchiniti mora, lefe videti mogu.

Shajka došla je k-Kraju. Pervo kaj vchinilifzu bilo je to, daszu vfzi zkupa k-Shajki pervoj poderchali; ali kak velika bila je Ofzupnyenozt nyihova, kadfzu jû na Szuhom, ter k-tomu jofs na fzred Szredine Dna predertu zapazili! Na vfze Kraje pochelifzu zkerblivo ogledávatifze, y Pajdasse fzvoje po Imenu nazivati; ali ovde ne bilo nikoga, ki bifze nyim javiti bil hotel. Vfze zkupa pako bilo je defzet oborusneh.

Róbinzon, koji od Kapitana chul je, da med Vlovlyeniki pervemi tri posteni Dechaki jeszu, koji fzamo zarad Ztraha pred drugemi k-Puntarztvu ovomu privolyitifzu morali, pozlal je Petka z-Kormanyikom tamo, da ove berfe bo-
lye

lye szim dopelyaju. Doszlifzu, y Kapitan, kojemu do toga Vremena *Róbinzon* vsze szvoje Nakanyenye odperl je, ove, predi malo pokárajuch opital je: jeli mú oni verni oztati hote, ako jím on Sivilenye vezda prikase, y Chin nyihov oprozti? — “Do Szmerti! „ odgovorisse ovi derhtajuch, y kleknosse na Zemlyu pred nyega dole. Kapitan govori dalye: ja szem vasz do vezda vszigdar za postene Dechake dersal, y zato hochu veruvati, da vi vutom Puntarztvu nikakvoga Dèla nemate: hochufze takaj uffati, da vi ovo, kaj do vezda pokvarili jezte, z-tem vekffum Vernoztjum popravili budete. Vfszi tri razplakalifzufze od Veszelya, y Zahvalnozti, ter z-iztinzkem Saluványa Znamenym polyubili Rùku Kapitanu szvojemu. Nato dal je vszakomu Orusje nyegovo, y zapovedal, Zapovedi obchinzkoga Vodye nyihovoga marlyivo obdersavati.

Mornari, koji vu Shajki drugi doslifu neszu preztali, metemtoga Pajdasfe nazávati, ter iz Puffak nepreztancze puczati, vu Uffanyu, da raztresseni Pajdas-

dassi nyihovi na Znamenya ova k-nyim zebrafize budu. Najzadnich pako, kadfzu videli, da vsza ova zahman jefzu, pochelifzu vre pri nadohajajuchem Mraku fzami za Szegurnozt fzvoju zkerblivi biti, za zto Korachajev na Morje odrinutifze, ter onde na Sidrih Pajdafse fzvoje chakati. Ali ovde bilofze je bojati, da oni nenajdyene Pajdafse fzvoje najlese oztaviti, na zkorom k-Ladjifze povernuti, y tak zevfzema pod Jadri odpravitifze hote. Zaizto jedna Zkerblivozt, koja y Kapitánu, y Róbinzonu ne maloga Ztraha zavdávala.

Na Szrechu dofslo je *Róbinzonu* jedno Domifslenje na Pamet, od kojega fzi vszi zkupa vnogo Dobra obétali jefzu. Zapovedal je najmre *Pétku* jofche z-jednem Mornarom vu Lozu prejti, koja od Shajke najtomenye za dva Jezera Korachajov daleko je bila; y od onud na Krich zovecheh odgovarjati. Zatem, kak berfe v-Pamet vzeu, da ovi na Glasz nyihov pochnufze gibati, na Szuho pojti, y nye izkati, tak onda naj ovi vsze glifse, y glifse vu Shumufze zkrivaju, da tak one, koji za
Gla.

Glaſzom nyihovem iſli budu, kaj naj-
dalye vu Lozu od Shájke mogu odva-
biti, zatem pako, kaj naj berſe mogli
budu, po drugom Pútu k-nyim najſze po-
verneju.

Prevara ova ſzrečno je poſzluliſla.
Mornari, koji vu Shajki bilifzu, kak
berſeſzu zachuli, dajimſze negdo oglaſ-
súje, on Chaſz priveſzliliſzú k-Kraju, y
z-Puskami proti onomu Meztu derchali,
gdeſzu chuli ſzebi odgovárjati. Dva pa-
ko oztaviliſzu na Ztraſe pri Shajki.

Pétek, y z-Pajdáſsem ſzvojem chinil
je ſzvoj Poſzel viteski, y odvabil je
one, kojiſzu za nyim iſli, za dober pol
Milye daleko vu Shumu. Zatem po-
vernulſze je z-Hitrochum, koja Pára né-
ma, y doſſel z-Pajdaſſem ſzvojem na
zapovedano ſzebi Mezto. *Róbinzon*
metemtoga odperl je Namenyenye ſzvo-
je Kapitanu, koje, y vezda bilo je ta-
kovo, daſze budu zkerbeli vſze tak pod
Oblazt ſzvoju dobiti, da niti jedna Ka-
plya Kervi neprelejeſze.

Metemtoga povſzud vre naztala je
skura Tmicza. Tiho, kakti Miſs iſſel
je *Róbinzon*, y z-Pajdaſſi ſzvojem i pro-
Kamp. Rób. II. Dél. T ti

ti Shajki, y vre na dvajset Korachajov blizu nye došliszu predi, nego bi je Mornari, koji vu njoj ztrafiliszu, y kuliko bili zapazili. Najenkrat pod velikem Krichem, y Orusja Rúfenyem zkoche vszi van iz Germja, ter z-Szmertjum, y Pogublènyem nagrãfati pochnufze onomu, kojze pervi podztupil bude szuprotztaviti. *Pardon! Pardon!* zaviknu preztrašeni obadva Mornari, kkojem ovi potlam prizkochiliszu, y Rúke jim zvezali.

Kak berse pak ovo vchiniliszu, isliszu k-Shajki, y nyu kaj najdalye mogli-szu, van iz Voděszu zvekli: zatem odifsliszu z-obodvemi Vlovlyeniki nazad vu Germje gde tak dugo chakaliszu, doklam szu drugi povernulisze. Ovi došliszu, ali ne vszi najenkrat, jako zatrúdyeni, y od dugoga szim tam Blúdenya zamorjeni. Nyihova Ofzupnyenozt, y Narekuvanye, kad Shajke neszu nasli, bila je nezgovorna. Kajti oveh pět zkupa bilo je, tak jeden z-med perveh treh Mornarov bil je pozlan, k-nyim z-Naglasènyem ovakovem. Jeli oni dobrovolyno Orusje szvoše polofiti, y
pre-

predatizze hote? Ako ne, tak, da Ladavecz Medymorja ovoga, koj niti za trideszet Korachajev daleko né od nyih, izvojemi pedeszetemi Junaki navaliti, y nye vsze poztrelyati hoche. Da Shajka nyihova vre je vzeta, y vszi Pajdassi nyihovi vre polovlyeni; y da nyim vezda nikaj drugo ne oztalo, kak prebrati, ali Szmert, ali Vuznichto.

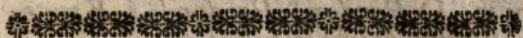
Da pak ovo Povédanye Mornárovo ztem vekssu Iztinoprilichnozt imati videlosze bude, tak *Róbinzon* zapovedal je vzem izvojem Pajdasslem ostro z-Orusjem rusiti. Kaj oni on Chasz chiniliszu. "Moremoli *Pardona* uffatizze? „ opita teda jeden, komu taki Kapitan iz Germja vu Tmiczi nevidyen ovak odgovori. *Tomas Shmitt* ti poznas Rech moju; ako prez Odvlachka Orusje taki polosite, tak Sivlenye vszem bu prikazano, zvun jedinoga *Atkinca*, koj Glava, y Pochetek Puntarztva je vallega.

Vszi on Chasz polofiliszu Orusja izvoja, y *Atkinz* pochel je krichati: "Ah! za Miloszerdnozt, y Lyubav Boga velikoga, Gozpon Kapitan: *Pardon! Pardon!* vsziszu ravno tak krivi, kakszem

y ja, O *Pardon! Pardon!* „ Kapitan odgovori mû, da vŕze, kaj mû vezda vchiniti more, je to, daŕze za nyega pri Ladavczu Medymorja ovoga molil bude, jeli pak, kaj z-moli, to nezna. Nato poŕzlan bil je *Pétek* tamo, dabi Mornaru pomágal Rûke nyihove povezati. Metemtoga doŕslifzu, y drugi tri, koji, kadbi videli, kajŕze ŕ-Pajdaŕŕi nyihovemi je pripetilo, nepodztupivŕŕiŕze opoztaviti, povdalifzufe y oni.

Vezda priztupilifzu Kapitan, y *Róbinzon*, koji kakti za Chaztnika Ládavcza Mezta ovoga preŕtiman bil je, k-nyim bliŕe, y Kapitan zebal je joŕŕe nekoje z-med oveh, od kojeh ŕzudil je, daŕzu verleŕŕi, kak drugi. Ovi bilifzu tia do Tverdyave dopelyani, a oztali vu novo Dùplye k-drugem poztavlyeni. Z-med oneh, koji vre vu Dùplyu pre-di bilifzu, puŕtil je Kapitan joŕŕe dva dozvati takove, od kojeh takaj bolye ŕzudil je, kak od drugeh.

Kaj on z-ovemi pochel je, y kajŕze vŕze dalye je pripetilo, ovo, *Detcza!* zadersávamŕzi za *Vecher* zutraŕŕnyi.

VECHER TRIDESZETI.

Otec.

Anda, Detcza, nevolyni *Róbinzona* nassega Ztalifs je na Konczu: jofs nekuliko Vür szamo, y Koczka je hitchena. Onda znalofsze bude jeli on, y pak prez vszakoga viffe Uffanya o-szloboditfsze, vu Medymorju szvojem oztati, ali pak, kaj vre zdavna z-goruchem Szerdczem selyel je, odpelyati budefsze mogel.

Vezda vutom szamo Germu Zajecz lesi: najmre, jeli Ladje Kapitan z-Pomochjum oneh, Kojem je Milozt pode-lil Ladju, y pak pod szvoju Oblazt zpravi-ti bude mogel, ali ne? Ako tak, tak Nevolye Priatela nassega vzéleszu Kon-cza: ako pak ne, ah tak oztane vsze, kak je bilo, y na Oszlobodyenye nye-govo nebu vech miszliti.

Pomiloztcheneh, kojisze vezda vszi pred Gradich zpravili jeszu, bilo je deszet. *Róbinzon* vu Imenu Námeztника reche jím, da Prekerffenye nyihovo pod ovum szamo Pogodbum oproztcheno jím bude, ako oni pravdenomu Poglavaru szvojemu Ládju, y pak nazad dobiti pomogli budu. Kadbi anda vszi pod Priszegum zavezalisze, y obechali bili Pogodbu ovu verno, y marlyivo zverffiti, reche *Róbinzon* dalye, da oni potom ne szamo Sivilénye szvoje, nego takajffe, y Sivilénye drugeh Pajdaffov szvojeh, oszloboditi mogu, koji, ako Ládja predoblyena nebude, z-Zorjum Dneva zutraffnyega vszi povéffeni budu.

Ovo izto Doszudyènye na Znánye bilo je dáno, y onem, koji vu Vuze-szu bili. Zatem, obodvem Ztrankam, Vuznikom najmre, y Szlobodnem, bilo je dopuztcheno z-kup zochitizze, da tak jedni od drugeh josche bolye na Ver-nozt nagovorjeni budu. Metemtoga Ladyotvorecz (koj bil je jeden z-med oneh, koj Miloztchufzu dobili) moral je Dùplye ono, koje na Dnu perve Shaj-ke napravlyeno bilo je, kaj najberse za-
ker-

kerpati; kaj kadbi vchinil bil, bilefzu obodve Shajke, y pak na Vodu odri-nyene. Zatem dokonchano bilo je, da Ladje Kapitan jednu, a Kormánik drugu Shajku ravnal bude, y Lyudem, koji na obodve jednako razdelyeni budu, zapovedal. Ter ovak, kadbi vszi zku-pa z-Orusjem, y k-tomu potrebnim O-borusnoztjum dobro obzkerblyeni bili, objel je *Róbinzon* Ladje Kapitana, y felyel mù dobru Szrechu vu nyegovom Naprevzetju, ztem odtisznulifzu od Kra-ja, y odifli.

Miskecz. To misze chudno vidi, da *Róbinzon* takaj z-nyimi ni ifsel.

Otecz. Ne Plafslyivozt, dragi Mi-skecz, nego razborno Razmifslénye bi-lo je, kaj nyega nazad vezda je zderfa-lo. Vuzniki bi mogli bili za toga, do-klam bi on tamo bil, Vrata na Temni-czi razbiti, Tverdyavu nyegvu ofzvo-jiti; y ovo jedno josche Zaderfalifche nyegovo, vu kojem on vsza potrebna imal je, bilo mù je vekfle Vrednoztj, kak dabi je prez vszake Pazke vu Po-gibeli bil oztavil. Kapitan takaj izti fzvetuval mù je, dabi, on z-*Pétkom*

szvojem doma oztal, ter Mezta dobro chùval.

Róbinzon, kojega vsza Szrecha vre pri szvojem Konczu je bila, od Nemira, y Ztizke nigdefzi ztalnoga Mezta najti ni mogel. Vezda szelfzi je vu szvojem Dùplyu, vezda ziffel na Nafzip, vezda po Vusneh Liztvah na Breg gore, ter iz Verhuncza nyegovoga vu tihe Nochi Skurine poszluffal, jeli od Ládje, kakov Glász chul bude. Premda czèl ov Dèn nikaj jel né, na Jelo vendar, y vezda ni miszlil. Nepokojnozt nyegova rászla je vsze vekssa, y vekssa, ar Znaménja, koje dogovorjeno bilo je, (Vusganye najmre treh Stukov, ako Ladja szrečno predoblyena bude) josche, y vezda chul ni, akoprem bi vre Polnochje presslo bilo. Metemtoga premiszlilsze je, y znassel, da Krivo ima akosze Ztrahu, y Uffanyu prevech povdáje, y vu dobrom josche Vremenu doffel mù je Návuk na Pamet, kojega on malo predi *Pétku* znal je dávati. “Vu dvojneh *Pripetchenyih*, znal je ovomu rechi, pripravisze vszigidar na najgorffe. Ako nedojde; ztem
bo-

*bolye po tē! ako pak dojde, takšzi
vre pripraven na nye, y nagli Dos-
seztek nyegov nebutē omāmīl.*

Poleg ovoga ravnajuchifze *Róbinzon* pripravilšze je rajšsi na zlochezt, y ne-
szrechen, kak na dober Izhodek *Ladyo-
vzetja*. Na *Bofanzku* *Providnozt* vszu
szvoju *Zauffanozt*, y *Ztalnozt* poztaviv-
šsi, bil je pripraven, y ov *Poszlányá*
Bosjega novi *Vudarecz* dobrovolyno pri-
jeti. Ovak, kadbi vsze zkoro *Uffanye*
bil pogubil, nut najenkrat zachuje, da
za *Iztinu* jeden *Stuk* je puknul.

Kakti on, kojega gdo naglo iz szna
zprebudi, zkochil je preztrafsen *Róbin-
zon* gore. Puff! chuje drugoga; y jofs
jenkrat Puff! chuje tretjega *Stuka* pu-
knuti: *Ochivezto* *Znaménye*, da *Ládja*
je szrečno predoblyena.

Shumazt, y kakti vertoglav od *Ve-
szelya* vifse letèch, kak hodech zpuztil-
šze je chez vufne *Lojtre* dole, y *Pét-
ku*, koj zadreman na *Trave* szedel je,
zkochil okol *Vrata*, nyega lyubil, ger-
lil, y z-*Szuzami* *Radozti* pod némem
Objimanyem *Obraz* nyegov mochil.

“Kaj tî je, dragi *Gozpone*? „ opitagá

Pé-

Pétek, koj iz Szna zprebudyen, nad ovem mahnitem Lyubomilenyem vez, kakti preztraffisze. Ali *Róbinzon* od prevelike Veszelya Preobilnoztí, nikaj drugo zpregovoriti né mogel, kak: ah, *Pétek*.

“ Bose szmilujfze betesnoj Glavi Gozpona mojega! reche szam vu fzebi *Pétek*, ar je stimal, daszumufze Kotáchi poméfsali. “ Lezifzi vu Pochinek dragi Gozpone! „ rechemû, y primegâ za Rúku hotejuchigâ vu Dùplye odpelyati. Ali *Róbinzon* z-preveszelem pogledagâ Obrazom, ter mû reche: “ Zpât, dragi *Pétek*? Ja — vezda zpât — vu ovom Hipu — kad Nebesza jedinu moju selyu zpunilafzu? Neszi chul treh Stukov puknuti? Neznafs da Ládja je dobylena? — „

Ve zda ztopram presla je *Pétku* Megla z-pred Ochih. Y on pochelsze je vezfeliti, ali vendar ne tak jako, niti zaradi fzebe, nego zarad dobroga Gozpona szvojega. Ar Miszel, Domovinu szvoju naveke morati oztaviti, ope linilamû je Radozt onu, koju on vu *Róbinzonovom*, y Otcza szvojega Druftvu, ima-

imati je mogel; putujuchi vu jednu Zemlyu, iz koje on vre tulika Chuda je videl, y vu kojoj josche vnovovekssa videti jesze nádeal.

Od szamoga Veszelya bil je *Róbinzon* vezda josche nemirovneji, kak predi. Ar szad isfel je znovich na Bresanyek gore, onde pod zvezdenem Nebom na Kolenafze hitil, y Bogu za Odkuplenye szvoje zahvalil; szad y pak ziffel je dole, *Pétka* znovich ogerlil, govoril od nikaj drugoga, kak od Hamburga, y pochel Dugoványa szvoja vu Red poztavlyati. Ovak presla mú je czela Nòch, da nit Oka ni ztisznul.

Pred Zorjum jofs Dnèva vre ztaleszu Ochi nyegove vuperte vu Mezto ono gde Ladja je ztála, y komaj chakal je vekssu Dnèva Szvetlozt, vu kojoj on Ladju, ovo Ofzlobodyenya szvojega tak drago Orudelye, szam z-Ochmi szvojem bi videti mogel. Szvetlozt ova dosla je; ali — O Bose, kak velika bila je Ofzupnyenozt nyegova, kad je videl, da je — Ladja presla. Zakrikne Glaszom velikem, y zrussisze na Zemlyu.

Pétek doderchal je, y dugo znati ni mogel, kaj bi Gozponu nyegvomu falelo. Teda keszno negdi prusif je *Róbinzon* Rúku szvoju proti onoj Morja Ztranki gde Ládja vchera ztála je, ter milo, y kakti vmirajuchi reche: *poglej tamo!* — *Pétek* pogleda, y ov Chasz zmifzlifze, kaj Gozponu nyegvomu je falelo.

(Mlada Drusba né znala, kaj bi nad Pripetchényem ovem mifzlila. Nezgovorno rada bifze vezelila bila, vu Uffanyu da ztem duglye Pripovezt bude terpela: Ali Pomiluványe, koje nonova, y pak *Róbinzona* Nefzrecha vu nyih je podignula, poduffilo je vezelu ovu Selyu, y néjú puztilo van predreti. — Vfi anda Mükom muchalifzu, y Otecz pochne dalye govoriti.)

Róbinzon dáje nam ovde Peldu, koja nafz navucha, kak jako vre dobri, y pobolffani Lyudi chuvatifze moraju, da je nagle Szerdczozmutnye ladale nebudu. Dasze *Róbinzon* predi tak prekorubcze nebi bil vezelil, takfze vezda nebi tak prekoredno faloztil, y dabi Turrobnozt Razuma nyegovoga vezda tak tem-

temnila nebila, tak bi lahko zpoznati
mogel, da y ovo novo **Poszlánye** Bo-
fanzko z-terplivnem, y mirovnem Szerd-
czem podnassati dusen je, akoprem **Uf-**
fanye nyegovo za naveke bi bilo porus-
feno. Navlaztito pak miszliti bil biszi
moral, da **Providnozt** **Bofanzka**, y on-
da takaj zna **Nachina** na **Pomoch** nastu
najti, kada mi vech nikakvoga nigde
nenahájamo; y ova **Miszel** bila bigá vmi-
rovila. Nut, **Detcza**, kulika josche iz-
ti dobri **Lyudi**, vu szebi popraviti imaju!

Ovak anda nerazveszellyiv, kad bi
Róbinzon ovde bil lesal, y *Pétek* pod
vszakojaki **Náchin** nyega terpszilse vdo-
brovolyiti; nut najenkrat zachuju iz dru-
ge **Ztrani** **Brega** jeden **Stropot**, koj **Ko-**
rachajom vech **Lyudih** bil je prizpodo-
ben. Obodva hitro zkochijusze gore,
pogledaju tamo, y na veliku szvoju **O-**
szupnyenozt vidiju — da **Kapitan**, y
z-**Lyudmi** szvojemi po **Bregu** gore ide.
Jeden **Zkok** — y *Róbinzon* lesal je vu
Náruchaju nyegovom! Metemtoga, kad-
bisze obernul bil, zapazil je **Ladju** vu
jednom malom **Zatochku** (dd) od **Ztra-**
ni

ni zapadne pri Kraju ztojechu; y on Chafz oztavila gâ je Salozt nyegova. Vre Pogled nyein povédal mû je, da Kapitan Namezténye Ladje szvoje je premenil, y nyu na onu Ztran Medymorja poztavil, gde ona vu prilichnoj Vodoztai szlobodno ztâti bû mogla.

Dugo Vremena vizil je *Róbinzon* vu némom Veszelya Zabegnnyu na Vratu ravno tak vu Veszelyu zatoplyenoga Ladje Kapitana, doklam Kefzno negdi obodva k-szebi dosli, ter na povrachne Dobroselnoztí, y Zahvalnoztí Rechi néma Vuzta odperli jeszu. Onda Ladje Kapitan pochne mû povedati, da on Lá-dju szvoju prez vszakoga Kervi Prolijanya je dobil, ar vu Skurine nochne nigdo nyega ni zpaziti mogel, Pajdaffi pak nyegovi, na koje nigdo Szumnye ni imal, on Chafz puztchani bilifzu na Ládju. Najgorffi zadnich z-med Puntarov bilifzufze szuprotztavili, ali Szuprotztavnozt nyihova bila je preszlaba. Bilifzu pograblyeni, y povezani. Zatem proti *Róbinzonu* Ofzloboditelu szvojemu ovak pochne govoriti. „ Onifzu, réche: y szuzé Radoztí gâ poleju, O-
ni-

aifzu, o vredni Chlovek, kojega Milofzerdje, y Razbornost Ladju moju meni nazad je zadobila. Ono! onde ztoji! — je nyihova! — naj zapovedaju z-nyum, y z-menum, kak goder számi hote. Nato puzti nekoja Okreplénya, koja z-szobum iz Ladje doneszlifzu blife prinezti, y vchirilifzu jeden vszem povolyen, y jako potreben Zájutrek.

Metemtoga pripovedal je *Róbinzon* Ladje Kapitanu chudnovito fzvoje vu Medymorju ovom Sivlénye, nad kojemsze ov nigdar zadozta prechuditi ne mogel. Zatem proszil je Kapitan, da bi mu *Róbinzon* povedal, kaj mu vsze za Zahvalnost chiniti mora, y *Róbinzon* odgovoril je: „ Zvun oneh Pogodbih, koje ja nyim vchera poztavil jeszem, imam josche troju Profsnyu. Perva je, da oni ovde tak dugo bi oztali doklam Otecz vrednoga *Pétka* mojega z-Spanyolczy nazad povernesze: druga, da zvun mene, y moje Drufine vsze takajffe Spanyolcze na Ladju vzemeju, y najpredi vu *Kádiksz*, gde nye oztaviti hochemo, odjadriju: najzadnich pak proszim jih, da onem, koji najveksii

Pun-

Puntari bilifzu Sivlèneye prikafaju, y za Kaftigu nyihovu na ovom mojem Medymorju nye oztaviju; arfzem ztanovit, da ovo najprikladneffi Nachin je nye pobolffati.

Ladje Kapitan zavezalfe je, da vsza ova, ravno tak, kak on zapovedal je, hoche izpuniti. Zato anda taki dá Vüz-nike predfe dozvati; one koji med nyimi bilifzu najgorffi van zebrał je, y povedal jim je Dofzudyènye nyihovo. Ovi bilifzu zvun fzebe od Vefzelya, arfzu zpoznávali, da poleg vszakeh Pravicz Szmertfzu zafzlulili. Lyudolyubni pak *Róbinzon* daval jim je Návuka, kak oni Sivlèneye fzvoje vu Medymorju ovom zlehkotitifzi moreju; obechal je, da vsze fzvoje Blago, y Bogatztvo, koje vu Orudelyu, Pohiftvu, y Marhi ima, nyim hoche oztaviti. Vech kak ztokrat nagovarjal je jê na Zauffanozt vu Boga, na Pofzlenozt, y Szlosnozt, ter rekel, da ove fzamo Krepozti nyihovo vu Medymorju ovom Sivlèneye nyim povolyno, y lahko chinile budu.

Doklam *Róbinzon* ovak govoril je, doderchal je *Pétek* vefz zafzoplyen
z-Gla-

z-Glafzom povolynem, da Otecz nye-
gov, y Spanyólczi došli, y ravno vez-
da pribrodili jezú. Vřza drusba ztane-
fze gore, y odpravifze ovem naproti;
Pétek pako pred vřzemi preletel je,
kakti Szerna napervo, y vre dober Chafz
viřzel je na Vrátu Otcza řzvojega pre-
di, nego bi ovi tam došli bili.

Róbinzon na řzvoje Chudo zagledal
je, da med ovemi Prihodniki jofche dve
takaj Senzke Glave řzû, y kadbi *Che-
tertka* opital bil, zakajřzu dořle? raz-
mel je, dařzu Sene dveh Spanyólczev,
kořifze pri Divjeh ofenili jezú. Ovi dva
Spanyólczi, kak berfe razmelifzu, da
Róbinzon bû odhájal, y nekoje Mor-
nare vu Medymorju ovom oztavil, pro-
řzilifzu, dabi nyim, y z-Senami nyiho-
vemi ovde oztati dopuztcheno bilo, ar
řzi nad vřzem, kaj od Medymorja ovo-
ga povèdati chulifzu, nigdi bolřsega za
Ztán řzvoj Mezta felyeti nemoreju.

Róbinzon pořzluhnul je rad Prořsnyu
ovu, y izpunil jû je z-Veřzelyem. Ja-
ko drago bilo mû je, da dva Lyudi
med ořtalemi takvi ořtanu, od kojeh
Verlóche Pajdařfi nyihovi řzvedochili-
Kamp. Rób. II. Dél. V řzu:

szu: ar uffalsze je, da barem po oveh drugi zlochezti na redno, y szlosno Sivlèneye prigányani budu; y zato odluchi vsze druge ovem dvem podlositi. Zapovedal je anda vszem predszê dojtí, da jím tak Volyu szvoju nazvesztiti more. Vsze pako zkupa, koji vu ovom Medymorja oztati budu morali, bilo je Shezt Anglianczev, dva Spanyolczi, y dve Senzke Glave. — K-ovem pochel je *Róbinzon* ovako govoriti.

“ Nigdo z-med vasz, uffamsze, re-
 „ chi mî nemore, da ja z-Lasztovitem
 „ mojem, — toje pak ovo Medymor-
 „ je, y vsza koja vu nyemszu — po-
 „ leg Volye moje onak, kak szám ho-
 „ chu obernuti nemorem. Selyim pa-
 „ ko, da vszem vam, koji ovde oztali
 „ budete, dobro poide. Odperto an-
 „ da, y ochivezto chinim vszem, y
 „ vszakomu, da ovi dva Spanyolczi od-
 „ vezda Námeztaiki moji budu, da oni
 „ számi namezto mene iztinzki, y la-
 „ ztoviti Ladavczi, y Gozpoda Medy-
 „ morja ovoga budu. Vi pako drugi,
 „ ovem dvem ostru Pokornozt, y Pod-
 „ losnozt izkázaťi morate. Számi ovi
 „ dva,

„ dva , y z-Senami szvojemi vu mojem
 „ Gradichu naj ztanuju ; oni szami vsze
 „ Orusje , vsza Orudelya pri szebi naj
 „ chuvaju ; ter onda szamo vam nye za
 „ Potreboche vasse poszuditi dusni , y
 „ zavezani budete , kada vi szlosno ,
 „ mirovno , y vu Lyubavi med vami
 „ sivelyi budete. Ako bu Pogibel ka-
 „ kova , tak onda vszi zkupa za jednoga
 „ ztojte ; ako bu kaj Dela , budi na Po-
 „ lyu , ali na Vertu , tak vszi zkupa
 „ szlosno Poszel poprimite , y Pláchu
 „ Súlyov vasseh med vasz razdelite.
 „ Morebit imal búm gda Priliku chati ,
 „ kaksze zaderfavate ; morebit szám jo-
 „ sche jenkrat odluchim szimosze naver-
 „ nuti , y zadnye Sivilènya mojega Dnè-
 „ ve vu Medymorju ovom potrositi ;
 „ Jaj onda onomu , koj ove moje Na-
 „ redbe dotomtoga prehiti ! Prez vsza-
 „ ke Miloszerdnozti bude takov vu je-
 „ den mali Chunek poztavlyen , y po
 „ najvekssem Burkanyu Vetrov po ve-
 „ likom Morju odpravlyen. „
 „ Vszi biliszu z-ovum Naredbum zado-
 „ volyni , y obechali ostru Pokornozt.

Vezda pako odebral je *Róbinzon* Du-
 govànya, koja z-fzobom vzeti, y vu
 Ladju odneztì je nakanił. 1.) Opravu
 onu, kojufzi on iz Kòfs fzám je napra-
 vil, zatem Szencheniczu, y Náobraz-
 nik. 2.) Szvoje Kopje, Lùk, y Baltu
 kamenitu. 3.) Szvoju Papigu, Píza,
 y dve Lamaze. 4.) Vřza Orudelya, y
 Pohřtva ona, kojafzi on, doklam jofs
 fzám bil je, je ponapravił; y zadnich.
 5.) Zlato Zernye, Gemante, y fzvoju
 Zlatu Grudu.

Kadbi vřza ova na Ladju znofsena
 bila, y Veter kázalře, povolyen, bil
 je Odfseztek za ztalno na Dan dojduchi
 odredyen. *Róbinzon*, y *Pétek* pripra-
 vilřzu vezda Vecheru v tesku, da tak
 Ladje Kapitanu, y novem fzvojem Sze-
 lyanom jedno pred Odhodkom fzvojem
 povolyno Vefzelye dati mogu. Vřze
 kaj naj bolřflega imaliřzu, bilo je na Ztol
 donefseno, y Jéztvine tak techno bile-
 řzu priředyene, da Kapitan nad Priklad-
 noztjum *Róbinzonovom*, koju vu Ku-
 harii pokazal je, zadozta neřze mogel
 prechuditi. Vitesku pak Gozpodara
 řzvojeга Peldu řzlédeti, y oztajuchem
 na

Zlehkotenye, y Szrechu nyihovu ho-
tejuchi, kajto pripomochi, dál je Kapi-
tan Ladje Vnosinu Brasná, Praha pus-
kenoga, Seleznine, y vszakojachkeh
drugeh Orudely iz Ladje donezti, ter
z-nyimi Szelyane daruvati.

Podvecher zpofzilsi je *Róbinzon*,
da bi za jednu Vuru szám mogel oztati,
kajti, kak je rekel, ofzebujne josche ne-
koje Pofzle pred Odhodkom szvojem
obaviti mora. Na Profsnyu nyegovu
odztupiliszu vszi, y on szám vezda bu-
duchi, ziffel je na Bresfanyek szvoj, da
na nyem josche jenkrat vsze szvoje vu
Medymorju ovom zprevodyeno Sivlè-
nye premifzliti, y Bogu na Miloztchi
nyegovoj zahváliti more. Detcza, Re-
chi mî menkaju, vszu onu Zahvalnozti
Chutlivozt, koju on ovde imal je, iz-
piszati! Metemtoga, koj Szerdcze ima
takovo, kakovo imal je *Róbinzon*, on
Zpiszávanya mojega nepotrebuie; takov
szám vu szebi chteti bu mogel. —

Zorja Dnèva nóvoga vre je nazvezti-
la; Vreme Odsseztka vre bilo je ovde.
Z-suzznemi Ochmi nagovarjal je *Róbin-
zon* oztajajuče josche jenkrat na *Szlos-*

nozt, Poszlenozt, y Bogolyubnozt.
 Izruchil josche jenkrat vsze vu Obrambu onoga, koj nyega do vezda tak chudnovito je ravnal. Zatem josche jenkrat pogledal je navsze Ztrani; zahvalil josche jenkrat nad Chudnovitem Obchùvanyu, y Oszlobodyenyu szvojem Bogu vszamogùchemu, zprichalsze pri Oztajucheh zadnyiput; y z-napol pretergnyenemi Rechmi rekel, zadni szvoj Zbogom! — Ovak od velike Tùge nadlãdan, ni jedne vech Rechi negovorechi odissel je z-*Pétkom*, y z-*Chetertkom* na Ladju.

Nekoji. Aj joj! Vezda je van.

Jankicza. Pochakajte malo! Gdo zna jeli, y pak kaj novoga nenadojde!

Otecz. Veter puhal je ostro, y tak povolyno, da jïmsze je ravno tak chinilo, kak dabi Medymorje od nyih letelo. Doklam goder josche videtisze je moglo ztãl je *Róbinzon* veíz ném, y falozten na Ladje czèpòm gledechi vu Zemlyu onu, koju nyemu nyegovo vu nyoj dvanajzt Lett pod vnogemi Nevoljyami zprevodyeno Zadersánye, ravno tak dragu je vchinilo, kakti dabi práva

nye-

nyegova Domovina bila, Najzadnich, kad bi vre, y Verhūnecz najvekſſe Gore zpred Ochih nyegoveh zgubilſze bil, pogleda milo proti Nebu, zdehne, ter z-Pétkom, y z-Chetertkom odide vu Hiſu Kapitanovu, da onde med priatelzkemi Razgovori, turobnomu Szerdczu Izvojemu kuliko Oduska dati more.

Putuványe nyihovo iſſlo je ſzrečno. Vu 24. Dnevih doſſliſzu vu *Kadiſz*, gde Spanyolce z-ſzobom vzete oztaviliſzu. *Róbinzon* ſzám takajſſe ztupil je na Kopno (ee) ter onoga Tergovcza, kojega je zlato Zernye bilo, iſſel izkati. Naſſelgá je, y razveſzelilſze kruto, kad videl je, da vredni ov Tergovecz, po Pomochi nyegovoj iz najvekſſe Nevolye van je izkopan. Zatoplenve najmre Ladje, ſaloztne za nyega ſzledbe je doneſzlo; bil je *Bankrot* poztal.

Tonchek. Kaj je to Bankrot.

Otec. Kada gdo vech duſen je, kak zplatiti more: tak onda vzemejumúſze vſza,

V 4 koja

koja josche ima, y razdelijufze med one, kojem je kaj dusen, y ovo imenujefze Bankrotom poztati.

Ludrichka, koja puná z-zlatem Zernyem bila je, znáfsala je viſe, kak vſzi Dugi Tergovcza ovoga, kaj zviſsega ada bilo je, hotel je zahvalni ov Chlovek Dobrochinitelu ſzvojemu prikazati; ali ov Dara ovoga prijeti ne hotel, kajti, kak je rekel, on vre potom, da Neſzrechu od vrednoga Chloveka odbil je, zadozta je naplatchen.

Od ovud, y pak odtiſznuliſzu, y obernuli vu Angliu. Ali na Putu ovom neſzu bili tak ſzrechni. Ztari *Cheter-tek* najienkrat zbetefal je, vſzi Trudi za Pomoch nyegovu od Vrachitela vchinyeni, biliſzu zahman; vumerl je. Kaj *Pétek* ovde terpel je, y kak milo Szmert Otcza ſzvojega plakal, miſzlitiſzi morete. Lamaze obodve takaj, nemo-guche morzke Vosnye podneztí, poginuleſz.

Metemtoga dojadrija je Ladja ſzrechno v jednu vu Anglie dobro znanu Bro-
do-

doztaiu *Portsmouth* (*) zvanu. Ovde
 uffalsze je Róbinzon Vdoviczu onu naj-
 ti, koje biliszu Gemanti. Nassel jû je,
 ali vu najfaloztnessem Ztalisu. Ar po-
 tlam kam vre dva Letta od Musa szvo-
 jega iz Indie nikakove chizto Pomochi
 nebi bila dobivala, tak bila je, y z-
 Detczum Izvojum vu najveksse Sziromaštvo-
 fze zruffila. Tela nyihova komaj, da
 z-taremi, y zamazanemi Pernyami ode-
 ta szu bila; Glad y Nevolya ne szamo
 Materi, nego y Detczi iz Ochih vanszu
 gledela. — *Róbinzon*, y ovde vsival
 je Szlazt onu, koju vszaki dober Chlo-
 vek vsiva, kada mû Bóg da Moguch-
 nozt, Nevolyu od koga pretirati. Pre-
 dal je dragovolyno Gemante Vdoviczi
 ovoj, y na szvoju Radozt videl, kak
 vu malom Chaszu, ova od Glada, y
 Neboštva pogibajucha, y vgasujucha
 Fa-

(*) *Portsmouth* ne szamo Brodoztaja, ne-
 go izti Varafs takofze zove; lesi vu Medy-
 morju *Portsey* zvanomu, vu Derfavi *Hant*;
 ima szegurnu Brodoztaju. Vnoge Ladje vu
 nyémfze podelaju; y lesi 73. Anglianzke
 Milye daleko od Londina.

Familia, ravno kakti od Szuffe povehnyena Rosa, kada ũ letni Desgy primochi, y pak k-szebi dohajati, goresze zdigati, y Blasenozt, koju na Szvètu ovom vech vsivat nigdaršze ni uffala, veszelo vsivati je pochela.

Kajti pak ovde ravno jedna Ladja bila je, koja vu *Hamburg* jadriti nakànila je, tak *Róbinzon* oztavil je pervoga svojega Vodyu, nehotejuchiga visse dalye truditi, ter z-*Pétkom* odissel je na Brod *Hamburgarzki*, koj nazkorom potlam odtisznul je.

Y ova Vosnya odhájala je berzo, y szrečno. Vreszu Medymorje *Heiligeland* zvano videli; vre na dalechnom Polnebjá Kraju kazalaszze je draga Domovina *Róbinzonova*, pri koje Pogledu Szerdcze od Veszelya vu nyem razpuchitisze je hotelo. Vre na Vodoztaju od *Elbe* došsliszu, y nut najenkrat podigneszze Viher ztrahoviti; pograbi zevszum Szillum Ládju, y pochneju proti Kraju nosziti. Vsze kaj Prikladnozt, y Marlyivozt moglaszu, bilo je vchinveno, za Ládju obernuti, ter tak na viszoko Morje ziti; ali vsza bilaszu zah-

zahman ! Szilla prenaagloga Vihra vsze nyihove trude je prehitila, da je vsze Dno na nyoj zmervila.

On Chasz navalila je Voda na vsze Ztrani ztakvum Szillum nuter, da na Ofzlobodyènye nyeino ne moguče bilo miszliti ; komaj da Lyudi, koji vu nyoj biliszu, josche tuliko Vremena dobiliszu, daszu vu Chune szvoje pozkakati, y k-Kraju odpelyatisze mogli. Ovak doffel je *Róbinzon*, y z-Pajdassom szvojem, y pak kakti jeden szromaski Ladjotóplyenik, teda negda vu *Kukszhaven*, ter iz vszega szvojega Bogatztva nikaj drugo z-szobom ni doneszel, kak vernoga szvojega Psza, koj za nyim zkochil je, y Papigu, koj mú ravno onda na Ramenu szedel je, kadafze je Ladyorazbitje pripetilo. Chez nekuliko Vremena potlam zeznal je, da med Dugovanyi, koja iz Ladje oteta jeszu, nikaj drugo nyegvoga nenahajasze, kak Oprava, kojufzi on szam iz Kòfs bil je napravil, y nyegova Szenchenicza. Ova dobil je taki, kak berse platil je ona, koja poleg Morzkeh Pravicz za takova

Du-

Dugoványa platitíže moraju. Zlata pak Gruda nyegova bila je zginula.

Jankicza. Ah sziromaski *Róbinzon!*

Otec. Ravno anda vezda tak bogat je, kak je bil onda, kad je iz *Hamburga* odíšel. Morebit prepuztil mú je Bóg zato ova zgubiti, da Pogled Bogatzva nyegovoga nebi druge neztalne, y pohlepne Mladencze genul, koj videchi Szrechu nyegovu, kak god szlepo po Szvetu bisze odklatili, uffajuchisze, da ravno tak, kak y on obogatчени nazad povernusze. On, kajsze nyega dotiche, on najmenye saluvalsze je nad Zgubitkom ovem. Ar potlamkam za ztarno biszi napervo vzal bil, oztale Sivilènya szvojega Dneve ravno vu tak nepretergnyenoi Poszlenozti, y Mertuchlivozti zprevoditi, kak je zprevoditi vu Medymorju szvojem je navaden bil, ter ovak Zgubitek Grude nyegove ré-mú tak jako preveliksze videl.

Vezda vozilsze je vu jednoj iz *Kukszhavena* odhadyajuče Ladje vu *Hamburg*, y kadbi do *Stade* (*) dosli bili,

za-

(*) *Stade.* Tverdyava, y Varafs vu Hercegovini Bremen 5. Mily daleko od Ham-

pazil je Turne Várassa szvojega, ter od Vefzelya Szuze polejaleszuga. Szamo josche chetiri vure, y onda vre je vu nyem, vre vu Náruchaju ztaroga, y lyublyenoga Otcza szvojega. Da Mati nyegova je vumerla, to chul je vre vu *Kukszhavenu*, y Szmert nyeinu saloztno je plakal.

Vezda letelaje Ladja od Vetra noslena mimo *Blankenzee*, vezda mimo *Neuenstaedten*; vezda bila je *Altoni* naproti, vezda vu iztoj pri *Hamburgu* Brodoztaji. Z-prevelikum Szerdcza Rádoztjum zkochi Robinzon iz Ladje, y dabifze pred Lyudmi szramoval bil nebil, onak, kak bil je legel, bil biszi na Zemlyu, y Tla drage Domovine szvoje z-goruchem Kusczem polyubil. Ali zderfalsze je, ter z-Pajdassem szvojem odneszelsze z-med Lyudih vu *Baumhauz*. (**)

Od-

---

burga, vu Mezto gdesze Potok Schvinga z-Elbum zeztaje.

(**) Jedna velika Ostaria pri Brodoztaji od Hamburga.

Od ovud pošljal je jednoga Chloveka k-Otczu szvojemu, da nyega vſze malo po malo na Vidyenye ſzvoje pripravi. Poſzlani, moral je najpervich Otczu povedati, da je jeden Chlovek ovde, koj nyemu povolyne Gláſze od Szina nyegovoga je doneſzel: Zatem, da Szin nyegov vre je na Pútu, y da nazkorom vu Hamburg dojde: najzadnich, da ov Chlovek, koj nyemu od Szina nyegovoga povolyne Gláſze je doneſzel, ni nigdo drugi, kak nyegov Szin pravi. Dabi *Róbinzon* Opazlivozt ovu potrebuval bil nebil, tak prevelika, y pre-nagla Radozt, bila bi ztaroga Otcza nyegovoga, nadladala, y vumorila.

Vſza ova, kadbi bil vuchinil, y Otcza ſzvojega ovak na Doſſeztek ſzvoj pripravil, odpravilſze je ſzám po ſzebi joſche dobro znaneh Vuliczah, y iſſel proti Hiſi Otcza ſzvojega; vu koju, kadbi ztupil bil, veſz zvun ſzebe od nezgovorne Radozti poztavlyen, zruſſiſze vu Naruchaje ztaroga, y od Veſſelya derhtajuchega Otcza ſzvojega. *Otec z moj!* — *Színko moj!* bilo je vſze kaj obodva zpregovorili jeſzu. Ném, tre-

trepéch, y prez Dúha vízil je jeden na drugom, doklam najzadnich potreben nagleh Szúz Potok, Szerdczam obodveh Oduska je napravil.

Pétek metemtoga, kakti Drevo ztál je, ter vsza ona nezbrojena, chudnovita, y od nyega nigdar nevidyena Dugovanya, koja vezda vu Varassu Ochim nyegvem szufze Kazala, vesz oszupnyen nit jedne Rechi govorechi, je premislyaval. Nigdar do Szitozti néfze íh mogel nagledeti, y czel Dán prvi bil je, kakti omamlyen.

Kakti Veter berzo, razsirilsze je Glasz od Doffeztka *Róbinzonovoga* po vszem Varassu. — Gdo goder gde bil je, vszaki govoril je od *Róbinzona*: vszaki szam hotelgá je videti, vszaki szám iz Vuzt nyegovoh chuti chudnovito nyegovo Sivilénye. Hifa Otcze nyegovoga bila je vchinyena Hifa obchinzka; ne moglo biti drugach; *Róbinzon* moral je od Jutra do Vechera Pripetchenye szvoje pripovedati; y vu Pripovedanvu szvojem nigdar ni pozabil Otczem, y Materjam govoriti: *Zatressi, ako vassu Detczu lyubite, tak já izá Dóbe*

be privuchajte na mertuchlivo, y pobosno! Sivlenye! akoszu pak Detcza bila poleg, tak je znal rechi: *Dechicza draga, budite pokorna Rodelom, y Poglavarom vassem; vsza koja goder Priliku imate navchitiszte, vuchitezte marlyivo, Bogaszte bojte, y chüvajtefzte — o chüvatefzte — Manguványa, y Lènozti, iz kojeh nikaj drugo, kak Zlo neizhàja!*

Otec Róbinzonov bil je Szednik (ff) selyel je anda dabiszte, y Szin vu tom Poszlu zvúchati hotel, ter po Szmer-ti nyegovoj na Mezto ztal nyegovo. Ali Róbinzon, koj vre chez tuliko Lett k-Rukotvorztvu privchilfzte je, proszil je Otcza, dabimufzte Skrinyarie dopuztil vuchiti, y ov puztil mu je Volyu nyegovu. Odissel je anda, y z-Petkom zkupa k-Jednomu Mestru vu Navuk, y predi nego bi pol Letta preslo bilo, takszufzte zvuchili, daszu számi Mestri biti mogli.

Obo-

(ff) Pogadyavec, y vszaki on ki pomase, komu kaj kupiti, ali prodati ovakofzte zove. *Unterhändler. Mäkler.*

Obodva napraviliszufzi jednu zkupnu Mestrilniczu, y oztalifzu nerazdrufeni Priateli do Szmerti. Marlyivozt, y Mertuchlivozt takfzu jim vu Naravu presla bila, da jim niti pol Vure nemoguche bilo prez Poszla potrossiti. Na Zpomenek negdafsnyega Puschenichtva szvojega, zebrafiszufzi v-Tjednu jeden Den, vu kojem oni vszigdar kuliko moguche jim je bilo, po puztchenichki szu sively. Szlosnozt, Jedinozt, Oproztchenye Faling drugeh Lyudih, Poszlu-senozt, y Chlovechnozt bilefzu pri nyih tak velike Krepozti vchinyene, da niti preszèchi jenkrat nészu mogli, kaksze prez oveh sivetí more. Navlazitó pako razluchavaliszufze vu jednoj chiztoj, y nezkazljivoj Pobožnoztí. Kuliko goderkrat Ime Bosje izgovorili jefzu, tulikokrat szivala je Lyubav, y Veszelye iz Ochih nyihoveh; szuprotivnem pak Nachinom Chámi prehájaliszu je vszakup, kad goder chulifzu szveto ovo Ime od drugeh prez Chednoztí iz vszakoga Nerazmifslènya zgovarjáti. Ali y Bòg blagozlovil jim je, vsze kaj zapocheli jefzu, ochivezto. Vu Miru, zdravju,

Kamp. Rób. II. Dél. X

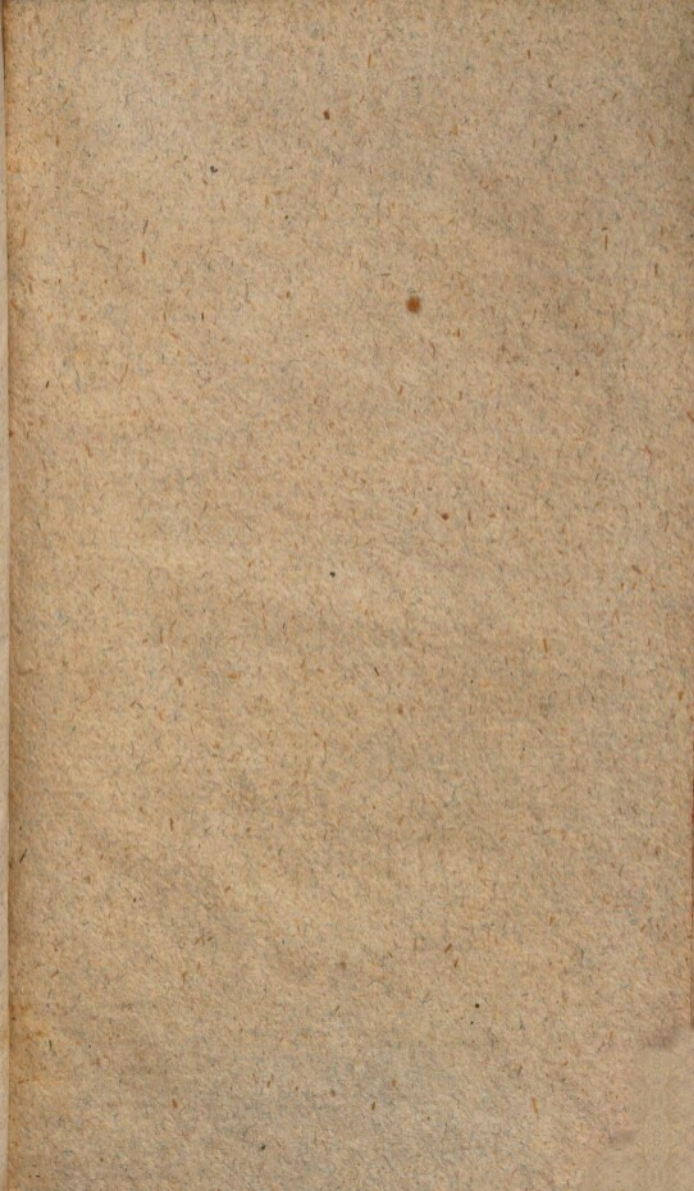
y hafznovitoj Pofzlenozti dofivelifzu
 Dnève szède, y fzeberne Ztarozti, y
 Narod dojduchi preftimaval bude Zpo-
 menek dveh Chlovekov, koji Peldu
 Bratom fzvojem oztavilifzu, kaksze na
 ovom Szvetu mirno, y fzechno, a na
 drugom pak blafeno sivetu more.

Ovde zamuknul je Otecz. Mlada
 Drusba oztalaje jofs jeden Chasz zamis-
 slyena fzedechi, doklam najzadnich vszi,
 kakti z-jednemi Vùztmi izreklifzu: tak
 chû, y ja vchiniti!

K O N E C Z.

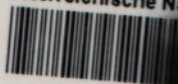

Österreichische Nationalbibliothek

+Z17685

